உ

சுப்பிரமணியர் துணை

நாடி தர்ப்பணம்

வெளியீடு :

சுதேச மருத்துவ திணைக்களம்,

வடமாகாணம்.

2011

உ

சுப்பிரமணியர் துணை

நாடி தீர்ப்பனம்

மீள் வெளியீடு
சுதேச மருத்துவ திணைக்களம்,
வடமாகாணம்,
யாழ்ப்பாணம்.
2011

நாடி தர்ப்பணம்

முதற்பதிப்பாசிரியர்	:	சிதம்பரநாத வைத்தியர்
முதலாவது பதிப்பு	:	1928
மீள் பதிப்பு	:	மாகாண சுதேச மருத்துவத் திணைக்களம், வடமாகாணம்.
ஆண்டு	:	2011
பிரதிகள்	:	500
பக்கங்கள்	:	vii + 204
அட்டைப்படம்	:	க.சாரங்கன்
கணனி எழுத்தமைப்பு	:	சிவரஞ்சனம் ஒவ்செற் பிறிண்டேர்ஸ், கோண்டாவில்.
அச்சுப்பதிப்பு	:	சிவரஞ்சனம் ஒவ்செற் பிறிண்டேர்ஸ், கோண்டாவில்.

NAADI THARPPANAM

First Publishing Editor	:	SITHAMPARANATHA VAITHIYAR
First Edition Year	:	1928
Reprinting	:	Provincial Department of Indigenous Medicine, Northern Province.
Year	:	2011
Copies	:	500
Pages	:	vii + 204
Cover Design	:	K.Sarangan
Computer Designing	:	Sivaranjanam offset printers, Kondavil.
Printed by	:	Sivaranjanam offset printers, Kondavil.

FOREWORD FROM HON. GOVERNOR

I consider it is a great privilege to write the foreword for reprint of an invaluable manual titled "Naadi Tharppanam". This ancient manual describes basic pulse treatment, which is the speciality of the Siddha System of Medicine.

This art have been passed through generations, and unfortunately now facing threat of loss due to lack of practice and deterioration of texts. Therefore, it is very relevant that Northen Provincial Department of Indigenous Medicine taking effort to reprint this book in order to conserve the system as well as to document the art of pulse reading. I wish that this attempt will help to initiate studies and researches on pulse reading and promote Siddha System of Medicine to contribute the Health Care of Northern People.

G.A.Chandrasiri
Governor
Northern Province

வாழ்த்துரை

"நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்" என்பதற்கிணங்க மனிதர்கள் நோய்நொடியின்றி சிறந்த உடல்வாகுடையவர்களாக வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ தெள்ளிதின் பயன்கொண்டு எமது வடமாகாண சுதேச வைத்தியத்துறைத் திணைக்களத்தால் வெளியிடப்படுகின்ற "நாடிதர்ப்பணம்" எனும் இந்நூல் மிக்க பயன் நாட்டி இம் மண்ணுலகில் சிறந்தோங்க முதற்கண் எனது வாழ்த்துக்கள். வைத்திய சிரோன்மணி ஆறுமுகத்தின் புத்திர ராகிய சிதம்பரவைத்தியர் அவர்களால் 1928இல் தமிழில் வசன காவியமாக வெளியிடப்பட்ட இந்நூல் மீள்பதிப்பாக எமது வட மாகாணத்தால் வெளியிடப்படுவது எமது வளம்மிக்க சமுதாய வளர்ச்சிக்கு செலவற்ற எதுவித பாதகமுமற்ற ஒரு ஊக்கியமாக அமையுமென்பதில் ஐயமில்லை. எமது பழமைவாய்ந்த வல்லுநர் கள் அரும்பொருளாகத் தந்து போந்த இத்தகைய காவியங்கள் பல காலத்தால் அழிந்தொழிந்து வழக்கிழந்து அருகிப்போகும் இன்றைய நவீன யுகத்தில் தெள்ளிதின் பயன்மிகக் கண்டு இதனைப் போற்றி நூலாக்கிய அரும்செயல் நன்றே. உடலுக்குத் தீங்கற்ற பக்கவிளைவுகளற்ற பழமைவாய்ந்த வைத்திய முறைக ளால் மனிதன் நோய்நொடியின்றி நூறாண்டு வாழ்ந்த உண்மையை யார் மறப்பதிங்கே. இவ்வகையில் வாழவழியாக பழமைவாய்ந்த மருத்துவ முறைமைகளை எமது சமுதாயத்தினுள் வேரூன்ற வழி சமைக்க வேண்டிய மிக்க தேவையினை காலத்தின் கண்ணறிந்து இந்நூல் மீளப்பதிக்கப் பெற்றது நலமே.

"உலகத்திலேயே வைத்தியன் நாடியறிவில்லாமல் பூசிக்கப்படும் தன்மையடைமாட்டான் ஆதலினாலே புத்திமானாகிய மனுஷன் படிக்கக்கடவன்"

"நாடியுணர்வில்லாத வைத்தியன் அறிவில்லாதவிடத்து நூல் போலவும், உப்பில்லாதவிடத்துப் போசனம் போலவும், நாயகன் அல்லாதவிடத்துப் பெண் போலவுமிருப்பான்"

என **"நாடிஞான மவசிய மறியவேண்டுமென்பது"** என்கின்றது நாடிதர்ப்பணம். எனவே எந்தவொரு வைத்தியனும் மிகத்தெரிந் திருக்க வேண்டிய இந் நாடிதர்ப்பணம் எனும் நூல் வைத்திய தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள வைத்திய கலாநிதிகளுக்கும், வைத்திய ஆராய்ச்சியாளர்கள், ஏனைய வைத்தியர்கள், பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் மட்டுமன்றி நோயற்ற சமுதாயத்தை உருவாக்க

துடிக்கும் ஒவ்வொரு தனிமனிதன் வாழ்விலும் சிறந்ததொரு அருமருந்தன்ன நூலாக விளங்குமென்பதில் ஐயமென்பதில்லை. இத்துடன் நாடிதர்ப்பணம் ஒரு ஆத்மீக வழிநின்று நாடியின் இலக்ஷணங்களைப் பரீட்க்ஷைபண்ணி அறியும் முறைகளைக் கூறும் நூல் ஆகும்.

"வைத்தியனானவன் முதலிலே ரோகத்தைப் பரீக்ஷிக்க, அதன் பின் கர்மத்தைப் பரீக்ஷிக்க, அதன்பின் ஞானத்தை முதலாகக் கொண்டு ஆசரிக்கக்கடவன்" என்கின்றது நாடிதர்ப்பண வாகடம்.

வைத்தியன் ரோகத்தை பார்த்த பின்னும் நோயுற்றவனின் வருத்தம் போகவில்லையெனில் அது அவன் செய்த கர்ம பயனென கருதி அவன் அதற்குப் பரிகாரம் செய்து தெய்வத்தை நம்பியே சுகமடைவான் என்ற உண்மை இதனூடு தெளியப்படு கின்றது. எனவே மனிதன் பின்பற்ற வேண்டிய ஆத்மீக வழியதுவும் இதன்கண் தெளிவாவதுடன் யோகா போன்ற ஆத்மீக சிந்தனைச் செயற்பாடுகளையும் இவ் வைத்திய முறையானது தெளிவுபடுத்து கின்றது என்பதுவே நிஜம்.

"தொற்றுநோயுற்றோர் துணைவரேயானாலும் பற்றுடன் அவரைப் பார்க்கப்போகாதே" என்ற பழமொழிக்கேற்ப நோயானது யார் யாருக்கு இன்னது என்பதுபற்றி வராது இருப்பினும் வருமுன் காக்கும் வழிகளை தேடும் வல்லமை பெற்றவனல்லவா மனிதன். இதன்படி ஞானவழியுடன் நல்வழிபற்றி சிறப்புடன் வாழ வழிகாட்டும் இந்நூல் என்பது எனது அசையாத நம்பிக்கையாகும்.

"துப்பார்க்கு துப்பாய துப்(பு) ஆக்கி துப்பார்க்குத்
துப்(பு) ஆய தூ உம் மழை"

என்ற வள்ளுவன் வாக்கிற்கிணங்க உணவுகளை உண்டாக்கி தானும் உணவாகும் மழை போல பயனுறுதி கொண்ட **"நாடிதர்ப்பணம்"** எனும் இந்நூல் மீளப்பதிப்பாகும் இவ்வரிய செயல் எமக்கும் எம் மக்களுக்கும் கிடைத்த மிகப்பெரிய கைங்கரியம் ஆகும். எனவே இதுபோன்ற செயற்பாடுகள் மென் மேலும் சிறப்புற வாழ்த்துவதுடன் மேலும் பல பயன்கொண்ட நூல்களை தேடி சமுதாயத்தின் கண் வெளிக்கொணர எனது ஆசிகளை மனதார வழங்குகின்றேன்.

ர.விஜயலட்சுமி,
பிரதம செயலாளர், வடமாகாணம்.

ஆசியுரை

சுதேச வைத்தியத்துறை திணைக்களத்தால் மீள்பதிப்பாக வெளியிடப்படுகின்ற "நாடிதர்ப்பணம்" எனும் இந்நூல் வைத்திய சிரோன்மணி ஆறுமுகம் புத்திரராகிய சிதம்பரநாத வைத்தியர் அவர்களால் தமிழில் வசன காவியமாக 1928ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. இந்நூலினை மீள்பதிப்பாக சுதேச வைத்தியத் துறைத் திணைக்களத்தால் வெளியிடும் முயற்சியானது சுதேச வைத்தியத்துறையின் வளர்ச்சிக்கு ஒரு உந்துகோலாக விளங்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. இத்தகைய பழமைவாய்ந்த நூல்களுக்கு நவீன வடிவங்கொடுத்து வெளியிடுவதன் மூலம் "நாடிதர்ப்பணம்" எனும் இந்நூல் சுதேச வைத்தியத்துறையில் உள்ள வைத்திய கலாநிதிகளுக்கும், பல்கலைக்கழகங்களில் கல்வி பயிலும் மாணவர்களுக்கும் மிகுந்த பயன்மிக்கதாக இருக்கும். இத்தகைய மீள்பதிப்பு முயற்சிகள் மேன்மேலும் தொடர வாழ்த்துகிறேன்.

ஆர்.இரவீந்திரன்

செயலாளர்

சுகாதார சுதேச வைத்தியத்துறை அமைச்சு,

வடக்கு மாகாணம்.

மாகாணப் பணிப்பாளரின் உரை

வடமாகாண சபையானது சித்த பாரம்பரியம் சார்ந்த பழம்பெரும் நூல்களையும், ஏடுகளையும் பாதுகாப்பதற்கான முயற்சிகளில் ஒன்றான மீள்பதிப்பு செய்தல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றது. அந்த வகையில் இரண்டாவது நூலாக சிதம்பரநாத வைத்தியர் அவர்களால் தமிழில் வசன காவியமாகச் செய்யப்பட்ட **"நாடி தர்ப்பணம்"** எனும் நூலை வெளியிடுவதில் பெருமகிழ்வடைகிறோம்.

நாடி பரீட்சையானது சித்த மருத்துவ சாஸ்த்திரத்தின் விஷேடமாக குறிப்பிடப்படும் ஒரு நோயாளி பரீட்சை முறையாகும். இதன்மூலம் நோயாளியின் பிரக்கிருதி (தன்மை), முன்னேற்றம் என்பவற்றுடன் ஒரு தாயின் வயிற்றில் உருவாகும் கருவின் வளர்ச்சியைக்கூட அறிந்து கொள்ளக்கூடிய ஆற்றல் கொண்டதே சித்த மருத்துவமாகும்.

எனினும் குருசிஷ்ய முறைகள் அற்றுப்போனதை அடுத்து நாடிசாஸ்திர பயிற்சிக்கு சந்தர்ப்பமின்றியுள்ள நிலையில், இன்று, அதனைப்பற்றிய பூரண அறிவுள்ளோரை காண்பது அரிதாகிப் போயுள்ளது. இச் சூழலில் நாடிதர்ப்பணம் எனும் இந்நூல் எமது கையை வந்தடைவதனை ஒரு பாக்கியமாகவே நாம் கருதுகிறோம்.

இந் நூலானது நாடி பரீட்சை பற்றிய ஓர் அறிமுகத்தைக் கொண்டுள்ளது எனக் கூறலாம். நாடிசாஸ்திரம் தொடர்பான மூல நூல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்நூல் தயாரிக்கப்பட்ட தாகத் தெரிகிறது.

அந்த வகையில் வளர்ந்துவரும் சித்த மருத்துவ சமூகத்திடையே இந்நூலானது நாடிசாஸ்திரம் சம்பந்தமான ஆர்வத்தைத்தூண்டி, அதனை மீள்எழுச்சி பெறச்செய்யும் என்ற நம்பிக்கையில் இந்நூலை வெளியிடுவதில் நாம் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

Dr.திருமதி.சி.துரைரட்ணம்
மாகாணப் பணிப்பாளர்,
சுதேச மருத்துவ திணைக்களம்,
வடமாகாணம்.

உ
கணபதி துணை

முகவுரை

சுத்தசாட்குண்ணிய பரிபூரணராகிய பரமசிவன் ஆன்மாக்களிடத்து வைத்த பெருங்கருணையால், பிரத்யயம், இலக்ஷணம், சிகிச்சை, முதலாய பிரகரணங்களை விவரிக்கின்ற ஆயுள் வேதத்தைப் பார்வதிதேவியாருக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்தருளினார். அந்தப் பார்வதிதேவியார் நந்திதேவருக்கு அருளிச்செய்ய, அவர் தேவர்கட்கும், சித்துப்புருஷர்கட்கும் முனிவர்கட்கும் உபதேசித்தருளினார்.

இதற்கு மேற்கோள்.

சொல்லுமாந்தர் வினைவழித் தொல்வினை
புல்லுமாறு பொறுப்பவுநீள்பவங்
கொல்லுநோயுங் குணமுமருந்துடன்
வல்லிகேட்க வகுத்தனனாதியே.

ஆதியம்பிகைக்குரைப்ப வதைநந்திகேட்டுவந்த
வேதனுக்குரைப்பவேதன் மேகவாகனற்குரைத்த
போதிலிந்திரனும்வாசி மகவுக்குப்புகன்றான்பின்னும்,
கோதிலாவசுதேவன்றன் வந்தரிக்கதனைக்கூறும்.

கூறுமாயுர்வேதத்திற் குறுமுனிகுறித்துநோக்கி
மாறுபாடில்லாவண்ணம் வளர்திராவிடமதாக்கி
வீறுயர்புவியில்மாந்தர் பயிர்தழைத்திட வேகம்போ
லூறியசாரந்தன்னை யுலகினிலுதவிச் செய்தார்.
கூறிய விருத்தங்களாலுமுணர்க.
(வேகம்போல் என்பது வேறு பிரதியில் வேதத்தில் என்றும் பாடம் இருந்தது.)

அவ்வாறு உபதேசம் பெற்றவர்களும், அவர்களின் குமாரர் கீஷர்களும் வடமொழி தென்மொழி யிரண்டிலு மியற்றிய வைத்திய சாஸ்திரங்களனேகமுண்டு. அவைகளையெல்லா மிங்கேயெடுத் துக் கூறப்புகின் மிகவும் விரியுமாதலினால் விடுத்து, இந்த நாடிதர்ப்பணத்திற்கு வேண்டிய விஷயங்களையே எடுத்துக் காட்டப்படும்.

மனுஷருடைய தேகத்திற்பொருந்திய உறுப்புகளில் முப்பத்திரண்டு உறுப்புகளையும் பற்றிப் பிறந்த உரோகங்கள் சசசஅ அவைகளுள் ரூகஉரூ கீழுறுப்புக்களைப்பற்றியும், உசூசூ மேல் உறுப்புக்களைப்பற்றியும், க0உசூ உபயாங்கங்களைப் பற்றியும் பிறக்கின்றவைகளாம்.

“பகர் நாலாயிரத்தினோடு நானூற்று நாற்பத்தெட்டும்
புகலுறுப் பெண்ணான்கத்திற் புகன்றிடும்”

என்னும் பாவினாலுமறிக.

அந்த உரோகங்களைப் பரீக்ஷைபண்ணி அவற்றின் குணங்களை எல்லாமறிந்து, அவைகளுக்குப் பொருத்தமான அவுஷதங்களைப் பிரயோகிப்பதற்கும் மேலான அறிவு நாடிஞானம் ஒன்றேயாம்.

அந்த அறிவுக்குரிய நூல்கள் - நாடிஞானதரம்கிணி, நாடி விஞ்ஞானம், நாடிப்ரகாரம், நாடிவிவேகம் என்பவைகளும், வேறும் தேகநாடியின் பார்வை இலக்ஷணங்களைப் பேசும் அநேக நாடி சாஸ்திரங்களுண்டு என்றும் அவைகள் மர்மஸ்தானங்கள் மணிரந்திரங்களில் நடைபெறுகின்ற உண்மைகளை விசேஷமாய்க் கூறுவதில்லையென்றும் அவைகளையிந்த நாடிதர்ப்பணம் ஒன்று தானே விளங்கக் கூறுகின்றதென்றும் முதனூல் கூறுகின்றது.

தன்வந்தரியர் நாடிவிதி, அகஸ்தியர் நாடிவிதி, தேரையர்யமக வெண்பா, நாடி அகவல், நாடித்திரட்டு, நாடி சூத்திரம், பதினெண் சித்தர்பாடல் முதலிய அநேகம் தென்மொழியிலுமுள்ளன.

அந்த முதனூல் - ஆயுள்வேதத்தில் வைத்தியம் பயனடைகிற தேக நாடியின் பார்வையை விவரிக்கும் பாகத்தின் ஓர் அங்கம். அதை ஸ்ரீ கிருஷ்ணலாலா தநயர் "தத்தராமேணர்" என்பவர் சமஸ்கிருதத்தில் சுலோகமாக இயற்றி, அத்துடன் யூநானிமதானு சார நாடிப்பிரீக்ஷையையும் பிற்பகுதியிற் சேர்த்து அவராற் கூறப்பட்டது.

ஆகவே இந்நூலுக்கு உதாரணமாக எடுத்துக் காட்டிய விஷயங்கள் ஒழிந்த மற்றைய விஷயங்களனைத்தும் அவராற் கூறப்பட்டவைகளேயாம். உதாரணமாக எடுத்துக் காட்டின விதிகளின் நூற்பெயர்களும் அந்தந்த இடங்களிற் காட்டியிருக் கின்றன. அப்படிக் காட்டாமல் விடப்பட்ட இடங்களிற் சேர்த்த விஷயங்கள் உவில்ஸன் என்பவரால் இயற்றிய சமஸ்கிருத அகராதியில் இருந்து எடுக்கப்பட்டன.

சரம், அசரம் என்பனவாகிய இருவகைத் தோற்றத்தில் கீடச் செந்துகளுக்கும் புல், பூண்டு முதலிய தாவர வர்க்கங்களுக்கும் கொள்ளப்படாத சுழற்சி, பகுத்தறிவில்லாத காக்கை முதலிய பறவையினங்களுக்கும், முரட்டுத் தன்மையான யானை, குதிரை முதலியன விலங்கினங்களுக்கும் கொள்ளப்படத்தக்கது; அவ்விரண்டு பகுப்பையும் கூறாதுவிட்டு, மனுடருக்குண்டாகின்ற உரோகமென்னும் விலங்குகளைத் தழைக்கும், பாசம் என்று சொல்வதாகிய படகதி விருத்தியிக்ஷணம், படகதியல்லாதது ஷீணமடைகின்றதன்மை, படகதி தராபைடத்தில் குடிலப்படுகிற தன்மை முதலியவைகளையும், ரோகப்பூருவகாரணம் அரிஷ்டங் களையும் பேசுகிற நாடிதர்ப்பணம் என்னும் வடமொழி வைத்திய நூலை, இந்தியாவிலிருந்து இவ்விடம் வந்து 1923ம், 1924ம் ஆண்டுகளில் இங்கே தங்கியிருந்த ஸ்ரீ இராமசாமி ஐயர் அவர்களைக் கொண்டு தமிழ்ப்பாஷையில் மொழிபெயர்ப்பித்து, அதை யான் தமிழில் வசனநடையாக்கிக் கடுஞ்சொற்களுக்குக் கருத்தும் எழுதி, அடியேன் இயற்றும்படி பிறவிப்பிணி முதலிய பிணிகளையெல்லாம் நீக்குகின்ற கதிரைமலைக்கடவுள் கிருபை செய்தருளுவாராக.

இந்நூலின் முதலிற் கூறியிருக்கிற உபகரண அத்தியாயத்தில், மேலான திரிவிதச் சிகிச்சைகளைத் தழுவிப் பிறக்கின்ற முப்பத் திருவகைச் சிகிச்சைகளுக்கும் முதன்மையான பிரதிரூபங்களை இலக்ஷணமாகக் கொண்டு ஆயுள்வேதியர் பிறப்பிக்கின்ற பிரசமதங் களின் பெயர், வைத்தியர் இலக்ஷணம், ரோகியிலக்ஷணம், ரோக பேதங்கள், ரோகப்பூருவரூபம், ரோகப்பிறப்பின் காரணம், ரோக நிலைமைகளைச் சோதனைபண்ணி நிச்சயிக்கும் உபாயமான முறைமை, பஞ்சநிதானம், சாத்திய அசாத்திய கஷ்டசாத்திய நக்ஷத்திரங்களின் பலன், சாத்திய, யாப்பிய, அசாத்திய உரோகங் களின் தன்மை, மனுஷருடைய சீவியத்தில் தேகம் மாறி எடுக்கும் பருவங்கள் இன்ன இன்ன என்பவைகளும் பிறவும் கூறப்பட்டிருக் கின்றன.

முதலாவது அத்தியாயத்தில் அஸ்ட ஸ்தானப் பரீக்ஷை முதல், ரகதி ஸ்தானப்பரீக்ஷை ஈறாகவுள்ள 17 விஷயங்களும் பிறவும்,

2வது அத்தியாயத்தில் நாடி ஞான சமயம் முதல் நுவபக்திய நாடியிலக்ஷணம் ஈறாயுள்ள 59 விஷயங்களும் பிறவும்,

3வது அத்தியாயத்தில் ரோகநாடி இலக்ஷணங்கள், நாடி எண்குறி அளவை, நாடி சங்கியை வாய்ப்பாடு, முதலியனவும் பிறவும்,

4வது அத்தியாயத்தில் யூநானிநாடி பரீக்ஷைமுதல், நாடி நவகதிகளும், சக்கரநாடி இலக்ஷணங்களும் பிறவும்,

5வது அத்தியாயத்தில் உபஸ்தான காரணநாடிமுதல் தீர காமினி ஈறாகவுள்ள 31 விஷயங்களும் பிறவும் கூறப்பட்டுள்ளன.

இன்னும் இந்த உபகரண அத்தியாயத்தில் ரோகப்பிறப்பு இரண்டு என்றும், மூன்று என்றும் கூறி, ஸப்தவிதவியாதியையுங் கூறியது பஞ்சநிதானம் இலகுவில் விளங்கும் பொருட்டு என்ப.

அப்படியே இந்த அத்தியாயத்திற் கூறிய வைத்தியர் இலக்ஷணங்கள் பிறிம்பாகவிட்டு, மற்றைய விஷயங்களனைத்தும் உரோகங்களைப் பரீக்ஷைபண்ணி, அவைகளை நாடி இலக்கணத் தோடு கலந்து நிதானஞ் செய்வதற்கு ஆதாரமாயுள்ளவைகள் என்றறிக.

இவ்வகையான இலக்ஷணங்களையெல்லா மொழிந்த இந்த "நாடி தர்ப்பணம்" என்கிற சாஸ்திரத்தின் தகுந்த பிரயோசனம் யாதெனின், அறம் பொருளின்ப மோக்கங்களாலுண்டாகின்ற பேரின்பத்தைச் சீவன் அடைதற்குத் துணைக்காரணமாய் இருக்கின்ற சரீரத்தைப் பாதுகாக்கத்தக்கது என்பதாம்.

அது எவ்வாறு பாதுகாக்குமெனின், வியாதிசம்பவித்தற்குக் காரணம் இரத்த நெறியின் சீர்விகாரமடைகிறதன்மை, அந்த இரத்த நெறி விபரீதமடைகிறதற்குக் காரணம் தோஷங்கள் கோளாறடை கின்ற தன்மை, தோஷங்கள் கோளாறடைகிறதற்குக் காரணம்: உடம்பிற்கொத்துக்கொள்ளாத உணவின் தன்மையினாலும், கால வித்தியாசம் தேச்சஞ்சாரம் முதலிய வேறு வித்தியாசங்களினாலும் உண்டாகின்றது. இவைகளிற் கூறாமலும் விட்டுக் கூறிய சில காரணங்களின் சுருக்க வரலாற்றையும், உரோகம் உண்டாவதன் முன்பதினின்றும் நீக்கிக் கொள்ளும் தந்திரம் அறியும்படியான பூருவரூப நிதானத்தையும், தேக போஷணைக்கு ஆரோக்கியத் தைக் கொடுக்கும் சில ஆகார விதிகளையும், ஜீவன் நிலைபெற்றிருக்கின்ற இந்தக் காயத்தை நடப்பிக்கிற உதிரம் நடைபெறும் ஒழுங்குகளையும் இந்தச் சாஸ்திரத்திற் சுருக்கமாய்க் கூறியிருக்கிற படியாலென்றறிக.

அப்படியிருக்க இந்நூலுக்கு "நாடி தர்ப்பணம்" எனப் பெயர் கூறியது என்னையெனின் "நாடி" என்பது தேகேந்திரியம், இரத்ததாது, நரம்பு உதிரநரம்பு, அந்திரம், நாளம் எனப் பல நாமம் பெற்றுத் தேகத்தோடு ஒற்றுமையுடையதாய்ச் சகல உறுப்புக் களிலும் பிரவேசித்து, அவைகளைப் போஷணைசெய்து, நானுமனுபவித்து பிரகாசிக்கச் செய்கிறபடியால் அதற்குச் சாலம்

என்றும் ஒரு பெயருளது; "தா்ப்பணம்" என்பது ஒரு படிமக் கலமானது தன்னுளடங்கிய நீரோட்டத்தை எவ்வாறு பிரத்தியக்ஷமாக்கிறதோ அதுபோலவே, அந்த நாடியும் தனக்குரிய தாதின் மூலமாக, உரோகங்களின் இலட்க்ஷணங்களைத் தெரிவிக்கிறதாம்.

ஆதலால் இதிற்கூறிய விஷயங்கள் அனைத்தையும் மோா்ந்துணரும் அறிஞா்கள் யாவரும் அகமகிழ்ச்சியுடனே ஏற்றுக் கொள்வாா்கள் என்பது எனது கருத்து.

இந்நூலிற் கூறாமல்விடப்பட்ட ப்ரஸ்தாரசக்கரமும், ரோகியின் அங்கப் பரீக்ஷைக்குரிய சில கருவியலக்ஷணமும், புத்தகத்திற் சில இடங்களிற் றப்பாயிருகிற பக்க இலக்கங்களும், இரண்டாம் முறை அச்சிடும்பொழுது அவைகளைச் சோ்த்தும் திருத்தியும் அச்சிடப்படும்.

இங்ஙனம்,

ஆ.சிதம்பரநாதன்.

உ

சிவசுப்பிரமணியர் துணை

1. நாடி தர்ப்பணம்

உபகரண அத்தியாயம்

விநாயகர் துதி

வெண்பா

சீரா ருபகரண வத்யாயஞ் செப்புதற்குத்
தாரார் விநாயகன் றாள்காப்பே - நீராழி
சூழ்ந்த வுலகமதிற் சுக்கதகம் பன்னோயைத்
தாழ்த்தியுயிர் காப்பதுபோற் றான்.

முருகக் கடவுள் துதி

பன்முறைகை தேர்ந்த பரிகார மேன்மையுற
நன்மணிமூன் றும்முன்னர் நல்குவபோ - லின்னூலைக்
கொண்டாரும் போற்றுங் குகன்சே வடியிணைகள்
வண்டமிழ்முன் வைக வரண்.

பரமசிவ வணக்கம்

புரக்கவெண்ணே யம்போற் புவனமெங்கு கின்றே
யிரக்குமடி யார்க்கருளு மீசன் - சுரக்கு
முபவரசச் சூர்க்காப்பா மோர்கருணை போலிவ்
வுபகரண வத்யாயத் தை.

இரங்கு மென்றது எதுகை நோக்கி இரக்குமென நின்றது.

பார்வதிதேவியார் வணக்கம்

பின்னியெழு மேகப் பிணி தனைக்கொண் டார்துயரைப்
பொன்னமிர்த வல்லித்தூர் போக்குவபோ - லிந்நூ
றருமிறைக ணீங்கத் தருமத்தின் செல்வி
விரும்பதுமத் தாளிரட்சை யே.

தன்வந்தரியர் துதி

ஆசிரிய விருத்தம்

தொண்டெறும் வினையுழபாற்றொடர் புதையெனும் புலத்தில்
மண்டியமந்தம்நாற்றிவளர்பிணி வனத்துக்கெல்லாம்
விண்டலர் தழல் போற்றேற்றிவிபுத பண்டிதராயோகம்
பண்டையீந்தகிலங்காக்குந்தன்வந்த்ரிபாதம்போற்றி.

அகஸ்தியர் துதி

ஆசியப்பா

இந்திரன் முதலா மிமையவர் பொருட்டுச்
சிந்துவி னீரைச் சிரங்கையிற் றிரட்டிய
செந்தமிழ் முனிவர் திருவடி யிணையைச்
சிந்தையில் வணங்கிச் செப்புவேனே.

அச்சுவனி தேவர் துதி சூத்திரம்

அமரர் மருத்துவ னஸ்வனி தேவர்
தமக்கு மோர்துதி சாற்று வேனே.

சித்துப்புருஷர் துதி

கலி விருத்தம்

செய்திடு மருந்துகள் செயமுறப் பேணிய
கொய்தநன் முப்பூத்தனைக் கூட்டல் போலச்
செய்தவப் பதினெண் சித்தர்தா ளென்னுட்
பெய்தன னிந்நூல் பிழையறற் பொருட்டே.

நூலாசிரியர் துதி

ஆசிரிய விருத்தம்

விரிந்தவிருணீக்கியுமிழ்கதிர்போலாயுள்
வேதியர்க்கானந்தமிகுமாயுள்வேதம்
பரிந்தபொருளோரங்கநாடிஞானம்
பலபிரிவுண்டவையொழிந்திவ்வங்கநாடி

தெரிந்ததனைவடமொழியிற்சுலோகமாகத்
திரட்டியங்கநாடிதர்ப்பணமென்றிட்ட
வருந்தவத்தனிராமேணரெனும்பேர்பூண்ட
வவர்நாமம்பரவியிவண்பகர லுற்றாம்.

நூற்பயன்

வெண்பா

ஆக்கந் தழைக்கும் அறங்கோடா நாடெங்கும்
ஊக்க மிகும்பல் வளமோங்கும் - யாக்கை தூய
ராற்றுங் கரணி அயிர்ப்புக் கொருபடியைப்
போற்றுமிந்தச் சங்கியையின் பொற்பு.

இந்த அத்தியாயத்தில் நாடி தர்ப்பணத்துக்காதாரமாயுள்ள சில விஷயங்களை எடுத்துக் கூறப்படுகின்றது.

மூவிதச் சிகிச்சையாவன

தேவசிகிச்சை, மானுடச்சிகிச்சை, இராக்ஷதசிகிச்சை என்பன.

அவற்றுள் - தேவசிகிச்சையாவது; சுவர்ணம் முதலாய லோக வருக்கங்களைக்கொண்டும், பாரதம் முதலாய தாது வருக்கங் களைக்கொண்டும், வைரம் முதலாய இரத்தினங்களைக்கொண்டும், உபரசம், உபரத்தினம், இரசாயனம், பஸ்மம், செந்தூரம் முதலியவைகளைக்கொண்டு செய்வதும், சாந்தியும்.

மானுடச் சிகிச்சையாவது; கஷாயம், சூரணம், குளிகை முதலியவற்றைக்கொண்டு செய்வது.

இராக்ஷத சிகிச்சையாவது; க்ஷத்திரஞ்செய்தல், சூடேற்றல், பாடநம், ஊசியேற்றல் முதலியன.

இவைகளின் விவரணங்களைச் சிகிச்சைநிதானங்களைக் கூறும் சாஸ்திரங்களிலறிந்துகொள்க. (*பாடநம் - பற்றுப் போடல்)

சிகிச்சை நாமங்கள்

வியாதிகரம், பத்தியம், சாதநம், அவுஷதம், பிரசமனம், பிரகிருதிஸ்தாபனம், இவைகள் அவுஷதங்களுக்கும் சிகிச்சைக்கும் உரிய பெயர்.

நாடிதர்ப்பணம்

வைத்தியருக்குரிய அபிதானங்கள்

வைத்தியன், சிரேஷ்டன், அகதங்காரன், ரோகாரி, பிஷக்ரோகச்ஜன், சீவநன், வித்வான், ஆயுர்வேதன், சிகித்ஸகன், கதாகதாரி, பிராணசார்யன், விதி, பிராணரக்ஷகன் என்பன.

ஷ"விதகன், ரோககாதகன், பரிகாரி, பிணிதீர்ப்பான், மருத்துவன், பிடகர், ஆமாத்தியர், மருத்துநூலோர், ஆயோகவி, பண்டிதன் என்பவையும் வைத்தியருக்கு வழங்கும் பெயர்களாகும். இந்த அபிதானங்களில் ஸ்திரி மருத்துவ மாதுக்கும் பால் காட்டும் விகுதியின்படி பொருத்தமானவை வழங்கும்.

வைத்தியரிலக்ஷணம்

வைத்தியன், பல சாத்திரங்களையும் கற்றறிந்து, பின்பு ஒருத்தம வைத்தியன் கீழிருந்து அனேக காலத்திற்குப் படித்துக் கைபாகம் செய்பாக மனைத்து மவரிடங் கேட்டறிந்தும், தானும் வைத்திய சாஸ்திரங்களிலுள்ள முறைகளை ஐந்தீர விளக்கிய வைகளிற் கூறியிருக்கிற சிகிச்சைகளிற் றானறிந்தவைகளைப் பிழையில்லாமற் செய்யுந் திறமையும், உடம்பிலுண்டாயிருக்குங் குணங்களைக் கைநாடிக்குறிப்பினாலும் உபாயமான ஏதுக்களினாலும், அறியுந் திறமையும், அந்தந்த வுரோகங்களுக்குப் பொருத்தமான அவுஷதம், பத்தியம் முதலிய ஆதரவுகளை உரோகிக்கு, அல்லது உரோகியின் பரிசாரகனுக்குக் கற்பிக்குந் திறமையும், கொடுத்த மருந்தினாலாவது அல்லது நோயின் குணத்தினாலாவது தோற்றுகிற புதிதுபுதிதான குணங்களையும், சாத்திய, அசாத்திய விதங்களையும் நிதானஞ் செய்கிற ஓர்மமுடைமையும், மனம், வாக்குக் காயம் என்னுந் திரிகரணசுத்தியுடையவராயும், யாவருக்கும் சாந்தமான வார்த்தையை புத்தியாய் விளங்கப் பேசுந் திறமையுடையவராயும், படிதம், யந்திரம், பற்று, க்ஷத்திரம்

முதலிய சிகிச்சைகளிற் பராக்கிரமமுடையவராயும் இவ்விதச் சிகிச்சைகளால் உண்டாகின்ற குணம் அக்கிரபாகத்தையடையும் பொழுது தாதோட்டம் ஊடுவி நடக்கிற இயற்கையான நரம்பின் தன்மையை யறியுந் திறமையை யுடையவராயும், வெடுவெடுப் பில்லாத ஆறுதலான பரீக்ஷையமைந்த முகப்பழக்கம் உடையவரா யும், அடக்கம், பொறுமை முதலாய சாந்த குணங்க ளமைந்த வராயும் இருப்பவர் எவர்களாலும் மதிக்கப்படத்தக்கவர்.

பூவுலகத்தில் முதன்மையாக விதிக்கப்பட்ட வைத்தியம் மூன்று; அவைகள் - சத்மசரவைத்தியம், சித்தசாதிதவைத்தியம், உத்தமவைத்தியம் இவைகளினிலக்ஷணங்களை விரிந்த நூல் களில் அறிந்துகொள்க. ஆனால் மூர்க்கவைத்திய னிலக்ஷணம், உத்தமவைத்திய இலட்க்ஷணம் இரண்டும் சுருக்கமாய்க் கூறப்படுகின்றன.

சிகித்சாசாரீரக்கூறு, அவுஷதம், அவுஷதமுறைகளெழுதிய ஏடு, பதார்த்தகுணம், மாத்திரைக்கட்டு முதலிய சகல முறைகளும் தன்னிடமிருக்கிறதென்றும், தானவைகளனைத்தையுங் கரைகண்ட பரிகாரியென்றும் சம்பிரதாயமான வார்த்தைகளைப் பேசுகிற கபடி கொடுக்கிற மருந்தின் குணம், இருதயஸ் தானத்தினின்று நல்ல குணங்களை உண்டாக்கியளிக்கிற முதற்பொருளை எப்பொழுது பந்திக்கச்செய்கின்றதோ அப்பொழுது அவன் மூர்க்கவைத்திய னென்னும் பெயரை அடைகின்றான். “கோ” பக்த முற்றால் பெருந் தொகையான குணங்கள் மேற்படுகின்றன. இவர் மற்றவர்கள் விளங்கக்கூடாத வழுவழுத்த பேச்சு, அல்லது சாமர்த்தியமான திடாரிக்கங் கூறுதல்; இவருக்குச் சந்தேகம் நீங்காத கபட குணமுடைய மனதில் பயப்படுகின்ற வைத்திய அறிவு தரிக்கிற தில்லையாம்; இந்த மூர்க்க வைத்தியன் எப்பொழுது காமுகனா யவமதிக்கப்பட்டானோ அப்பொழுது அனேக சீ! சீ! என்னும் கெட்ட குணங்களைச் சுமந்து நடக்கிறான்.

துஷ்டவைத்தியன் உரோகி கொடுக்கும் பொருள்கள் வீசிறிப்போடுங் குணமுடையவன்.

தைரீயவீனனுக்கு க்ஷத்திரச்சிகிச்சை வியாபிக்கிறதில்லை.

உத்தமவைத்திய லக்ஷணம்

சிவனுக்கு அபாயம் நேரிடாத சிகிச்சையை நடத்துகிற உத்தம வைத்தியர், தேகத்தின் கூறுகளையும், ரோகபேதங்களையும், உரோக உற்பத்தி முதலாய பஞ்சநிதான விலக்ஷணங்களையும் விளக்கி ரோகி விருப்பமாய்த் தெரிவிக்கிறதை யறிதற்பொருட்டு அவன் கொடுக்குந் திரவியத்தைப் பெற்றுப் பிராணனை யிரட்சிக்கத்தக்கதும், தாதுக்கு நல்ல குணத்தைக் கொடுக்கிறதுமாகிய ஆயோகங்களைப் பிரயோகித்து, புதிது புதிதாக உண்டாகிற உபத்திரவங்களைக் காலக்கிரமத்தில் நாசமடையச் செய்து நோயை அகற்றுந் திறமை யுடையவரும், உலபம் என்பதாகிய செய்கைவழியில் அனுபவப் பட்ட சித்தியுடையவராயும் இருப்பவர்.

ரோகியிலக்ஷணம்

ரோகத்தை யடைந்தவருக்கு அந்த ரோகத்தின் குணங்கள் ஸ்தானத்தில் போயதிகரித்துப் பிரதிபலிப்பை உண்டாக்கிறது. அவைகளுக்குக் கொடுக்கும் மருந்தின் குணத்தினா லுண்டாகின்ற செயல் ரோகத்தை எதிர்த்துப் பிரதிகுணத்தை உண்டாக்கி, அந்த உரோகம் வளர்ச்சியடைகிற பலிப்பை நிந்திக்க, ஸ்தானத்தில் பந்தித்திருக்கிற குணங்கள் பிரிந்து தனிமையாகிறது. மிகுதிப் பற்றாய் ரோகிகளுக்குக் குணங்க ளிரவி லதிகரிக்கிறது.

உத்தமரோகியின் குணம்

உரோகிகளுக்குண்டாயிருக்கிற பிரகிருதி இயற்கையான தாயும், வர்னம், தைரியம், கண்ணின் தேசஸ் நல்ல குணமுடைய வைகளாயும், இரட்டித்த தோஷம் கொடுக்கிற மருந்தினால் படிப்படியாகக் குறைந்து வருகிறதும் சிகிச்சைக்குப் பொருத்தமான உரோகம். ஆனால் ஆர்த்தவம், சுக்கிலம் இரண்டும் பழுதடையா மல் இருக்கவேண்டியது. ரோகியின் ஜெனனக் குறிப்பின் கால கணிதமும் உரோகமுண்டாயிருக்கும் பொழுது சுகயோக பலனைப் பேசுவது நல்லகுணம்.

ரோகியானவன் சம்பத்துடையவனாயும், தைரியமுடையவனா யும், தன்னைப் பராமரிக்கத்தகுந்த நண்பரை உடையவனாயும், கொடுக்கிற மருந்தினால் உண்டாகின்ற விசேஷமான குணத்தைத்

தாங்கி அதை வைத்தியருக்குத் தெரிவிக்கும் குணமுடைய வனாயும் இருப்பவனுக்குச் செய்யும் சிகிச்சை ஜெயமடையும் பலனை உண்டாக்கிறது.

உபகரண அத்தியாயம்

சுட்டிய ரோகிக்கு நடத்துகிற வைத்தியம் குணப்படாமல் அர்த்தங்கொள்ளுகிற நியாயம் ரோகப் பூருவரூபத்தில் தோற்றாமல் அடங்கியிருந்த இலக்ஷணம் அதை வைத்தியர் அறியும் பொருட்டு ரோகி வைத்தியருடைய கற்பனைக்கமைந்து, கபடகுணங்களை ஒழித்துப் பூர்வகடாட்சமான செயல்களை நினைவு கூர்ந்து இரக்க முற்று, அவர் கொடுக்கும் மருந்தையும், கற்பிக்கும் பத்தியங் களையும் விசுவாசத்துடனேற்று உண்டு நோயை நீக்க வேண்டியது.

ரோகிகளுக்குப் பொருத்தமான உத்தமகுணம் நான்கு.

ஞாபகமிருத்தல், குணங்கள் வெளிதோற்றி நடத்தல், (இல க்ஷணமொழுங்காயமைந்திருத்தல்) தைரியம், வைத்தியருடைய கற்பனைக்குளமைந்திருத்தல் ஆகிய இந்தக் குணங்களைப் பொருந்தியிருக்கிற உரோகிக்கு நடத்தும் சிகிச்சை எளிதில் வசப் படும். குணங்களிற் சில தோற்றாமல் இருந்தாலும் குற்றமில்லை.

சிகிச்சை எளிதில் வசப்படாத ரோகியின் குணம்

சம்பத்தில்லாதவன் தன்னுடைய சுயநன்மையை விரும்பாத வன், உதவியான மனுஷரைச் சேர்ந்திராதவன், மனத்துயரமுடை யவன், துஷ்டகுணமுடையவன், ஆயுளின் முடிவைச் சமீப காலமாக அமைத்திருப்பவன் வியாதியை இலகுவில் மாற்றிக் கொள்ளமாட்டான்.

குறித்த உரோகிக்கு நடத்துகிற வைத்தியம் அமையப் பண்ணின பிரகிருதியாலுண்டாகின்ற சரியான குணம் மர்மஸ் தானங்களிற் போய்ப் பந்திக்கிறது. அப்படியானாலும் அந்த உரோகி வைத்தியர் கொடுக்கிற மருந்திலும், கடவுள் வழிபாட்டி லும் நம்பிக்கையுள்ளவனாயும், தன்னைப் பராமரிக்கத் தகுந்த நண்பரை உடையவயனாயும் இருப்பவனேயானால் அவனுக்குச் செய்யும் சிகிச்சையும் உத்தமமான குணமுடையதாயிருக்கின்றது.

புத்தி சித்தமுடைய உத்தம ரோகிக்கு ரோக உற்பத்தி கோவின் கண் தோற்றுகிறபடியால், பிராண வாயுவின் முதன்மை யான ஊக்கம் குறைகிறது. அல்லாவிட்டால் சுகத்தைக் கொடுக் கிற சுத்த பாவகனின் சிரேஷ்டமான யத்தனம் ஓதை மூலமாக உரோக உற்பத்தி நிலையை அடைந்து அந்த உரோகத்தின் பெருக்கத்தைப் பந்திக்கவிடாமற் சிதறப் பண்ணுகிறது. அப்படியே ஆராய்வான பிளாஸ்திரி, பற்று, கிண்டல், கீறல் முதலிய க்ஷத்திர ஜடராக்கினிச் சிகிச்சைகளாலுண்டான உவத்திரமும் ஓதை பொருட்டடைந்து சுகத்தையும் கொடுக்கிறது. ஆனபடியால் உத்தம மான நான்கு குணங்களுமமைந்த யோக்கிய உரோகிக்குக் குணங்கள் பிரத்தியக்ஷமானவுடன், வைத்தியன் கோவையருட்டி ஆதரிக்கும் குணமுடையதும், ஊக்கங் குன்றியிருந்த பிராண வாயுவின் முயற்சிக்கும், மூட குணமாயிருந்த சுத்த பாவகனின் சொலிப்புக்கும் சம குணத்தை உண்டாக்கக் கூடிய தகுந்த *ஜைத்திரத்தைப் பிரயோகித்து அந்த "கோ" என்னும் இராச கருவியை உத்தமமான நிலைமையுடையதாக நடைபெறச் செய்ய வேண்டியது. அப்படி அந்த உவத்திரங்களாலுண்டான ஒழுங்கீனம் திருந்தாவிட்டால், அடிபடல், குற்றல், ஆயுதங்களால் அறுபடல் முதலாய வேதனையின் காலங்களில், ஸம்வார விகசிதங்களுக் குரிய ஊக்கம் நஷ்டமடையுங் காரணமாய், அந்தக் கருவியின் யதார்த்தமான செயல் மூடத்தன்மையாகிச் சமகுணமில்லாத பலனை உண்டாக்கியளிக்கிறது.

(*ஜைத்திரம் - அவுஷதம்)

மூர்க்க ரோகி

புத்தி சித்தமில்லாத மூர்க்க ரோகிகளுக்கு நோயைத் தடுத்தற்குரிய இடம் *மோகவசம், அல்லாவிட்டால் பேதைமை, அல்லாவிட்டால் இருதயத்திற் பேசுகிற யதார்த்தமான கருவி ஸ்தாபனமாகமலிருக்கிறதாம். வியாதி தோற்றுவிக்கிற குணங்க ளில் விளங்கும் அறிவில்லை. வெளியிற் காணப்படுகின்ற உபத்திர மான குணங்கள் இயற்கைப் பிணி கோளாறடைந்து பிரகாசிக்கிற தன்மையல்ல. அது இணக்கமான மருந்தின் செய்கையால் சில குணம் அறியப்படுகிறது.

சுட்டிய உரோகிக்கு, ரோகம் மூலாக்கினி காரணமாகப் பிறந்து அக்கிரபாகத்தைச் சேர்ந்து 1 தீர குணமுடையதாகிறது. பின் கோஜாதை காரணமாக ஜடம் அடக்கி வைத்திருந்த அக்கினியின் தன்மையால் ரோகம் இரண்டாய்ப் பிரிந்து பலமுடையதாகிறது.
(1 தீர - அடக்கப்படாத)

சுக்கில சுரோணி தங்களின் உற்பத்திக்குப் பிரயோசனமாய் இருக்கிற பீசங்கள், நாடிசக்கரம், சிருட்டிப்பிலே வேறுபட்ட இலக்ஷணங்களைப் பொருந்திய 2ஏக பீசகி முதலாய அங்குஷ்ட தேகிகளுக்கு மூர்க்கரோகி இலக்ஷணத்தோடு அமைத்துக் கூறப்பட்டது. (2ஏகம் -ஒன்று, வித்தியாசமானது) அங்குஷ்ட தேகிகள் - அலியர்.

பாலருக்கறியப்படும் வியாதி

பாலருக்கும் பரீக்ஷையிலறியப்படுகிற குணம், ஞானேந்திரியத் தின் நஷ்டம் வருந்துதலுண்டாகிற தன்மை, அது 3அலக்கியமான இலக்ஷணம். ரோக உற்பத்திக்குரிய பிரமாணம் நல்ல குணமுடை யது ரோகமென்னும் பகைவன் சில நியாயத்தின் பொருட்டு அறிவின் கருவியை இதமாக்குகிறதாம்.
(3 அலக்கியம் - விளக்கமில்லாதது)

திரிதோஷங்கள்

வாதம், பித்தம், சிலேஷ்மம் இவைகள் கோளறடைந்து உரோகத்தை உண்டாக்கிற நிலைமையில் தோஷங்கள் என்றும், கோளாறடையாத குணம் தேகத்தைப் போஷித்து விகாரமடை யாமலிருக்கும் நிலைமையில் தாதுக்களென்றும் பெயர்பெறும்.

பிரகிருதி

வாதப் பிரகிருதி, பித்தப் பிரகிருதி, சிலேஷ்மப் பிரகிருதி, இவைகள் ஸ்திரி புருஷர்களுக்கு, சுரோணிதத்திலும், சுக்கிலத்தி லும் சேர்ந்த தன்மை; கருப்ப உற்பத்திக் காலத்தில் வாத பித்த சிலேஷ்மங்கள் தங்கடங்களுக்குரிய கிரமமான மாத்திரையின்படி சேர்ந்து விரோதமில்லாமல் இணங்கியிருந்தால் உத்தமப் பிரகிருதி

யென்றும், அவைகள் இரட்டித்த தன்மையீனப் பிரகிருதியென்றும், அவைகள் இரட்டித்த தன்மையீனப் பிரகிருதியென்றும், மத்திமப் பிரகிருதியென்றும் சொல்லப்படும். இவைகளில் இலக்ஷணங்கள் விரிந்த நூல்களிலறிந்து கொள்க.

ரோக பேதம் இரண்டு

அவை சகஜம், ஆகந்துஜம்

ரோகம் பெரும்பாண்மை சிலருக்கு இயற்கையானது. சிலருக்கு செயற்கையானது; சிலருக்கு மனசைப் பற்றியும் சிலருக்கு ஜடசம்பந்தமாயும் தேகமனுபவித்து விடுகிறது.

திரிவித வியாதி

கர்மஜம், தோஷஜம், கர்மதோஷஜம்

அவைகளில் கர்மஜம் என்பது புருவச்செென்ம பாச சம்பந்தமான செயல் பலனை உண்டாக்கி அளிக்கிறது. அது கரும் போறபத்தி யில் *துஷ்டகர்மம் பாசத்தோடு ஒற்றுமையுடையதாகிற படியால் நோயுண்டானதாம். (*துஷ்ட - தோஷமடைந்த)

தோஷஜம் என்பது, வாதாதி தோஷங்களின் எதிரிடையால் கோபங்கொண்ட குணம், போய்க் கோநிமேஷத்தை வியாபிக்க உரோக பலனையுண்டாக்கி விடுகிறது.

கர்மதோஷஜம், கம்மமும் தோஷங்களுக்கும் சேர்ந்து தனித் தனியாகாமற் பந்திக்கிற செயலாற் பிறப்பது. இம் மூன்று பேதமான வியாதிகளுக்கும் நடத்துகிற சிகிச்சையின் சத்வமானகுணம் கோகிமேஷத்தை ஊடுருவ உண்டாகின்ற கடுமையான குணங் களில் லாமலழிகிறது.

வியாதி மேலும் அதிகமாய்ப், பிறப்பது ஏழு விதம்; அவை ஸ்வபாவஜம், தோஷஜம், ஸகஜம், அபசாரஜம், ஆகந்துஜம், காலஜம், அபிசாபஜம்.

1. ஸ்வபாவஜரோகம் என்பது தேச சஞ்சார வித்தியாசங் களினாலும், தேகம் பருவங்களை மாறி எடுக்கும் பொழுது (தோஷங்கள்) விகாரமடைந்த வித்தியாசத்தினாலும் மிருத்தை முன்னிட்டிருக்கிற காரணத்தினாலும் தோற்றுகிற சுகவீனம் உத்தமமான இயற்கைப் பிணியென்று வழங்கும்.

2. தோஷம் என்பது தோஷங்கள் பலமடைந்து உண்டாகின்ற வியாதி. அது மித்தை உணவுகளின் சத்துப்பிறப்பித்த தன்மை இரண்டு விதம்; ஒன்று ஆமாசயத்தையிடம் பெற்றுக் கிழம்புகிற குணம், மற்றது பக்குவாசயத்திற்றங்கி உண்டாகிறது; இந்த இரண்டு தன்மையுமல்லாமல் மனத்துயரத்தால் இடைவிடாமல் சிந்தித்த மேலதிகமான குணங்கள் சாரீரத்தைப் பற்றியும், மனசைப் பற்றியும் கிளம்புகின்றது.

மேற்படி பலமடைந்த தோஷங்கள் விருத்தியாகிற வியாதியின் தன்மை

மித்யாகாரத்தைப் புசித்த செயலினாலுண்டான குணம் கோறி மேஷத்தை வூடுருவுகின்றது. தோஷம் நாபிஸ்தானம் காரணமாக வியாதியைப் பிறப்பிக்கிறது. அதில் இரட்டித்த தன்மை ஆமாசயத்தில் வியாபிக்க அப்பொழுது தோற்றிய குணம் கோறிமேஷத்தை யூடுருவுகிறது. பின் பக்குவாசயத்தை வியாபிக்க அப்பொழுது உண்டான குணமும் கோறிமேஷத்தை யூடுருவுகிறது. கோவின் ப்ரதீதமான கிரிகையால் நிமேடத்தை மறைத்திருந்த குணங்கள் பிரிந்து உறுப்புக்களுக்குக்கு உபயோகமாகிறது. இப்படியே தோஷங்கள் பலமடைந்து கற்பிக்கிற அதிகாரம் நடக்கிறது. தோஷம் இருதயத்திற் குடிகொண்டால் அந்த ரோகம் விட்டு நீங்குகிற குணம் மனசுக்குத் துயரத்தை உண்டாக்க ரோகி மனவியசனத்தோடு சிந்திக்க அப்பொழுது உண்டாகிற குணம் மற்றும் மர்மஸ்தானங்களைச் சேரயத்தனமாகிறது. தோஷங்கள் இரட்டித்ததன்மை ஆகந்துக ரோகம்.

3. ஸகஜரோகம் - கருப்போற்பத்தி காலத்தில் தாய் தந்தையரினு திரமும் வீரியமும் தோஷமடைய வந்த காலத்தில் கோவைப் பிரத்தியக்ஷமாக்கின ரோகம் சகஜ வியாதி.

மேற்படி கருப்போற்பத்தியிற் பலமடைந்துண்டாகிற காரணம்

அது பிதா, மாதாவின் சேர்க்கையில் சுகங்கொடாத குறை. (ஆர்த்தவமாவது சுக்கிலமாவது நல்ல குணத்தைப் பெற்றிராத தன்மை) கருப்போறபத்தி காலத்தில் தாய்மார் ஆகாத வஸ்துக்களை உண்பதினாலும், அசௌச சுத்திக் குறைவினாலும், முதல் நான்கு மாதமும் இந்திரிய விச்சையைக் கற்பிக்கிற அகித மான செயலினாலும், மூகை முதலாய ஐந்து குணங்களில் ஏதுமொன்றோ பஞ்சேந்திரியங்களை யூடுருவ, அந்தக் குணங் களுக்கேற்ற பிள்ளை, ஊமை, செவிடு, முணமுணம், குறள் முதலிய வடிவமுடைமைக்கும் சரும கீலம், பிரமேகம், க்ஷயம் முதலிய வியாதிகளுக்கும் நியாயமானது.

4. அபசாரஜம் - சிலருக்கு காலங்கடந்த இரையெடுப்பு பக்குவ மாகிறதில்லை. அவருக்கு நாபிஸ்தானத்தினின்று சஞ்சரிக்கிற தோஷம், வமனம், அலஜம் முதலிய வருத்தங்களைத் தூண்டி விடுகிறது. உரோகத்தினுற்பாதமும் பிரகாசிக்கிறதில்லை; தீவிரகெதியான் வாய்வு தகுதியற்றதாகிறது. வியாதியின் கூறுகளைத் தெரிவிக்கும் முதல் நிலைத்திருக்கிற தில்லையாம்.

5. ஆகந்துஜம் - உதராக்கினி, வாய்வு முதலாயவற்றின் ஒழுங்கீனமான குணத்தினாலும், பூதப் பிரேதங்களின் குறைப் பாட்டினாலும் உண்டாகி அந்தக் குணம் கோறிமேஷத்தை ஊடுருவுகிறது தோஷம் நாபிஸ்தானத்திற் சேர்ந்து உண்டாக் கிறது.

6. காலஜம் - அறுவகை இருதுகால பேதங்களில் மனுஷருக் குண்டாகும் வித்தியாசங்களாற் பிறப்பது.

7. அபிசாபஜம் - இருஷிகள், தேவதை, முதலாயினோரை நிந்தை பண்ணின சாபத்தாற் பிறப்பது.

ரோக பேதங்களுக்குச் செய்யும் சாந்தியான சிகிச்சை

கர்மங்கள் முதிர்ந்துண்டான உரோகங்களுக்குச் சிவ பூசை முதலாய உபசாந்திகளும், தோஷங்கள் பலமடைந்துண்டாகிற வியாதிகளுக்கு அவுஷத வகைகளும் செய்து தடுக்க வேண்டியது. இவைகள் ஒன்றுடனொன்று சேர்ந்து பந்தித்த குணத்தினாலும், சேராத தோஷம் பந்தித்த குணத்தினாலும் இருவகையான சிகிச்சைகளையும் செய்து நிவர்த்தியாக்க வேண்டியது.

வைத்தியன் ரோகநிலைமைகளைத் தன் அறிவுக் கருவிகளால் குறிப்பிட்டு அவைகளை நிச்சயிக்கும் முறைமை மூன்று.

தர்சம், ஸ்பர்சம், பிரட்ணைசம் அவற்றுள்: தர்சம் என்பது தேசியின் நிலைமையைக் கண்ணினாற் பார்த்தறிந்து நிச்சயிப்பது. ஸ்பர்சம் என்பது சீதோஷ்ண மத்திமத் தன்மைகளைக் கையினாற் தொட்டறிவது, தாதோட்டத்தின் வித்தியாசங்களும் பிறவும் பிரட்ணைசம் என்பது மூன்று வழியாக நிச்சயிக்கப்படுகிறது. ஒன்று ரோகியை வாயினாற் கேட்டறிதல், இன்னொன்று பிராஸ்ப கருவியால் சுவைத்தறிதல், மற்றது நோயுற்ற உறுப்புக்களில் உருபேலாதபடி சோதனைக்கருவி மூலமாய்க் காதினாற் கேட்டறி தல், இன்னுமொன்று பரிமழ பேதங்களை மணத்தினாலறிதல், அது சனகந்தமோ மத்திமகந்தமோ, உத்தமகந்தமோ என்பது.

ரோகங்களைச் சோதனை பண்ணி அவற்றின் முடிவுகளை ஞாபகத்தில் வைத்து வைத்தியம் செய்யும் வழிவகை ஐந்து. அதற்கு பஞ்சநிதானம் என்று பெயர்.

பஞ்சரிதானம்

எது, பூர்வரூபம், ரூபம், உபசயம், ஸம்ப்ராப்தி என்பன.

அவற்றுள் எது என்பது ரோகம் உற்பத்தியாகிற காரணம். ரோகங்கள் வினை விகற்பமாயும் தோஷங்கள் விகற்பமாயும், வேறு வித்தியாசங்களினாலும் உண்டாகின்ற முதற் காரணங்களை அறிதல்.

நிதானம் என்பது - ரோக காரணங்களைத் தேர்ந்தறிந்து நிச்சயித்தல்; அதாவது - ரோகம் உண்டாவதற்கு முதற் காரணம் உண்டான இலக்ஷணத்தில் இறந்துபோன குணம். அப்பொழுது நடக்கிற குணம், மேல்வரப் போகிற குணம். ஆகிய இவைகளை யும் ஊகித்தறிந்து சரியான நிலைமையில் வைத்து வைத்தியம் செய்வது.

பூர்வரூபம்

ரோக பேதங்களை விளக்கும் தோஷங்கள் குறி கொள்ளுகிற சமூகத்திலில்லாத வியாதியானது தன்வயமிதம் பண்ணுகிற இலக்ஷணம் தோற்றமில்லாத அந்த வியாதின் (சேர்க்கை பிரிவில்) அணுத்துவமான நிலைமை அதற்கு இனமான ஏது எதுவோ அது பற்றிப் பராக் ரூபத்தைப் பிரித்தறிய வேண்டியது.

(சேர்க்கை பிரிவில் என்பது தொந்தம், நிர்த்தொந்தம் இரண்டையும் குறித்தது. சிலவேளை தொந்தத்தில் எதிர்கெதிர் விடுகிற குணங்கள் அருபமான அணுத்துவ நிலைமையில் இருக்கிறபடியால் அருந்தாபத்தனமான பொருளும் வேண்டியும் நேரிடுகிறது.

*அருந்தாபந்தம் என்பது பயனை மோசமாக விளக்கிக் கொள்வது; இங்கே ஒரு தோஷம் பயனடைய விருக்கிற ரோகத்தை இன்னொரு தோஷத்திற்கு மாற்றிச் சொல்வது.

மேற்படி பூர்வரூபம் குறி கொள்ளுகிற சம்பவங்களிற் சில கூறப்படுகின்றது.

குறிக்கப்படாத ஒரு உறுப்பிலுண்டாகி மனதை வியாகுலப் படுத்தி நாபிஸ்தானத்திற்கு குறி கொள்ளுகிற வியாதியைக் குறிக்கப்பட்ட தோஷங்களில் யாதோ, ஆலஷ்வம் முதலான குணங்களில் எவற்றையோ பிரத்தியக்ஷமாகாத "கோ" வுடன் அனேக வழியாய்ப் புலரச் செய்கின்றது. அந்தப் புலர்ச்சியைப் பிரயோகிப்பித்த தோஷம், கோளாறடைந்தவைகளில் வாததோஷம் மேற்கொண்டு கற்பித்தால், அந்த வியாதி பிரத்தியக்ஷமாக்கின.

இலக்ஷணம் அஸம்பவமானது. "கோ" வின் கண் புலர்ச்சியான குணம் இருதய கோசத்திலடங்கியிருந்த உரோககரம். அது தோஷத்தின் உக்கிரமான பார்வையால் சிரவத்தின் மூலமாகப் பிரத்தியக்ஷமானது. இந்த உரோககரம் அதிக்கிரமமாகிற அமயத்தில் தோற்றும் பயன், வாதம், பித்தம், கபம் என்பனவாகிய மூன்று தோஷங்களின் வகுப்புக்குமுரிய வியாதியின் சென்னியைக் கோநிமேஷத்திற்றெளிக்கிறதும், ஆறுகிறதுமாக நடைபெறும். இந்தக் காரணத்தினாலும், அந்த உரோகத்தின் உக்கிரமான அழற்சி கோவுடன் காரணமாக தன்மையினாலும், சுரத்தை முதலாகவுடைய வியாதிகட்கமைந்திருக்கிற இலக்ஷணம் பூர்வ ரூபத்தில் தோற்றாத நியாயம். இது பூர்வரூபம் குறிகொள்ளுகிற ஒரு பகுதி.

முதல் ஏகாசாதியான உற்பத்தி, பின்பு இருகூறாய்ப் பிரிந்து விளங்கும் சாமான்ய பராக்ரூபம்; அது நாபிஸ்தானத்திற் கடினப் பட்டுத் தோற்றுகிற குணம், ஊர்த்துவாங்கத்தையோ அல்லது அதோ அங்கத்தையோ எதிர்தாக்கிறதற்குக் குறித்த தோஷம். மத்திய ஸ்தானத்தில் நிற்கிறது. அப்பொழுது தூஷிக்கப்படாதது தோற்றித் தூலநாடி மார்க்கமாகத் தெளிக்கப் பிரத்தியக்ஷமான கோநிமேஷம், அல்லது கோ வழங்கும் துவாரம், நெருக்கப்படு கிறது அல்லது மறைகிறது. அப்பொழுது கரத்தை முதலாகவு டைய உரோகங்களில் மறைந்திருந்த பிரதியிலக்ஷணமெல்லாம் விளங்கக் கூடியதாய் வேளிகாண்கிறது. இதுவும் பூர்வ ரூபம் குறிகொள்ளுகிற ஒரு பகுதி.

உத்தமஸ்திரிகளுக்குப் பூர்வ ரூபத்தில் கரத்தை முதலாக உடைய வியாதிகளுண்டாகும் வேளையில் பரதீத நிலைமை யுடைய "கோ" நிலை தளம்பி அசைவற்றிருக்கிறது. வாதாதி தோஷங்களின் குறிக்கோவின் கண் புலர்ச்சியடைகிறதில்லை; சுரத்தில் ஆயாசமுற்ற குணத்தை மனம் வெறுக்கத் தேகமனுப விக்கிறதினால் தேகவர்ணம் மாறுதலடைகிறது. சேமம் கிரம மில்லாத சின்னமுடைய ஏக அம்ஸகிக்கு ரோக ஆரம்ப தோஷம் அதிகமான குணங்களைச் சங்கற்பித்து விடுகிறது; அந்தக் குணம் யோனி மார்க்கத்தில் அதிக வேதனையைக் கொடுக்கிறதாம். இதை விஸிட்ட பராக்ரூபமென்று சொல்லப்படும். மூன்று தோஷங்க ளும் சேர்ந்து இருதய ஸ்தானத்தில் நிற்கும் போழ்து, அவைகளும்

வாததோஷம் பிறக்கிற குணம் சுவாசத்தை உண்டாக்கிற தன்மை. சில வேளை சுர ரோகத்திலும் இலக்ஷணம் பூரணப்படாத தன்மை வாத தோஷத்தின் அங்கங் குறைபாடான இலக்ஷணத்தை அபகரித்திருந்த தோஷம் கோ சூழ்ச்சியுற்றிருக்கின்ற யதாஸ் தானத்தினின்று சிக்ஷை பண்ணுகின்ற நியாயத்தினால் அந்த இலக்ஷணம் தேய்ந்த வடிவுடையதாகத் தோற்றுகிறது. அந்த வாதத்தின் ஏக அம்சத்தினொரு கூறுபோய்க் களங்கமுறப் பண்ணின. ஞானேந்திரிய நரம்புத் துவாரத்தில் ஓர் சுழற்சியை உடையதாகிறது. இந்த விஸிட்ட பூர்வரூபம் சிலவேளை தேகச் செயலாக, ரூப நிதானத்தில் விளங்குவதாகிய இலக்ஷணத்தை ஒரு பகுதி முதற் குறியாக எடுக்கிறது; அதனால் பூர்வரூபத்தில் வெளி தோற்றுகின்ற குணங்கள் தோற்றாமல் சமஅறிவு ஒரு சாரியையின் தன்மையை உடையதாகிறது. சிலவேளை பூர்வரூபம் குறிகொள் ளுகிற இலக்ஷணம் விளங்காத நியாயம் யாதெனின், நாபி ஸ்தானத்தினின்ற தோஷம் உண்டாக்கின. பிரகிருதியில் தென்பட்ட முதற் குணம் போய்க் கோவைப் பிரவேசித்த காரணம் யாவும் ஒரு சாரிகையின் ஊக்கத்தை எடுக்கிறதானபடியாற்றான் இதுவும் பூருவ ரூபங்குறி கொள்ளுகிற ஒரு பகுதி.

இலக்ஷணம் விளங்கும் அறிவு:- அந்தக் கேவலமான வியாதிகள் ஆரம்பமாகிற தருணம் தோஷங்கள் கலப்பில்லாத ஓர் தெளிந்த வஸ்துவின் தோற்றாத பிரதி வடிவமான சூஷ்ம ரூபமாகின்ற நிலைமையில், வாதம் சங்கற்பிக்கிற திருஷ்டாந்தம், இரக்ஷிக்கப்பட்டது. இலக்ஷணத்தை விளங்கும் அறிவுடைய சமமான உற்பத்தி. அல்லாதது சமமில்லாத உற்பத்தி. இது - ஒரு பகுதி.

ரோக ஆரம்பம், சுக்கிலாசயம், சுரோணிதாசயங்களை ஆதார மாக உற்பத்தியானால், அந்தத் தானங்களின் தோஷங்களின் கோளாறு நேரிடாமலிருந்தால், அந்த வியாதி சாத்யமாகிறது. இலக்ஷணங்களைப் பிறப்பிக்கும். மற்றய மர்மங்களில் வியாதி சம்பவித்தால் தோஷத்தின் கோளாறு நேரிட்டாலும், சில சமயம் அவுஷத உபயோக முறைமையினால் சாத்மயமாகிறதுமுண்டு. இதுவுமொரு பகுதி.

பூர்வ ரூபத்தில் விகாரப்பட்ட சகல அம்சங்களுக்குமுரிய செயல் வியாதியைப் பிராகாசிக்கச் செய்கிறது; தீவிர வேகமான வாயுவின் செயலால் ரோகம் விபரீதப்பட்டு விடுகிற குணங்கள் பிரகாசியாமலந்த உரோகத்தின் இலக்ஷணம் அடங்கியிருப்பது. இதுவும் - ஒரு பகுதி.

பொதுக் குறிப்பு

(பொதுவாய், உரோக முற்பத்தியாகிற உறுப்புக்கு அன்னிய ஸ்தானமாகக் குறிப்பிட்ட தோஷம் நிற்க. "கோ" சங்கற்பித்து விடுகிற வேகமான கிரிகையால் அந்த ரோகத்தின் குணம் தோஷத்தைப் பந்திக்க, உபயோகிக்கிற மருந்தின் சத்வ குணத்தா லந்தப் பந்திப்புப் பிரிந்து தனிமையாகிற அம்சங்களை "கோ" உருபாக்கிவிட அந்த வியாதி காண்பிக்கிற இலக்ஷணம் சுத்த மானது.)

ரூபம்

ரூப நிதானம் என்பது - ரோக வியாபக ஏது.

பூருவரூபத்தில் குறிகாட்டின இலக்ஷணம் தோற்றும் பருவம் உடையது.

1. பராக்ரூபம்; இதில் பிரத்தியக்ஷமான குணங்கள் ரோகிகளின் தேகத்தில் வியாபித்து அறியக்கூடியதாய் வெளிக்கண்டிருப் பது ரூபம்; (ரூபம் என்பது இலக்ஷணம்.)

உபசயம்

விபரீதப்பட்ட உரோகங்களுக்கும், விபரீதப்படாத ரோகங்களுக் கும் தக்கவாறு வைத்தியம் பண்ணி அவைகளைச் சாத்தியமான நிலைக்குக் கொண்டு வருதல். இதில் சுகப்படாதது மர்மஸ்தானங் களிற் போய் விபரீதப்பட்டால் அதை அனுபசயம், என்று சொல்லப்படும் - அசாத்தியமானது.

ஸம்ப்ராப்தி

இயற்கையிற் கோளாறடைந்த வியாதி எவ்வாறு நிலைத்திருக் கிறதோ, அது போலவே தோஷங்கள் கோளாறடைந்து உண்டான உரோகமும் நிலைத்திருக்கிறது. அவைகளை நிவர்த்தி செய்யும் வழிவகைகளை நிதானஞ் செய்வது.

நிலைத்திருக்கிறது என்பது - அங்கக் குறைபாடான தோஷ முண்டாக்கின உரோகம், பல காரணங்களினாலும் துண்டித்து, ஸ்தானத்தை விட்டுக் கிழம்ப வலிமையில்லாமல் ஊர்ந்து திரிகிறது, இப்படியலைந்து திரிகிற தோஷம் தான் போயடைந்த தானத்தில் நடைபெறுகிற குணங்களைத் தன் வயமாக்கிக் கற்பிக்கிற காரணத்தினாற் றேகம் பல விதமான வேற்றுமையை அடைந்து, நோயும் இயற்கைப் பிணிக்குச் சமமாய் வருகிறதாம்.

நிதானஞ் செய்வது - ஐயந்தெளிந்து நிச்சயிப்பது.

பலக்ஷ்யமான தோஷத்தாலோ அல்லது நெறி கெட்டு அதிக்கிர மித்த தோஷத்தாலோ உண்டான வியாதிகளை அனுமானிக்கிறது ஒரு பகுதி; அம்சக் குறைபாடாய்த் துண்டிக்கிற, கோபங்கொண்ட தோஷத்தாலோ உண்டான வியாதிகளை அனுமானிக்கிறது ஒரு பகுதி; அம்சக் குறைவாய்த் துண்டித்துக் கோபம் கொண்ட தோஷம் சேர்ந்திருக்கிற ஸ்தானத்தினின்றும் விடுகிற இரட்டித்த குணம், நாடி சக்கரத்திற் சஞ்சரிக்கிற காரணத்தினால், தேகவர்னம் மாறுதலடைகிறது. உபரங்கள் நீசத தன்மையாகிறது. பிரதிகூலமான குணங்கள் சஞ்சரிக்கிற துவாரம் புரோட்சிக்கிற ஆமயத்தைப் பிரத்தியக்ஷணமாக்கின நாடியின் பூர்வ அந்தங்கள் வெளிப்படுத்துகிற காரணங்களையும், ஏது முதல் உபசயமீறாகக் கூறிய காரணங்களையும்; நாடி தர்சனத்தோடு கலந்து பரீக்ஷித்து நிதானஞ் செய்வது. (கூலம் - மீசத் தன்மையான குணங்களின் தொகுதி)

இந்தச் சம்ப்ராப்தி நிதானம் தனித்தனி ஐந்து இலக்ஷணங் களை விரிவாய்க் கூறுகின்றது. அவைகளை இங்கே கூறப்பட வில்லை. அந்த ஐவகை இலக்கணங்களையுங் கொண்டே

இவைகளை நிச்சயிக்க வேண்டியது. ஆனால் அஷ்டாங்க இருதயம் அவைகளைக் கூறியிருக்கிறது.

சாத்திய விதங்கள்

சாத்தியம், யாப்பியம், அசாத்தியம் என்பன.

அவற்றுள் சாத்தியம் இரண்டு விதம், ஒன்று சுக சாத்தியம் இலகுவில் மாறக்கூடியது; மற்றது கஷ்ட சாத்தியம் சிகிச்சைப் பிரயோகங்களால் சுகப்படுவது. யாப்பியம் என்பது - சுகப்படாத வருத்தமாயினும் மருந்தின் சரியான செய்கையால் நாட்சென்றும் சுகத்தைக் கொடுப்பது. யாப்பிய ரோகத்தில் ரோகவியாபக ஏதுமர்மங்களில் அறியப்பட்டாலும் அந்தக் குணங்கள் கோறிமேடத் தைத் தாக்காதிருந்தால் அது யோய்க்கிய வியாதி அசாத்தியம் என்பது சுகப்படாதது.

இதில் கூறிய பஞ்ச நிதானம் முற்றிற்று.

நக்ஷத்திர பாத பலன்

அச்சுவினி முதலாங்காலிலுண்டான ரோகம் ஒன்பது. இரவில் விடுகிறது; இரண்டாம் பாதமிருந்து காரணமாகிறது. மூன்றாம் பாதம் ஏழு தினத்தில் விடுகிறது. நாலாங்காலில் குணங்களை மாறி எடுக் கிற ரோகம் வேதனைப்படுத்தி இருபத்தொரு நாளில் மாறுகிறது.

பரணி முதற் காலிலுண்டான ரோகம் பதினொரு நாளைக்கு கடுமைப்படுத்தி விடுகிறது; இரண்டாங்கால் நாற்பது நாளைக் குணங்களை மாற்றி எடுக்கிறது; மூன்றாங் காலில் மிருத்பயம்; நாலாங்காலிலுண்டான வருத்தம் வித்தியாசமான குணங்களைக் காட்டிப் பத்துத் தினத்தில் அல்லது பதினொரு நாளில் விட்டு நீங்குகிறது.

கார்த்திகை முதற்காலில் பித்தமுற்பத்தி காரணமான சுரம் கஷ்டப்படுத்திப் பத்து நாளில் விடுகிறது. இரண்டாம் பாதமும் சோர்வு மயக்கம் முதலிய குணங்களைக் காட்டிப் பத்துத் தினத்தில் விடுகிறது; மூன்றாங்கால் ஐந்து தினத்தில் விடுகிறது.

ரோகிணி முதலாம் பாதம் ஒன்பது இரவில் வருத்தம் நீங்கு கிறது; இரண்டாம் பாதம் பதினெட்டு நாளில் மாறும்; மூன்றாங்கால் பத்திரவுக்கு வருத்துகிறது.

மிருகசீரிடம் முதற்காலிலுண்டான உரோகம் ஏழுநாளைக்கு வருத்தி விடுகிறது.; இரண்டாம் பாதம் பன்னிரண்டு நாளில் விடுகிறது; மூன்றாங்காலானால் இருபத்தைந்து நாளில் விடுகிறது.

ஆதிரை பிரதம சரணம் பதினைந்து நாள்; இரண்டாம் பாதம் பன்னிரண்டு நாள்; மூன்றாம் பாதத்திலுண்டான உரோகம் மிருந்து சம்பவமாகிறது.

புனர்பூசம் முதற்காலிலுண்டான சுரம் பதினைந்து நாளில் விட்டு மாறுகிறது; இரண்டாங்கால் ஏழுநாளிலும்; மூன்றாங்கால் இருபத்தைந்து நாளிலும் விட்டு மாறுகிறது.

பூசம் முதற்கால்; ஏழு நாளையிலும், இரண்டாங்கால் இருபது நாளையிலும், மூன்றாங்கால் இருபத்தொரு நாளையிலும் பீடை விடப்படுகிறது.

ஆயிலியம் முதற்கால் மூன்று மாதத்தில் விடும், மூன்று மாதத்தில் விடாதிருந்தால் ரோகம் கடுமைப்படுத்துகிறது; இரண்டாங்காலும், மூன்றாங்காலும் மிருந்து சம்பவமாகிறது.

மகம் முதற்காலிலுண்டான ருஜம் ஏழு இரவுக்கு வருத்தி விடுகிறது; இரண்டாங்கால் இருபத்தேழு நாளிலும், மூன்றாங்கால் முப்பது தினத்திலும் விடுகிறது. (ருஜம் - வருத்தம்)

பூரம் முதற்காலிலுண்டான வருத்தம் ஐந்திரவில் விடப்படு கிறது. இரண்டாம் பாதம் பன்னிரண்டு தினத்திலும், மூன்றாம் பாதம் ஒரு மாத்திலும், ரோகி அவஸ்தைப்பட்டு இறந்து விடுகின்றான்.

உத்தரம் முதற்கால் பதினாலு நாளையிலும், இரண்டாங்கால் ஏழு இரவிலும், மூன்றாங்கால் ஒன்பது பகலிலும் நோய்விட்டு மாறுகிறது.

அத்தம் முதற்கால் ஏழு இரவுக்குக் கடுமைப்படுத்தி விடுகிறது; இரண்டாங்கால் நாலு நாளிலும், மூன்றாங்கால் ஐந்து தினத்திலும், கஷ்டமானபீடை விட்டு மாறுகிறது.

சித்திரை முதற்காலிலுண்டான உரோகத்தினுபத்திரவம் கோறிமேஷத்தைப் பிரமாணத்திற்கு மிஞ்சி மலரச் செய்தால் அது சிங்க நோக்குக்கொப்பாய் வருகிறதாம், அந்த ரோகத்தை அடைந்தவனுக்கு மிருத்துக் கோவைப் பந்திக்கச் செய்து மரணத்தை உண்டாக்கிறது; இரண்டாங்கால் மூன்று மாதத்திலும், மூன்றாங்கால் பதின்மூன்று தினத்திலும் ரோகம் விட்டு நீங்குகிறது.

சுவாதி முதற்கால் இருபத்தேழு நாளில் விடுகிறது. இரண்டாம் பாதம் மூன்றாம் பாதங்களிலுண்டான உரோகங்களுக்கும் இருந்து வீஸதினத்திலுண்டாகிறது.

விசாகம் முதற் காலிலுண்டான வியாதி நாற்பத்தெட்டுத் தினத்தில் விட்டு மாறுகிறது; இரண்டாங்கால் ஏக தினத்தில் அல்லது மூன்று நாளில் சுகத்தைக் கொடுக்கிறது; மூன்றாங்கால் பன்னிரண்டு நாளில் மாறுகிறது.

அனுஷம் முதற்காலிலுண்டான உரோகம் ஏழு நாளைக்கு இழுக்கிறது; இரண்டாங்கால் பதினைந்து தினத்திலும், மூன்றாம்கால் ஆறுபத்துநாலு தினத்திலும் ரோகம் விடப்படும்.

கேட்டை முதற்கால் மூன்று மாதத்தில் விடுகிறது. இரண்டாங் காலும், மூன்றாம்காலும் பதினாறு நாளில் மரணத்தை யுண்டாக் கிறது.

மூலம் முதலாம், இரண்டாம், மூன்றாம் பாதங்களிலுண்டான உரோகம் பதினைந்து நாள் வரையும் வருத்தி விடுகிறது.

வீஸதினம் என்பதற்குச் சரியான பொருள் கிடைக்கவில்லை.

பூராடம் முதற்காலுண்டான உரோகம் மூன்று மாத்தில் விட்டு மாறுகிறது; இரண்டாம் பாதம் பதினாறு நாளையும், மூன்றாம் பாதம் மிருத்து காரணத்தையும் கூறுகிறது.

உத்தராடம் முதற்காலிலுண்டான உரோகம் பதினைந்து நாளிலழிகிறது; இரண்டாங்கால் பன்னிரண்டு தினமும் மூன்றாங் காலிலுண்டான உரோகம் இருபது நாளைக்கு விட்டு விட்டுக் குணத்தைக் காட்டியில்லாமல் அழிகிறது.

திருவோணம் முதற்கால் ஏழு தினத்திலும், இரண்டாங்கால் இருபது தினத்திலும், மூன்றாங்கால் பதினாறு தினத்திலும் விடும்.

அவிட்டம் முதலாங்கால் ரோகம் இருபது நாளில் விட்டு மாறுகிறது; இரண்டாம் பாதம் அறுபது நாள் வரையும் மூன்றாங் கால் பதினாறு நாள் வரையும் நின்று மாறுகிறது.

சதயம் முதற்காலிலுண்டான வியாதி ஒன்றரை மாதத்திற்கு அதிக துயரத்தைக் கொடுக்கிறது; இரண்டாங்கால் ஆறுமாதத்தி லும், மூன்றாங்கால் பதினாறு நாளிலும் விடுகிறது.

பூரட்டாதி முதலாங்காலிலும், இரண்டாங்காலிலும், மூன்றாங் காலிலும் உண்டான உரோகம் மரணம்.

உத்தரட்டாதி முதலாங்காலுக்குப் பதினாறு நாளில் பீடைவிட்டு மாறுகிறது; இரண்டாங்கால் இருபத்தெட்டு நாளைக்கு நோய் கடுமைப்படுத்தி விடுகிறது; மூன்றாங்கால் பதினைந்து நாளில் விடும்.

ரேவதி முதலாங்காலிலுண்டான உரோகம் எட்டு நாளில் மாறுகிறது; இரண்டாங்காலிலுண்டான உரோகம் ஒன்றரை நாளில் விடப்படுகிறது; மூன்றாங் காலிலுண்டானது பத்து நாளில் விடும்.

வாரயோகபலன்

இரவி வாரத்தில் மகநக்ஷத்திரமும், சோமவாரத்தில் விசாகமும், மங்களவாரத்தில் திருவாதிரையும், புந்திவாரத்தில் மூலமும், குரு வாரத்தில் கார்த்திகையும், சுக்கிர வாரத்தில் ரோகிணியும், சனிவாரத்தில் அத்தகக்ஷத்திரமும் சேர்ந்து பலனைக் கொடுக்கிற காலத்தில் உண்டாகும் வருத்தம் சுகமடையாதது. அப்படியிருந்தாலும் புண்ணிய யோகத்தினால் சந்தோஷம் உண்டாகிறது.

ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் அத்த நக்ஷத்திரமும், திங்கட்கிழமையில் மிருகசீரிஷமும், செவ்வாய்க்கிழமையில் அச்சுவினியும், புதன்கிழமையில் அனுஷமும், வியாழக்கிழமையில் பூசமும், வெள்ளிக்கிழமையில் ரேவதியும், சனிக்கிழமையில் ரோகிணி நக்ஷத்திரமும் கூடி நடக்கிற காலங்களில் மனுஷருக்கு ஜ்வராதி உரோகங்களுண்டானால் மாறும்.

அசாத்திய நக்ஷத்திரங்கள்

மகம், பரணி, அத்தம், மூலம் ஆகிய இந்த நக்ஷத்திரங்களில் பீடிக்கப்பட்ட ரோகியை மிருத்துப் பழுதாக்கினது.

சாத்திய நக்ஷத்திரம்

அச்சுவினி, ரோகிணி, பூசம், மிருகசீரிடம், கேட்டை, புனர்பூசம், ஆகிய இந்த நக்ஷத்திரங்களில் உண்டாகிற சுரம் முதலாய வருத்தங்கள் மாறுந் தகைமையுடையன.

கஷ்டசாத்திய நக்ஷத்திரம்

பூரம், பூராடம், பூரட்டாதி, சுவாதி, சித்திரை, உத்தரம், உத்தராடம், உத்தரட்டாதி, திருவோணம், அவிட்டம், மூலம், விசாகம், கார்த்திகை, ஆயிலியம், அனுஷம், கேட்டை ஆகிய இந்த நக்ஷத்திரங்களில் நோயுண்டானால் அது கடுமைப்படுத்தி மாறும் என்பதாம்.

உபயோகிக்கும் அவுஷதத்தின் செய்கையால் உரோகம் நாசமடைந்து மிருத்துத் தேய்ந்து போகிறது.

அறுவகை இருது காலங்களாவன

வருஷமிருது, சரருது, ஏமத்தருது, சிசிரருது, வசந்தருது, கிரீஷ்மருது என்பன. இவைகள் ஆவணி முதல் இரண்டிரண்டு மாதங்கள் சேர்ந்து ஒவ்வொரு இருதுக்களாய் வழங்கும்.

மனுஷருடைய சீவியத்தில் தேகம் மாறி மாறி எடுக்கும் பருவங்களாவன.

01. பாலியப் பருவம் ஏழு வயதுக்குட்பட்ட காலம், இளம்பராயம் என்றும் பெயர்.

02. கௌமாரப் பருவம் - ஜெனனந் துவங்கி ஐந்து வயது வரையும் உள்ள காலம். பெண்ணுக்குப் பதினாறு வயது வரையும் நடக்கிற காலம். இதற்குப் பாலியம், இளமை, குமரன் என்றும் பெயர். குமரப் பருவமும் ஐந்து வயசு வரையுமுள்ள காலம்; ஆனால் பெண்ணுக்குப் பத்து வயது துவங்கிப் பன்னிரண்டு வயது வரையும் நடக்கிறகாலம், யாதும் பேய் பிசாசு தந்திரங்களால் பதினாறு வயது வரையும் ருதுவாகாமல் கன்னிப் பருவமாயிருப்பவளையும், குமரிப் பருவமென்று கூறும். யௌவன பருவம், விரகறியும் பருவம், இதற்கும் இளமை, பாலியம் என்று பெயர். இந்த யௌவனப் பருவம் ஆணுக்கு பதினாறு வயது தொடங்கி எழுபது வயது வரையுமுள்ள காலம். பெண்ணுக்குப் பதினாறு வயது தொடங்கி முப்பது வயது வரையும் நடக்கிற காலம். ஆணுக்கு யுவன் என்றும், பெண்ணுக்கு யுவதி என்றும் பெயர். ப்ரௌட பருவம் முப்பது வயது துவங்கி ஐம்பத்தைந்து வயது வரையும் ஒரு பெண்ணுக்கு நடக்கிற காலம். விருத்தப் பருவம் எழுபது வயதின் மேல் நடக்கிற காலம்.

வேகங்கள் பதினாலு

அபான வாய்வு, தும்மல், மலம், மூத்திரம், கொட்டாவி, பசி, தாகம், இருமல், நித்திரை, கண்ணீர், சுக்கிலம், சுவாசம், வாந்தி, இளைப்பு என்பவைகள்.

மலம் மூன்று - மலம், மூத்திரம், வியர்வை

சப்த தாதுக்கள்

இரசதாது, இரத்ததாது, மாமிசதாது, மேதோதாது, அஸ்திதாது, மச்சதாது, சுக்கிலதாது.

பஞ்ச வாய்வுக்கள்

பிராணன், உதானன், வியானன் , சமானன், அபானன்.

உதராக்கினி பேதம் நாலு

சமாக்கினி உண்ட உணவைக் கால நேரத்தில் ஒழுங்காய்ச் சீரணிக்கச் செய்வது. விஷமாக்கினி வெகுநேரஞ் சென்று சீரணிக்கச் செய்வது, தீக்ஷணாக்கி கல் மண் கட்டையுடன் புசித்தாலும் தகிக்கச் செய்வது, மந்தாக்கினி வயிற்றில் இரைச்சல் உப்பிசம் முதலிய குணங்களையுண்டாக்கி வெகுநேரஞ் சென்ற பின் செமிக்கச் செய்வது.

இருபது வகைக் குணங்களாவன

குரு	என்பதற்கு	இலகு
மந்தம்	என்பதற்கு	தீக்ஷணம்
இமம்	என்பதற்கு	உஷ்ணம்
ச்லக்ஷ்ணம்	என்பதற்கு	கரம்
ஸாந்திரம்	என்பதற்கு	திரவம்
மிருதி	என்பதற்கு	கடினம்
ஸ்திரம்	என்பதற்கு	ஸரம்
சூக்ஷ்மம்	என்பதற்கு	தூலம்
விசதம்	என்பதற்கு	பிச்சிலம்
பந்தம்	என்பதற்கு	நிர்ப்பந்தம்

இவைகள் ஒன்றுக்கொன்று எதிரிடையான குணங்களாம்; இவ்விதமாகவே மற்றைய குணங்களும் வழங்கும் என்பதாம்.

கடவுள் வணக்கம்

விநாயகர் துதி

வெண்பா

மணியி னொளிபோல மண்டலமாந் தர்க்கு
மணிநரம்பி னார்கறைமுன் மாணும் - அணிநடையாத்
தாதியல் கூறும் நாடி தர்ப்பணத்துக் கிசனருள்
போதகத்தின் பொற்பதமே காப்பு.

மணி என்பது இரத்தினம், மணி - ரத்தினங்களமையப்பெற்ற கோளம். அணி என்பது தாதுக்கள் உவமையாகப் பொருந்தி நடக்கும் நடையினிலக்கணங்களைக் குறித்தது. - அவை கிரமம், சேர்க்கை, படையெழுச்சி போல்வன.

சுப்பிரமணியர் துதி

ஆசிரியப்பா

சரவணந் துதித்த சாமித னிருபுண்
டரிக மலர்ப்பத மகத்திறைஞ் சுதுமே.

சிவபெருமான் வணக்கம்

மலைமக ளொருசார் மணந்துல கைந்தொழி
னிலைமுதற் பொருளையெ னெஞ்சகத் திருத்தி
இரும்பிணிக் குழுவை யொருகுறி நரம்பிற்
றெரிக்குமிவ் வுரையைச் செப்புவன் யானே.

உமாதேவியார் துதி

அரனிடப் பாக மமர்ந்த தேவியைக்
கரத்தி னிறைஞ்சிக் களித்திடு வேனே.

திரிமூர்த்திகள் துதி

ஆசிரிய விருத்தம்

மூன்றொருபத் திரண்டென்னு முறுப்பிலெழு
நோய்க் குணத்தை விரல் மூன்றொன்றில்
ஈன்றுருத்துக் காட்டுமிந்த நூல் புகல
அவ்வநடையிணங்கிக் கையில்

மான்றொருநாடி யயிலாடுவாதபித்த
வையம் போல் மல்கியொன்றிற்
றோன்றியிருந்தொழில் மூன்றும் புரியுமொரு
மூவரடி தொழுது கொள்வாம்.

அலைவயடக்கம்

பூதலத் தட்டாங்கிருதயமாதி
புகல்பெரு நூல் கொளும்பிடகர்
ஆதனிங்குரைக்கும் புன் சொனுலினையு
மகத்துவர்ப் பின்றியே கொள்வர்
கோதக நீஞ்சாறு றுகனியையுநேர்
கூறிடாக்கைப் பதே சுவையாம்
பேதமார்கனியுஞ் சமமென மதிக்கும்
பெட்புறு தகைமையான் மாதோ.

சமதாதும் திரிதோஷமும்

வெண்பா

சீத மனலிரண்டின் சேர்க்கை சமகுணத்தால்
வாதபித் தக்கபங்கள் வாழ்க்கை துணை - யோதுசம
தாதீதா ரோக்யநிலை சாத்தந் நடை விகட
பேதமுத் தோஷமெனப் பேசு.

உ

சிவசுப்பிரமணியர் துணை

நாடி தர்ப்பணம்

நாடியின் இலக்ஷணங்களைப் பரீக்ஷைபண்ணி அறியும் முறைகளைக் கூறும் நூல்.

நாடிப் பரீக்ஷையாவது ஜீவநிலைமைகளைக் குறிப்பதான, தாதினிலக்கணங்களை விரல்களினால் நாடிக்குறிப்பிடங்களிற் றொட்டு அந்த இலக்கணங்களின் வேறுபாடுகளைச் சோதனை பண்ணியறிவது.

வாகடம்

வைத்தியனானவன் முதலிலே ரோகத்தைப் பரீக்ஷிக்க; அதன் பின் கர்மத்தைப் பரீக்ஷிக்க; அதன் பின் ஞானத்தை முதலாகக் கொண்டு ஆசரிக்கக்கடவன்.

தேசகால பேதங்களை உணர்ந்தறிந்து, ரோகத்தினது பலாபலத்தை யறிந்து வைத்தியன் சிகிச்சையைத் தொடங்குக; புகழையும், சோபனத்தையுமடைவான்.

அதன் பின் ரோகியின் அவஸ்தையையும் நாடியையும் அவுடதப் பிரயோகங்களையும் பத்தியத்தையும் தேசத்தையும் காலத்தையும் பாத்திரத்தையும் எவனறிகிறானோ அவனே வைத்தியர்களுக்கு அரசனாவான்.

ரோகியின் அஷ்டஸ்தானப் பரீக்ஷை

ரோகத்தையடைந்த சரீரத்தையுடையவனது நாடி, மூத்திரம், மலம், நாக்கு, சத்தம், பரிசம், நேத்திரம், ஆகிருதி என்னும் எட்டிடங்களையும் பரீக்ஷிக்கக்கடவன்.

பலவிதமாகிய சாஸ்திரங்களை அறியாதவரும் அற்ப புத்தியுடையவருமாகிய வைத்தியர்களுக்கு, நாடி முதலிய அஷ்டவிதப் பரீக்ஷைகளும் சுகத்தின் பொருட்டுக் கூறப்படுகின்றன.

முதலிலே நாடியை அறிதலினாலே வாதம், பித்தம், கபம் என்பனவற்றாற் பிறக்கின்ற ரோகங்களினது சாத்திய, அசாத்திய, கட்டசாத்திய வேறுபாட்டுணர்வுகள் இலகுவாக வைத்தியர்களால் அறியப்படத்தக்கது; ஆதலினாற்றான் நாடியிலட்சணம் முதலிலே நிரூபிக்கப்படுகின்றது.

நாடிஞானம் அவசியம் அறிய வெண்டுமென்பது

உலகத்திலே வைத்தியன் நாடியறிவில்லாமற் பூசிக்கப்படுந் தன்மையை அடையமாட்டான்; ஆதலினாலே புத்திமானாகிய மனுஷன் படிக்கக்கடவன்.

நாடியுணர்வில்லாத வைத்தியன் அறிவில்லாவிடத்து நூல் போலவும், உப்பில்லாவிடத்துப் போசனம் போலவும், நாயகன் இல்லாவிடத்துப் பெண் போலவும் இருப்பான்.

மருத்துவன் ஸ்திரீகளுக்குத் தானப்பரீக்ஷை செய்ய வேண்டிய முறைமை

ருதுவான பெண்கள் முதலியோர்க்கு நாடிப் பரீக்ஷை, நாவின் பரீக்ஷை எவன் அறிகின்றிலனோ அந்த வைத்தியன் விரைவில் உயிர்களைக் கொல்லுகின்றான்; அன்றியும் சோபனமடையான். பெண்களுக்கு நாடி, நா, மலம் முதலியவைகளுடைய குணத்தைச் சோதனை பண்ணி அறி என்பது.

முதலிலே எல்லா ரோகங்களுக்கும் நாடியையும், நாக்கின் நுனியையும், கண்களையும் பரீக்ஷைபண்ணிப் பின்பு ரோகிக்கு வைத்தியஞ் செய்க.

நாடியறிவில்லாமல் எந்த வைத்தியன் வைத்தியத்தைச் செய்கிறானோ அவன் இலக்ஷுமியை அடையவும் மாட்டான். தருமத்தை அடையவும் மாட்டான். கீர்த்தியை அடையவும் மாட்டான்.

வைத்தியனே, நாடியினதும் மூத்திரத்தினதும் நாக்கினதும் பரீக்ஷைகளை முதற்செய்க; அவைகளையறிந்த பின் வருத்தக் காரனுக்குச் சுகத்தைக் கொடுப்பதாகிய அவுஷதத்தைக் கொடு.

வீணையை அடைந்ததாகிய நரம்பு எப்படி எல்லா இராகங் களையும் பேசுகின்றதோ அப்படியே கையை அடைந்ததாகிய நரம்பும் எல்லா உரோகங்களையும் வெளிப்படுத்துகின்றது.

நாடியிலக்கணத்தை அறியாமல் நிதானநூல் வாக்கியத்தின் படி எவன் வைத்தியத்தைத் தொடங்குகின்றானோ அவன் மூடனென்று சொல்லப்படும் கீர்த்தியை அடைகின்றான். மூர்க்க வைத்தியனென்று சொல்லப்படும்.

உத்தமவைத்தியன் நிதானபஞ்சகாதி இலக்கணத்தை நாடியிலக்கணத்தோடமைத்து வைத்தியத்தைத் தொடங்குவான்.

எவ்வளவு அறிகுறிகளறியப்பட்டிருந்தாலும் செய்த வைத்தியம் பலனற்றுப் போதலால் ஒற்றுமைப்பட்ட மனத்தோடு இதனைக் கேள்.

அநேக நூல்களின் சாரத்தை அனுசரித்து வைத்தியர்களுக்கு ஆனந்தத்தைக் கொடுப்பதாகிய நாடிப்பிரிக்ஷை மிக முயற்சியோடு முதலிலே சொல்லப்படுகின்றது.

அது எப்படியென்றால், சில இடங்களிலே நூலறிவினாலும், தேசகால வேற்றுமையினாலும், சில இடங்களிலே ஆராய்வினாலும், நாடி அறிவு தோன்றுமானாலும், சற்குருவினுபதேசத்தினாலும், தேவ அருளினாலும் முன்செய்த புண்ணியத்தினாலும், நாடி இலக்ஷணத்தை அறியும் பழக்கம் நன்றாக உண்டாகின்றது.

உலகத்திலே எங்கேயாயினும் நாடியின் பழக்கமில்லை. ஆதலால் இங்கே எது சொல்லப்படுகின்றதோ அது நன்றாக உத்தம புருடர்களாற் போற்றிக்கொள்ளப்படத்தக்கது.

நாடிகளின் கதிகள் எப்பொழுதும் வேறாக அப்பியாசப்படுத்த வேண்டும். படித்த மாத்திரத்தினாலே இங்கே நாடி ஞானமுனம் உண்டாகமாட்டாது.

நூல்களைப் படித்தலினாலுமின்று, பலவற்றைக் கேட்டலினாலு மின்றி நாடியறிவுண்டாகிறதற்கு மனுஷர்களுடைய அப்பியாசமே மேலான காரணம்.

இந்த நாடியினது நடையை அறிதற்குத் தகுந்த அப்பியாச முடைமையொன்றே வேண்டும்; அல்லது வைத்தியன் கோடியு பாயங்களிற்றானும் வல்லவனாகின்றிலன்; வைத்தியன் யோக சாதனை உடையவன் போல் நிச்சயமாகவிருத்தல் வேண்டும்.

நாடி நடைக்கு உவமையாகக் கூறப்படும் ஜீவசாதி பேதங்களாவன.

நீரிலும் நிலத்திலும் ஆகாயத்திலும் சஞ்சரிக்கின்ற பிராணிகளுடைய நடைகளோடு கூட, வேறுபட்ட இலக்கணங்களை உடைய நாடிகளின் கதிகளுவமிக்கப்படுகின்றன.

நீர்வாழும் பிராணிகள்; தவளை, மற்சம் முதலியன. பூமி சம்பந்தமான பிராணிகள்; சர்ப்பம், அன்னம், மயில் முதலியன. ஆகாசசாரியான பிராணிகள்; லவா, படேரம் முதலியன.

இவைகளேயன்றி வேறு வைத்திய நூல்களில் ஆயுதப் பாவிப்பினால் உண்டாகி விரைந்து செல்லும் வேகத்தையும் காற்றோய்ந்தவிடத்து நின்று தளம்பும் பட்டத்தின் பதறுதலையும் நடைக்கு உவமையாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

எந்த நாடிக்கு எப்படிப்பட்ட நடையுவமையோ அது வித்துவான்களால் விசேஷமாக அறியப்படத்தக்கது; அந்த நூல் ஞானம் நிறைந்த சற்குருவினால் ஓதப்படத்தக்கது.

வைத்தியங் கற்கும் மாணாக்கன் நல்ல அனுபவமுடைய ஒரு வைத்தியனுக்குக் கீழிருந்து படித்துச் செய்பாகங் கைபாகங்களை யெல்லாம் அவனிடங் கேட்டறிந்து பழகிக் கொள்ள வேண்டும். அப்படியில்லாவிட்டால் அந்த வைத்தியனுடன் தானும் போய் நோயுற்ற தேகிகளைப் பார்த்து நிதானித்து அனுபவப்படல் வேண்டும். ஆனால் உத்தம வைத்தியன் அந்த மாணாக்கனுடைய கையிற்றானே தொட்டு, அந்தந்த நேரத்திற்கு நடக்கிற நாடிநடை இலக்கணங்களை அதததற்குப் பொருத்தமான உவமேய உவமானங்களில் அமைத்துக் காட்டி விளங்கப்படுத்துவான்.

நாடி, சுபம், அசுபம் என்பனவற்றின் குணங்களையெல்லாம் செவ்வையாக வெளிப்படுத்தும்; அதுவும் உரோகிகளுக்குக் கால பேத விசேடத்தால் வேறுபட்ட இலக்கணத்தை உடையதாகிறது.

அந்த நாடியிலக்ஷணத்தைச் சொல்லப்படாதனவாகிய சுகதேகியிடமிருந்து எந்த இலக்ஷணமுடையதோ ரோகியிடத்தும் அந்த இலக்ஷணமுடையதாகும். அது வயதினாலும் காலத்தி னாலும் உண்டாகின்ற உரோகங்களினது பேதங்களினாலே வேறு வேறான தன்மை அடைகின்றது.

01. வயதினாலுண்டாகின்ற பேதம் என்பது பாலியப் பருவத்தில் நாடிநடை கெதியாயும்; யௌவனப் பருவத்தில், பாலியப் பருவத்தில் நடந்த நாடியின் நடையைப் பார்க்கிலும் ஆறுதலான நடையும்; வயோதிபப் பருவத்தில் நாடி, யௌவனப் பருவநாடி நடைக்கு ஆறுதலாயும் நடக்கும்.

02. காலம் என்பது விடியற்காலம், மத்தியான காலம், சாயங் காலம் என்பவை; இந்த வேளைகளிற் பெரும்பான்மை சில தேகிகளுக்கு நாடிநடை வித்தியாசம், வித்தியசாமான குணங்களை எடுக்கிறது.

03. ரோகங்களின் பேதங்களாலென்பது, சுரத்தோடு கூடிய வருத்தங்களில் நாடிநடை ஒரேமாதிரியாக இருக்கமாட்டாது. அவை களில் இடையிடை விட்டு வேற்றுமைப்பட்டிருக்கும். அதிசாரம், பெரும்பாடு, அதிர்க்கரம், அரசம் முதலிய குணங்களில் காலை நாடி ஒரே தன்மையான நடையென்பது கிரந்த கர்த்தாவின் கொள்கை.

ஆதலினால் அந்த நாடியினது எல்லாக் காலத்திற்குமுரிய நிலையைப் புத்திமானாகிய அறிஞன் இலக்கணங்களால் சாவ காலமாக அறிவதற்கு முயலவேண்டும்.

நாடிஸ்பந்தன காரணம்

இருதயத்தைப் பற்றி நிற்பவனாகிய தமனியுமதைச் சேர்ந்த கிளைகளும் உடம்பு முழுவதிலும் வியாபித்துச் சோணிதத்தின் பெருக்கைக் கொண்டு செல்கின்றவனாய்ச் சரீரத்தை வளர்க் கின்றன.

இருதயம் ஒடுங்குவதனால் ஓரளவினதாகிய இரத்தம் தம்னியை அடைந்து அதனாலே சேர்க்கப்பட்டு ஊர்த்துவ மார்க்க மாக ஸ்தாபித்திருக்கின்ற நரம்பையும், மற்ற நரம்புகளையும் பிரவேசித்து தேகமுழுவதிலும் செறிந்து, அதன்பின் புப்புசத்தை அடைகின்றது; புப்புசத்தினின்றும் இருதயத்தை அடைகின்றது; இப்படியே தொழில் பின்னும் பின்னும் நடந்து கொண்டிருக்கின்றது.

இருதயம் குவியுந் தன்மையும் விரியுந் தன்மையுமுடையது. அதற்கு இருதயகமலம் என்றும் ஒரு பெயர். இரத்தாசயத்தின் கீழ்ப்பகுதியைப் பக்கத்திலமையப் பெற்ற தடித்த மாமிசத் தசையானது நெருக்குகிறதினால் இரத்தங்கள் வீரிட்டுப் போகும் பொழுது நிமிர்ந்து நிற்கின்ற நரம்புகளிலும், இரத்த ஓட்டத்திற் குரிய மற்றும் நரம்புகளிலும் பிரவேசித்துத் தேகமுழுவதிலும் ஓடிப் பின்னர் புப்புசத்தை அடைகின்றன. புப்புசத்திலிருந்து இருதயத்தை அடைந்து அங்கே பரிசுத்தமான இரத்தமாகப் பெறுகின்றது. தமனியோடு கூடிய சமஸ்தசிறு நரம்பின் கிரியை இப்படியே பின்னும் பின்னும் நடந்து கொண்டிருக்கின்றது.

(கறைநீ ளமையங் கறைபுற மோவா
ஓவியசெம்பா லுட்செல விரிந்து
மூடவு மரரி மூன்று புதவுபோ
னாடியுற் பவத்தி னவின்ற வரணே.)

என்று நாடித்திரட்டுக் கூறும்.

இரத்தமோடுகின்ற வேகத்தினாலே தமனியடிக்கடி ஸ்பந்திக் கிறது. பெருக்கினது இயற்கையின் வேறுபாட்டால் ஸ்பந்தனத்திற் கும் வேறுபாடுண்டு.

மேலே சுட்டிய நாடிகளுக்குரிய வித்தியாசமான சலன காரியங்களை அங்குஷ்ட மூலத்திலுமறிய வேண்டியது. இருதய ஸ்தானத்தில் முக்கிய பிரயோசனமுடையதாய் நின்று சஞ்சரிக் கின்ற தமனிநாடி தேகமெங்கும் வியாபித்து அவ்வுறுப்புக்களை உயர்ந்த இனமாகச் செய்கிறது. அந்த நாடிகொண்டு செல்கின்ற உதிரம் மேலான பஞ்சேந்திரியங்களின் குணங்களையுடைய நரம்பின் மார்க்கமாகச் சென்று கைகளைப் போஷித்து நல்ல குணமாகச் செய்கின்றது. மனரகிதமான உதிரத்தின் உயர்ந்த

குணம் கண்களைப் போஷிக்கின்றது. கைகள் நல்ல குணமாகப் போஷிக்கிற இரத்தம் சரீரத்தை நடப்பிக்கின்றது. நீசமான தானங்களை நீக்கிச் சிரேஷ்டமான உறுப்புக்களைப் பூரணப் படுத்தின. தமனியின் ஒற்றுமையான பிரதியிடம் இருதயஸ்த இரத்தாதார யந்திரமென்று சொல்லப்படுகின்றது. அந்தக் கருவி ஸ்தாபிக்கப்பெற்ற தானம் எந்த உறுப்போ அதில் ஸ்தூல மாமிச ரூபமான ஏகதலிகையமையப் பெற்றிருக்கிறது. அது உபரக தரபத்தில் எதிராகத் தர்க்கித்து லோலிதகாரணமடியறைகிறது. நளினி சமுதாயம் தமனியின் மூலபாகம். தமனி சம்பந்தமான அநேக கிளைநரம்புகள், பிரதி கிளைகள் நிகளத்திலிருந்து பிரிந்து தேகமுற்றும் வியாபிக்கின்றன. அவைகளில் தொண்டையை மருவிய சகை நாவுக்குரிய குணங்களுக்குத் தகுந்த உற்சாகத் தைப் புரிகின்றன. சமஸ்த சூக்ஷ்மரூபமான நலகமும், தூல ரூபமான மாம்ஸ நலிகையுந் தமனி காரணமாக வியலுந் தன்மை யுடையவைகள். தேகமுற்றிலுஞ் சுற்றியோடுகின்ற இரத்தத்தை இருதயம் பிரதியாகச் சேர்ந்துத் தமனி மார்க்கமாக வந்தந்த உறுப்புக்களுக்கிணங்க அங்குஷ்ட மூலங் கற்பனை செய்கிற பிரமாணத்தின்படி போஷணை செய்ய அவ்வுறுப்புக்கள் அனுபவிக்கின்றன. சமகுணம் பொருந்திய இருதயமென்னும் இயந்திரத்தின் சுபாவ நிலைமை, குலதை, மௌதை என்பன வாகிய இக்காரணங்களிலிருந்து இஷ்டமாக்கிக் கொள்ளுதல். ஜலபூர்ணமஸக இரைச்சல் இரண்டாந் தாதாகிய பித்தத்தின் கோபமான பார்வை என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த அமங்கலமான மஸகம் சுத்த பாவகனின் அளவுக்கதிமான சொலிப்பை உதிரஞ் சொல்லுகின்ற நாடி நரம்புகளின் சந்தித்துவாரம் அங்குஷ்ட மூலம் இவைகளை உயர்ந்த வர்னமாக்கி அங்கிருந்து வெகு வேகமாக நிகளத்தை அனுசரிக்கிறது. இருதயம் உதிரத்தை விட்டனு பவிக்கிற தன்மை நிமேஷம் என்னும் கிரியையினால் என்று சொல்லப்படுகிறது. இருதயத்தில் தங்கிருக்கின்ற அசுத்த இரத்தத்தின் அம்ஸம், ஸ்தூல தமனியிலுயர்ந்த சாதியாகிக் கையின் பொருட்டுச் சமீப உறுப்பிற் பிரவேசித்தபடியால் மிகவுமற் பனற்பனாக முன் நெற்றியைச் சேருகிறது. பருவப்பெயர்சியினந்தம், ஆரம்பம் ஆகிய இந்தக் காலங்களில் குதிப்புறுகிற இரத்தம் தமனியின் துவாரங்களைப் பிரவேசித்தால் அது தேகமுற்று மலைந்து திரிந்து பேதப்பட்டு அங்குஷ்டமூலத்தையும் சூழ்ந்து

புப்புசத்தையும் வித்தியாசப்படுத்துகின்றது. அந்த இரத்தம் மறுபடியும் (முன் இறந்த ஒரு சீவன் தன் சந்ததி வழியில் வந்து ஜென்மிப்பது போல்) அடையப்படப்பெற்ற ஓதை காரணமாகக் கைகளுக்கு உற்பத்தியானது. அந்தக் காலங்களில், மலசல வேதனை, பிரசவ வேதனை காரியங்களும் நிகழ்ந்தால் விபரீத மடைந்து அவை வெளித்தோற்றிய வண்ணம் இருதயமிட்டமாக்கிக் கொள்கிறது. அந்த இரத்தம் ஸ்தானத்திலிருந்து பிரசவமாகும் பொழுது அதிக வில்லங்கமுடையதாய் வெளிப்படுகிறது. அப்பொழுது மனசுக்கு ஒரு வகையான கலக்கமுடையது போற்றோற்றி வித்தியாசத்தைக் காட்டுகிறது. அந்த உதிரம் பிரவேசமான பின் இருதய மிஷ்டப்பிரகாரமான தன்மையடை கின்றது. இந்தக் காரணங்களைச் சுவாச ஸ்தானத்திற் சோதனை பண்ணி அறியவேண்டியது.

ஜெயங்கொள்ளப்பட்ட இரத்தம் நிந்தனைக்குரியதாய்த் தேகவர்னத்தையும் வித்தியாசப்படுத்துகிறது. சித்தம், பயம், கிலேசம் முதலிய துர்க்குணங்களை உணருந்தருணம் எப்பொழுதோ அப்பொழுது அதிக வுசிதமான ஊக்கமும் கடவுளாற் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. தினந்தோறும் நல்ல பலனையுண் டாக்கி அளிக்கிற ஹோதி இவைகளை அனுபவிக்கிறதில்லை. துக்கம், பயங்கரம் இவைகள் காரணமாக வியப்புற்ற உதிரத்தின் முதன்மையான குணம் பூரணதமனியிலெதிர் தாக்கிப் படகதியில க்ஷணமாக நாடியோட்டத்தையும் நடக்கச் செய்கிறது.

தேகாரோக்கியத்திற் கிடையூறான இரத்தம் எதிர்த்து மேலோக்கித் தமனியிலோடும் பொழுது அந்த நாடிக்குரிய விசித்திரமான துவாரங்களையும் வேற்றுமைப்படுத்தி அங்குஷ்ட மூலத்திற் பிரவேசமாகி நல்ல வேகமான லோலித காரணங்களை உண்டாக்கிறது. அவைகளை இருதய ஸ்தானத்திலறிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்தக் காரணங்களினாலே தமனி நாடியில் உக்கிரமம் அதிகரித்துத் தடபலக்ஷணத்தை முயலத்தனமாகிறது.

உதிரத்திற்குரிய "கே" எப்பொழுது சுழலுந் தன்மையைப் பொருந்தி நடக்கிறதோ அப்பொழுது சரீரப் பிரகிருதி பேதங்களும், தமனியின் தடபடகதியும் ஓதை காரணமாக வித்தியாசமடை

கிறதாக அறிய வேண்டியது. அதாவது இரத்தம் தங்கி மேனோக்கி அல்லது எதிர்நோக்கி மந்தவேகமாயோடினாலந்த நாடியும் மந்த கதியாக நடக்கிறது. இரத்தம் மேனோக்கி அல்லது எதிர்தாக்கி துரிதமாயோடினால் அந்த நாடி கோபங்கொண்டு சடுதியா யெழும்பித் தானத்தை விட்டுப் பெயருகிறது.

இந்த ஸ்திதியையுடைய நாடி இரத்தாசயத்திற்குச் சமீபமான உறுப்புகளில் பிரயோசனமற்றதாய்த் திரிகிறது. ஜென்மத்திற்குரிய மூலாதாரநாடி தூலகதியிலக்ஷணமாகவும், சூக்ஷ்மகதியிலக்ஷண மாகவும் உற்பத்தியானது. இந்த விதமாகவே கடினபேதமான நியாயத்திலுங்கொள்க. இந்த லக்ஷணங்களமைந்த நாடிகளை உதிரத்தின் அணுப்பிரமாணத்தின் ஒரு பகுதி நவீரம், அதற்கு “கே” என்று பெயர். அது உதிரத்தை இனமாற்றாக்குகிறது. (அந்த இனமாற்று உயர்ந்த சாதியான இரத்தமோ, தாழ்ந்த சாதியான இரத்தமோ என்பதை தேகநிலைமையிலறிய வேண்டியது. குறித்துக் கூறிய நாடிரோக அவஸ்தையிலதிக தீவிர தீவிரமான கெதி தேய்கிறது. உருபேய்கிறதுமாகக் குறைந்து நீசதானத்தை எடுக்கிறது. அப்பொழுது அந்த வேகம் சிரசிலேறித் தாக்கிக் கனிபண்ணி மரணத்தை உண்டாக்கிறது.

நாடிகளின் பெயர்

சிரை, ஹிம்கிரை, ஸ்வாயு, !வசா, நாடி, தமணி, தாமணி, தந்துகி, சீவதச்ஞை, தரா என்பவைகளுள் சிரை, ஹிம்சிரை ஸ்நாயு, நாடி, தமணி, தாமணி, சீததச்ஞை ஏழும் நாடிகளின் பரியாயப்பெயர்கள். மற்றைய தரா, வசா, தந்துகி என்பவை உறுப்படி யாகவும், சினையடியாகவும் பிறந்து அந்தந்தப் பெயர் வழங்கப் படுகின்றது.

தமனி - சுத்த இரத் மோடுகிற நரம்பு.

தரா - கருப்பாசய நாடி.

சீவதச்ஞை - சீவாதாரமான உறுப்புக்களைப் போஷணை செய்கிற நாடி.

ஸிரா - சிரை, காரிரத்தக் குழாய்)

நாடிபேதம்

உடம்பிலேயுள்ள நாடி மூன்று விதம்; அவைகளிலொன்று வாயுவைத் தாங்கிச் செல்வது; ஒன்று மலம், மூத்திரம், இரசம், அத்தி இவைகளைத் தாங்கிச் செல்வது; மற்றையது ஆகாரத்தைச் சுமப்பது.

சுழுமுனா நாடி

கந்தத்தின் நடுவே ஸ்தாபிக்கப் பெற்றிருக்கிற நாடி சுழுமுனை; இந்தச் சக்கரத்திலே சூழ்ந்து எல்லா நாடிகளும் நிற்கின்றன.

நாபி நடுவே நிற்கின்ற நாடி பசுவின் வால்பேன்ற வடிவுடையது. இவைகளெல்லா மெல்லாப் பக்கமும் சூழ்ந்து நிற்கின்றன.

நாடிகளெல்லாம் உந்தி மூலத்திற் குணங்களை மாற்றி எடுக்கின்றன. கோபுச்ச வடிவமான நாடிகள் ஸ்தாபனமாகிற உறுப்பை உறுதிப்படுத்துகின்றன. கோ, எல்லாவற்றையும் இரட்சிக்கிறது. கம்பீரவிலக்ஷணத்தைத் தேகமடையப் பெறுகிறது. எப்பொழுதோ அப்பொழுது சூழ்ச்சி பெற்றிருக்கிற கோவின் பார்வையாகிய நுண்ணிய விவேகம் விரைவாயெழும்பி அந்தரங்க மாகிற காரணம். பசுவின் வால்போன்ற வடிவுடைய நாடி, உள்ளத்தைச் சமநிலையில் வைக்கிறதற்கு உபகரங்களினம்சம் இனம் மாறி மோடியான பலனை உண்டாக்கியளிக்கிறது; அல்லது நீசத்துவமான கிரமலக்ஷணத்தைக் கற்பித்து விடுகிறது. அங்கே மனம் விரும்பிய பிரகாரம் சிக்ஷைபண்ணுகிற நாடியறிவில்லை யென்று சொல்வதுஞ் சரியல்ல. நிகளத்தில் நடைபெறுகிற செயல்களை நாபி மத்தியநாடி தெரிவிக்கிறது. தரபசாரமான அருட்சி சுழுமுனை காரணமாக நடக்கிறது.

தூலமாயும் சூக்ஷ்மமாயும் மூன்றரைக்கோடி நாடிகள் தேகிகளுக்குண்டு; அவைகள் நாபியிலும், கந்தத்திலும், ஸ்தாபிக்கப்பெற்றுக் குறுக்காகவும், மேல் நோக்கியும், கீழ் நோக்கியும் நிற்கின்றன.

மனுடனுக்குரிய தேகத்தில் எவைகள் மூன்றரைக்கோடி உரோமங்களாயிருக்கின்றனவோ அவைகளெல்லாம் நாடிகளின் முகங்களினுள்ளனவாய் வியர்வைத் துளிகளையுஞ் சொரிகின்றன.

அவற்றுள் ஆயிரத்தெழுபத்திரண்டு நாடிகள். தூலநாடிக ளென்று சொல்லப்படும். அவைகள் தேகத்திலுள்ள பஞ்சேந்திரியங்களைச் சுமக்கின்றன. பஞ்சேந்திரியங்களாவன; சப்த, ஸ்பர்ச, ரூப, ரச, கந்தம் என்பன.

சொல்லப்பட்ட ஆயிரத்தெழுபத்திரண்டில், தமனி இரத்தத்தை யும், தன்யம் வாயுவையுங் கொண்டு பஞ்சேந்திரியங்களின் குணங்களை நடத்துகின்றன.

அவைகளுடையதும், சூஷ்மநரம்புகள் எழுநூறும், திப்பி வேறு சாரம் வேறாகப் பிரிந்த அன்னரசங்களின் சுத்தமான திரவச்சத்தைக் கொண்டு இந்தச் சரீரத்தை அடைந்து விசேஷமான குணங்களோடு நடப்பிக்கின்றன. சடத்திற் குபயோகமில்லாமற் செல்கின்ற இரசம்மாத்திரம் அதிகக்கணக்கான வியர்வையாகவும் கண்ணிலிருந்து வடியும் நீராகவும், உரோமகூபங்களாலே பொசிகிறது.

அதிக நுட்பமான தமர்களையுடைய நாடிகள் சரீரத்திலுடுருவி நடக்கக் கூடியது. அந்த நரம்புகளினந்தங்கள் சோடியாகப் பிரிந்து பிளவுபட்ட ஒரு பேனா அலகின் நுனி போன்ற வடிவுடையவைகளாம்.

அந்த எழுநூறு நரம்பும் அன்னரசங்களின் சத்தைக்கொண்டு சரீரத்தை வளர்க்கின்றன.

பாதநாடியின் புச்சங்களதிகமாகப் பரந்து கெட்ட குணங்களை உண்டாக்கிறதில்லை. நாபிஸ்தானத்திலுதித்த நரம்பு இருதயத்தைப் பூரணப்படுத்துகிறது. மஸ்தகத்தை யருட்டுகிற நரம்பு பைரவிநாடிக்குச் சம்பபந்தமானது. அந்த நாடி தேகத்தில் உள்ள எல்லா உறுப்புக்களிலும் வியாபித்து இருதயத்திற் கருட்சியை உண்டாக்கி அங்கே பரிசுத்த இரத்தமாக்கப்பெற்ற

உதிரத்தை ஈகை செய்கிறது. ஒவ்வொரு தானத்திலுமிருந்து இரசதாது, சருமதாது இவைகளையும் போஷித்துக் கெட்ட குணத்தைச் செய்கிற அசுத்த நீரை மிகச் சிறுச் சிறுப் பிரமாணமாக வெளியே கழியச் செய்கிறது. தேகபோஷணைக்கு வேண்டிய அளவின் பிரகாரம் போஷணை செய்கிறதினால்; தேகவர்னம் ஒன்றை உடையதாக்கப் பெற்று நரம்புக்கிடையும் உறுதிப்பட்டு இதசலதியும் விரைவாய் அசைகிறதற்கேதுவாகிறது.

சொல்லப்பட்ட எழுநூறு நாடிகளும் காயத்தை இரட்சித்து நடத்துகிற தன்மை எப்படியென்றால் ஒரு குரு ஆனவர் யாகாதி கருமங்களால் அடைந்த பலனை உலகத்திற்குப் பயன்படுத்துந் தன்மை போலேயாம்.

அவைகளுள் உத்தமமான நாடிகள் இருபத்துநான்கும் தேகமுற்றிலும் வியாபித்திருக்கின்றன. அதிலும் நான்கு நாடி முக்கியமானவை. ஒன்று பரிக்ஷ்ணிய நாடி, இது வலது கையிலும், வலது காலிலுமாக வைக்கப் பெற்றிருக்கிறது.

அந்த இருபத்துநான்கு நாடியின் பொருத்தமான இனமாற்றுக் குத் தமனி முதற் காரணமாயிருக்கிறது. நான்கு நாடி உத்தம மானவையென்றது. புருஷருக்குரிய “தகனகாதபைரவி” தானப் பெயர்ச்சியில் விகாரப்பட்டு இனமாற்றாகிறது. மற்றது “வாமகாதபைரவி” இவைகள் முறையே வலது பாதநாடி, வலது கைநாடி, இடது பாதநாடி, இடது கைநாடி எனப் பெயர் பெறும். ஏகநாடி அங்குஷ்டமூலத்தைச் சுற்றியோடுகிற பரீக்ஷ்ணியநாடி. பாதநாடி சிரசுக்கும் அங்குஷ்ட மூலநாடி நேத்திரங்களுக்கும் போய் அவைகளை நல்ல குணமாகச் செய்கின்றன. இன்னும் தாங்கள் சஞ்சரிக்கும் ஸ்தானங்களெவையோ அவைகளிலெல்லாம் பிரயோசனமான காரணங்களை உடையவைகளாயிருக்கின்றன. தமனி நாடிக்கு தாதுநாடியென்றும் பெயர். அதுவும் ஒலியின் காரணமாகிற நாடிக்கு மற்பஏதுவுடையது.

கிரர்த்தகர்த்தாவானவர் அந்த எழுநூறு நரம்பும் தேகத்திற் சுத்தமான இரத்தத்தைக் கொண்டு சென்று போஷிக்கிற தென்றும், ஒன்று அங்குஷ்ட மூலத்தைப் பொருந்திச் சிரசை காப்பாற்றுகிற தென்றும் கூறுகிறார்.

நாபிஸ்தான நாடி சக்கரம்

நாபிஸ்தானத்தில் கூர்ம வடிவமான நாடி வலமிடமாக விருக்கிறது. அதினுடைய வத்திரம் இடது பக்கம், புச்சம் வலது பக்கம் நிந்திக்கப்படத்தக்கது. அந்தக் கச்சப வடிவமான சக்கரத்தின் ஊர்த்துவபாகம் இடதுகாலும், கையும், அதோ பாகம் வலது கையும், காலும் பொருந்தும்படி நிலைத்திருக்கிறது. முகத்தில் இரண்டு நாடியும், வாலில் இரண்டு நாடியும், தரபத்தின் வலது பக்கத்தில் ஐந்து கரநாடியும், இடது பக்கத்தில் ஐந்து பாதநாடியும் உற்பத்தியாகி வலமிடப் பாகங்களை இணைத்து அறிவின் உணர்ச்சிக்குரியதாய் வழங்குகின்றன.

பரீக்ஷணியநாடி, பதம், லிகம், அக்ஷி முதலான உத்தமாங்கங் களிற் பிரவேசித்து அநேக காரணங்களை ஆராய்ந்தறிகிறதற்குத் தீபத்தின் பிரகாசம் போலப் பிரதியனுகூலமுடையதாயிருக்கிறது. அப்படியானாலும் ஹாதபைரவி சம்பந்தமான நாடிகள் பத்தும் சிறந்தவைகளாய் இருக்கின்றன. சுக்கில சுரோணிதங்களை விட்ட அனுபவிக்கின்ற ஏது ஒன்றுளது; அவை வந்துழிக் கண்டுகொள்க.

புருஷருக்கு தகனகாத பைரவி என்ற பெயரையுடைய ஏகநாடி முக்கியமானவை; அது போலவே ஸ்திரிகளுக்கும் வாமகாத பைரவி என்ற பெயரையுடைய ஏகநாடி முக்கியமானவை. அவை களைப் பரீக்ஷித்தாராயும் பொழுது மனுஷருக்கு நடக்க வேண்டிய அனேக காரியங்களைத் தெரிவிக்கின்றன.

ஹாதபைரவி நாடியின் அம்ஸம் ஜனனேந்திரிய காரணங்களுக் குக் காரிய பலனுடையதாயிருக்கிறது. இராஜேந்திரியப் பரீக்ஷை களை இரண்டு பாலாருக்கும் கையிலே பார்க்கும் பொழுது அந்த நாடியின் நடை ஞானத்தின் காரணமாகிய மேனிலைக்குரியதோ அல்லது பிறவியின் காரணமாகிய செகத்தினுரிமையைப் பெற்றி ருக்கிறதோ என்பதைப் பிரித்தறிந்து குணங்களைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது.

இரண்டாம் பாகத்திற் கூறப்படும்.

இராஜேந்திரியப் பரிக்ஷையை அறிதல்

புருடருக்குச் சுக்ல உற்பத்திக்குப் பீஜங்கள் பிரயோசனமாய் இருப்பது போலவே, ஸ்திரிகளுக்கம் இரஜஸ் என்னும் தாது உற்பத்தியாகிறதற்கு,

1. பலம் நிமித்த காரணமாக
2. கிரந்திகள் பிரயோசனமாயிருக்கின்றன.

புருஷர்களுக்குப் பைரநாடி ஆதாரமாக உந்திஸ்தானத்தில் மூலபாகம் வலப்பக்கமாக ஒருநாடி உற்பத்தியாகிப் பிருக்கஸ் தானத்தைப் புரந்து பின் ஊர்த்துவ மார்க்கமாக இடப்புறம் மேலோக்கி, புப்புசத்திற்கும் சார்பாய் இரத்தாசயத்தையொட்டி வலதுகர நாடியுடன் பொருந்தி அரைப்பலத்துடன் பேசுகிறது. அப்படியே ஸ்திரிகளுக்கும் ஆமாசயஸ்தானத்தில் அதோ பாகம் இடப் பக்கமாக ஒருநாடி உற்பத்தியாகி பிருகஸ்தானத்தைப் புரந்து பின் ஊர்த்துவ மார்க்கமாக வலப்புறம் மேனோக்கிச் சுவாச ஸ்தானத் திற்கும் சார்பாய் இரத்தாசயத்தை யொட்டியிடது கர நாடியுடன் பொருந்தி அரைப்பலத்துடன் பேசுகிறது.

அங்குஷ்ட தேகிகள் நாடி

கூன், குறள், முடம், ஊமை, முணமுணம் முதலாயி னோரையும், அலியரையும் அங்குஷ்ட தேகிகள் என்று சொல்வது.

அலியரில் (பால் வேற்றுமை) பெண்டன்மையானால் இடது பாத நாடியும்; ஆண்டன்மையானால் வலது பாத நாடியும்; சடத்தில் வித்தியாசமான குணாகுணங்களை மாற்றிச் சம குணத்தை இருவருக்கும் தனித்தனி எடுக்கிறது. ஆனால் இது எல்லா வழி யிலும் பொருத்தமானதல்ல. இவர்களுக்குச் சமகுணம் ஏகசாதி யான இலக்ஷணத்தைக் காட்டுகிறதாம். சிலருக்குக் கோஜத்தில் சமகுணமாகிறது. அந்தக் கோஜம இயல்பிலே மாறானது. இடையிற் பலம் வாங்கப்பெற்ற நபுஞ்சகனுக்கு நாடி, பிரதி குணங்களுண்டாகின்ற அந்தந்தகாலங்களுக்குத் தக்கதாய், ஓதி பொருட்டுநிலை பெறுகிறது. வதன உரோமம் மேலிதழில் 4 பொடித்திருக்கும் பேடருக்கு வலப்பக்கத்திலும், அப்படி அல்லாமற் கன்னங்களில் மாத்திரம் பொடிந்திருக்கின்ற பெண்டருக்கு இடப்

பக்கத்திலும் முதற் பரீட்சையை எடுக்க வேண்டுமென்பது விளங்க வேண்டியிருக்கு.

கபுஞ்சகருக்குரிய பாதநாடியின் சிகை, சிலருக்கு நாபியிலும் சிலருக்கு மேஷ்ரங்களிலும், சிலருக்கு கருப்பை வாசலிலும், சிலருக்கு ஆமாசயத்திற்காதாரமாயுள்ள நாடி சக்கரத்திலும் சேர்த்திருக்கிறதாகக் கூறுகிறது.

அலியருள்ளும் உத்தமிக்கு இடதுகரநாடி கற்பிக்கிற நாதத்தை அல்லது சிகையை அடைகின்ற தகனன் கன்னங் களுக்கு முதன்மையாகச் சில சேவலின் வால்களுக்கொப்பான புச்சங்களை விவரிக்கிறது. சுழுமுனாநாடி பல பிரிவுகளை உடையதாய்ப் பாரிச பாகங்களில் விகாரப்பட்டிருக்கின்றது. எளிதிற் கோபமுண்டாகும் மனைவிக்கு வலதுகரநாடி புறவடியிற் போய்க் கிரந்திகளையுடையதாய் இருக்கிறது.

பிறவியில் உறுப்பையிழந்த அங்குஷ்டதேகிக்கு நடக்கிற கோஜகதியையும், இடையிட்டு உறுப்பையிழந்த அங்குஷ்ட தேகிக்கு நடக்கிற கிருத்திரிம கதியையும் ஓர்ந்துணர்ந்து; அங்குஷ்டமூலம், கைப்பொருத்து, 5, (குடிகை, அநுகுடிகை) குல்பஸ்தானம், கபாலம், பாரிசம் ஆகிய இந்த ஆறு இடங்களிலும் பரீக்ஷைபண்ணி வியாதியை நிர்ணயிக்க வேண்டியது. கூறிய ஆறிடங்களுக்கும் விவரணம் - அங்குஷ்ட மூலநாடிப் பரீக்ஷையை, கூர்ப்பபரத்திலும், புயத்திலும்; குஸ்பஸ்தானப் பரீக்ஷையை குடிகை யிலும், அநுகுடிகையிலும்; கபாலநாடிப் பரீக்ஷையை, பாரிசத்திலும், கைப்புயத்திலும் அறியலாம்.

கபுஞ்சகிக்குக் கைநாடிப் பரீக்ஷையில்லை என்று பின் கூறப் படினும் ரோகமாயிருக்கும் பொழுது கையில் பரீக்ஷைபண்ணி அறியவேண்டியது. அங்குஷ்ட மூலத்தில் பைரவிநாடி மணிரந்திரம மையப் பெறாத சிகையுடையதான படியாற்றான் நபுஞ்சகிக்குக் கைநாடி பேசுவதில்லையென்று பின் கூறப்படுகிறது. அங்குஷ்ட மூலத்திலமைந்திருக்கிற கிரந்தி இயற்கைக்கு மாறானதாயும் அதிற் சகித்திருக்குமிரத்தம் கிரமமாய் நடைபெறுந் தகுதியில்லாத தாயுமிருக்கிறதாம்.

சம்போக காரணமான குறிப்புகள் அறியப்படும் பொழுது அவைகளுக்குப் பலமில்லாத நாடி கற்பிக்கிற அறிவைத் தேகமடைந்திருக்கிறது. தாதுநாடி சம்பந்தமாய்க் கற்பிக்கிற அறிவு தேகத்திலும் இல்லாமலல்ல; அப்படியானாலந்த விகாரம் நிரந்தர மானதானது. இந்தக் குணம் கருப்பை வாசலிற் கால்கொள்ளுகிற பொழுது அவஸ்த்தையை அனுபவிக்கின்றவள் நாடி தேகத்தி லறிய முடியாது. கருப்ப காலத்தில் அனுபவிக்கும் வயாவு முதலிய சுபாசுபங்கள் இட்டமாய்ச் சுகப்படுகிறது.

தாது நாடி சம்பந்தமாய் என்பது, - அக்ஷர வடிவமான நாடிச் சக்கரத்தில் உதித்த ரோகநாடியைப் பைரவிநாடி ஒன்றித்து நெருங்கின தன்மை அது விரிந்து கிளைகளையுடையதாய்த் தான் போய்ச் சந்திருக்கும் இடம் எங்கேயோ அங்கே அக்ஷர வடிவமான கிரந்திகளையுடையதாய் முடிகிறதாம்; ஆனபடியால்தான் நாடி அங்க முற்றிலுந் தாதைச் சகித்து நடக்கிற தன்மை. அங்குஷ்ட தேதிகளுட் சிலருக்கு விகாரம் நிருவாகமில்லாமல் இருப்பது.

ரோகங்களின் கூறுபாடுகளையறிகிற கையில் ஊடுருவி நடக்கிற முடவருக்குக் குணங்களை மாற்றி எடுக்கிற நாடி தோற்றிக் கற்பிக்கின்ற அறிவுக்குரிய வலது பாதம் பேசப்படுகிறது. தோஷங்கள் மூன்றும் வைத்தியனுடைய இடது கைவிரல்களுக்கு இணங்கியும், விரோதமாயும் நடக்கின்றன. உஷ்ணம சம்பவிக்கும் பொழுது பங்கப்பட்ட அந்த உறுப்பின் முடப்பாகத்தையடைந்து பேசுகிறது. மலசலவாதிகளில், நாடி தெளிவான நடை, அல்லது ஒரு கரடியின் நடையைப் போலாராய்வான நடையென்றும் சொல்ல லாம். இயல்பிலே உள்ள சமமான நடை மந்தகதி, அல்லது ஒரு எருமையின் நடையை உவமையாகக் கூறலாம். இந்தக் கடைகள் தோற்றி மறைந்து விம்மி உற்பிதமாகின்ற முதற் குணம் வாதத்தை துண்டித்து நடக்கச் செய்கிறது. அந்த வாதத்தின் பிரபஞ்சனகதி பிரயோசனமுடையதாகிற பொழுது கூறிய எருமை நடை சுழன்று அதிகரிக்கின்றது; அப்பொழுது பாதம் கற்பிக்கின்ற கற்கியினு வமையான நடையையும், நாடியிற் பேசுகிற க்ஷணகுணத்தையும்; இடதுபாதம் பேசப்படுகிற உரோகிகளுக்குப் பாதம் கற்பிக்கிற 6ஸாதமான நடையையும், நாடியிற் பேசுகிற ஆயாசமான குணத்தையும் கையிலே பரீக்ஷைபண்ணி அறிய வேண்டியது. (6ஸாதம் - சுத்தம், க்ஷீணம்)

தாது நாடி சேர்ந்திருக்கின்ற முடப் பெண்ணுக்கு மத காலக் குறிப்புக் காணப்படும் பொழுது, நாடி தராவில் நிலையற்று நடக்கிறது. தாது நாடியில்லாதவளுக்கு அந்தக் காலத்தில் பங்கப் பட்ட உறுப்பின் முடப்பாகத்திற் பேசுகிறது. இங்கே முதற் குறித்த பேதைக்குக் கணபங்கமான தோஷம் வைத்தியருடைய வலது கைக் குறிப்பேற்றும் பொழுது, அந்தப் பாதங் கற்பிக்கிற கேவல உபலக்ஷணமான மாத்திரை ஒரு இரத்தத்தின் சக்கரச் சுற்றைப் போற் சுழன்று தராவில் நிலைகொள்ளுகின்றது; தேகத்தில் இடப் பாதநாடி பேசுகிறது. இரண்டாவது குறித்த பேதைக்குத் தாது நாடியல்லாத மானச சம்பந்தமான நாடியானால் (தமனிக்குரிய தானால்) அந்தச் சுழற்சியைப் பெற்றிருக்கின்ற நாடி தேகத்திற் குரியதல்ல; அது முடப்பாகத்திற் தத்துவமுடையதாகிப் பேசப்படு கிறது; இவர்களுக்கு வலதுபாத நாடி பேசுகிறது. இவைகளைத் தேகத்தின் கூறு பிரித்தறிந்து இடது, வலது பக்கங்களை மாற்றி எடுத்துப் பரீக்ஷை செய்ய வேண்டியது. (ஏககாதகி நாடி தேகத்திற் கொரு நெத்திரம் போனின்று ரோககாரணங்களைத் தெரிவிக்கு மென்று பின்னும் கூறப்படும்.)

சிலவேளை யுத்தத்திலாவது அல்லது தற்செயலாயிடையிட் டாவது, அங்கபங்கமான ஒரு கால் முடமானவனுக்குத் தேகத்திற் சுழுமுனாநாடி பேசுகிறது. வியாதியின் கூறுகளை விளக்கும் தோஷமுண்டாக்கின முதற்குணம் இரண்டு கூறாகாமல் ஏக சாதி யாய் இருக்கிறது. இந்தப் பந்திப்பை நாபிஸ்தானத்தில் அல்லது வன்மஸ்தானங்களில் அறிய வேண்டியது. அங்குஷ்ட தேகிகளுள் திறமையான கூனன், குறளன் ஆகிய இவர்களுக்கு ஏகநாடி இடைவிட்டுக் கிரமமாய் நடக்கிறது.

ஆனபடியால் இவர்கள் காரிய நிபுணராயிருப்பாரென்பது ஒரு குறிப்பு. தன்னயங் கருதிப் பேசுகிற நாடி அறிவும் தோற்றுகிற தில்லை. மனைவி விகார வேட்கையினால் குறிப்பைக் காட்டும் பலனை உண்டாக்கியளிக்கும் சுவரணையும் பேதமையாய் இருக்கிறது. பிணியினால் வேதனைப்படும் குணங்களைத் தோஷங்கள் தூஸரியிற் துண்டித்துப் பேசுகிறது. அந்த நாடி கோஜாதை காரணமாகத் தோற்றிக் குணங்களை மாற்றி எடுக்கிறது. இது ஒருபோது பரம்பரை வழியாகவும் நடைபெறும்.

ஊமை, முணமுணம் முதலாய இவர்களுக்குப் பரீக்ஷை புயத்தில் அறியப்படுவது.

பரீக்ஷா பாகவிதி

பரீக்ஷணிய நாடி பெண்களுக்கு இடது பக்கத்திலும், ஆடவருக்கு வலது பக்கத்திலும் காரண சம்பந்தமுடையதாய் இருக்கின்றது. சீவனோடுள்ள சகல தேகிகளுக்கும் நோயின்ன உறுப்பிலுண்டாகி யிருக்கிறதென்பதையும் அதின் காரணங்களை யும், வைத்தியனுடைய மனங்களிப்புற வினாவும் வினாவுக்கு விடையு மாகத் தெரியப்படுத்துகிறது.

அங்குட்ட தேகிகளின் நாடிவிதி.

பெண் கிருத்திமத்திற்கு ஒப்பான உறுப்பமைந்த நபுஞ்சகருக் குப் பார்க்கும் நாடிப் பரீக்ஷையில் பிரதானமாக அறிந்துகொள்ள வேண்டியது யாதெனின்: முதல் உறுப்பின் வித்தியாசமறிவது அது ஆண் தன்மையோ பெண் தன்மையோ என்பது. ஆண் தன்மையின் வலது பக்க நாடியும், பெண் தன்மையின் இடது பக்க நாடியும் பேசப்படுகின்றது. இரண்டாவதாக தானப்பெயர்ச்சி அறிய வேண்டியது; அது உத்தமதானமோ, அத்தமதானமோ என்பது அவர்களுக்கு நாடிநிலை உத்தமதானத்தை விட்டு நீசதானத்தை அடைந்திருக்கிறது. நபுஞ்சகனுக்கு அமைந்திருக்கும் குறி எவ்வகையோ அவ்வகையே நபுஞ்சரிக்கும். இவர்களுக்குரிய சாரீர நாடியின் தன்மை ஒப்புவமையில்லாத ஒரே தன்மையானது. அதனுடைய கதியைச் கோசகதி என்றும் கிருத்திருமகதி என்றுஞ் சொல்லலாம். சடத்திலே உறுப்பு மாற்றப்பட்டது போலவே நரம்பு களுந் தங்களுக்குரிய உறுப்புகளில் அமைந்திராத நிலையைப் பெற்றிருக்கின்றன. அல்லது உத்தம தானத்தை இழந்து குறைந்த தானத்திற் பார்த்தறிகிற நாடி என்றுஞ் சொல்லலாம்.

நாடியின் நடைக்குக் காரணமாயிருக்கிற, ரந்திரம் எப்படி ஸ்தாபித்திருக்கிறதோ அதற்குப் பொருத்தமாக நாடியும் வைக்கப் பெற்றிருக்கிறது. பதமே காரணமாயிருக்கிறது. கரநேத்திர குறியும் சரணச் சிகையிலறிந்துகொள்ள வேண்டியது. இடது பக்கத்தில் இருக்க வேண்டிய பைரவிநாடியின் நாதம் வலது பக்கத்திலமைந்த தாயும் அதினுடைய சந்தி மார்க்கத்தில் ஆடு, மாடு முதலிய மிருகங்களுக்குப் பிணிக்கப்பட்ட நரம்பின் முடிச்சுகளுக்கு ஒப்பான தாயும், புச்சம் சேவல் மயில் முதலிய பறவைகளின் வால்களுக்கு

ஒப்பானதாகவும் பாரிச பாகங்களில் மாறியிருக்கிறதாகத் தேகம் பெற்றிருக்கிறது. அதுபோலவே வலது பக்கத்திற்குச் சிருட்டிக்கப் பட வேண்டிய பைரவிநாடி இடது பக்கத்திற்கும், இடது பக்கதிற் சிருட்டிக்கப்பட வேண்டிய நாடி வலது பக்கத்திற்கும் மாறி யிருக்கின்றன. இவர்கள் பக்க பாரிசங்களில் உவத்திரவத்தோடு கூடிய வேதனை உடையவராயிருப்பார்கள் என்பதாம்.

உத்தமமான உறுப்பமைந்த மனுஷருக்கு விதித்த நாடி ஸ்தானங்களில் நாடியின் குணம், பேதங்களை எப்படியறிந்து கொள்ளுகிறோமோ அப்படியே பிறவியிலே யுறுப்பை யிழந்த ஏகபீசகி, சந்துவாங்கி முதலிய அங்குடேகிகளுக்குப் பக்க பாரிசங்களிற் பார்த்தறிய வேண்டியது.

சிருட்டிப்பிலே பேதப்படாத உறுப்பமைந்த நபருக்கு நாடியின் நடையைக் கையில் அங்குஷ்ட மூலத்திலும், வித்தியாசப்பட்ட உறுப்பமைந்த ஷண்டனென்று சொல்வதாகிய அலிகளுக்கு, காலில் குல்பஸ்தானத்திலும், அங்கக் குறைபாடானவருக்குப் பாரிச பாகங்களிலும் பரீக்ஷபண்ணி யறியவேண்டியது.

நாடிபார்த்தறிகிற இடங்கள்

கரப்பிரயோகம் அங்குஷ்டமூலத்திலும், பாதப் பிரயோகம் குல்பஸ்தானத்திலும், தேஸப்பிரயோகம் நாபிஸ்தானத்திலும் பால் வேற்றுமையின்படி அறிந்துகொள்ளவேண்டியது. இன்னும் பாரிச பாகம், கபாலம் ஆகிய இந்த இடங்களில் நடக்கின்ற நாடியிலக் கணத்தையும் பரீக்ஷசெய்து வியாதிகளை நிர்ணயித்துக்கொள்ள வேண்டியது.

பொதுவாய்க் கூனன், குறளன், முடவன், பேடி இவர்களுக்குப் பாதத்தில் பரீக்ஷ செய்யலாம்.

அங்குஷ்ட மூலதானத்தில் நடத்துகிற அப்பியாசம் பெரும்பாலு முரோகிகளுக்குரியவிதி, மஸ்தகநாடிப் பரீக்ஷ இடைவிடாமல் வாசித்து அதில் புலனைச் செலுத்துபவருடைய குணத்தை வெளிப்

படுத்துகிறது. கூறிய தானங்களளைவையிலும் அங்குஷ்டமூலத்திற் பார்த்தறிவது இலகுவாய் விளங்கக்கூடிய தன்மையால் அதைப் பிரதானமாகக் கூறியது.

மஸ்தகநாடி ஈவுபெறாத கூடாரத்தைச் சுற்றியிருக்கின்ற துணியின் மறைப்பையொத்த, தேகமும் வித்தியாசமானது. இனன்ஸ்தானநாடி பிரிந்து நடைபெறுகின்ற காரணங்களை விளக்கிக்கொள்கின்ற ஸ்தானத்தைத் தேகநாட்டமென்று கூறப்படு கிறது. உதராக்கினியின் பலாபலன்களை விளங்கி வியாதிகளைச் சரியாய் நிர்ணயித்துக் கொள்ளவேண்டியது.

உந்தி, உதடு, பாணி, பாதம், கண்டம், நாசி என்பனவாகிய இந்த உறுப்புக்களுக்குச் சமீபமாகத் தீவிர கெதியான நாடி ஸ்தாபித்திருக்கிற காரணம் அந்தந்த உறுப்புகளுக்குரிய ஒலி, முயற்சி, உற்சாகங்களை அதற்கேற்ப பிரகாரம்செய்ய, செய்விக்க நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. குறித்த உறுப்புக்களிலிருந்து பிறக்கின்ற ஓசையை யவாவிக் கண்டத்திலிருந்து உற்பத்தியான இசைநரம்பை விளக்குகிற பிராணவாயு பிரத்தியனுகூலமாகச் சஞ்சரிக்கிறது. அது சுத்தபகவனால் ஏவப்பெற்று முதல் உபத்திர வத்தைக் கொடுத்துப் பின் சுகத்தைக் கொடுக்கிறது.

ஜீவாதாரமான நாடி

ஆண், பெண், அலி எனப் பால் வேற்றுமையையுடைய மக்களுக்கு பாணி, பாதம், கண்டம், கண், நாசி, செவி, சிங்யுவை, அந்தபாகம், யோனி லிங்கங்களிலும், வலமிடப்பாகமாகப் போய்க் குணங்களைக் கொடுக்கிற நாடிகள் பதினாறும் அவைகள் ஜீவாதாரமான வுணர்ச்சி கருவிகளை யருட்டுகிற நாடிகள்.

சூரியன் நாடி உத்தமமான இலக்ஷணத்தைப் பெற்றிருக்கிற வருக்கு வலது பக்கமாகவும், இடது பக்கமாகவும் இனம்மாறி எடுக்கிற நாடியைத் தேகமடைகிறது. இது ஜிவாதாரமான உறுப்புக்களைப் போஷிக்கிற பதினாறு நாடியையும் பின்பற்று கிறது. தேசன், தேவி என்னும் இரண்டும் அறியுமறிவு இங்கே இல்லை.

கண்ட நாடியின் குணம்

கண்டநாடி, ஆகந்துகச்சுரம், தாகம், ஆயாசம், மைதுனம், மனத்துயரம், பயம், சோகம், கோபம் ஆகிய இவைகள் காரணமாக உண்டாகிற ரோக குணங்களைத் தெரியப்படுத்துகிறது.

நாசி நாடியின் குணம்

நாசி நாடியானது மரணத்திற்கேதுவான வருத்தங்களின் குணங் களையும், பசிபட்டினியிலிருந்து அகடு நிரம்பப் பூர்த்தியாயுட் கொண்ட இரையின் குணவீனங்களினா லுண்டாகின்ற நோயின் காரணங்களையும், விரகநோய், கண்டரோகம், சிரரோகம், கர்ன்ன ரோகம் ஆகிய இவைகளின் குணங்களையும் அனிலசம்பந்தமாகப் பிறக்கிற ரோகங்களையும் வெளிப்படுத்தும்.

அசைநிலைப் பிரமாணம்

நாடி முன்கையிலந்தம் மணிபந்தத்தில் இரண்டங்குலப் பிரமாணமசைந்து நடக்கிறது. காலில் குல்பஸ்தானத்தி லிரு விரலெடையளவு நடக்கிறது. கந்தரமூலத்தி லிரண்டங்குலப் பிரமாணமும், மூக்கிலிரண்டங்குலப் பிரமாணமும் மேஷ்ரஸ்தானங் களி லிரண்டங்குலப் பிரமாணமுமாகக் காதின் துவாரங்களிலு மப்பியாசஞ் செய்வது.

சுட்டிய வித்தியாசம் நிர்வாணமான வெற்றுடம்பின் பகுதி களுக்குரியது. மணிபந்தமமையப்பெற்ற இடம் எங்கேயோ அந்த இடத்தில் வஸ்திரகவசஞ் செய்து நாடியோட்டத்தைப் பார்த்தறிந்து கொள்ளலாம். புச்சம் பிரிந்திராத காதகனுடைய முன்கையிலந்தத் திலுள்ள நரம்புகள் ஒரு திராட்சக் கொடியிலுள்ள உறுப்புக்களுக் குச் சமமான முடிச்சுக்களையுடையதாய் மாறிப் பிணிக்கப்பட்டிருக் கின்றன. இலக்ஷணப் பொருத்தமில்லாத அனேக கிளைகள் அமங்கலப் பொருத்தமாக இடம்பிறழ்ந்து பெயருகின்றன. அவை களைப் புஜநாடியின் கிளைகளென்று சொல்லப்படும். நாடியின் நடை ஒரு அங்குலப் பிரமாணந்தான் பிரிந்து இரண்டங்குலப் பிரமாணமாக நடக்கிறது. அது தானப்பொருத்தத்திற் குறைத்த இறுதிநிலையின் ஒரு பகுதியே யல்லாமற் றேகத்தின் கடையாகக் கூறப்பட்டதல்ல. பைரவி நாடியில் சிகை உயர்ந்த வருணமாக சிருட்டிக்கப்படாதிருந்தால் நீசத்துவமடைகிறது. மேலே பேசிய இரண்டிரண்டங்குலப் பிரமாணங்களின் விவரம்; அக்கிரபாகம்

கர்ன்னரந்திரங்களுக்கும், கண்டஸ்தானம் நாசிக்கும் விட்டு அனுபவிக்கின்றன. நடை துண்டியாமற் கர்ணங்களை ஊடுருவி நடக்கிற குணம் அக்கிரபாகமடைகிறது. இரண்டிரண்டங்குலப் பிரமாணம். இரண்டிரண்டங்குலம் என்றது ஈவைக் குறித்தது. காதகியின் நாடி விதிவிகிதமில்லாதது. தானப்பொருத்தமாக அறிகிற நாடி தேகத்தை யிரக்ஷித்து நடத்துகிறது.

அந்த அங்குலப் பிரமாணம் என்பது பதர் நீக்கி யெடுத்த வாற்கோதுமை அரிசி ஒன்றுக்குச் சரியென்றுஞ் சொல்லலாம். அன்னரசங்களின் சத்துத் தங்கிப் போம்பொழுது நாடிநரம்புகளில் வழக்கப்படி செல்கிற இரத்தத்தின் பிரமாணம், சிலவேளை தோஷர கிதமான வித்தியாசங்களினால் கூடியுங் குறைந்து மோடுகிறது. அதனாலே அங்குலப் பிரமாணமும் வித்தியாசமடை கின்றது. மூன்று தோஷங்களும் அனாமிகை விரலின் மையத்தில் வளருகிற தும், தேய்கிறதுமாயிருக்கிற காரணத்தினால் ஒரு கர்த்தாவுக்கு நிகர் கூறுவது ஒப்புவமையல்ல. ஞானவிரலின் அதிகாரமுடையவை யளாயிருக்கும் பொழுது ஒரு மாதாவுக்குச் சரியாயும் அதிகார மற்றிருக்கும் பொழுது ஒரு கிருகமேதிக்குச் சரியாயு மொப்பிடக் கூடியவைகளா யிருக்கின்றன. ஸ்திரிகளுடைய நாடிப் பரீட்சையில் வைத்தியன் தன்னுடைய ஞான விரலில் அந்த நாடியின் நடையை ஸ்பரிசஞ் செய்து பரிசியாமல் அறிந்துகொள்ள வேண்டிய இரண்டு ஏற்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு கிருகஸ்தன் எவ்வித மான பெண் விஷயத்திற் போய் தாழ்மை யடைந்தவனாய்க் காணப்பட்டாலும் அவனுக்கு நாடிப் பரீக்ஷை *சிவரூபமாகப் பார்க்கலாம்.

வேற்றுமைப்பட்ட அங்குலப் பிரமாணமாவது; ஓர் பந்தினதைப் பிலிருந்து விலகி ஓய்ந்த அணுவினளவான துடிப்பை. வருத்துந் தாதுக்குப் பிரதியாகத் துகிற்போர்வையிட்டுப் பரீக்ஷிக்க அந்த அங்குல அளவையிலிருந்து ஒழுகி நடக்கும் உருடுடி நடையை ஒருயவைப் பிரமாணமென்று கூறியது. இரண்டங்குலப் பிரமாணப் பரீக்ஷை தேகரூபமாயிருந்தால் நாடித்தானம் மாற்றி ரகதிஸ்தான மாக எடுக்கிறது. அது நாடி ரூபமானால் கரமஸ்தானமாக மாற்றிக் கொள்ளுகிறது. தலைவனில்லாத ஸ்திரிக்கு நாடி சீவரூபமாக வளருகிறது. அவளுக்குச் சீவரூபமான காரணங்கள் விலக்கு. தீவிர கெதியை யுடைய கிருகஸ்திரிக்குத் தேவிநாடி கையிலே விவரிக்கிறது.

ரகதிஸ்தானப் பரீக்ஷை

தேகரூபம், நாடிரூபம், ஜீவரூபம் என்பன

அவற்றுள் தேகரூபமாவது அங்கத்தைப் பிரதிரூபகம் பண்ணி இரகசியத்தானங்களை விட்டுப்பார்ப்பது, அனுமிகையொழிந்த முதல் இரு விரலையுங்கொண்டு பரீக்ஷபண்ணி யறிவது. நாடி ரூபம் என்பது கைபார்ப்பிக்கப்படுபவரது நாடிக் குறிப்பிடத்தில் அல்லது அங்குஷ்டமூலத்தில் பிரதிரூபகம்பண்ணிப் பார்ப்பது; இதற்குக் கரஸ்தானப் பரீக்ஷை என்றும் பெயர்; மூன்று விரலையும் கொண்டு பரீக்ஷை பண்ணுவது ஜீவரூபமாவது உயிருக்காதாரமான உறுப்புக்களைத் துகிற்போர்வை செய்து பிரதிரூபகம் பண்ணிப் பார்ப்பது. மூன்று விரலினா லுணர்ந்தறிவது. ஜீவரூபஸ்தானப் பரீட்சை கணவனையில்லாத அறக்குடிமக்களுக்கு விலக்குவிதி யானது. கரஸ்தானப் பரீக்ஷயில் நான்கு விரல்களினாலும் பார்க்குங் குறிப்பு ஒன்று அது கருப்பஸ்திரிக்குத் தெளிவாய்ப் பிரகாசிக்குமென்பதாம்.

பாலியப்பருவம் நீங்கி ருதுவாகி விவாகஞ் செய்யாமலிருக்கும் குமரிப் பருவத்தை யுடையவளுக்கு, ரகதிஸ்தானப் பரீக்ஷை கூறியது.

இது: யாவராலும் நித்திக்கப்படத்தக்க தூர ஸ்திரிக்கு விலக்கப்பட்டது. வருத்தமாயிருக்கும்பொழுது நாடியைச் சீவரூப மாகப் பரீக்ஷபண்ணியறியலாம். இல்லறத் தலைவிக்குப் பரீக்ஷை செய்ய வேண்டிய முறை இல்லறத் தலைவனுக்குக் கூறிய விதிப்படி போலேயாம். ஏக அங்குலப் பிரமாணத்திற்கு மிதமான சேர்க்கை தொந்தநாடி, அது ரோகப்பரீக்ஷக்குரியது; ரகதிஸ் தானப்பரீக்ஷயிலறிவதரிது. இதில் பிடகரறியவேண்டிய பிரதான மான காரணமொன்றுள்ளது; அது யாதெனின், பாசமற்ற குணமுடை யவனாய் அங்கனையின் மனசுக்குத் துயரத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய செய்கை யொன்றுமில்லாதவனாயிருக்க வேண்டியதுதான்.

வாதபித்த கபங்களாற் றொந்தித்துப் பிறக்கின்ற சன்னி பாதங்களிலும், அதைப்போன்ற மற்று முரோகங்களிலும், சாத்திய, அசாத்திய, கஷ்டசாத்திய பேதங்களைச் சோதனை பண்ணி யறிகிற குணநாடியை இனி இங்கே விவரணமாக எடுத்துக் காட்டப்படும்.

முதலாம் அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

உ. நாடி ஞான சமயம்

நாடியின் நடையைப் பரீக்ஷைபண்ணி யறிவதற்குத் தகுந்த காலங்கள் மூன்று; அவை, பிராதகாலம், மத்தியானகாலம், சாயங் காலம், என்பனவாம். காலையில் மலசல விமோசனஞ் செய்து கொண்டபின் எவ்விதமான நிலைமையை யுடைய தேகிகளுக்கும் நாடி பார்த்து மருந்து கொடுப்பது உத்தமம். மத்தியான வேளையில் உணவுகொள்ள முன்பும், சாயுங்காலத்திற்குரிய அஸ்தமயன நேரத்திலும் பரீக்ஷை செய்யவேண்டியது. பரீக்ஷை பண்ணப்படுபவனின் மலசல விமோசனா சௌசசுத்தி முதலியவை களைக் கவனிப்பதுடன் திரிகால தோஷாதிக்கிரம ரகிதங்களையும் கவனிக்கவேண்டியது. சுகதேகருக்கு நடுப்பகலிற் பித்தம் அதிக மாய் நடக்கிறது. ஆனபடியால் அந் நேரத்தில் அவரை ரோகி யென்று நிச்சயிப்பது முறைமையல்ல.

நாடிப் பரீக்ஷைக்குத் தகாத சமையம்

ஸ்நானஞ்செய்தவுடனும், போசனம்பண்ணினவுடனும் நாசியிலா வது தொண்டையிலாவது அடைந்திருக்குஞ் சளிக்கட்டை வெளிப் படுத்தச் செய்த பிரயாசத்தினாற் றேகமிளைப் புற்றிருக்கும் பொழுதும், அதிக பசி, தாகம், வெய்யில் வெப்பம் இவற்றால் வருந்திக் களைத்திருக்கும்பொழுதும், நித்திரைவிட்டெழுந்தவுட னும், சரீர அப்பியாசத்திற்குத் தகுந்த தென்று தெவாக்ஷி எடுத்தல், மல்யுத்தஞ்செய்தல் இவைகளினாலும், தேகஉழைப்பு முதலிய பழக்கவழக்கமான செய்கைளினாலும், மனம் வியாகுலமடைந் திருக்கும்பொழுதும் நாடியைப் பரீக்ஷைபண்ணி யறிவது புத்தி யல்ல. அந்தச் சமையல்களில் இரத்தோட்டம் நிதானமில்லாத தன்மையை யடைந்திருக்கிறதானபடியால், வைத்தியன் அதை ஆராய்ந்தறிந்து நிதானஞ் செய்ய வேண்டியது.

தைலம் பொருந்தியிருக்கும்பொழுதும், மைதுனாந்தத்திலும், போசனாந்தத்திலும், நாடி ஊர்த்துவ நோக்கமாக ஆரம்பித்து நடை கொள்ளுகிறது. இப்படியான வேளைகளில் பரிகாரி தன்னுடைய அனுபவப்படி நடத்திவந்த நல்ல குணங்களையும், கெட்ட குணமென்று விளங்கிக் கொள்ளாமற் றன்னுடைய அனுபவப்படி வைத்தியத்தை நடத்தி நிதானஞ் செய்துகொள்ள வேண்டியது.

ஸ்தானவேளையிலும் உறக்கஞ்செய்யும்பொழுதும், பசி பட்டினியாயிருக்கும்பொழுதும், தண்ணீரருந்தும்பொழுதும், வசியம் முதலிய இடுமருந்து தேகத்திற் சேருகிறபொழுதும், ஒரு பெண்ணைக் கற்பழிக்கிறபொழுதும் இருதயத்தில் நடக்க வேண்டிய ஒழுங்கு கபடமான செயலுடையதாகையால் அந்த நேரங்களில் நாடியின் நடை பாகனுக்கடங்காத குதிரையின் நடைக்குச் சமானமானதாயிருக்கும்.

தேக உறுதிக்குரிய அப்பியாசங்களில், இரத்தம் நரம்பின் தூவாரங்களில் தகித்து நடக்கிறது. அது உடனே தேகத்திற் செறிந்து அனுகூலமுடையதாகிறது. அப்பொழுது நாடியும் வேறு வேறான குணத்தை எடுக்கிறது: கோறிமேஷம் ஓய்ந்திருக்கிறது. தைல அப்பியங்கம் மனசுக்கு இதமான நேத்திரங்களிற் செறிந்து சுகத்தைக் கொடுக்கிறது. ஸ்திரி சம்போக முடிவிலும், உணவு உட்கொள்ளும்பொழுதும் இருதயவியக்க மோய்ந்திருக்கிறது, முயற்சிகொள்ளுகிறது. இந்தக் காரணங்களினாலே நாடிப்பரீக்ஷை பண்ணுதற்குரிய நேரப்பொருத்தமும், பருவப்பெயர்ச்சி காலங்களுக் கேற்றபடியும் மாற்றி எடுக்க வேண்டி நேரிடுகிறது. முத்தேதிகளின் சித்தம் நற்குண நற்செய்கைகளிற் புலாதியடைந்திருக்கின்ற பொழுது, தேகத்தில் சூரியன் நாடி யுறுதியாய் நடக்கிறது. அப்பொழுது மனசுக்குரிய இயல்பான குணம் ஒரு விதமான தளப்பமும் அமைதியுமாம். இதனை வேறுவிதமாகச் சொல்லப்புகின் வாத நாடி ரோகபேதங்களுக்குப் பொருந்தத் தோற்றியுந் தோற்றாமலும் நடக்கிறது. நாடி நடையை யறிதற்கு நியமனம்பண்ணப்பட்ட நேரங்களில் ரோகங்கள் தங்களுக்குரிய குணத்தை மாற்றி இன்னொரு குணத்தை யடைகிறதும், விடுகிறதுமாக விருக்கிற சமயமாம். அதனாற்றான் நாடிதர்சனத்திற்கு அந்தந்த நேரங்கள் நியமிக்கப்பட்டன.

தைலாப்பியங்கம், நித்திரை இவற்றின் சார்பான வேறு குணங்களிலும், போசனத்தின் பின்பும் மத்தியில் விட்டெடுக்கிற விளம்பனத்திலும் நாடி, ஒரு ஒடுக்கமான வாய்க்காலிற் செல்லும் நீரோட்டமானது செல்லவியலாமற் குறுக்கே யோடுகிற தன்மை போல நடக்கிறதென்று கூறுகிறார்.

இருது காலங்களில் நாடிநடையைப் பரீக்ஷைபண்ணி அறியும் நேரம்.

ஆசிரியப்பா

காலை வசந்தங் கடும்பகல் கிரீஷ்ம
மெற்பா டமைய மேமந் தருது
வருடஞ் சிசிர வகையா மஞ்சர
ருதுவின் காலமு முச்சி யவற்றுட்
சிசிரம் புலரியுஞ் செக்கரும் பெறுமே.

என்பது நாடித்திரட்டு: மேற்படி சித்திரை, வைகாசி மாதங்களில் காலையிலும், ஆனி, ஆடி, ஐப்பசி, கார்த்திகை மாதங்களில் மத்தியானத்திலும், மார்கழி, தை மாதங்களில் சூரிய அஸ்தமயன நேரத்திலும், ஆவணி, புரட்டாதி மாதங்களிலும், மாசி, பங்குனி மாதங்களிலும் நடு இராத்திரியிலும் கைநாடி பார்க்கக் குறித்த நேரங்களாம்; இன்னும் சிசிரருது காலமாகிய மாசி, பங்குனி மாதங்களில் இருவகைச் சந்திகாலங்களையுங் கொள்ளுப.

யோக்கிய தேக நாடிப் பரீக்ஷை

ஸ்திரமான சித்தமுடையவருக்கும், பாச சம்பந்தத்திலிருந்து விலகிக் கொண்டவருக்கும், அவ்விதமான கபட சிந்தனையில்லா தவருக்கும் அனேக சாஸ்திரங்களைக் கற்றறிந்த அறிஞருக்கும், ஞானமுடையவருக்கும் ஸ்பர்ஸநாடி வலது கையிலே பரிவர்த்தன மாகிச் சோதனாங்குலியையுந் திருத்தி இனமாற்றாக்கிப் போஷிக் கிறது.

மேலே பேசிய வாயுவேகமான அசைவற்ற சித்தமுடைய வருக்கும், பாசசம்பந்தத்திலிருந்து தம்முடைய ஆன்மாவை நீக்கிக் கொண்டவருக்கும், உத்தம பண்டிதருக்கும், ஞானமுடைய வருக்கும், திரிகரணசுத்தி யமைந்த உத்தம வைத்தியனுக்கும், கையிலே நாடியானது தீபத்தின் பிரசாகத்தைப்போல் தோன்றி வெருட்சி, சாந்தம், பொறுமை ஆகிய இந்தக் குணங்களையுடைய ஒரு காளையின் நடைக்குச் சமமாக நடந்து அங்குஷ்ட மூலத்தில் ஸ்பர்ஸமாகிறது.

மட வைத்தியம்

கள்ளு, சாராயம், பிரண்டி முதலிய லகரி வஸ்துக்களை யருந்தியவைகளிற் சீவிப்பவனுக்கும், நாய், நரி முதலிய மிருகங் களின் நெஞ்சுக்கொப்பான கரவடமான மனதையுடைய கீழ் மகனுக்கும், மல மூத்திராதி வேகங்கள் பழுதாகி நாடிஞானேந்திரி யங்களுந் தகுதியற்றதாகின்றன. ஒருபோது லோபி, சித்த விகாரத்தினாற் றன்னிந்திரியத்தை மொழுகிவிடுகிற காமுகன் ஆகிய இவர்களுக் கும் அப்படியிருக்கும் இல்லாமலுமிருக்கும்.

சொல்லப்பட்ட மூடவருக்கு நாடிபகுதி விகுதியில்லாதது. அந்த நாடியின் சிகை தரித்தற்குரிய இடத்தில் அதற்குத் தற்காப் பாகவுள்ள ஞானேந்திரிய நிமேட இனமாற்றமும் நிர்ப்பலமானதாகி றது. இவர்களுடைய நாடியின் நடைக்கு ஒரு ஆணெருமையின் நடையைத்தானும் உவமையாகக் கூறுவதரிது.

யோக்கியரோகி நாடி

உதிரத்திற் தங்கியிருக்கிற மலசலங்களைக் கழித்துச் சௌக்கியமாயிருக்கிற சுகவீனருக்கு நாடி நடை கரசரணாதி யவயவங்களில் மறைந்து நின்றாலும், பரீக்ஷை செய்ய விதிக்கப் பட்ட நேரங்களில் வெளிதோற்றி எழும்பி நடக்கும்.

குறித்துப் பேசிய நாடி, சூரியன் நாடி உத்தமமா யமையப் பெற்ற தேகத்தையுடைய பக்குவரோகிக்கு அங்குஷ்ட மூலத்தோடு கூடிய ஏதுக்களறியப்படுகிறது. நோயுண்டாதற்குத் துணைக்காரண மாயுள்ள மலசலங்களை யொழுங்காய்க் கழிப்பவருக்கும், சுகத்தைப் பேணியிருப்பவருக்கும், மூலாதாரத்துக்கு முதன்மை யான இருதய மியங்குகிறதற்கு முதற்காரணமாயும், மேன்மையான மூலாதாரத்திற்குச் சிரேஷ்டமாயுமிருக்கிற அக்கினி, சுத்திகாரணம் பாத நாடியின் சிகையிலும், கைநாடியின் சிகையிலுஞ் சொலித்து அங்குஷ்ட மூலத்திலே பேசுகிறது. கை பார்ப்பிக்கிற ரோகிக் கறியப்படுவதாகிய நாடியின் பிரதியொலி சிகித்சாசாரீரம்: அது பைரவி நாடியின் முயற்சியினாலே பாதநாடி யொலிக்கிறது. உலக வாழ்க்கையை வெறுத்த ஞானிக்கும், முனிவர், சித்தர் முதலாய அறிஞருக்கும், நடக்கிற தக்க பலன் சுகத்தைப்போற்றி நடப்ப

வருக்கும், கர்ன்னபரம்பரையால் யவதரித்த உத்தம வைத்தியனுக்கு அறிய வேண்டிய நாடியின் சுகபலன் ஞானிகள் முதலாய அறிஞர் கணத்திற்குப் பொருத்தமானது.

அயோக்கிய பிராணி நாடிதர்சனம்

ஒருவன் றான் நின்ற மெய்ச் சமயத்தில் ஞான அருட்சி யடைந்து அதினின்றுந் தவறிக் கரவடமான கெட்ட மார்க்கத்தில் நம்பிக்கை வைத்திருப்பவனுக்கும், பசுவின் தீனிக்கு கஞ்பவனுக்கும் அல்லது பீடையுண்டாகக்கூடிய யாதும் துர்ச்செய்கைகளை யந்தப் பசுவினத்திற்குச் செய்பவனுக்கும், நாடி தர்சனமறிந்த வைத்தியன்மேற் குற்றமேற்றுபவருக்கும், நாடி பார்த்து வைத்தியஞ் செய்வதும், அத்தகைமையோருக்கு வைத்தியம் படிப்பிப்பதும் கூடாவாம். அப்படியானவருடைய சகவாசம் வைத்தியனுடைய நாடி தர்சனத்தையும் அவனா லவர்களுக்கிடுகிற அவுஷதங்களையுங் குற்றமுள்ள தாக்கிவிடுகிறது.

சுகத்தைப் பேணி நடப்பவருக்குக் கூறிய நாடி நோயுற்ற தேகிக்குக் கூறியதல்ல. பாத நாடியின் சிகையிலாவது அல்லது சொல்லப்பட்ட மற்றும் தானங்களிலாவது அறிந்துகொள்ளக் கூடாத நாடியை அங்குஷ்ட மூலத்திலே பார்த்தறிந்துகொள்ள வேண்டியது. தூர்த்தனுக்கு இருதயவியக்கந் தகுதியற்றதாக நடக்கிறது. குரு, உபாத்தி முதலாயினோரையும், உத்தம வைத்தியனையும் லளி தம் பண்ணிப் புறங்கூறுபவர் வைத்திய முறைமைக்குத் தகாதவர். இவ்விதமான மனுஷருக்குரிய பரிகாரநாடி யிரட்டித்துப் பாபப்பகுதியை யடைந்திருந்தா லதை இதயாக்கினியின் பலாபலனென்று சொல்லப்படுகிறது.

பரீக்ஷைப் பிரகாரம்

தன்னுடைய புய நவீரத்திலும் மாலையையாவது அல்லது பட்டுவஸ்திரத்தையாவது தரிக்கப் பெறாநின்றவனும், பெரிய பீடையைத் தகனஞ்செய்கிற ரோகசங்காரகனுமாகிய வைத்தியன், நோயினாற் பீடிக்கப்பட்டவனைப் பரீக்ஷபண்ணும் பொழுது, தான் எடுக்கவேண்டிய உத்தமஸ்திதி: தேகிக்குச் சவ்யபாகமாயாவது அல்லது குர்ப்பரபாகமாயாவது பொருந்தாமல் தகுந்த ஆசனத்தில்

இஷ்டப்பிரகாரமாகக் கை பார்ப்பிக்கப்படுபவனுக்கு எதிர்முகமாக அல்லது விபக்ஷமாகவிருந்து கொண்டு, அவன் பயபக்தியோடு தகனக்கிருக்கிற நோயின் குணா குணங்களைச் சொல்லிக் கொடுக்கிற நிதியையாவது அல்லது மாசற்ற அடையாளத்தை யாவது பக்ஷமாக ஏற்று, அந்த ரோகியினுடைய கூர்ப்பரபாகமாகப் பிரிந்து போய் அங்குஷ்ட மூலத்தில் விமபாக மையமாக நடக்கிற நாடியின் நடையைப் பிரபஞ்சனகதி யென்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த இடத்தில் ஒரு அதிகாரி போலே நின்று தாக்கிக் குணா குணங்களுக்குக் காரணமாயிருக்கிற மூன்று தாதுக்களையும் பிடகர் தம்முடைய கையின் கணுள்ள, தர்ச்சனி, மத்திமை, அனாமிகை என்பனவாகிய மூன்று விரல்களினாலும் எப்பொழுதும் அந்த வாதகதிநாடியின் நடையின் பொருட்டுப் பரீக்ஷித்தறிய வேண்டியது.

மேலே சொல்லப்பட்ட நாடிப்பரீசைஷயின் வித்தியாசமான அக்ஷர லக்ஷணத்தோடு சேர்ந்த சில காரணங்கள் காட்டப்படுகின்றன.

ரோகியின் கையில் தர்சன நேத்திரக் குறியை யூடுருவி நடக்கிற பைரவி நாடி, பாதநாடிக்கு அமங்கலமான ஒலி முயற்சிக் குக் காரணமாகச் சுண்டுவிரல், இடைவிரல், ஆழிவிரல் மூன்றிலும் ஒரு சிற்றெலியானது தன் மூஞ்சையை உன்னுதலுக்கும் நடை கொள்ளுந் தன்மைக்கும் உவமையாகப் பொருந்தி மாறி மாறிச் சம்பந்தமாக நடக்கிறது. உபசமனமான நாடி கையிலே துண்டித்து நடக்கிறது. அப்படியே ரோகியின் பாதநாடியின் பிரதியொலியு மோய்ந்தோய்ந் தொலிக்கிறது. வாத, பித்த சிலேஷ்மங்கள் ஒன்றை யொன்று நெருக்கி இடைஞ்சற்பண்ணி நடக்கிறது. பாத நாடியின் நடை துண்டிக்கிற குணமில்லை. அங்குட்ட தேகிகளுக் குற்பத்தியாகிற நாடியின் சிகை ஒன்றுடனொன்று மாட்டப்பட்டு நீசகுணமான தன்மையினால், அவர்களுக்கு நாள்தோறும் செய்கிற பரீக்ஷயிற் கையிலே தோற்றுகிறது வாதநாடியின் நடையேயாம். எவர்களுக்கும் நாடித்தானம் சொல்லப்பட்ட இடத்தில் நாடியுட் குறிப்புத் தோற்றுகிறது. வலது பாத நாடி ஒரு வகையான படகமென்னும் வாத்தியத் தொனிக்குவமையாக ஒலிக்கிறது.

எருமையின் நடையைப் போல் நடக்கிறது. நபுஞ்சகிக்குப் பாதநாடி யொலிக்கிறதுமில்லை; கையிலே பரீக்ஷைபண்ணி யறிகிற காரணமுமில்லை. உத்தமமான உறுப்பமைந்த தேகிக்குப் பாதத்தில் ஒலிக்காரணமுடையது. (தேகி - நோயுற்ற தேகம்)

ஆண், பெண், அலி என வகுக்கப்பட்ட மூன்று மரபினருக்குக் கும் பாதத்தில்நடக்கிற மூன்றுதோஷங்களுக்கும் வைத்தியனு டைய வலது கையின் விரல்களுக் கெதிராகத் தோற்றி அசைந்து பரிசக்குறி நேத்திரங்களில் மாறி மாறி நடக்கின்றன. உபலக்ஷண மாத்திரை தரா காரணமாக அறியவேண்டியது. பெண்ணிடப் பாத நாடி, மனோதண்டம், விகாரம் முதலிய குணங்களைப் பேசுகிறது. இருதய வியக்கத்தை யுண்டாக்கி உறுப்புக்களுக்குப் பலனை யளிக்கிற "கோ" ஊக்கங் குன்றியிருந்தால் மனசுக்குரிய முதன்மை யான குணங்கள் சிறப்படைகிறதில்லை. சுற்றோட்டத்திலிருந்து நெறி தவறின நாடியுந் தேகத்திற் குபயோகமில்லாத கேவலத் தன்மையுடையதாய் கோவுக்கும் பரகம் பாகமாய்ப் பிரிந்து இனத்தைத் தழுவி நடக்கிற நாடிகளுக்கும் எதிரிடையான செயலையுடையதென்று கூறுகின்றது. தேகத்திற்குக் காரணப் பொருத்தமான நாடி, ஸ்பந்தன காரணங்களுக்கு மேதுவானது. வலதுபாத நாடி இடது பாதத்திலும், இடதுபாத நாடி வலது பாதத்திலுமாக மாறிச் சிருட்டிக்கப்பட்ட பிராணிகளுக்கு நிகழுகிற ஸ்பந்தன காரணம் தகுதியற்றது.

சிலவேளை அந்த நாதம் கையிலே வருத்திக் கடின இசை போலும் தோற்றுகிறது. விவரணமாகக் கூறியவைகளுள், ஏககாதகி நாடி, தேகத்திற்கொரு நேத்திரம் போனின்று ரோககாரணங்களை யெல்லாம் வெளிப்படுத்துகிறது. ஞானேந்திரிய உற்பத்திக்குக் காரணமான நாடி சுற்றோட்டத்தை யெடுக்கிறது. பிரிந்துகொடாத பாத நாடி தேகத்திற்குப் பிரயோசனமற்றதாய்ப் போகப்போக ஒன்றுடனொன்று பங்கியின் சிக்கைப்போ லொற்றுமைப்பட்டிருக்கிற தன்மையை அங்குஷ்டமூலத்திற் பார்த்தறிந்துகொள்ளலாம். (க சூ)

நபுஞ்சகருக்குத் திரிதோஷங்களின் தோற்றமும் வித்தியாசப் படுகின்றது. அதுபோலவே நாடி முகமும் இடம் வலமாக மாறிப்

பேதப்பட்டிருக்கிறதென்றும், உறுப்புகளைப் போஷித்து ஊக்கம் உண்டாக்கிற புச்சங்கள் கோவோடு கூடிய காரணமுடையதாய் நடக்கிறதென்றும் கூறப்படுகிறது. இவைகளினாலும் வேறுகாரணங் களினாலும் குணமறிந்து சொல்லுகிற நாடி பொருத்தமில்லை. இவ்விதமான உறுப்பமைந்த தேகியை விவாகஞ் செய்த மனைவி பிணியினால் வருந்தியிருக்கிறதுமல்லாமல் இருதயத்திற்குப் பலனையுண்டாக்கி யளிக்கிற ஓதையும் யதார்த்த ஞானத்தை யடைந்திருக்கிறதில்லை.

பின்னும் அங்குஷ்டதேகி நியாயங் கூறப்படும் அக்ஷரவடிவம் யூநாநியிற் கூறப்படும்.

உபலக்கணம்

ரோகிக்கு நாடியின் நடை வளைந்த ரூபமான செயல்; அதைப் பற்றி யறியவேண்டிய நியாயம் இரண்டு. அவற்றுள் ஒன்று, அந்தப் பிரதம கதியைத் தோற்றாமல் மறைக்கிற குணம் புயத்தைப்பற்றி நடந்து சுழன்று பிரிந்துபோய் அங்குலிச் சந்திகளில் மறைந்து நின்று ஊறு செய்கிறதோ என்பது; மற்றயது ஏகரூபமான பிரதம கதியை கூர்ப்பரபாகத்திலிருந்து பிரிந்துபோய் அங்குஷ்ட மூலத்தி லும் அங்குலிச்சந்திகளிலு மறைந்து நின்று, அதற்குரிய சரியான இலக்ஷணத்தைத் தெரியவொட்டாமல் ஊறுசெய்கிறதோ என்பது.

தோஷம் இரட்டித்து நடக்கிற காரணம் மாத்திரை நிதானமான இலக்ஷணத்தை வளைந்தரூபமாகச் செய்கிறது. விரலின் பொருத்து க்களிலும் பிரதிநேந்திர நிதானக் குறிப்பிடத்திலும் ரூபமாகிற பரிசுத்தமான உதிரம் பகுதிப் பிரமாணமாகிற அங்குஷ்ட மூலத்திலும், நின்று ஊறு செய்கிற தோஷத்தின் கோளாற்றை அழிக்கக்கூடிய உபசாதனஞ்செய்து அல்லது செய்வித்து விதிப்படி ரோகியின் கையைப் பற்றிப் பார்க்க, அங்குஷ்ட மூலத்திலிருந்து இஷ்டமாக்கிக்கொள்ளுகிற நடை பிரபஞ்சனகதி என்ற பெயரை யுடைய வாதநாடியின் நடையேயாம்; அந்த நடையையே முதற் பரீக்ஷைபண்ணி யறிவது.

அங்குஷ்ட மூலத்தில், பரீக்ஷணிய நாடியின் ஏகபுச்சம் பிரதம கதிக்குரிய நரம்பு.

நாடி தர்சனத்தில் திரிதோஷங்களின் ஏகரூபமான உற்பாதம் இரண்டிரண்டாகத் தொந்தித்து மூவகையான அரிய தந்தரமான நடையை யுடையவைகளாய் ஜீவநாடியைத் தீபத்தின் பிரகாசத் திற்குச் சமானமானதாகப் பிரீதிபண்ணுகின்றது.

ஒரு தலைமகளுக்கு, யாவரும் விரும்பப்படத்தக்க மூவகை யான குணம் மருவியிருக்கும்பொழுது, மோகிதபுருடனுக்கும், கையிலே தமனிநாடி சுடரின் ஒளியைப்போற் றோன்றித் தனித்தனி இருவருக்கும் நடக்கிறது. அல்லாமலும் தோஷங்களின் சங்கலிதத்தால் விகாரப்பட்டு நடக்கின்ற ஒலியின் காரணமாக மூன்று தாதுக்களும் ஒன்றுடனொன்று கலந்ததுபோலக் கைக்குத் தோற்றி இரண்டிரண்டாய்த் தொந்தித்து அறிதற்கரிய தன்மை ஏக ரூபமாகவும் நடக்கிறது. பாதநாடி கற்பிக்கக் கர நாடி தேகத்தை யினமாற்றாக்கிறது.

பிடகர், நாடிசாஸ்திரத்திற் கூறிய விதிப்படி, ஸ்திரீகளுக்கு நாடி பார்ப்பது, முதல் இடதுகையிலும், இடது பாதத்திலும், பிரயத்தன காரணமாக வுடைய ஹாதபைரவி நாடியைப் பரீக்ஷைபண்ணி யறிய வேண்டியது. அது ஒரு இரத்தினத்தின் நீரோட்டத்திற்குப் போலி யான உவமஉதிரம் ஆளப்பெறுவனவாகிய கண்களை எதிர் முகமான நிமேடம் என்று சொல்வது. கையில் அங்குஷ்டமூல மணிரந்திரத்திற் சுத்தமான இரத்தம் திவ்விய சாதியாக்கப்பெற்று, உயிருக்காதாரமான இந்திரியாதி கரணங்களைப் போஷிக்கிறதினா லும், அந்தந்த உறுப்புக்களுக்குத் தகுந்த பிரமாணத்தின்படி கற்பிக்கிறதினாலும், வேறு காரணங்களினாலும் தர்சனபகுதிகளுள் அங்குஷ்டமூலப்பரீக்ஷை உத்தமமானதென்று கூறியது. எவ்வகை யான குணத்திலும் அந்த இடத்தில் நடையை அறிவது சுகம். பிடகர் வருத்தக்காரரைச் சோதனை பண்ணும்பொழுது தாமறிந் தளவி லாராய்ந்து செப்பமாய்ப் பரீக்ஷைபண்ண வேண்டியது.

பிஷக்சுவிதை நாடிப்பாஷைஷு பண்ணும் முறைமை

அங்கக்குறைவில்லாத அங்கணையின் இடது கை அங்குஷ்டமூலத்திற் சுத்த இரத்தத்தைச் சகித்து நடக்கிற தமனி நாடியை வைத்திய பண்டிதைமார் தம் கனிட்டை விரலினாலே அவளுக்கிருக்கிற சுகம், துக்கம், ஜெயம் முதலிய குணங்களை ஜீவரூபமாகப் பரீக்ஷைபண்ணி யறியவேண்டியது. வாதம் துண்டித்து நடக்கும் பொழுது, தமனிநாடி நடையின், மத்தியக்குறி தோற்றாது. இதில் உயர்ந்த புதிய வஸ்திரத்தி னந்தத்தைப் பார்வைக் குறிப்பிடத்திற் பிரதியாகப் போர்வைசெய்து பரீக்ஷையை நடத்த வேண்டியது.

அங்கநிமேடப் பிரதிஸ்தானத்தினின்று அனேக காரணங் களைத் தெரிவிக்கின்ற தகனநாடி அங்குஷ்டதேகிகளுக்குப் பழுதுடையதாயிருக்கிறது. உத்தமமான பாதநாடி யமைந்த அங்குஷ்டதேகியின் ஜடம், ஜீவரூபமான நாடி தமனி காரணமாகக் கொடுத்தனுபவிக்கிறது. அது எவரும் பிரமிக்கத்தக்க இந்தப் பிராணியைப் போன்ற உறுப்பைப் பொருந்தியிருக்கிற சகல ஜீவருக்குமுடைய சுகதுக்கங்களை மானுடவைத்திய னறியும் பொருட்டு அமங்கலமான போலிநாதத்தை யொலிக்கச் செய்கிறது. ஸ"சநாகரீகாமமுற்று அந்தரங்களை நினைக்கும்பொழுது கைநாடி பிரபஞ்சனகதி, அல்லது வாதநாடி துண்டித்து கையிலே நடக்கிறது. அங்குஷ்ட தேகிக்குப் புசநாடி கற்பிக்கத் தேகமனுபவிக்கிறது. இவர்களுக்குத் தேகத்திற் சொல்லப்படாத மற்றைய நாடி பேசுகிறதில்லை. பாதநாடி எப்பொழுது இடைவிடாமல் நடை புரிகிறதோ அப்பொழுது கரநாடி பிரயோசனமான கருமச் செயல்களைத் தெரிவிக்கிறது. யாதுமோர்மமான பொருத்தனை கொடுத்து ஓர் கணிகையைக் கலந்து காதலனுபவிப் பவருக்குக் கையிலே நாடியின் நடை தேய்ந்து உருபேற்றுப் பெலனற்றுத் தாழ்மையான நிலைமையைப் பொருந்தி நடக்கிறது.

அங்குஷ்ட மூலத்தில் ஸ்பர்ஸனாதிகாரணமாக விருக்கிற பரீக்ஷணிய நாடியின் நுட்பவரலாறுகளை இங்கே எடுத்துக் காண்பிக்கின்றன.

வருத்தக்காரனுக்குத் தீவிரமான வேதனையைக் கொடுக்கக் கூடிய க்ஷத்திர சடராக்கினிச் சிகிச்சைகளினாலே சிலவேளை பிராணநாடியின் இயல்பான எழுப்பம் ஊக்கமில்லாததாய்ப் பரீக்ஷிக்கப்பட வேண்டி நேரிடுகிறது.

நாடி சோதனை நடத்தக் குறித்த சமயங்களில் தன்னடையிற் பிறழாமற் றோற்றி நடக்கிறவனுக்குடைய நாடி தேகத்திற்கொரு நேத்திரம் போனின்று நடத்துகிறது. பரீக்ஷணிய நாடியின் பிரதிகள் உற்பத்தியான தானத்தில் ஓதை காரணமாகவுடையது. வைத்திய முறைமைக்குத் தகுந்த மக்களுக்குக் கையிற் சேர்ந்திருக்கிற குணநாடி சில ஏதுக்களினால் கேடான நிலமைகளை அடைகிறது. அவையாவன: தாபனம், லேகனம், வேதனம், பீடனம், காதனம் முதலிய சிகிச்சைகளை மிதமின்றி வருத்தக்கார னுக்கு ஆய்க்கினை கொடுத்து மேலும் மேலும் நடத்துதலினாலும், தேயதத்துவமான நாடியின் சிகையில் ஊறடைந்தால் கையிலே சூரியன் நாடியின் காரணப் பொருளில்லாமற் சீவசஞ்சாரத்தை விளக்குகிற நாடியின் சென்னி சூம்பலாகின்றது.

மேன்மையான கீர்த்தியையுடைய வைத்தியர் பயிற்றும் பொருளின் விளக்கம். சமாதானமில்லாத குருத்துவாந்தரம், சுகானு பவமான ரோகங்களைப் பிறழச் செய்கிறதில்லை. அங்கக் குறை வில்லாத சிரேஷ்டமான தேகத்தையுடையவரி னங்குஷ்ட மூலத்திற் பரீக்ஷைபண்ணுகிற புச்சநாடி அங்குஷ்டதேகியி னங்குஷ்ட மூலத்தி லறியப்படுகிறதில்லை.

இரத்த ஓட்டத்திற்கு முதன்மையாகவுள்ள பிரயத்தனம் கடினத் தன்மையானாலும் போற்றத்தக்கது. அங்குஷ்டதேகிக்குக் கையிலே நடத்துகிற தாண்மையான பரீக்ஷைக்கு ஜடம் நாடியின் புச்சங்களைக் குணமாக்கிக் கொடுத்துத் தானுமனுபவிக்கிறது. பரீக்ஷணியநாடி ஸ்தாபிக்கப்பெற்ற இடத்தில் பிரதி நிமேஷமு முடையது. அது இல்லாத அங்குஷ்ட தேகிகளுடைய கையில் குருத்துவார மார்க்கமாக இரத்தம் ஓடிக்கொண்டு நிற்கிறது. அவர்களுக்குக் கையிலே பண்ணும் நாடிப்பரீக்ஷை அங்குஷ்ட மூலத்திற்குப் பொருத்தமானதல்ல. அங்கே சிகை வசமாக இதம்

பண்ணுகிறது. அவர்களுக்கு ஆழமான பகுதி யறிய முடியாது; ஞானேந்திரிய வுணர்ச்சியில்லை யென்பதாம்.

குருவணக்கஞ் செய்யாத வைத்தியன் செய்யும் பரிகார பலனற்றது; நேர்நிரையில்லாதது.

பலசாஸ்த்திரங்களையுங் கற்றறிந்த புத்திமானாகிய வைத்தியன், தன் இஷ்டகுருவை வழிபட்டு அவர் சீக்ஷைசெய்த உபதேசத்தை முன்னாகக்கொண்டு நாடியின் குணம், பேதம், வாயுக்களின் சஞ்சாரம் இவைகளை நல்லாயறிந்து கரதலப் பரீக்ஷையைக் செய்யக்கடவன்.

சுகப்படாத வருத்தங்களை மூன்றுவாரம் பரீக்ஷை செய்து பின்னும் செய்து ஆறவிட்டு, அதில் மனசைச் செலுத்திப் புத்தி மான்களோடு யோசனைசெய்து ரோகத்திற்குக் கூறிய கைகண்ட மருந்தைக் கொடுத்துச் சுகப்படுத்த வேண்டியது.

அத்துடன் அவனுக்கு இயற்கையான குணத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய செயற்கைகளையாவது அல்லது மனச்சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய பராக்கையாவ துண்டாக்கிச் சுத்தவாளு சஞ்சாரமான இடத்தில் மாற்றிவைத்துத் தெண்டித்துப்பார்க்க வேண்டும்.

இணக்கமான சேர்க்கையில், தன்னடையை மாறுபடுத்தி நாள் தோறும் எதிரிடையாக நடந்துகொண்ட நாடி ஸ்திரிகளின் அந்தர் ஸ்தானத்தி லடைந்திருக்கிறது. அந்தக் கூதனஸ்தான உறுப்புக் குத் தற்காப்பாயுள்ள உதடு மார்க்கம் இடுக்கண் செய்கிறது துராகிதமாய் நடக்கிறது. அந்தப் பயனையடைகிற நாடி கற்பிக்கிற தன்யாசயம் உஷ்ணகுணமுடையதாய்ப் போய்ச் சிசுபோஷண நாடிக்கு ஒரு திகைப்பான குணத்தை யுண்டாக்கி அங்கே நிகழவேண்டிய கிரமத்தையும் குலைக்கிறது. அங்குஷ்ட மூலக்குறிப்பில், நாடி அந்தக் குணமான நடையி னிலக்ஷணத் தையே விளங்கக்காட்டி நடக்கிறதாகப் பேசுகிறது. இந்த வித்தியாசங்களினால் ‘சௌடி’ ‘லம்பாவம்’ என்னும் நாடிகள்

பலவீனமான குணமுடையதாகின்றன. அப்பொழுது நாடி சீக்கிரகுணமான நடையின் பலனையும் மந்தகுணமான நடையின் பலனையுண்டாக்கி யளிக்கிறது. (சாயங்காலம் நடை வெளிப்படை) இப்படியாக நடக்கிற ரோககுணங்களில் பரீக்ஷை பண்ணப்படுகிற கையில், ஒவ்வொருநாளும் ஒவ்வொரு நாடிக்கு முரிய சந்தித்துவாரங்களில் நடக்கிற இலக்ஷணத்தையும், இருதய ஸ்தான ஆசயங்களிலும் வித்தியாசமாக நடக்கிற குணங்களையும் பிரித்தறிந்து, அந்த ரோகங்களின் குணம் மர்மஸ்தானங்களிற் பிரவேசிக்கமுன், அதற்குக் கூறிய கைகண்ட அவுஷதத்தை உபயோகிக்க வேண்டியது. அப்படிச் செய்யாவிட்டால் ரோகத்தின் குணம் வளர்ந்து தேகத்தை இயல்பிற் குறைந்த இனமாக மாற்றி விடுகிறது. அந்தக் குணம் மர்மஸ்தானங்களில் மாத்திரமல்லச் சீவாதாரமான எந்த உறுப்பிலுஞ் சேரக் கருதுமியல்புடையது.

வாதம், பித்தம், சிலேஷ்மம் என்பனவாகிய மூன்று தோஷங்களும் தனித்தனி அதிக்கிரமித்துக் கிரமமாய்ப் பிறக்கும் பொழுது நடை, மந்நகதி, மத்தியகதி, தீக்ஷணகதி என உணரப்படும்; அவைகள் ஒன்றுடனொன்று சேர்ந்து நடக்கும் பொழுது வாததொந்தம், மத்தியஸ்பர்ஸம், பித்த தொந்தம், தீக்ஷணஸ்பர்ஸம், அனாமிகை விரலிலறியப்படுவதாகிய சிலேஷ்ம தொந்தம், மந்தஸ்பர்ஸமாகவு முணரப்படுகின்றது. தோஷங் கடங்கடங்களுக்குரிய ரூபதலத்தைப் பிறழ்ந்து மாறிமாறி நடக்கும் பொழுது குடில நடையாகவும் சிலவேளை பின்ன நடையாகவும் உணரவேண்டிவரும்.

ரோகரகித மனுஷர் நாடி

நோய் மாறிச் சுகம் வரும்பொழுது சிரை தனக்குரிய இயல்பான நிலைமையை யடைந்து பூலதை, புஜங்கம் என்பனவாகிய இச்செந்துக்களின் நடைக்குச் சமானமாகப் பொருந்தி வளைந்த இலக்ஷணமுடையதாய்த் தோற்றி நடக்கிறது. நிறைந்த ஒலியை உடையது. ஒருவருடைய உதவியின்றித் தன் கெறுவத்திலிருப் பவருக்கு, நாடி பலவானுக்கு ஏற்படுத்தின நாடியைப் போல் கடினத் தன்மையாக நடக்கிறது. நபுஞ்சகருக்கு நோய் மாறிச் சுகம்

வரும்பொழுது அவர்களின் நாடி, இரத்த சுத்திக்குச் காரணமா யுள்ள ஜடம் வெளிப்படுத்தின தன்மை நடக்கிறது. அந்த நாடி முன் பேசப்பட்ட சேர்க்கையின் விரோத நடையைப் போலும், அல்லது வருத்தத்தின் குணங்களைத் தாங்கிச் சுகத்தைக் காட்டி நடக்கிறவன் நாடியைப்போலும் அல்லது நோய்க்கு மருந்தை உண்ணுங் காலத்தில் அதற்குமாறுபாடான செய்கை, அவபத்தி யங்களைக் கொண்டவன் நாடிபோலும் பலவிதமாய் நடக்கிறது. துறவறத்தை விரும்பிய ஒருவனுக்கு நாடி அசைவற்றுறுதியுடன் நடக்கிறது சுகபலமுடையவனுக்கும்.

நாடிகளின் தேவதை

வாத நாடிக்கு அதிபதி பிரமா; பித்த நாடிக்கு அதிபதி ஈசுரன்; சிலேஷ்ம நாடிக்கு அதிபதி விஷ்ணு என்று கூறப்படும்.

நாடிகளின் வர்ணம்

வாதநாடி நீலம்; பித்த நாடி பாண்டுரம்; கிலேஷ்ம நாடி சுவேதம்.

நாடிகளின் ஸ்பர்ஸம்

பித்தநாடி உஷ்ணமாயும், கபநாடி சீதளமாயும், வாதநாடி மத்திய ஸ்பர்ஸமாகவும் அவைகள் கரநேத்திரக் குறிக்குத் தோற்று கின்றன.

நாடிகளின் சுபாவ கதியாவன

வைகறையில் ஸிநிக்தமயம், மத்தியானத்தில் உஷ்ணவிதம், சாயுங்காலத்தில் வேகவதி, இராத்திரி காலத்தில் வேகவிவர்ச்சிதம் என்று சொல்லலாம்.

அவற்றுள் ஸிநிக்தம் என்பது எண்ணெய்த் தன்மை யுள்ளது, இறுக்கமானது, குளிர்மையானது, சேருந்தன்மையுடையது, அழுத்தமும் பிரகாசமுமானது, அழுத்தமில்லாதது, தடிப்புத்தன்மை யுடையது, தடிப்புத் தன்மையில்லாதது, வேகவிவர்ச்சிதம் என்பது சாயுங்காலத்தில் நடந்த வேகம் குறைந்து வருவதாம்.

வாதாதி நாடிகளின் தன்னிலைக் கிரமம்

பிரதமவாதம் இரண்டாவது விரலிலும், பித்தம் மத்திமை விரலிலும், கபநாடி கடைசி விரலிலுந் தோற்றித் தங்கடங்களுக்குப் பொருத்தமான இலக்ஷணத்துக்கமைய நடக்கின்றன.

அவைகளுக்குரிய நடையானது, ஒரு காப்பியத்தினுள்ள பாவில் வழுவிய இசையிலக்கணங்களைத் திருத்திக் கூறவல்ல பண்டிதனாகிய வைத்தியனுடைய மன எண்ணத்திற்கும் சில வேளை மாறுதலாக நடந்து அவனையுந் தோல்வியடையச் செய்கின்றது.

ஒரு சகச பெலனுடைய சுகதேகிக்கு நாடிகள் அறுபது மாத்திரை நடக்கின்றன. அதாவது: சந்திரன் றன்னுடைய கலைகளை வளர்க்குந் தன்மையுந் தேயவிடுந் தன்மையும் போல நாடி நடையுந் தேய்ந்துதேய்ந் துருப்பேற்று நடக்கிறதாம் சூரியனுதயம் பண்ணும்பொழுது தோன்றுகின்ற பூவால், உலகத்திலுள்ள பொருள்களை எப்படிப் பிரகாசிக்கச் செய்கிறதோ அது போலவே நாடியினடை யுற்பத்தியும், ஸ்புரலைணமும் வைத்தியனுடைய விரல்களிற் றோற்றிப் பிரகாசிக்கச் செய்கின்றன.

பிரதம நாடியாகிய வாதம் தனக்குரிய மாத்திரையிற் றவறாது தற்சனி விரலிற் சீவித்துப் படிப்படியாகக் குறையப் பித்தம் விருத்தி யாகிக் கர்ணிகை விரலிற் றனக்குரிய மாத்திரையைக் குறையா தடித்து ஆறக் கபநாடி தன்மாத்திரையிற் குறையாம லசைந்து நடக்கின்றன.

வாயுவினெழுப்பம் இரண்டாம் விரலில் முதல் நின்று கண மாத்திரையை யடித்து இடைவிடுகின்றது.

சிலேஷ்ம நாடியின் நடையில் பித்தமும், பித்த நாடியின் தாதில் வாதமுந் தங்கியிருக்கின்றன.

வாயுவினுதவியா லியங்குகிற வாதம் நிர்மூலமானது. அது கை பார்ப்பிப்பவனுடைய கரதலப் பரீக்ஷைக் குறிப்பை விளக்கும் பிரமாணத்திற்காக நியமிக்கப்பட்டது.

மதாந்தரம்

வாதமானது ரோகங்களுக்கும் முதற்காரணனாய் நின்று பித்த சிலேஷ்மங்களைத் தூண்டிவிட்டுத் தானு மவைகளோடொத்த ஒருவன்போனின்று சப்த தாதுக்களினாலு முண்டாக்கப்பட்ட தேகத்தை அரசுபுரிவதால் அந்த வாதத்திற்கு அரசனென்றுமொரு பெயருண்டு. தேரையர், ஜீவரக்ஷாமிர்தம் கூறுகின்றன.

இந்த நாடிசாஸ்திரத்தை வடமொழியிற் கூறிய கிரந்த கர்த்தா வானவர், முதலில் பித்தநாடியும், மத்திமையில் கபநாடியும் பின் வாதநாடியுந் தோற்றி ஒன்றையொன்று தாக்கி நடக்கிறதென்றும், அதைத் தன்னுடைய அனுபவப்படியும், நூலறிவின்படியு மெடுத்துக் காட்டியிருக்கிறதாகக் கூறியிருக்கிறார்.

உத்தம வைத்தியனால் ஒரு நாடியின் நடையிலிருந்து மற்ற நாடியினிலக்ஷணத்தையுஞ் சொல்ல இயலும்; அதற்கு உதாரண மாக துவிகுணத்தில் “ஸௌதை” தீர்க்கநடை நடக்க மற்ற இருவரும் தீர்க்கநடையே நடக்கின்றன; திரிகுணத்தில் “ஸௌதை” சமபரிசம், கிரிசநடையாக நடந்து அந்தர்கதியில் ஸ்திதியை எடுக்கிறதென்பதும், “வல்கம்” சமநடையாகப் பிரசவித்து கிரிச நடையாக நடந்து விஸ்திருத நடையில் நிலைக்கிறதென்பது விளக்குகின.

நாடிச் சக்கரம்

நாடிகளின் பெயர்	வாதம்	பித்தம்	கபம்
நாடிகளின் வர்ணம்	ஸ்பாம ஹரிதம்	பீதலால நீலம்	ஸபேதம்
நாடிகளின் தேவதைகள்	பிரமா	சிவன்	விஷ்ணு
நாடிகளின் ஸ்பர்ஸம்	மத்ப ஸ்பர்ஸம்	உஷ்ண ஸ்பர்ஸம்	சீதள ஸ்பர்ஸம்
நாடிநடை	விஸம கதி	தீர்க்க கதி	ஹரஸ்வ கதி
நாடிகளின் கந்தம்	ஹீன கந்தம்	தீவிர கந்தம்	மத்யம கந்தம்
நாடிகளின் கமனம்	திரிபக் கமனம்	ஊர்த்துவ கமனம்	அதோ கமனம்
நாடி குரூரமானதா அல்லது லகுவானதா	ஹலகீ	ஹலகீ	பாரி
நாடிகனிள் பலாபலம்	இரவும்பகலும் பலமுடையது	பகலிற் பலமுடையது	இரவிற் பலமுடையது

இந்தத் திருஷ்டாந்தம் இயல்பிலே வித்தியாசமில்லாத தேகத்தையுடையவரின் கைநாடியில் நடக்கிற தாதுகளின் செயலைப் புடமிட்டறியும் முறைமையைப் பற்றி விவரிக்கின்றது.

பலமுடைய வாதம் கையிலே வளர்ந்து குறைந்து அருத்தமாகி அந்திக்கிறது. இரத்த ஓட்டம் ஒரு சிறு வரிபோற் றோன்றிக் கையிலே யசைகிறது.

ஒரு அரசனானவன் தனக்கோ ராலோசனைக்காரன் வேண்டு மென்று உசாவுவதுபோல், அந்தப் பிரபலவாதமுந் தனக்கொரு மித்துரு வேண்டுமென்று தேடி உடலுறுப்புக்களிற் றங்கி ஆராய்ந்து நடக்கின்றது. அதின் கருத்து யாதெனின் இரத்தத் தடிப்புற்ற காரணத்தினால் நடை மந்தகதியை அடைந்து நடக்கிறது.

தேகமசைவற்ற மரம்போற் கிடத்தல் வாதத்தைப் பெலனாக நடக்கச் செய்கிறது.

வாதம் மலக்குடலில் நாபிக்கும் (Ense-form) என்னும் முருந் தெலும்புக்கும் மத்தியினின்றுலாவும் பொழுது மலசல விபரீதங் களை யுண்டாக்கிறது.

ஸோஷம், தம்ஸம் (அல்லது சுரப்பு வீக்கமும் கடிச்சொறிவும்) தேகத்திற் குடிகொண்டிருந்தால் வாதத்தை வக்கிர கதியாக நடக்கச்செய்து அதற்கு உணவாகின்றன.

பிருதுவித் தத்துவமுடைய வாதநாடி இரட்டித்து வக்கிர கதியாக நடந்தால், தேகத்தில் சிலேஷ்ம க்ஷயரோகம், வரட்சி, வீக்கம், தனுவலி நிலைத்துக் கேட்டைச் செய்கிறது.

பிராணவாய்வு முதலாய தசவாய்வுக்களும், தேகத்தி லொழுங்காய் நடக்க நாடிகளின் நடையும் கிரமமாயிருக்கும்; அவற்றுள் மத்யகதவாய்வு பித்தத்தோடு சேர்ந்து நடந்து அதனை முதனிலையில் வைத்துக்கொள்ளுகிறது.

எப்பொழுதும் நாடிகளின் நடைக்குத் துணைக்காரணமாயுள்ள வுயிர்ப்பைச் சிலேஷ்மம் கிரகித்து வைத்திருந்து, தானொரு அமைச்சனைப்போலும், சில குணங்களில் தறுகணாளர் வன்றொழிலின் செயலைப்போலும் பின்பற்றி நடக்கிறது.

இன்னும் முதற்பிரமாணமாக வுரைத்த திருஷ்டாந்தத்தில் அவதானம் பண்ணிக்கொள்ள வேண்டிய பிரதான காரணங்கள் பலவுள. அவற்றிற் சில வருமாறு.

1-வது, பிரபலவாதம் அனுகரணவோசைக்குச் சார்பான ஒலியை ஞெள்கி அருத்தமாகிக் கையிலே தனக்குரிய வளர்ச்சியை யனுகூலப்படுத்துகிறது.

2-வது அந்த அருத்த தாது, அங்குஷ்ட மூலத்திற் சரலி யென்னும் பறவையைக் கண்ட சர்ப்பத்தின் தன்மையைப் போலும், உடலிலே சில்லென்றோலமிடுங் குக்கிற் பட்சியின் அகவலுக்குப் போலியாகவும் வைத்தியருடைய புலனுக்கு விளங்கக் கூடியதாக விலாசமிடுகின்றது.

3-வது கரசிகையிலே ஓதையின் பயனடைதற்குடன் பாடாகிய பிரதிதினம், அகம் ஆடியை யொப்பாயிருக்கும் பொழுதாம்.

4-வது அக்ஷரசுத வடிவத்தைப் பொறித்திசைத்து நடக்கும் பிரதிதினம், இருதயகமலம் விகசிதஞ்செய்யும் பொழுதேயாம்.

5-வது அருத்ததாதாகிய வாதம் கோவின் காரியமாயிருக்கிற லோலிதத்திற்கு மிரக்கமற்ற அதம் என்று சொல்வதாகிய ஒரு குறையை வருவித்துத் தானும் வக்கிரரூபமுடையதாக மாற்றப் படுகிறது.

6-வது வருந்திய ஸ்திரத்யையுடைய மத்யகதவாய்வு பித்த பீசத்தை நிலையற்ற ஏதுவாகச் செய்கிறது. அல்லது பார்வையற்ற குக்கிற்பட்சியின் போக்குக்குச் சமானமாகச் செய்கிறது.

7-வது இருதயத்திற்கு முதன்மையான குணத்தைக் கொடுக்கிற இயல்பையுடைய கோவின் நிமேஷம் இயக்குகிற சலதி காரணத்தினால், சிலேஷ்ம தாதும் அங்குஷ்ட மூலத்தில் கூனியதாக அல்லது வக்கரிக்கின்ற நடையைப் பொருந்தியதாக மாற்றப்பட்டு நடக்கிறது.

கூறப்பட்ட நியாயங்களினால் பித்தநாடி குடில நடையாகவும், வாதம் வக்கிரகதியாகவும், சிலேஷ்மம் மந்தகதியாகவும் நடக்கும்.

பித்தநாடி ஓரபாயத்தினின்றுந் தப்பியோடுங் கஜக்குலத்திற்கு முந்திச் செல்லும் யானையின் வேகமான கெதியைப்போற் சீக்கிர கெதியாக நடந்தால் மலபந்தம் ஒழுங்கீனமாய்க் கழிகிறது.

திரிதோஷ ஸம்பவம்

பித்தநாடி சீக்கிரகதியாயும், தாமத நடையாக நடந்த கபநாடி வக்கிர கதியாகவும், வக்கிரகதியாக நடந்த வாதநாடி மத்திய கதியாகவும், முறைதப்பி நடந்தாலும், தொனியதிப் பிரஷ்டகமாய் மானொலியின் போக்கை ஒத்திருந்தாலும், தோஷங்கள் மூன்றும் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்து பிறக்கின்றன. இதற்குப் பிரதி சமானிய மாயுள்ள ஸ்நாயு திரவவஸ்தைப் பொசியவிட்டு விடுகிறது. ஆகையால் அறிதற்குரிய நடையையுங் கவனிக்க வேண்டியது.

இன்னமும் நாடி நடையின் அர்த்த மாறுதல்களைக் கூற வேண்டியிருப்பதால், அவைகளை எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றன.

பித்தநாடி குடில நடையாகவும், வாதநாடி வக்கிரகதியாகவும், கபநாடி மந்தகதியாகவும், ஒன்றுடன் ஒன்று சேர்ந்து மாறி நடக்கும் பொழுது அவைகளுடைய நடையை அந்வயப்படுத்திக் கொள்ளக் கூடாத தன்மை யுடையவைகளாய் ஒரே மாதிரியாக விருந்தால் இரத்த ஓட்டத்திற்குஊறு சம்பவிக்கிறதாக அறியவேண்டியிருக்கு.

பித்தநாடி குடிலப்பட்டு அதிக வேகமாக நடந்து சிறிய பிரமாண மாகக் குறைந்து வந்து முடிவில் அதினுடைய சிகையுந் தோற்றாமல் அழிந்து போனால் இதயச்சலதி காரணத்திற்கு மூறு சம்பவிக்கிறதாக அறியவேண்டியிருக்கிறது.

ஊசியேற்றல், சுடுதல் முதலிய சித்திரவதையான செய்கை களினால் பித்தநாடியின் நடை மந்தமான குணத்தை எடுக்கிறது. நாடியின் புச்சங்கள் விம்மி வேறுபடுகின்றன. அதனுடைய காரண மாகக் கபநாடியும் மந்தகதியை எடுக்கிறது. அந்தத்தில் வாதம் வக்கரித்து நடக்கிறது. நாடிகளின் நடைக்குக் காரண

மாயிருக்கின்ற வாதநாடியின் நடை இவ்விதமாய் வக்கரித்து நடந்து இல்லாமல் அற்றுப் போய்விட்டால் நாடி ஓட்டமும் தேகத்திலில்லை என்பதறி.

பித்தநாடி குடிலநாடையாகவும், வாதநாடி வக்கிரகதியாகவும், ஒன்றுடனொன்று மாறுபாடில்லாமல் இணங்கி நடக்க சிலேஷ்ம நாடி மந்தகதியிற்றானே நடந்துகொண்டால் உண்டான ரோகம் நீங்கு மென்பது சந்தேகமில்லை.

பித்தாசயத்தில் வியாதி சம்பவித்தால் புத்திப் பிரமத்தை உண்டாக்கும். வாததோஷத்தின் கோளாறு கருப்பாசயத்தை அடைந்து நடைகொள்ளமுன், நாடி விகாரப்படாமல் அணுப்பிரமானமாய் அசைந்து நடப்பது போற்றோற்றும். அந்த நடைக்குக் கடற்பன்றியானது அசைந்து நடக்கும் நடையை உவமை கூறலாம்.

அந்த வருத்தம் முதிர்ச்சியடைந்து சித்த விப்பிரமமும் அதிகரித்தால், வாதகோபத்தினால் உண்டான உத்தாபம்; கருப்பையில் மாத்திரமன்று, சலப்பை, மலக்குடல், மச்சை முதலிய தாதுக்களிலும் சேர்ந்து விகாரப்படுகிறது. அதற்குத் தகுந்த அவுஷதங்களை உபயோகித்து நிவர்த்தி செய்யாவிட்டால், பித்தகோபம் மேற்கொண்டு மரணத்தையுண்டாக்கிறது.

வாதாசயத்தில் வியாதிசம்பவித்து மனோவிருத்திக்குக் கெடுதி யான குணங்கள் நேரிடும் பொழுதும் பித்தநாடி கடற்பன்றியைப் போல் நடக்கிறது. அப்பொழுது பித்தமதிகரித்து தரா, மூளை, வஸ்தி முதலிய உறுப்புக்களிற் சேரயத்தனமாயிருக்கிறது. அப்படி அந்தப் பித்தம் சீவாதாரமான உறுப்புக்களைச் சேர்ந்து சஞ்சரித்தால் அந்தப் பித்தம் தானே சிலவேளை விரகதாபமுடை யவர் நாடி இலக்ஷணத்தைப் போலும் நடக்கும். அந்தத் தோஷங்கள் ஒன்றொன்றாய் அதிகரித்து நிலைபெறமுன் தகுந்த அவுஷதங் கொடுத்து மாற்றாவிட்டால் வாதத்தினுக்கிரம் விருத்தி யாகி ஒழுங்கீனமான கெட்ட குணங்களை உண்டாக்கி மரணத்திற் கேதுவாக்கும். கூறிய இரண்டு ஸ்தானங்களிலும் உற்பத்தியாகிற ரோகங்களை உஷ்ணசீதள உபசாந்தியான சிகிச்சைகளால் சுகப்படுத்த வேண்டியது.

தேகத்திற் சீவிக்கிற உதிரம் உறுப்புக்களைப் போஷித்துத் தேஜஸ் முதலிய நல்ல குணங்களைக் கொடுத்துப் பிரகாசிக்கச் செய்கின்றது. அது நெறிவழுவித் தோஷமடைந்த காரணத்தினால் தான் முற்பவத்தை இழந்து தற்பொழுது அற்ப பிரமாணமான குற்ற வியல்புடையதாய்ச் சடுதிவேகமும், தூக்கமுமான நிதானமற்ற மாத்திரையான நடையையுடையதாக உறுப்புக்களிலும் பிரமாண மற்றதாகச் சேருகிற குணமுடையது. இயற்கையான குணத்தில் இரத்தமோடும் நெறி மானுடருக்குப் புலரிக் காலத்தில் மெல்ல மெல்ல ஆரம்பித்துப் படிப்படியாக உச்ச மாத்திரையாகி உச்சிப் பொழுதிலிருந்து படிப்படி பிரமாணம் குறைந்து அஸ்தமயன நேரம் உதயகாலத்தில் என்ன பிரமாணமாகத் தொடக்கத்தை எடுத்ததோ அதுபோல; இரத்தத்தின் ஓட்டம் நரம்புகளில் நடக்கிறது. இப்படியே இரத்தத்தின் சுபாவகுணமான செய்கை இரவுக்கும் நடக்கு மென்பதாம்.

வாதாதி தோஷங்களின் காரணங்களினாலும், தேச காலபேத சஞ்சாரங்களினாலும், உதிரம் மிதமிஞ்சி விகாரமடைந்து, செல்லு மார்க்கந் தப்பிப் பிரமமுற்றப ஜெயமடைந்து அணுவளவினோர் பகுதி பகுதியாக விகிதப்படி சொந்தஸ்தானத்தைச் சேருகின்றது. சீவனோடிருக்கிற அங்கத்தின் கருவிகளை இயங்கப் பண்ணுந் திறமையும் அற்ப சுகவீனருக்குச் சிறிது சவுக்கியத்தையும் கொடுக்கிற இதம் பொருந்திய பிராணவாய்வு ஞானேந்திரியங்களை வர்ச்சித்துக் கவர்ந்து கொள்ளுகிறது.

இடையிற் தோஷமடைந்து நீராகிய இரத்தத்தின் பிரமாணமும் சில காரணங்களினால் மிதமிஞ்சிச் செல்லும்பொழுது தமரிற்றாக் கிக் குதிப்புற்று மூளை , கருப்பை, சுக்கிலம் முதலிய பிரதானமான உறுப்புக்களிலும் சேர்வதுண்டு. அவ்வாறு சேரும் வேளையில் அச்சம், திடுக்கம், புளகம் முதலிய சுதாசுதகுணங்களும் நேரிடுகிற துண்டு. போஷிக்கப் பெறுகிற உறுப்புகள் குறைந்த இனமாகிறது.

இரண்டு கால்வாய்ச் சந்தியில் உண்டாகும் நீரின் சுரியலின் தன்மையை ஒத்த அசுத்த இரத்தமானது; பிராண வாயுவினால் நல்ல குணத்தையாவது அல்லது கெட்ட குணத்தையாவது அடையப்பெற்றுப் பிரிந்து கையையும் மற்றும் உணர்ச்சிக்குரிய

கரணங்களையும் போஷிக்கிறது. அப்பொழுது நாடியின் நடை; ஒரு மானானது தனக்குத் தீங்கு செய்ய வரும் பகைவனைச் சுற்றிப் பார்த்து விசைத்தெழும்பியோடுக தன்மைபோல் நடக்கிறதாம்.

இடையில் தோஷமடைந்த குருதி, நீரிற் கலந்து பிரிந்த ஆகப கிரணத்திற்கு ஒப்பான தன்மை உடையதாம்; நாடி தூல இலக்ஷணமாகத் தோற்றி நடக்கிறதாம்; அந்த நடை சர்ப்பத்தின் வளைவான கதிக்கு உவமை. குருதி கீழ்மை அடைந்த நியாயம் உஷ்ணம் அதிகரித்ததினாலென்றும், வாயு அதிகரித்ததினால் உண்டான உக்கிரமத்தினாலென்றும் கூறப்படுகிறது; இந்த இரண்டில் ஒன்றேயாம்.

உபரக்தம் இரத்தாசயத்திலிருந்து படிப்படியாய் உறுப்புக் களைச் சேர்வதற்கு நித்தியமும் குறித்த அளவின் பிரமாணமாக ஊர்ந்து செல்கிற நடைக்கு ஒட்டை என்னும் மிருகம் கோவேறு கழுதை இவைகளொன்றின் நடையை உவமையாக ஒப்பிடலாம். இரத்தம் ஓடும்பொழுது தேகத்தில் சகிக்க முடியாத வேதனை யிருக்கும். சில பொழுதில்லாமல் இருந்தாலுமிருக்கும். அப்படி யல்லாத சூனியமானது நாடிப்பரீக்ஷையில் அர்த்தமாற்றாகிறது; அதாவது வாதநாடி, பித்தநாடி நின்ற இடத்திலும், பித்தநாடி, சிலேஷ்மநாடி நின்ற இடத்திலும், சிலேஷ்மநாடி, வாதநாடி நின்ற இடத்திலும், முதல் இருவரும் தங்கடங்கணடையில் ஒருவர்க் கொருவர்க் கொருவரீகை புரிவதும், சிலேஷ்மத்திற்கு விட்டுக் கொடுப்பதுமாக மாறி நடப்பதாம். சிலேஷ்மநாடி வாதஸ்தானத்தை எடுக்கும் பொழுது நாடியோட்ட நரம்பின் நடை தோற்றாமல் நடக்கிறது.

நாடியின் நடை, அபூர்வ தந்திரமான பரீக்ஷாதானத்தில், சயதிமானம் இலகுமாத்திரையை அறிந்துகொள்வது சந்தேகம்; அது சிலவேளை பரந்து நீண்டதாகவும், சில குணங்களில் ஒடுக்கமானதாகவும் தோற்றுகிறது. அவற்றுள் விருத்தியாகிப் பருத்துத் தோற்றுகிற புதிய சம்பவங்களை மிகு கவனத்துடன் அறிய வேண்டியது.

நாடியின் சாதாரணமான நடைக்கு உவமை

1 - வது வாததொந்தம்

வாதநாடி சர்ப்பத்தைப்போலும்! சலூகையைப்போலும் நடக்கிறது.

2 - வது பித்ததொந்தம்

பித்தமும், சிலேஷ்மமும் சேர்ந்து நடக்கும்பொழுது அவலக்ஷணமான எடுத்தலோசையுடன் அப்பியாசதானத்தில் குலிங்கம், காகம், மண்டுகம் என்பனவாகிய இந்தப் பிராணிகளின் நடைக்கு உவமையாக நடக்கிறது. அப்பொழுது விளங்குகின்றது பித்தத்தின் கீர்த்தி.

3 - வது வாதகிலேஷ்மதொந்தம்

வாதமும், சிலேஷ்மமும் கூடின உற்பத்தி முதனிலையாக வரும்பொழுது எடுத்தலோசை நீசத்தன்மை உடையதாகப் பிறப்பதுமன்றி, அப்பியாசவைப்பில் கபோதம், மயூரம், அம்சம், குக்குடம் என்பனவாகிய இந்தப் பட்சிகளின் நடைக்கு உவமையாக நடக்கின்றன. (இப்படிச் சங்கலிதமாக நாடி நடக்கும் பொழுது சிலேஷ்மம் பெண்பாலைக் குறித்து நின்றது.)

4 -வது வாதபித்ததொத்தம்

வாதபித்தங்க ளளாளவிப் பிறப்பித்த நடை மோனையாக வரும்பொழுது ஈனத்தொனியுடைய எடுத்தலோசை உண்டாவது மன்றி, வாதத்திற்கும், பித்தத்திற்குந் தனித்தனி உவமையாகக் கூறியிருக்கிற ஜீவர்களின் நடைகளுக்கு ஒப்பாகப் பொருந்தி நடக்கும்.

நோய் பிணி துன்பத்தினாலும், இடைவிடாத யோசனை செய்தல், மிதமின்றி நித்திரை செய்தல், பொறாமை கொள்ளல், யுத்தஞ் செய்தல், நித்திரையற்றிருத்தல், மருந்திடுரோகம் முதலிய பல காரணங்களினாலே வருந்திய இரத்தம் தோற்றாமற் செலவழி கிறது. அந்தக் காலத்தில் சித்தத்திற்கு இயல்பாயுள்ள குணமும் வித்தியாசப்பட்டு, விசாரமான அதிசயமுடைய பயங்கர முதலிய துர்க்குணங்களுண்டாவதுடன், ஞாபகசக்தி, பலம், வீரியம் இவைகளிற் சிலது மந்த உபரக்தத்தோடு கலந்துவிடுகிறது. நாடி வாதபித்தம் அச்சமுற்றதாக புள்ளின் சிறுகிய நடைக்கு உவமை யாக நடக்கிறது.

சுட்டிய நடையிலக்ஷணத்தின் சேடமான சஹ்ஹதிநடையைத் தன்னுடைய நடைக்குப் பிரதியிலக்ஷணமாக அங்கீகரிக்க இருக்கும் வாதநாடி தன்னுடைய தானத்தைவிட்டு மத்திமை விரலிலும், அந்திய விரலிலுமாக மாறிமாறி ஒரு குதிப்புற்ற சுழற்சி போல் தோற்றுகிறது. இந்தநிலை நெடுக நிலைக்கிறதாகவும் சொல்லக் கூடியதல்ல.

இடையிற் தோஷமடைந்து மங்கலான இரத்தம், சுத்த பாவகனாலுயர்ந்த சாதியாக்கப் பெற்றுச் சுத்த உதிரமாகா திருந்தால், அந்தக் குணமுடையவருக்கு நாடி இணைத்துக் கட்டிய கோலுக்குச் சமானமாகத்தெற்றி நடக்கும் ககப்புள்ளின் இலக்ஷண மான நிலைமை; குறைந்த மாத்திரையைப் பொருந்தி நடக்கிறது.

அமங்கலமான ஸ்திதியை நாடியோட்ட நரம்பின் புச்சங்கள் அமைந்திருக்கிற அங்குஷ்டமூலத்திற் பார்த்தறிய வேண்டியது.

நாடி கடங்களுக்குரிய நடையை ஒன்றுக்கொன்று ஈவுபண்ணும் முறைமையும் அதற்குரிய பிரமாணமுங் கூறுகின்றது.

சர்ப்பம், சலூகம் இவைகளின் சேர்க்கை நடையை உவமேயமாகப் பொருந்தி நடக்கிற வாதநாடி ஒருயவைப் பிரமாணமாக நடந்து மாறுகிற சத்தப்பிரமம் கையிலே அறியக் கூடியதல்ல. கையிலே அறியக்கூடிய விதி. நாடி நடையின் எண் குறியளவையை இறைநாடி விட்ட யவைப்பிரமாணமான அசைவை அனுசரித்த பித்தம் அற்ப பிரமாணமாக ஒழுகவிட அதனைச் சிலேஷ்மநாடி கிரகித்து குலிங்கம், கரகம், மண்டுகம் ஆகிய இப் பிராணிகளின் மிஸ்ர நடைக்கு உவமையாகப் பொருந்தி நடக்கிறது. அப்படி நடந்தாலுமங்கே பித்தத்தின் மேன்மையே விளங்குகின்றது. பித்தநாடி வாதநாடிக்கு விட்டனுபவிக்கிறது சிலேஷ்ம நாடியினந்தப் பிரமமும் கையிற் புலப்படமாட்டாது.

இரத்தம் தடிப்பான தன்மையினால் வாதம் வலிய இயங்குந் தகைமை குன்றிப் பித்த சிலேஷ்மங்களை இணக்கி மாற்றிக் கொள்ளுகிறது. அப்பொழுது கைநாடி குருநடையாகத் தோற்றித் தேய்கிறதும், வளருகிறதுமாக உணரப்படுகிறது. ஏந்தல்

அமைச்சனை நெருக்க அமைச்சு அதிகரித்து நடப்பதாகிய நடை பித்ததொந்தம் என்று சொல்லப்படும். அதில் நாடிநடை, குலிங்கம், காகம், மண்டூகம் ஆகிய இந்தப் பிராணிகளின் நடைகளைச் சேருகிற உவமையாகப் பொருந்தி நடக்கிறது. பித்தத்தின் மிகுதி குறைய அடைந்திருந்த யவைப்பிரமாணத்தின் அற்ப பாகத்தைச் சிலேஷ்மத்திற்கும்; ஊர்க்குருவி, காக்கை, மண்டூகம் இவைகளின் நடைகளுக்குவமையான இலட்சணத்தை வாதநாடிக்கும், விட்டு அனுபவிக்கிறது. இந்த விதமாகவே வாதநாடி கபநாடிக்கு மீவு கொடுக்கிறது. ஆனால் கபநாடி தனக்குரிய பிரமத்தைக் கையிலே மோக்ஷித்துப் பிறக்கிறதுமில்லை. மற்ற இரண்டு நாடிகளுக்கும் விடுகிறதுமில்லை; அதாவது கபநாடி அந்த இலக்கணங்களைக் கிரகித்து வைத்திருந்து மற்ற நாடிகளின் நடைதேய்ந்து கெட்டுப் போனபின் முதனிலைக்கு வருமியல்புடையதாம். வாத சிலேஷ்மத் தொந்தமும் வேறுபாடில்லாத நடையைக்காட்டி ஒரு யவை எடையிலும் குறைந்த பிரமாணமான இலக்ஷணத்தைக் கவருகிறது.

வாதாதி நாடிகளின் சேர்க்கையைப் பற்றிய நடையின் முறைமையான இலக்ஷணம்

வாதம் வக்கிரகதியை உடையது; பித்தத்தினெழுப்பம் சபல நடை; அசைவற்ற சிலேஷ்மத்தில் செயங்கொண்ட நடையைக் கலந்து கூடிப்பிறந்தன.

வாதம் முறை தப்பிக் குறுக்கோட்டமான நடையை வளர்த்து நிந்திக்கிற காரணத்தினால் வக்கிரரூபமான இலட்சணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டது. பித்தநாடிக்குரிய களங்கமான இரத்தம் சுத்தி அடையாத காரணம் சபல நடையைப் பெற்றது. உவகையோடு கலந்து சம்பந்தப்பட்ட வாத பித்தங்கள் அற்ப பிரமாணத்திலிருந்து விடப்பட்ட இயக்கமற்ற நடையை அந்தச் சிலேஷ்மம் அனுபவித்த காரணம் அசைவற்ற நிலமையானது; இது தானம் பிறழ்ந்து வாய்வுக்கு எதிர் நோக்கி நடந்த காரணத்தினால் குறைந்த இனமாக்கப் பெற்றுக்கொண்டது.

துவிதோஷ தொந்தமாவது இரண்டு தோஷங்களொன்றாகச் சேர்ந்து பிறந்த எஞ்சிய நடையில் ஒரு பகுதியைச் சேராமல் நின்ற

நாடிக்கு விட்டு, தன்னுடைய ஸ்தானத்தில் நின்று மற்றையவை களை இடைஞ்சற்பண்ணி நடக்கிற நாடிக்கும் தனித்தோஷம் இரண்டாய்ப் பிரிந்து ஒன்றை நெருக்கித் தன்னுடைய இடத்தினின்று நடக்கிற நாடிக்கும் துவிதோஷதொந்தமென்று பெயர்.

அப்படியானாலும் பின் சொல்லப்பட்டது தனித்தோஷ தொந்த மென்றும் பெயர் பெறும்.

திரிதோஷ தொந்தத்தில் மூன்று தோஷங்களும் கலந்து பிறந்தநடை ஒன்றையொன்று நெருங்கி ஆதாரமற்று வருத்தக் காரனுக்கு அச்சத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய அகோரகுணமுடைய தோஷம் எதுவோ அந்தத் தோஷத்தின் பெயரே பிரதம நாமமாகப் பெயரிடப்படுகிறது.

தொந்தத்தினாற் பிரமமுற்ற தாதுக்களுக்குரிய சிகரத்துண்டம், கோ, அபிமுகத்தில் அருந்ததாதாகப் பெற்றுப் போஷிக்கின்றன. அவைகளை மூலபதம் மாற்றின தாதுக்களென்று வழங்கப்படும்.

கோவின் நிமேஷத்திற்குரிய இதழ்கள் விரிந்து முறைமை யாகச் சீகைஷபண்ணாத வருத்தக்காரருக்கும், அப்படியே விரிந்தும் மலராத அரும்புக்குச் சமானமான உறுப்பைப் பொருந்தியிருக்கிற வருக்கும்; நாடி சபல நடையும், ஸ்திரநடையும் சிலவேளை வன்மஸ்தானங்களுடன் காரணமாக நடந்து; அங்குஷ்ட மூலத்தில் நடையில்லாதது போற்றேய்ந்து உணரப்படுகின்றது.

கால வித்தியாசங்களுக்குத் தக்கபடியும் கோநிமேஷம் நடைபெறுகிறதாம்.

வாதாதி நாடிகளின் விசேஷகதி

வாதநாடியும், பித்தநாடியும் முறையே, சர்ப்பம் சலூகை இவைகளின் நடையையும் காகம், லாவம், பேகம் என்பனவாகிய இவைகளின் நடையையும் முதன்மையாகவுடையதென்று உவமை யாகக் கூறப்பட்டது.

தமனி சிலேஷ்மத்திற் சேர்ந்து தன்னுடைய நடையைத் தெரிவிக்கிற பொழுது இராசஹம்சம், மயூரம், பாராவதம், கபோதம் இவைகளின் சேர்க்கையான பித்தலாட்டமான நடையையும் குக்குட நடையையும் உவமையாகப் பொருந்தி நடக்கிற சிலேஷ்மமானது, அதனுடைய நடையை அமுக்கிச் சிறப்பற்ற நடையாகக் காட்டி நடக்கிறது.

சர்ப்பம், சலூகை இவைகளின் நடையைச் சங்கீரண உவமையாகப் பொருந்தி நடக்கிற வாதநாடியின் தாழ்மையான நடை நரம்பு மார்க்கமாகிய தமரில் வளருகிறது. அது ஒரு காயகனுடைய அங்குஷ்ட மூலத்தில் துண்டித்த நடையாக வளைந்து அசைந்து நிலைத்து நடக்கிறது; அல்லது ஒரு ஓந்தியின் தலையாட்டத்திற்கு ஒப்பாகத் தோற்றியும், தோற்றாமலும் நடக்கிறது. அந்த வாதம் தனக்குரிய பூர்வகதியிற் சிலபகுதியைப் பித்தநாடிக்கு ஈவுபண்ணி, ககப்புள்ளின் சிறுகிய நடையைப் பிரதி நடையாக அபகரித்துக்கொள்ளுகிறது.

மேற்குறித்த பிரகாரம் பித்தம் மாற்றப்பட்டு, கா்கம், லாவம், பேகம் இவைகளுக்குரிய குறைந்த விகுதி நடைகளை முதன்மை யாகப் பொருந்தி ஊறடைந்த நடையை உடையதாக அசைந்து நடக்கிறது.

பித்தநாடியின் பூர்வகதிக்கு உவமையான குலிங்க நடையை ஒரு ஊழியக்காரனைப்போல் பின்பற்றி நடக்கிற சிலேஷ்மம், அற்ப அளவினதாகக் கிரகித்துத் தனக்கொரு பிரதி நடையாக வைத்திருக்கிறது. அப்படிக் கிரகித்து வைத்திருந்தாலும், இராச ஹம்சம், மயூரம், பாராவதம், கபோதம், குக்குடம் ஆகிய இந்தப் பட்சிசாதிகளின் குறைவான நடைகளை உவமையாக அடக்கி வைத்திருந்து மந்த, மந்த நடையாகத் தளம்பி நடக்கிறது. சிலேஷ்ம நடையின் உவமானத்தில் முதல் விதிக்கப்பட்ட எகின நடை, இலக்கணவிதிக்கு அமையாதது; அதுபோலவே ஒரு உத்தம ஸ்திரியின் நாடிநடையும், பாகனுக்கடங்காத ஓர் யானையின் நடையை உவமையாகக் பொருந்தி நடக்கிறது.

துவம் துவஜநாடிசாலம்

இரண்டிரண்டாய்த் தொந்தித்துப் பிறக்கின்ற நாடிகளின் நடை

வாதநாடியும், பித்தநாடியுந் தொந்தித்துப் பிறக்கும் பொழுது முதல் அரவைப் போலும், பின் தவளையைப் போலும் நடக்கும்.

வாதமும், சிலேஷ்மமுந் தொந்தித்து நடக்கும்பொழுது, முதல் சர்ப்பத்தைப் போலும் பின் அன்னப்பறவையைப் போலும் நடக்கும்.

பித்தநாடியும், சிலேஷ்மநாடியுந் தொந்தித்து நடக்கும் பொழுது முதல் தவளையைப் போலும், பின் மயிலைப் போலும் நடக்கும்.

நாடிகள் அங்குலிக்குறி நிதானத்தை விளக்கும் வேற்றுமை

வாதநாடி அதிகரித்து நடக்கும் பொழுது தர்ச்சனி விரலின் நுனியிலும், பித்தம் மத்திமை விரலின் அந்தத்திலும், கபம் அனாமிகை விரலின் இறுதியிலும், வாதமும், பித்தமுந் தொந்தித்து நடக்கும் பொழுது தர்ச்சனி விரலுக்கும் மத்திமை விரலுக்கும் இடையில் நின்று நடக்கின்றன.

வாதமும், கபமுந் தொந்தித்து நடக்கும்பொழுது அனாமிகை விரலிலும், தர்ச்சனி விரலிலுமாக மாறிமாறி நடக்கும். பித்தமுஞ், சிலேஷ்மமும் தொந்தித்து நடக்கும்பொழுது மத்திமை விரலுக்கும், அனாமிகை விரலுக்கும் இடையில் பேசும். இவ்விதமாக நாடிகள் மாறி மாறி நடந்தால் சன்னிபாத இலக்ஷணத்தைக் கருதுகிறது.

முகக்குறி கண்குறி

வாதபித்த தொந்தத்தில் முகக்குறி சந்தோஷமாயுமிருப்பது; வாதகப தொந்தத்தில் முகக்குறி மந்தமாயும், கண்குறி மூடமாயு மிருப்பது.

இரட்டித்து நடக்கிற தோஷதொந்தங்களில் தமனி நடக்கும் முறைமை

தமனிநாடி, வாதபித்த தொந்தத்தில் முடங்கிக் குதிப்புற்ற நடையை உடையதாய்த் தளம்புகிறது; அல்லது பின்வாங்கி அசைகிறது. அல்லது வளைந்த வடிவுடையது போற்றோற்றி மேனோக்கி நடக்கிறது. வாதமும், சிலேஷ்மமும் தொந்தித்து நடக்கும்பொழுது ஒன்றையொன்று தாக்கி அன்யோன்யமாக நுடங்கிப் பின்வாங்கியசைகிற மந்தகதியை உடையதாய்த் தோற்றுகிறது. அல்லது கையிலே வளைந்ததாகத் தோற்றி மந்தக மனமாய் நடக்கிறது.

பித்தமும், கபமும் தொந்தித்த நடை முதனிலையை எடுக்கும் பொழுது நடைகுதிப்புற்றுக் கையில் அந்த இலட்சணத்தைப் பகுத்தறியக்கூடிய மந்த கமனமாக நடக்கிறது. அதின் காரணம் யாதெனின் தோஷங்களின் தொந்தத்தினாலே தமனி நாடியிலோடுகிற இரத்தம் தகித்துச் செல்லுகிறதாம். தமனியின் நடையை மிக நுட்பமாய்ப் பார்த்தறிய வேண்டும்.

வாதமிரட்டித்துப் பித்தத்தை நெருக்குகிற தொந்தத்தில் தமனிநாடி சிறுபிள்ளைத் தொட்டிலாட்டம் போல் வளைந்த சைவதாய் நிந்திக்கப்படுகிறது. (தாழ்மையடைந்த வாதபித்தங்கள் தமனியினடையை வளைந்த வடிவமுடையதாக மேனோக்கி அசையப் பண்ணுகிறதாம்)

திரிதோஷகுண நாடி

சர்ப்பநடையை உவமையான வாதமும், குறும்பூழின் போக்கை உவமையான பித்தமும், அன்னப்பறவையின் நடையை உவமை யான சிலேஷ்மநாடியும்; தங்கடங்க நடையை (ஒரு சேனாதிபதிக்கு அடங்கிய எழுச்சியின் கோலம் போற்றோற்றி ஐக்கியமான) சமநடையை உடையவைகளாய் நடக்க, நிதானமான நடையை யுடைய தமனியும் நிதானமாக நடக்க மானுடருக்குப் பொருந்திய பெரிய தத்தும் விலக்கப்படுகிறது.

சுத்திக்கு வசப்படாத உபரக்தம், தான் போய்ச் சேர்ந்த உறுப்புகளையுந் தாழ்மை அடையப் பண்ணினபடியால், நிதான தேத்திரச் சிகித்சாநாளம் இயக்கமற்றிருக்கின்றது. அப்படியிருந் தாலும் அந்த நாளமூறநடைகிறதல்ல. பூர்விக இருஷிகளாற் கூறப் பட்ட வைத்திய சாஸ்திர விதிப்படி தோஷத்தையடைந்த தேகி களுக்குரிய நாடியின் நடை (திரிதோஷ தொந்தத்திலும்) ஒரு நாடியின் நடையிலிருந்து மற்ற நாடியின் இலக்ஷணத்தைப் பிரித்தறியக் கூடியதாயிருக்கும் வரையுமுண்டான ரோக மசாத்திய மாக மாட்டாது.

வாதாதி தோஷங்கள் மூன்றுமிணங்கி நடக்கிற சமநடைநாடி சர்ப்பகதி; அது இருதயத் துடிப்பிலே பேசுகிறது. லாவம், ஹம்ஸம் என்பனவாகிய இப்பக்ஷிகளின் சங்கலிதமான நடையை உவமை யான சமநடை நாடியின் நடை அங்குஷ்ட மூலத்திற் பேசுகிறது.

சன்னிபாதகோபம்

சன்னிபாதங் கோபங்கொண்ட நாடியின் நடை, லாவம், தித்திரி, வார்த்தாகம் இவைகளின் கமனம் என்று சொல்வதாகிய நடையில க்ஷணத்தை உவமையாக நடக்கிறது.

திரிதோஷ பூர்வ உற்பத்தி காரணமான ரோகங்களில் நாடி சில வேளை மந்த கமனமாயும், சிலநேரம் சீக்கிர கெதியாயும், தோற்றி, உரோகிகளைச் சுகமடையவிடாத தன்மையாகத், தாம் ஜெயங் கொள்ளுகிறது.

சன்னிபாதகோபம் அதிகரிக்கிற குணத்தில், காடைப்புள் சகுந்தப்பறவை, வார்த்தாகம் இவைகள் எதிரியிற் செல்லும் ஒரு எழுச்சிபோலவும், சிலவேளை ஒரு யுத்தசன்னத்தனின் துரிதமான நடைக்கு உவமையாகவும், சிலவேளை பாகனுக்கடங்காத முரட்டுத் தன்மையான யானையின் நடையைப்போலும், சிலவேளை சிலேஷ்மநாடி மந்த கமனமாகவும், சிலவேளை சீக்கிர கமன மாகவும் நடக்கிறது. சன்னியில் வலிப்பின் காரணமாகிய கெட்ட குணங்களில், நாடியின் அறிவு சுழற்சியை உடையதாகிறது. திரிதோஷம் மாறும்பொழுது, பித்தநாடி உத்தமஸ்தானத்தில்

நின்று கிரமமாக நடந்தால், அது சாத்தியாசாத்தியமென்றும், கிருச்சிரமானது அசாத்தியமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. பித்தம் அதிகமாக நிற்பது சாத்தியம்; மத்திமமாக நிற்பது கஷ்டசாத்தியம்; நீசகுணமான பித்தம், எல்லா நாடிகளையும் உயர்ந்த இனமாற்றாக் குகிற கோவின் காரணத்தைத் தரிக்கச்செய்து அசாத்தியத்திற்குட் படுத்துகின்றது.

சமான்ய பூர்வசுக சாத்தியத்வம்

எப்பொழுதும் தாதுக்களுக்குரிய பிரமாணம் அல்லது மாத்திரை அப்பியாசக் குறிப்பில் தோற்றாமனின்று விட்டவுடனே நாடி தன்னடையும் அடங்கியிருக்கிறது; அந்த மாதிரியான குணங்களில் நடக்கிற நாடிஞானத்தைச் சுகசாத்தியமல்லாத அசாத்தியமென்று சொல்வது புத்தியல்ல.

நாடிநடை தெளிந்து, சிதைந்து நடக்கும் பொழுது தோஷங் களும் தெறித்து அல்லது சிதைவுற்று கோசத்தில் அடைகிறது. அப்பொழுது இருதயமானது மனரகிதமான அனுகூலத்தையுடை யதோ அல்லது துர்ச்சகுனமான சங்கேதத்தைப் பொருந்தியதோ என்பவைகளைச் சொல்வது சந்தேகம். அவைகளுடைய சேர்க்கை, பிரிவினால் உத்தம, மத்திம, ஹீனபிரகிருதிகள் பிறவிக்குரிய தன்மை. இருதயகோசம் அசைவற்றிருக்கும் பொழுது கெட்ட குணமான நோய்க்குக் காரணமாயிருக்கிறது. நாடி கற்பனைக்கு உற்பத்தி காரணமாக அங்குஷ்ட மூலத்திற்றோற்றுகின்ற தவறுகள் விருத்தியடையாத காயம் சுகசாத்தியப்பலனை அடைகிறது. (ஞானேந்திரியம் பழுதடையாமலிருக்க வேண்டும்) இருதய ஸ்தானத்தில் நடக்க வேண்டிய கம்பிதமானது ஒருமணியடியின் ஓசைக்குச் சமானமானதாக ஒலிக்கிற குணம் அல்லது ஓர் நதிப் பெருக்கினிரைச் சலைப்போல் எழுத்தில்லாவோசைக்குச் சமான மானதாக ஒலிக்கிற குணம், தேகத்திற்குத் தீமையைச் செய்கிற காரணங்களைத் தெரிவித்தது.

தேகமானது கால வித்தியாசங்களுக்குத் தக்கபடியும், பருவாந்தங்களில் உரிய நிலைமைமாறி அடுத்த பருவத்தை எடுக்கின்ற இனமாற்றத்திற்குப் பொருத்தமானபடியும் மூன்று தோஷங்களிலேதுமொன்று அதிகரிக்கிறபொழுது, வாதந்தானே

மேற்கொண்டு நின்று, நிமித்தம் பார்ப்பிக்கப்படுபவருடைய கையிற் றன்னுடைய நடையை அசைந்து நடக்க, பித்தம் அக்கினி முறைமையை ஒழுங்காய்ப் பேசக் கபநாடியும் நிலையற்று நடக்கிறது. பித்தம் அதிக்கிரமித்து நடைகொள்ளமுன் அதினுடைய உற்பத்தியை வாதநாடியின் நடையிலிருந்து அறிந்து கொள்ளக் கூடியதான உரோகம் கட்டசாத்தியத்திற்குரியது. திருத்தமில்லாத இருதயகோசம் தீமையின் காரணமான விபரீத கருத்தையுடையதாயசாத்தியமான அறிவையடைகிறது. பிறவியில் வித்தியாசமில்லாத அங்குஷ்ட மூலகாரணமான நாடி "பைரவி" எப்பொழுதும் பாலியம், யௌவனம், விருத்தாப்பியம் என்பன வாகிய பருவங்களினீற்றில் இணங்கி நடக்கிற தோஷங்களுக்குரிய ப்ரகோபம் சாந்தமாகிப் பின்னும் பின்னும் பேசுகிறது.

அசாத்தியத்வம்

அசாத்தியக் குணத்தில் அமைச்சன் முறை பிறழ்ந்து பெலனற்று நீசத்தன்மையான உருபேற்று மந்த கமனமாக ஆறி நடக்கிறது; அல்லாமலும் திடுகூறாய்ப் புசலடிப்பது போலெழும்பி நின்றுவிடுகிறது; நீசத்துவமான உருபேற்ற தன்மை அதிக சூக்ஷ்மமாகித் தரித்துத் தரித்து நின்று கரநேத்திரக் குறிப்புக்கு அதர்சனமாகிறது. எப்பொழுதும் ஸ்தானத்திற் சூஷ்மரூபமாகவும் தோற்றாமலும் நடக்கிற தமனி எதிர்நோக்கிக் குதித்துப் பின்வாங்கி நிலைதளம்பித் திக்கித் திக்கிப் போகிறது. மறுபடியும் சோதனாங்குலியிற் றோற்றிக் குதிப்புற்று நடக்கிறது. ஓராற்றின் நீரோட்டத்தைப் போல் கடகடென் றோடுகிறது. தமனியின் நடையை அமுக்கி வைத்திருந்த சிலேஷ்மம் தீவிரகெதியா யெழும்புகிறது; தமனி உறுக்கி நடக்கிறதினால் இருதயத்தின் சுபாவத்தன்மை அனேக விதமான குணங்களுக்கு ஏதுவாகிச் சன்னிபாதம் அசாத்தியமாகிறது.

அசாத்தியக் குணத்தில், ஸ்பந்தனகாரண மச்சத்தைக் கொடுக்கிறது; வியாகுலமான குணங்களுண்டாகிறது; மயங்கிக் கலந்த நாடி தீவிரகெதியுடைய சிலேஷ்மம் குளிரடைந்து கையிலே தரித்துத் தரித்து எதிர்நோக்கி நெறிவழுவி நிலையற்று அலைவுற்று நடக்கிறது. கோவுக்குச் சிறப்பாகவுடைய பொதுத் தன்மை முற்றாயிழந்து உருவமும் வேற்றுமையை அடைகிறது.

இருதய இயல்பு விழித்து உகைத்தலுக்குரிய இனமான பொருள் எதுவோ அதனையும் உணருகிறதில்லை. தன்னிஷ்ட மாகிற நாடி நீசத்தன்மை யடைந்து துரிதகெதியை எடுக்கிறது. அங்குஷ்ட மூலத்தினின்று கற்பிக்கிற தானப்பொருள் பழுதடை கிறது. அசாத்திய இலட்சணத்திற் கூறிய பல காரணங்களினாலும் கூர்மவடிவமான நாடியினருட்சிக்குரிய நிதானமாத்திரையும் ஒரு மாறுதலான சுழற்சியை எடுக்கிறது. அது போலவே நாடியின் சந்தித்துவாரத்திலும், பிரத்தியக்ஷமான கோஜத்திலும் பெறுகிறது. அது உதரவன்னியின் சொலிப்பினாலுண்டான அபப்பிரயோசனத் தைக் கைக்கும் மார்பிற்குமாக மாறிமாறிச் சிக்ஷை செய்கிறது. அப்படியே கருப்பாசய நிலைமையையும் நினைக்க வேண்டியது. பெரும்பான்மை மிருத்து காரணங்களை அங்குஷ்ட மூலத்திலும், இரத்தாசயத் துடிப்பிலும் பார்த்தறிய வேண்டும்.

அசாத்தியரோகிக்குத் தேகத்தில் அதிக தாபமுண்டாயிருத் தல், சீதளத்தன்மை அதிகரித்து நாடி குளிரடைந்திருந்தல், அல்லது நாடி உஷ்ணமதிகரித்தல், உச்சி அதிக உஷ்ணமாயி ருத்தல், அப்படியே நடை தேய்ந்து தேய்ந்தில்லாமலற்றுப் போதல், திரிதோஷங்களும் ஸ்பந்தனமாகிற நாடியுடன் பலமற்றதாகின்றன.

சன்னிபாத அவஸ்தைகளின் மரண காலங்களில் தாதோட்ட நாடியின் சமலக்கணம் பிறழ்ந்து நடை நிலையற்றுத் தளம்புகிறது. அசாத்திய அதிசார ரோகங்களில், ஹாதபைரவி அதிகமான வியர்வையை உண்டாக்கிறது. தேகத்திற்குப் பலனையழிக்கிற அக்கினியின் குணம் கெட்டு, நாடி நியூன குணமாக தடபலக்ஷண முடையதாயடிக்கிறது.

நிலையற்ற பித்தநாடியின் நடை பிரபஞ்சனகதியிலும், பிரபஞ் சனகதி உறுதியான சிலேஷ்ம நாடியிலுந் தோற்றிப் பேதமுடை யவைகளாய்ச் சுழன்று, உரிய தானம் பிறழ்ந்து திரிதல், பகுத்தறிய இயலாத நிதானமற்ற நடையாயிருக்கிறது. அந்த நடை சக்கரவாகமென்னும் ஓர் பறவையைப்போல், அல்லது ஒரு சக்கரத்தின் சுற்றைப்போற் கீழ்மேலாகக் சுழன்று அச்ச முண்டாகக் கூடிய தீவிர வேகமாய் நடக்கிறது; ஒரு சமயம் நடவாமலும்

தரிக்கிறது. அவைகளைச் சிலேஷ்மம் பாரிபாலித்து வைத்திருந்து பல்வேறு வகைப்படுத்தி மயில்நடைக்கு உவமை யாகவாவது அல்லது குயில்நடைக்கு உவமையாகவாவது பொருந்த நடக்கிற இலக்ஷணம் சூஷ்மத்தன்மையதிகரித்து அசாத்தியமாகிறது. தமனி யின் சம்வாதம், புடமிட்டறியப்படு பவருடைய கையிலே, சுகநடை யைத் தோற்றாது.

ஸ்நாயுவின் நடை அருபதொந்தமானது; அசாத்தியமாகும் பொழுது அதினுடைய நடை சூக்ஷ்மகதியில் வக்கிரரூபமாகத் தோற்றி தேகத்தில் வருத்தி மனசைக் கலக்கிறது.

நெறிதவறிய அந்தநாடி அதிக தோஷத்தை அடைகிறது. அது சகித்துச் செல்கிற மாம்ஸநீர் உட்டுழையின் கண் மாம்ஸரூபமான செயலைக் காண்பிக்கிறது. நடைதேய்ந்து சிலவழிகிறது. இந்த மாம்ஸரூபம் நரம்பின் துவாரத்தையும், சலன நேத்திரத்தையும் நெருக்குகிறதினால், வைத்தியஞ் செய்விக்கிறவனுக்கு நடை பெறுகிற நாடியின் பூர்வாந்தங்களை வளைந்த காரணமாயும், நாடி முற்றாய்ச் சிறுத்தும் இருக்கிறது. பிரபஞ்சன கதியும் அசாத்திய மாகிறது.

தலைமீது பாரமேற்றி நடந்து நடக்க இயலாமலிளைத்து மூர்ச்சையுற்றிருப்பவனுக்கும், பூதப் பிரேத பைசாச காரணங் களினாற் பயந்து திகிலடைந்திருப்பவனுக்கும், திரவியம், மனைவி, மகார் முதலிய ஸ்திதிகளையிழந்த காரணங்களினால் பிரமை யுற்றிருப்பவனுக்கும் பிரமாணத்திற்கு மிஞ்சிய உணவினாலுதரம் விம்மி முளிபிதுங்கி விஷமித்துப் பிறண்டிக் கொண்டிருப்பவனுக் கும், மூர்ச்சையுற்றடங்கிப் பிரதேசத்திற்குச் சரியாயிருப்பவ னுக்கும், நாடி அசாத்தியம் போலிருந்தாலும் அது அசாத்தியமல்ல. இவர் களுக்குத் தகுந்த சிகிச்சையைக் கொண்டு உயிரைத் தப்ப வைக்க வேண்டியது. இதின் காரணம் யாதெனின் எலும்பின் பொருத்துக்களிற் சொல்லப்பட்ட நாடியினிரத்தோட்டம் தங்கி உபத்திர வத்தைக் கொடுத்துப் பின் சுகத்தைக் கொடுப்பது.

உயரமான ஸ்தானங்களிலிருந்து விழுந்து அறிவு மயங்கி இருப்பவனுக்கும், சில துஷ்டமிருகங்களுடன் போராடிக் காயப்பட்டு மூர்ச்சையுற்றிருப்பவனுக்கும், அதிசாரரோகிக்கும் இராசயக்ஷ்ம ரோகிக்கும், மதனயுத்தத்தில் தாழ்மையடையப்பட்ட சுக்ர க்ஷீணக னுக்கும், நாடி நடை அதிக க்ஷீணமுடையதாய்த் தோற்றுகிறது. அப்படித் தோற்றினாலும் மரணத்தையுண்டு பண்ணமாட்டாது. சில சமயம், அசாத்தியத்திற்குத் திரும்பினாலும், அந்தக் குணங்களை நிவர்த்தி செய்யக் கூடிய மந்திர, தந்திர, அவுஷதம் முதலிய சிகிச்சைகளினால் வசப்படும்.

பூதாபிஷங்க நாடியும் அபமிருத்துகாரணமும்

பூதாபிஷங்கத்தில் திரிதோஷங்கள் சகிதமாகச் சேர்ந்து பந்திக்கிறதினால், உடம்பில் உதிரத்தைக் கொண்டு செல்கிற நாடி, உறுப்புக்களுக்குப் பொருத்தமாயும், பிரமாணத்திற்கு மிஞ்சி யும் நடக்கிறது. அபமிருந்து காரணங்களில், நாடி யுரோகத்தினால் வருந்தியிருப்பவருடைய மரணநாடியின் நடையைப் போலல்ல. அவனுக்கு அந்த நேரத்தில் உடனே கொல்லும் சன்னிபாதரோக நாடியின் நடைக்குச் சமானமாகப் பொருந்தும்.
(உடனே கொல்லும் சன்னிபாதம் அபின்னியாச சன்னிபாதம்.)

ஏவலின்பொருட்டு மனுடரைச் சருவி வருத்தப்படுத்துகிற பூதப் பிரதேசங்களாலுண்டாகிற குணபேதங்கள் வினையற்றிருக்கிற சன்னிபாதங்களில் கெடுதியைச் செய்கின்ற நடையைப் போல், நாடி லோலித காரணமாக இரத்தத்தைக் கொண்டு செல்கிறது. உபதொந்தம் போல் ஆளப்பட்ட திரிதோஷங்கள் வழக்கப்படி போஷிக்கப்பட்டுப் பிரமாணத்தைக் கடந்து சென்று, இரத்தா தாரத்தினின்று இரத்தத்தைச் சேர்ப்பதும் பகுதி பகுதியா யுறுப்புக்களுக்கு இயல்வதுமாகிய "கோ" என்பதையொரு புடைவையின் நெசவைப் போல் வனைகிறது, பிரித்துக் கொடுக்கிறது, துர்நிமித்தமான சன்னிபாதத்தைப் போல் மரணம் நிச்சயிக்கப்படுகிறது. நாடி பயங்கரம், மனக்கலங்கம், மனோ தண்டம், கோபம், விகாரம், முதலிய குணாகுணங்களமைந்தவன் நாடியைப் போல் நடக்கும்மென்றும், அபமிருத்தில் அச்ச

மில்லாதவன் குணநாடியைப் பிரதியுவமையாக அடைந்து நடக்கு மென்றும் கூறுகிறது. அபமிருத்து என்பது அச்சமற்ற காரணங் களைப் பிரதிபலனாக சேர்த்திருக்கிறது. சுபமிருந்து நேரிடும் காலத்தை முன்னாக இருப்பவனுக்குப் பயங்கரமில்லாதவன் நாடியைப்போல் நடந்தால் துர்மரணத்துக்குரிய செயலென்று அறியப்படுகிறது.

உயரமான தானங்களிலிருந்து தவறிவிழுந்து ஜீவனுக்கு ஆதாரமான உள்ளுறுப்புகள் யாதுமொன்றிற் காயப்பட்டு, சஞ்சலம், குளிர் முதலிய சோகமான கெட்ட குணங்களைப்பட்டிருப்பவனுக்கு நாடி அக்ஷரத் தொனியோடு தெளிவாய்ப் பேசுகிறதில்லை; அவன் உடனேயுயிரிறவாமற் சில தினங்களுக்கு இருந்தால் பெலன் குன்றி நாடியினது சேர்க்கை அற்பமேனும் இல்லாமற் பழுதாய் வழங்குகிறது.

மேலே சொல்லப்பட்ட அவதானவீனனுக்கு, நோவு விசனம் முதலிய சோகமான குணங்களும், குளிரும் அகலும் பொழுது, நாடி சரருது காலத்திற் காணப்படும் கோகில நடைக்கொப்பாகவும்: பாத நாடி ஒருவில் நாணி லொலியைப் போல க்ஷரவடிவமில்லாத போலி நாதத்தைப் போலும் பேசுகிறது. மூடமும் வெளிப்புமான குணத்தில் நாடி வலிமை குன்றி மிக்க அளுருற்றவன் குணநாடியின் நடையைக் காட்டி நடக்கிறது. இந்தவிதமாக நாணீண்ட அபமிருத்துகளில் உயிர் நீங்கும் சமயம்பட்டனுபவிக்கிற துயரம் சுபமரண வஸ்தையிற் பட்டனுபவிக்கிற துயரமன்றி வேறு பயங்கரமான துயரமடைகிறதில்லை. சிலேஷ்மநாடி தொந்தித்து நேர்நிரையற்ற தன்மையாக நடக்கிறது; மரணத்திற் காக்கையின் நடையைப்போல் நடக்கிறது.

உறழல் விதி

ரோகம் சாத்தியம்போலிருந்து அசாத்தியமாகிறதும், அசாத்தியம் போலிருந்து சாத்தியமாகிறதும் இயற்றை, செயற்கை என்னும் இரு குணங்களின் விபரீதங்களாலும் உண்டாகின்றன. உறழல் என்பது வழுவிலக்கு. இங்கே அசாத்தியத்திற் சாத்திக குணத்தைப் பேசப்படுகிறது.

ஒரு திலதியைப் போற் பின்பற்றி நின்று, பித்தத்தை நெருக்கி அதினுடைய இடத்தையும் தங்கணடையினாற் பூரணப்படுத்தி, வைத்தியன் கொடுக்கும் மருந்தையும் பலனடையவிடாமல் அசாத்திய குணமான உருபு புணர்ந்து மேற்கொண்டு நடந்த வாதமும், சிலேஷ்மமும் குறைந்த மாத்திரையைப் பொருந்தி நடக்க முறைபிறழ்ந்து நின்று பித்தம் அந்த நடைகளை உறழ்ந்து ஜெயங்கொண்டு உச்ச நடையைப்புரிய, ரோகிக்குக் கொடுக்கிற சுகங்கொடுக்கக்கூடிய அவுஷதம், மரணத்தைப் பிறழச் செய்கிறது.

அந்தப் பித்தம் நீதியாக நடக்க, நீரோட்டத்தைப் போயடைந்த தமனியும் சாத்தியகுணமாக நடக்கும். அபமிருத்து ரோகியைத் தொடரும் கெட்ட குணமான செய்கை அசாத்தியமாக்கமாட்டது.

குக்குடங் கிண்டிக் குழைந்துதன் காலாற் சிக்கிநின்றகன்ற ஜெயம்பித் துறழ்ச்சி என்று நாடித்திரட்டுக் கூறும்.

தமனிநாடிகள் சுயபேதமற்ற தங்கடானங்களில் நின்று நடக்கும் வரையும், தேகத்தில் இடையூறான அபஜெயமுண்டாக மாட்டாது. புராணரோகிக்கு மிதமிஞ்சிச் செய்கிற சிகிச்சை நல்ல குண முடையதாயிருந்தால் சாத்தியபேதமான குணங்கள் இலைக்க மாட்டாது. அதற்கும் புத்ரோகங்களுக்கும் பொருத்தமில்லாம் அனேக விதமாய்ச் செய்கிற சிகிச்சையினால், மனசுக்குரிய சத்குணம், நாளம் இவைகளைப் பழுதாக்கி அசாத்தியத்திற்கேது வாக்கிறது.

மாணாந்த உற்பத்திகாலங்களை அங்குஷ்ட மூலத்திற் பார்த்து முடிபுரைத்தல்

ஒரு மாச அந்தத்தில் மரணக்குறி

பூலதை, புஜங்கம் ஆகிய இந்தப் பிராணிகளின் நடையை ரூபக இலக்கணமாகக் குறிப்புக்காட்டின நாடி, நடையை ஒழித்து ஒன்றோடொன்று சேர்ந்து பின்னப்பட்டு தானம் பிறழ்ந்து ஒரு மலைமேலேறுந் தன்மை போலுருண்டுருண்டு நடத்தல், உட்கிச் சிதைவுற்ற நடையாகத் தேய்ந்து தேய்ந்து நடத்தல் ஆகிய இந்தக் குறி உற்பத்தியான நேரம் முதல் ஒரு மாசத்தின் அந்தத்தில் மரணம் சீவனை எடுக்கின்றது.

சிலேஷ்மநாடி பூலதையின் வேகம் போற்றுடித்து அழிந்தாலும், அந்தத்துடிப்பு மெலிந்து கிருசநடைகொண்டாலும் அந்தக் கிருச நடை குடிலப்பட்டு நிலையற்றுத் தளம்பினாலும் மரணம் ஒரு மதியினெல்லையில் முடிகிறது.

ஐயநாடி சர்ப்பத்தின் ஓட்டத்தைப் போல் அகன்று பலமுடைய தாய் வாங்கி நிலையற்றுத் தளம்பினாலும் அல்லது அதிக கிருசகமனமாகத் தோற்றி யக்கடையைக் காட்டும் ரேகை விளக்க மில்லாமல் அழிந்து போகிறதும்; அப்பொழுது கபவிருத்திக்குரிய கொடிய குணங்கள் மேற்பட்டு இருதயகோசத்தைச் சூழ்ந்து கோவின் சமாதான ஆக்கத்தையுந் தாழ்மையுறச் செய்து, துர்க்குணமான ரோகிக்கமைந்திருக்கிற தூஸரியின் மேன்மை ஞான மடையும் பேதமடைந்து மரணம் சந்தேகமில்லாமல் ஒரு மாசத்தின் முடிவிலுண்டாகிறது.

ஏழாம் எட்டாம் நாட்களில் மரணக்குறி

சாந்தமாக நடந்த சிலேஷ்மநாடி மத்திமை விரலிற் சேர்ந்து க்ஷணப்பொழுது வேகமாய் நடந்து இல்லாமலற்றுப் போகிற குணம் ஏழாம் நாளில் மரணத்தைப் பிறப்பித்தது.

கபாதிக்கமான குணங்கள் தலைப்பட்டுச் சிலேஷ்மநாடி மறைந்து நிலைதளம்பித் தானம் பிறழ்ந்து தீவிரமான கெதிகாட்டி யுடனே அழிந்துபோகுதல், திரட்சி, வீக்கம் முதலிய நீர்ப்பிடிப்பான வியாதிகளாற் றேகவர்ன்னம் மாறியிருத்தல், வெளிகாட்டாமல் உள்ளடங்கியிருத்தல்; இந்த நாடிநடை உண்டான அமையத் தொடக்கம் ஏழாம், எட்டாம் நாளில் காயமிழந்து போகிறது.

நாலு நாளில் மரணக்குறி

வலது பாதநாடி பழுதடைந்தால், தர்சனக் குறிப்பிடத்தில் மூன்று தாதுக்களையும் பகுத்து ரோகம் சாத்திய நிலைக்குரியதோ அல்லது அசாத்திய நிலைக்குரியதோ என்பதை அறிவது சந்தேகம்; முகநாடி நித்தியமும் நீரோட்டத்தைப்போ லோடினால் அது பிறந்த நேரந் தொடங்கி நான்காம் நாளில் யமகண்டமென்று றுன்னு.

பைரவி நாடிகள் ரூபக இலக்கணப் பாகுபாட்டை வேற்றுமை யடைகிறதினால் அங்குஷ்ட மூலத்திற் பகுத்தறிந்து கொள்வது இயலாதது. அதுபோலவே நாடி ஆரம்பத்திற்குரிய முதற் காரணமும் பேதப்பட்டு நித்தியநாடி (தமனி) யின் சலனம் ஆற்றின் நீரோட்டத்தைப் போலும் உறுப்புக்களுக்கு இரத்தத்தைக் கொண்டு செல்லும் ஸ்பந்தன காரணம் போலும், பலவிதமாக மாறு படுகிறது. ரோகிக்கு இந்த விகடமான நடையுண்டான அமையந் தொடங்கி நான்காம் நாளில் உயிர் உடம்பை விட்டுப் பிரிகிறது. இதில் முன் பேசப்பட்ட சப்ததினாந்த அசாத்திய நாடி கபம் தற்சனி விரலிற் மாறி மாறி அதிவேகமாக நடந்து நாலு மினிற்றிலில்லாமல் அழிந்து போகிறது.

மூன்று நாளில் மரணக்குறி

தாபக்குண மதிகரித்துக் காய்கிற சுரரோகங்களில் உண்டான தோஷம் அதினுடைய உக்கிரமான அழற்சியினால் நெருக்கப் பட்டுச் சடத்திற்கியல்பாயுள்ள திரிதோஷங்களின் ஸ்பர்ஸத்தை உணவாக்கிக் கொள்ளுகிறது. அந்த உணர்ச்சியின் ஒரு பகுதி யாவது உடம்பிலிருக்க இல்லாமல் உற்பத்தி னுக்கிரமத்தினாற் அழிந்து போனவுடன் நாடிநரம்பும் விறைத்துச் சடுதியாய் மரண முண்டாகிறது. அது தவறினால் மூன்று தின வெல்லையில் இறப்பு உண்டாகின்றது. அந்த ஸ்பர்ஸபாகத்தைத் தாபத்தின் கொடுரேந் தாக்காமலிருந்தால் மூன்று தோஷங்களுக்கும் உரிய இயல்பான குணம் வளர்ந்து மரணமும் விட்டு நீங்குகிறது.

சுரத்தினழற்சி அதிகரித்துச் சூடுள்ளடங்கியிருக்கிற சன்னிபாத சுரத்தில் நாடி சீதளமாயும், அமலமாயும் நடந்தால், மூன்றாம் நாளந்தம் நான்காம் நாள் முதலில் மரணம் சம்பவிக்கிறது.

ஒரு நாளில் அநிச்சய மரணக்குறி

பிரமரக மனத்தைப்போல் நாடியின் நடை தேய்கிற, வளர்கிற சுழற்சி ஒரு தினத்திற் றேகத்தையழிக்கும் அல்லது விடும்.

ஒரு நாளில் மரணக்குறி

பிராணிக்குரிய நாடி ஜீவனைக் கோறும் பொருட்டுக் கையிலே சுழன்று வண்டைப்போற் றெறித்து வீழ்கிறது; அது அங்குஷ்ட மூலத்திலிருந்து தூர வீழ்ந்து மார்பை அறைந்து அச்சத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு அதிர்ச்சியை உண்டாக்கி உட்கிப்போகிறது. அதற்கு நியாயம் யாதெனின்; தானத்தைவிட்டுப் பெயர்ந்த தாதின் அவகுணமான செய்கை மனசுக்குரிய இஷ்டார்த்தமான கருவியைச் சுற்றித் திரும்பச் செய்கிறது. அல்லது இயற்கையான குணத்திற்கு விரோதமாகச் செய்கிறது. மிருத்து ஒரு தினத்தை எடுக்கிறது.

சுழுமுனா நாடியின் நடையினாலுண்டாகும் பலாபலம்

சுழுமுனா நாடி எப்பொழுதும் எல்லா நாடிகளுக்கும் ஆதார மாய் ஸ்பந்தன காரணமாயுடையது. அது நாடிரூபக அங்குலிகளில் ஒருமுறைக்கு அதிகமாய் நடத்தல் அல்லது அதற்கு எதிரிடையாக மற்றைய நாடிகள் செல்லுதல் மரணத்தை உண்டாக்கிறது.

உடுக்கைப் பறையின் துடிப்புக்குச் சமமாகக் கனிந்து ஒலித்த குறிப்பைக் காட்டின தோற்றம் ஒரு நாளிற் காயத்தை அழிக்கிறது அல்லது விடுகிறது.

அங்குஷ்ட மூலத்தில் உடுக்கைப் பறையின் துடிப்பைப் போல் துடித்துச் சைகை காட்டின. நாடியை மரண காரணமும் இனமாற்றாக்குகிறது; அதின் நியாயம் அந்தத் துடிப்பு அருமை யாகத் துடித்து மறைந்தால் மரணமில்லை. இடைவிடாமற் கனிந்து ரம்கதி பண்ணித் தரித்தால் மரணம் ஒரு நாளாந்தத்தில் மாற்றிச் சீவனை எடுக்கிறது.

பாதநாடி கையிலே தூலித்த வடிவமாயடர்ந்து நிலைக்கப்பட்ட ஓசையுடன் காணப்படுகிறதும், முகம் செந்தாமரைப் புஷ்பத்தைப் போற் பிரகாசமுடையதாய்த் தோற்றப்படுகிறதுமாகிய இந்தக் குணங்களைப் பொருந்தியிருக்கிறவனுக்கு; மரணம் விட்டுத் தூரமா யெடுக்கிறது.

நவிலப்பட்டவனுக்குப் பாதநாடி ப்ரதீதமான நல்ல நிலையை அடைந்து நடக்கிறது. பெண்ணுக்குப் பாதநாடி தூலித்து இனமாற்றாகிறதில்லை. ஆகையால் அவளுக்குப் பிராணாபாயமான காலனாடி கர்மாந்தரக் கிரியைக்குரிய தேகத்தின் பகுதியிலிருந்து நடக்கிறது.

வருஷக் கணக்காக மாறாமல் நீடித்திருக்கிற வருத்தங்களின் நாடி, திரிதோஷதொந்தத்தில் வாதம், பித்தம், சிலேஷ்மம் மூன்றும் நடக்கமுயலுந் தன்மையில்லாமற்றொய்ந்து கிருச்சரமானது சாத்தியம்; வலுக்கொண்டு நடக்கிறது அசாத்தியம் இது நிச்சய மானது.

பதினாறு நாளில் மரணக்குறி

நாடிகெதியாய் நடந்தால் மலபேதமும், சீதளவாதமும் உண்டாகிறது. அந்தத் குணங்கள் மருந்தின் செய்கையாற்றிருந்தா விட்டால் மரணத்திற்குக் கணிக்கப்பட்ட பதினான்கு நாட்களுள் முதல் இரண்டாந் தினத்தில் மிருத்துநாடி சாதுரியமான மனதை ரம்மியப்படுத்தி உள்ளடங்கிய வன்னியை அளவின் மேலதிகரிக் கச் செய்து தான் பழகிய திவசங்களொன்றில், இரண்டு கிழமைக் குள் மரணத்தை யாற்றிவிடுகிறது.

மேலே பேசப்பட்ட நாடி, மலாசயத்தினின்று தனக்குரிய துர்க் குணங்களால் மலசலந் தங்கிச் செல்லு மொழுக்கத்தைப் பழுதடையப்பண்ணி, ப்ரதீதமான சமநிலையையுடைய கோவையுங் களங்கமுறச் செய்து குளிரடையப் பண்ணுகிறது. அந்த நம்பிக்கை யீனமான வுரோகிக்குக் குறித்த தினங்கள் இரண்டாம் நாள், ஏழாம் நாள், இவைகளிளொன்றில் தப்பியிருந்தால் பதினான்காம் நாளில் மரணம் சம்பவிக்கிறது. இந்த வித்தியாசங்களால் அங்குஷ்ட மூலத்தில் நாடியறிவு இல்லாமலற்றுப் போனது.

ஏழு நாளில் மரணக்குறி

வாதநாடி ஒருநேரந் தீவிரவேக முடையதாயிருத்தல். இன்னொரு நேரம், சீதளகுணமுடையதாயிருத்தல், மரணவியர்வை முதலிய தசாவத்தைக் குறிகாணல், இருதயத்திற்குச் சிரேஷ்டமாக

ஸ்தாபனம் பண்ணப்பெற்றிருக்கிற தாதுகள் வரண்டு போகுதல், அல்லது அந்தப் புச்சமாகிய கூந்தல்களாவியாய்ப் போகுதல், இந்த அவலக்ஷணங்களையும் துர்ச்செயல்களையும் பொருந்திய ஏதமுடையவருக்குச் சீவன் ஏழிராவந்தத்திற் றேகத்தில் நிலைத் திருக்க மாட்டாது.

மேலே கூறிய வாதநாடி தீவிரகெதியாகவும், சிலேஷ்மநாடி தாமதமான மந்தநடையாகவும் நடக்க, நிகளநாடி யொழிந்த மற்றுமுறுப்புகள் அதிகமாய் விகாரப்பட்டு வேற்றுமையை அடைந்திருந்தால் ஏழுநாள் முடிவிலந்தக் தனுபூதல சீவியத்தை யிறந்து விடுமென்பதாம்.

அரை மாதத்திற் மரணக்குறி

தேகமதிக குளிரடைந்திருத்தல், அல்லது ஒரு சாரதியின் செயலுக்கொப்பாகக் கை, கால்களைப் போட்டுலைத்தல், கண் களைத் திமிட்டித் திமிட்டிப் பார்க்குதல், அல்லது ஏற்றுவிழிக் கொப்பாக இருத்தல், நாடி அதிக அழற்சியுடையதாய் வரண்டிருத்த லாகச் சொல்லப்பட்ட குணங்களுண்டாகி அரைமாதம் சீவனோடு இருக்கிறவனுக்கு அந்த மரணநாடி ஊடாட்டமான நாள் முதல் பதினான்காம் நாள் உயிரை வதைக்கிறது.

பதினைந்து நாளில் மரணக்குறி

சாரீர சுபாவகுணம் மாறிச் சீதமதிகரித்திருத்தல், வதனகாந்தி குறைந்து மேல்மூச்சு, தேக எரிச்சலுண்டாயிருத்தல், உடனே நாடி நிலையற்று அலைவுற்றுத் தீவிர வேகமாக நடத்தல்; பதினைந்து தினத்திலாயுள் கழிகிறது.

மூன்று ராத்திரியில் மரணக்குறி

முகநாடி எந்த நேரத்தில் தன்னுடைய விலக்கணத்தையிறந்து, முறையிறழ்ந்து, நடுவிரலினின்று குளிரை அதிகரிக்கச் செய்ததோ அப்பொழுது ஆயாசம், களை முதலிய ஆவேசமான குணங்களும் அதிகரித்து நாடியுந் தோற்றாத மந்தகதியுடையதாய் நடந்தால் மூன்றல்கலில் பிராணனைக் கோறுகிறது.

மேற்படி கூறிய மரண காலத்தில் வாதநாடி முறைபிறழ்ந்து நடக்கிறது. அது புலரிப்போழ்திற்றோற்றாமல் அந்தர்கதியாக நடக்கிறது. கோ, சீதளகுணமுடையதாகி உடனே மனசுக்கு அமுக்கமான குணத்தைப் பிறப்பித்துக் கோள்புரிய முயலுகிறது. அப்பொழுது நாடி அதிக மாறுதலான மந்த அசைவு; ரோகியினுயிர் நிலை மூள்றல்கலிலழிகிறது.

சீதங் கோவுறச் சிறந்த நாடி

யூதை பிறழ்ந்தொழித் துலாவுமென் றனரே.

என்பது நாடிசூத்திரம்.

மருத்துவன் தான் ஆண்டுவந்த அவுடதங்களை முறைப்படி உபயோகித்து குணமாகாமல் அசாத்தியமாகவந்த வருத்தத்தில் நாடி தனக்குரிய வடிவிலதிகம் சுருக்கிச் சூக்ஷ்மமாயும், அதிக வேகமாயும், சீதளமாயுந் தோற்றியிருந்தால், அந்த வருத்தங்களை அனுபவித்திருக்கிறவனுக்கு வேறுபட்ட ஆயுளை அழித்து விடுகிறது.

சீவனுக்காதாரமாயுள்ள ஞானேந்திரியங்கள் வித்தியாசப் பட்டிருக்கிற ரோகியின் ஆயுள் அழிந்த நியாயம், மரணசமீப காலத்தில் நாடி தன்னடையைச் சிதறிச் சூக்கும வேகமாய்த் தோற்றிச் சீதள குணத்தை அதிகரிக்கச் செய்ததினால்.

பிணியுடையவருக்கு நாடி மின்னலைப்போல் தோற்றாமல் தோற்றுகிறது. அகாலவிதியின் துர்க்குறி; அணுப்பிரமாணத்தின் ஒருபகுதி உயிர்ப்பு, செங்கோற்கடவுண்டனைக்குட்பட்டது.

தற்சனி விரலிற் றடித்துக் கரந்த

உற்பவ மோர்தினத் துள்ளுயிர் வீவே.

என்பது நாடித்திரட்டு.

குறுநாடி அக்கினிக்குச் சமானமாகவும், நெடுநாடி அரவினோட் டத்திற்குச் சமானமாகவும் செல்லுதல்; கண்டத்திற்கபம் நிறைந்திருத்தல் ஆகிய இந்த இலட்சணங்களைப் பொருந்திய ரோகியின் வாழ்நாள் துர்பலமானது.

மூன்றேகால் நாழிகையிலாயுளிறிப்பு

கபநாடி பதறி வேகமாக நாசிக்காதாரமாயுள்ள சீதத்தை இருதயஸ்தானத்தில் அடையச்செய்த காரணம், ஒன்றரை மணித்தி யாலத்தில் இருந்து மருவினது.

அந்தக் கபநாடி இரத்தமோட வேண்டிய துவாரங்களை அடையப்பண்ணுகிறது. அப்பொழுது நாசி வழியாக விழுகிற கோழை சுவாசப்பையை அடைந்து நெருங்குகிறது; கோ, சீதளத் தன்மையைப் பொருந்துகிறது. இந்தக் கெட்ட குணங்களைத் தங்கியிருக்கிற ரோகிக்கு நாடி பர்சனஸ்தானத்தில் வாத சிலேஷ்மங்கள் தானுமறியக் கூடியதாகவில்லை. அவனை மரணம் ஒரு சாம வரைப்பில் அல்லது மூன்று மணித்தியாலத்தில் எடுத்தது.

அழற்சுரத்தில் மலக்குடரைப் பேதிக்கிற நாடி சீக்கிரமான நடை; பித்தம் ஏக தினத்தில் மீண்டிருப்பவனை இரண்டாம் நாளில் இறங்கச் செய்கிறது. அதாவது ரோகிக்கு மூன்று தோஷங்களுந் தொந்தப்பட்டு நாடியின் நடையுமதிக குடிலப்பட்டு நீசத்துவமான இலக்ஷணத்தைப் புணர்ந்து நிலைதளம்பும் பொழுது சிதறிய துடி மத்திமை விரலிலாடி நடக்கிறது. அது நடைகொண்ட ஒரு பகலுக் குள் அக்கினிக்குச் சமானமான சுரத்தைப் பிரவேசிக்கச் செய்கி றது. அந்தச் சுரத்தை அனுபவித்த ரோகி ஒரு திவாவுக்குச் சீவித்திருப்பது அருமை; அந்த நாட்டப்பினாலெடுத்த தினமிறந்து விடுவானென்றெண்ணலாம்.

பன்னிரண்டாம் யாமத்தில் மிருத்து

சுழுமுனாநாடி தர்சனங்குலி மத்தியிலடிக்கடி தோற்றி நடத்தல் பன்னிரண்டாம் யாமபேதத்தில் இருந்துண்டாகிறது. ஆனால் இதில் யூகித்தறிகிறதற்கொன்றுமில்லை; நாடி நடை தோற்றுகிறதில்லை.

சுழுமுனாநாடி எப்பொழுதும் நடுவிரலின்கணின்று மற்ற நாடி களுக்குரிய நடையை விளக்குந் தத்துவமுடையது; அது மல சலந் தங்கிச் செல்லுமொழுக்கத்தினின்று வேதனை கொடுத்து மலாசயத்தை விபரீதப்படுத்துகின்றது; படகதியில்லாமல் இடைக் கிடை உன்னியுன்னி கையிலே பரிசம் இல்லாமல் அடைகிறது.

இந்தச் செயல்களை அபகரித்திருக்கிற ரோகியை மரணம் மூன்று மணித்தியாலத்தில் எடுத்தது. கையிலே வாதகபங்கடானுமறியச் கூடியதாகவில்லை.

கூர்ம வடிவமான நாடிச்சக்கரத்தின் வக்கிரத்தில் ஸ்தாபித்த நாடி சடுதியாய்ப் பிறப்பித்த வித்துத்து, ஓதியைப் புணர்ந்து ஊறு படுத்திப் பலனை இல்லாமற் கெடுத்தது. இந்த அபத்தமான செயலினாலுண்டான குணத்தையனுபவித்த பிராணன் ஏகதிவசம் மீண்டிருந்தால் இரண்டாம் நாள் பொறுத்திறந்து விடுமென்பது தீர்மானிக்கப்பட்டது.

மேலே சொல்லப்பட்ட குணமமைந்த ரோகிக்கு நாடி ஆதார வோதை அக்கிர பாகமாக மாறி அல்லது வேறுபடுத்திக் காடியுடன் கலந்த கறிகுழம்பைப் போல் மனதைக் கலக்கி அதைத்துச் சீவனை வதைக்கிறது. தடபம் இருதயத்தை யகைத்தவுடனிற வாதிருந்தால் அது உண்டான நேரந்தொடங்கி ஒரு தினத்திலிறப்பு; அதுவுந் தப்பினால் இரண்டாமல்கலில் அக்கினி கடமைக்குரிய வனாக மாட்டான்.

மேல் மாடங்களிலிருந்து தவறி வீழ்ந்தவனுக்கு நாடி எந்த நேரத்தில் ஆற்றின் நீரோட்டத்தைப் போலும், புரண்டும் நடக்கி றதோ அப்பொழுதும் அக்கினிச் சுவாலைக்குச் சமானமானயழன்று மாருத கதியைப் போலலைவுற்று மோதினாலும் உடனே இருதயத் திற் அளவுக்கு மேலான அங்கி குடிகொண்டு நிலைக்கிறது. இரத்தோட்டம் எதிர்முகமாக ஓடுகிறது. “கோ” இடம் பிறழ்ந்து பேதைமையடைகிறது. கையிலே சிலேஷ்மநாடி அசைகிறது. நடை கலங்கியிருக்கிறதினால் அசைகிறது தனிச் சிலேஷ்மம் என்றும் சொல்ல முடியாது. இருதயத்தின் சுபாவ இயல்பு மாற்றப்பட்டுத் தீவிரமான தாபத்தை அனுபவித்து விடுகிறது. இந்தக் குணங்கள் விருத்திப்பட இருதயத்திலோரிரைப்புடன் நடத்தல், அது மாறி எரிச்சல் காரணமாகுதல் ஆகிய இந்தக் குணங்களிலிருக்கும் வரையும் சீவன் நிலைத்திருக்கும்.

அரையாமத்தில் மரணக்குறி

நாடி அங்குஷ்ட மூலத்திலிருந்து விலகி, நீரிற்றாழ்ந்து சுழி யோடி மிதக்கும் சர்ப்பத்தைப்போல், தன்னுடைய நடையை யொழித்தொழித்துத் துவய அங்குலிகளிற் காட்டினால் ஒன்றரை மணித்தியாலத்தில் இருந்து மேற்கொள்ளுகிறது.

விதி விகிதமில்லாத நடை அங்குஷ்ட மூலத்திலருத்தமாகி விலகித் தர்ச்சனிவிரல் கருப்பை முதலான இடங்களில் மாறி மாறி நடக்கிறது. சூரியன் நாடி மத்திமை அனாமிகை விரல்களிற் சேர்ந்து கேவலத் தன்மையாக நடக்கிறது. நல்ல குணங்கள் முற்றாயழிந்து கெட்ட குணங்களை உணவாகக் கொள்ளுகிற ரோகிக்கு முடிபு அருத்தசாம பேதத்திலென்று சொல்லலாம்.

ஒரு சாமபேதத்தில் மரணக்குறி

கபநாடி துவய அங்கலிகளிலருத்த பாகமாகத் தொந்தித்து நீரிற் சுழியோடி மிதப்பதுபோல் தோற்றியும் தோற்றாமலும் இருந்தால் மரணம் மூன்று மணித்தியாலயத்தில் நிச்சயிக்கப் படுகிறது. ஞானார்த்தமான அறிவு குருவை வணங்கி நின்றது.

அங்குஷ்ட மூலத்திலிருந்து இரண்டங்குலம் விலகிக் கேவலப்பட்டனாமிகையிற் றடித்துப் பாதிபாதியாகி விகாரப்பட்டு விரலின் இருபுடையிலும் விம்மி விம்மித் தோற்றினாலும் ஒரு சாமபேதத்தில் அல்லது இரண்டாஞ் சாமத்தில் மரணமுண்டாம்.

மூன்று நாளில் மரணக்குறி

பாதத்தின் பெருவிரலிலே வைக்கப்பட்ட நாடி மின்னலைப் போற்றோற்றி நிலையற்று மூன்று விரலிலும் நடைகொண்டு, உறையிட்டது போல் மறைந்து நின்றுவிட்டால்; இந்தக் குணத்தை நண்ணியிருப்பவனைக் கைவிடுகிறதற்குக் குறிக்கப்பட்ட திவசம் மூன்றில் மரணம் சந்தேகமில்லாம் எடுக்கிறது.

ப்ரதீதமான நிலமைகளையுடைய "கோ" வாத பித்த கபங்களாற் சூழ்ச்சியுற்றசைவற்றிருந்தாலும் மத்திமை விரலுக்கு உரிமையான நாடி, பாதத்திரய தொந்தங்களால் விலக்கப்

பட்டாலும், அனாமிகை விரலினாடி சகல உறுப்புகளுக்குங் கொடுத்து அனுபவியாது இருந்தாலுஞ் சொல்லப்பட்ட ரோகிக்கு மரணாவஸ்தையான குணங்கள் அதிகரித்து மூன்று நாளாந்தத்தில் மரணந் தண்டிக்கிறது.

நாடி தர்ச்சனி விரலினின்று சகல உறுப்புக்களையும் இயங்குந் தன்மையும், மத்திமை விரலின் நாடி கோவினால் வியாபிக்கப் பெற்ற சதுர்த்தாம்ஸத்தை மாறி மாறிக் கிரமப்படி ஒன்றின் பின் ஒன்றாய் உயர்ந்தவர்ணமாகச் சங்கறபிக்கிற அறிவும், ப்ரதீத நிலைமையையுடைய "கோ" தமனி, தாமனி, இடது பாதத்திரயம் இவைகளை விதிவிகிதப்படி கற்பிக்கிற அதிகாரமும், இன்னுமந்தப் பித்த இடதுபாதத் திரயத்தையும், சிலேஷ்மம் சகல அம்ஸங்களையும் நல்ல குணமாக நடத்துகிற தன்மையிருக்கும் வரையும் சித்த நிதானத்திற்குரிய ப்ரதீத நிலைமை அழியமாட்டாது.

சதுர்த்தாம்ஸம் என்பது - கோ சூழ்ச்சியுற்றிருக்கும் அம்ஸங் கள் நான்கு. கோவினால் வியாபிக்கப் பெற்றவை. அந்த அம்ஸங்களின் ஒரு பகுதி கோவுக்குரிய ப்ரதீதமான குணங்கள் கெடாமலிருக்கும் வரையும் அம்ஸங்கள் நான்கும் ஏகார்த்தமான பொருள் அடைகிறதில்லை.

ஐந்து நாளில் மரணக்குறி

பாதத்தின் விரலிலே வைக்கப்பெற்ற நாடி உஷ்ணத்தை வேகமாகக் காட்டி நடந்தால், மரணம் ஐந்தாம், ஆறாம் நாட்களிலுண்டாம்.

வாதநாடியும், பித்தநாடியும், நாடி ஆரம்பத்திலுள்ள அம்ஸங்கள் நான்கினொன்றை வேறுபட்ட இனமாகச் செய்கின்றன. அவற்றை வியாபித்திருக்கிற "கோ" வளைந்து மறைந்து குற்ற முடையதாய் அசைகிறது. நாடி தொய்ந்து மாத்திரை சிறுத்து நீசமாகித் தெறித்து வீழ்கிற உஷ்ணமான செயல், ப்ரதீத நிலை யைக் குலைக்கிறது. அப்பொழுது மிருத்து உற்பத்தியாகிறது. இந்த அபசகுணங்களைப் பொருந்திய ரோகிக்கு ஐந்தாம்

நாளீற்றில் இருதயஸ்தானத்தில் அமைக்கப்பெற்றுள்ள நளினியின் சேர்க்கையான இதழ்கள் யாதுமொன்றற்குரிய துவாரம் இயல்பிலு மகன்று அல்லது அடைந்து இருந்தாலும், அல்லது மாமிச கண்டத்தில் வெடிப்புண்டாகியிருந்தாலும், ஐந்தாம், ஆறாம் நாட் களில் மரணமுண்டாயிருந்தாலும், ஐந்தாம் ஆறாம் நாட்களில் மரணமுண்டாமென்று சுட்டிக் கூறிய மிருந்துற்பவனை ஒரு தினமேனும் காத்திருக்க வேண்டியதில்லை.

சரணாங்குஷ்ட மூலத்தில் நடந்த நாடி, எப்பொழுது மந்தம் மந்தமாகத் தோற்றுகின்றதோ, அந்த நேரந்தொடங்கி ஐந்து பகலுக்கு அவஸ்தைப்படுகிறவனுக்குச் சாவு அந்தத் தினங்களில் உண்டாகும் என்பது நிலைபரமானதல்ல.

நாடி ஆரம்பமாகிற முதலில் வாதந் தலைப்பட்டு கடக்கப் பித்தத்தின் குணம் அம்சங்கணான்கினொன்றை இனமாற்றாக்கினா லும், அவற்றை வியாபிக்கிற "கோ" மந்தம் மந்தமாகக் களங்க முற்றசைகிறது. இந்த அவகுணங்களை அனுபவித்திருந்த ரோகிக்கு ஐந்தாம்நாள் மீண்டடுத்த தினம் மிருத்துண்டானது.

நாடித் துவாரத்தில் உதிரம் பிரவேசித்து நடைபெறுகிற கால அளவின்படி ஆயுளை நிர்மாணிக்கும் அறிவு.

வாமநாடி தீர்க்கரேகையாக ஓடி வாகுமூலத்திலும் ஸ்பந்தன காரணமுடையதாயிருக்கிறவருக்கு, வாழ்நாள் நூற்றைந்து வருஷத் திற்குச் சந்தேகமில்லாமல் நிலைத்திருக்கிறது.

வாமநாடி ரோகிகளுக்கும் தீர்க்கரேகையான இலக்ஷணம் புஜபந்தத்தில் (குணங்களை) மாற்றி அடித்து அசைகிறது; இவரும் நூற்றைந்து வருஷம் சீவித்து வேற்றுடம்பை எடுப்பார் என்பதாம்.

அந்த நாடி தீர்க்கரேரைக் குறிப்பைக் காட்டிக் கர்ன்ன மூலத்திலும் ஸ்பந்தன காரணமாகவுடையவர் பூமியிற்றேவபத்தி உடையவராயும், தர்மநெறியுடையவராயும் (பிறந்திருந்து) ஐம்பத்திரண்டரை வருஷம் சீவனோடிருப்பர்.

குறித்துப் பேசப்பட்டவருக்குரிய வாமநாடி, லம்பநாடி அனுகூலப்படுகிற காதின் மூலத்தில், தன்னுடைய உருவத்தை மாற்றியெடுக்கிறது; அதனால் உறுதியாய் நிர்ணயித்த நிலைமை மாறிக் குறைந்த பலனைப் பெறுகிற வயது ஐம்பத்திரண்டரை.

வாமநாடி அற்பரேகையாக நடந்து, அனுமூலத்திலும் ஸ்ப்பந்தன காரணத்தோடு பொருந்தியவருக்கு வாழ்நாள் ஐந்து வருடத்திற்கு மேலில்லை. இவருக்கு அந்த நாடி தாடை மூலத்திற்குரிய ஜடத்தில் இனமாறியடித்து அனுகூலப்படுகிறதாம்.

நாடித்துவார போசன ஞானம்

உண்ணும் உணவுகள் குடலிற் சென்று பக்குவமாகும் பொழுது, அந்தப் பதார்த்தங்களிற் சில மதுரரசமாகவும், சில அம்ல ரசமாகவும், சில கடுரசமாகவும் மாறுதலடைவதுண்டு; அவை களின் திரவமாக்கப்பெற்ற சுத்தசத்தின் நுண்ணிய அம்ஸம், நரம்பின் துவாரமார்க்கமாகப்போய் உறுப்புக்களைப் போஷணை செய்ய, அவற்றை அனுபவிக்கிற தேகம் பெறுகிற குணநாடியில் இலக்ஷணத்தை அறிதல்.

எண்ணெயும், வெல்லமும் நாடி நிலைக்குப் பலமுள்ள விதி விகிதமான பலனை உண்டாக்கிறது; நாடி உறுதியுடன் புஷ்டியாய் நடக்கிறது. மாம்சபோசனம் நாடியை ஒரு தண்டுக்குச் சமானமாக அசையச் செய்யுங் குணத்தை உண்டாக்குகிறது. கீரம் சாந்தமான வேக நடையின் குணத்தை உண்டாக்கிறது. நடை சபலகெதி, தூதம், பீநிஸ் நாடிக்கும் மந்தகதியான இயக்கத்தைக் கொடுக்கிறது. மதுரச்சுவையான உணவின் குணநாடி மண்டுகம் போன்ற நடை.

முற்றிய வாழைக்காய், மோதகம், வடை முதலாய எண்ணெய் வகையிற் செய்த பருப்படையற் பலகாரங்களும், ரூக்ஷ குணமான பதார்த்தங்களும், சுஷ்கத்திரவிய போசனங்களும்; வாத, பித்த ரோகங்களின் குணநாடியின் நடையைக் கொண்ட இலக்ஷணத்தை அளிக்கிறது. அது தாழ்ந்த வருணமாய்ப் பொருத்தமில்லாத பிரமாணமாகத் திரிகிறது.

இரசஞானம்

மதுரமான சுவையையுடைய இரசத்தின் செயல், நாடிக்கு மயிலின் நடைக்கு உவமையான குணத்தைப் பிறப்பிக்கிறது. திக்தரசத்தை உண்பதினாலுண்டாகும் குணநாடியின் நடைக்குப் பூலதை என்னும் செந்தின் நடையை உவமையாகக் கூறலாம். திக்தத் திரவிய பக்ஷண நாடியின் நடை தூலகதி. புளிப்புச் சுவையான ரசம் உஷ்ணமான குணத்தையும், நாடி நடையை ப்லவநடைக்குச் சமானமாகவும் உண்டாக்கிறது. அம்லபதார்த்த ஆகாரகுணநாடி மண்டுககதி. உறைப்பு, கார்ப்பு, அழற்சி, முதலாய சுவையையுடைய காரமான இரசம் பிரமரச் செயலின் வடிவுபோன்ற நடையிலக்ஷணத்தை நாடியிற் காட்டுகிறது.

கஷாயரசத்தினால் நாடி கடினத் தன்மையாயும், தெளிவற்ற சுத்த நடையாகவும் நடக்கிறது. உவர்ப்புச் சுவையான இரசத்தின் செயல் நாடிக்குக் கபடமற்ற தீவிரநடையை உண்டாக்கி இரத்த ஓட்டத்தை யொழிக்கிறதற்குச் சலனதாரையை வளைகிறது. இந்த வழிவகையில் நாடி இரண்டின் சேர்க்கையான குணம்போலவும், மூன்றின் சேர்க்கையான குணம் போலவும், சதுர்யோக லக்ஷணம் போலவும் பலவிதமாய் நடக்கிறது. நிதானமான நெறி கருப்பாசயத் தில் நிகழுகிறது. துண்டித்த பின்னமான இரசத்தின் குணம் சல தாரையைச் சூழ நடக்கிற தன்மை ஒருவேளை ஸ்திரிபுருஷ சங்கமநாடி வித்தியாசம் வித்தியாசமான இலக்ஷண நடையை உருபிகரித்து அர்த்தத்தைக் கொடுக்கிறதென்றும் சொல்லலாம்.

புளிப்புச் சுவையான இரசங்களினாலும், மிஷ்டை முதலிய மதுராமிலவூணி னிரசங்களினாலும் நாடி சீதகுணமான தன்மையை அடைகிறது. அவல், வறல் முதலிய பிருஷ்டத் திரவியங் களினிரசம் நாடிக்குத் திடமான மந்த நடையைப் பிறப்பிக்கின்றது. குஷ்மாண்டமும், மூலகம், அக்கோடம் முதலிய கந்த வருக்கங் களினிரசமும், நாடியின் நடை இரத்தோட்ட காரணங்களுக்கு அதிக ஆறுதலான குணத்தைக் கொடுத்து லோலிதமாகிறது. சாகம், புஷ்பம் முதலிய மஞ்சரி வருக்க இரசங்களும், அரம்பைக் கனியினிரசமும் நாடிநரம்புகளுக்கு இரத்தம் பூரணமாகிற குணத்தையீகின்றன.

மாம்சவருக்க இரசத்தினால் நாடி உறுதியுடன் ஆறுதலாய் நடக்கிறது. துக்தம் குளிர்ச்சியையும், பலத்தையும் உண்டாக்கி றது. போஞ்சி, கொத்தவரை போன்ற ஓஷதி வகைகளின் பிஞ்சு களினாலும் நாடி சீதகுணமாய் நடக்கிறது. நெய், வெல்லப்பாகு, ரவை முதலிய பிஷ்டபதார்த்தங்களினால் நாடியசை வற்ற மந்தநடைகொண்டு தோற்றுகிறது.

கடி. பதநீர், ஸிரிகண்டம் முதலிய உணவின் குணநாடி கடின மானநடை. லட்டு, ஸுகாரம் முதலிய ஆகாரவியல்நாடி, மிருது நடை. திரவப்பதார்த்தம், கர்க்கசம் அது போல இருதயத்திலும் கடினத் தன்மையயை எடுக்கிறது. நாடி ஆரம்ப காரணத்திற்கு மிருது கடினமான தத்துவத்தைக் கொடுத்து இரட்டித்த இயல்புடைய நாடியைப்போல் நடக்கச் செய்கிறது.

பிஷ்டம் என்பது - வெல்லம் பால் நெய்யுடன் மாவகையுஞ் சேர்த்துண்டாக்கின ஒருவகையுணவு.

பச்சைக்கர்ப்பூரம் பாக்குடனருந்தில்

முச்சுரநாடி முயன்று நடக்கும்.

என்பது நாடிசூத்திரம்.

உபவாசகன் நாடியின் குணம்

உணவின்றிருப்பவனுக்கு நாடி க்ஷீணகதி போலவும், வேகமாய் நடந்து சமைந்தவனாடி போலவும் தோற்றும்; ஸ்திரீ சம்போகம் செய்தவனாடியுமப்படி. ஆனால் பின் கூறப்பட்டவனுக்கு வேகமான நடை சலன துவாரத்தையடைகிறது.

அவபத்திய நாடியின் குணம்

சுரமுண்டாயிருக்கும்பொழுது தயிரளாவிய உணவையுட் கொண்டால், நாடி உஷ்ணகுணம் பொருந்தி விஷமித்து வேகமாய் நடக்கிறது.

3. சுரப்பூர்வ ரூபம்

சுரகுணத்திலே பூர்வரூபமான நாடி, அந்தந்தக் குணங்களுக் குப் பொருத்தமானபடி, நடையிலக்கணத்தை மாற்றி எடுக்கிறது.

பொதுவாக, தேகத்திற்றோற்றும் வருந்தங்களில், நாடியின் யதார்த்தகதி, தூலம், மந்தம், வக்கிரம், யுத்தசன்னத்தக்காரரின் சாந்தமான நடை, ஒரு குட்டனின் குதிப்பைப் போன்ற நடை, மந்தி, தேரை, மிதவையின் அசைவோடுவமையான நடை, கரணப்புறா, தாரா என்று சொல்லப்பட்ட இவைகளின் இலக்ஷணத்திற்குச் சில பொருத்தமான உவமையாகவும், அந்தர் கதியாகவும், பலமுடைய தாகவும், பலமற்றதாகவும் தோற்றி நடக்கிறது.

சுரதாபமான பூதப்பிரேத குறைபாடுகளில், நாடி; ப்லவ கதியு வமையிற் ப்ரபலமுடையதாக நடக்கிறது. சுரதாபமதிகரிக்கிற நியாயத்திற் குணங்களிரட்டித்து நடக்கிற சகல வேதனையைக் காட்டுகிறது.

சுரத்தின் வேகமான குணம், சந்தித் துவாரங்களிற் சஞ்சரித்து விபரீதப்பட்டு உவாதிப்படுகிற அங்கனைக்குச் சுகமும், உவாதியும் கணப்பொழுதில் மாறிமாறி எடுக்கிறது. அது, ஆசனமார்க்கமாக ஊடுருவி நடக்கிற வேதனை கணப்பொழுதில் மாறித் தேகத்திற் றோற்றி மாறிக் "கோ" சூழ்ச்சியுற்றிருக்கிற துவாரங்களை அடைகிறது. நாடி மந்தநடை, தோஷமொய்ப்பில் மேடகாநடை; இந்தநடை இருதய வியக்கத்திற்குரிய சலனதுவராங்களையுமடை கிறது. அப்பொழுது தாபச்சுரப் பூர்வகுணங்கடோற்றிக் கடுமைப் படுத்தினால் நாடி ஒரு நீர்நிலையின் ஆட்டத்திற்கொப்பாக அல்லது குதிரையின் போக்கைப்போல் நடக்கிறது. இது தோஷகரத்தில் விபரீதமான குணம். அந்தத் தாபத்தின் குணம் யோனி மார்க்கமாக ஊடுருவிக் கருக்குழியில் வித்தியாசமான குணத்தை உண்டாக் கிறது; நாடி மேடகாசாலம் அப்பொழுது சந்திபாதசுரத்திற்குரிய பூர்வகுணங்களுண்டாகிறது, இதில் நாடியின் பிரமாணம் அநேக விதமான வேற்றுமையடைந்து கையிலே சுழன்று நடக்கிறது.

பக்குவரூப சுரபேதநாடி

சுரம் கோபங்கொள்ளும்பொழுது தமனி நிலையற்ற உஷ்ண முடையதாகத் தோற்றி வேகமாய் நடக்கிறது. அந்த உஷ்ணம் நெடுக நிலைத்திராது.

சுரதருணத்தில் நாடி வித்தியாசமான குணங்களைப் புணருகிற வருத்தக்காரருக்கு ஊறுசெய்கிறதற்கு அதுவும் வித்தியாசமான உருபுபுணர்ந்து சுரத்தைத் தூண்டிவிடுகிறது. அப்பொழுது நாடி விரக தாபமுள்ளதாய் நடக்கிறது. விரகதாபக்குணம் கோபங் கொள்ளும் பொழுது நாடி; ஆடவனுக்கு வக்கிரகதியாயும் அரிவைக்கு அலைவுற்றும் நடக்கிறது.

உஷ்ணமடங்கிப் பித்தமதிகரிக்கிற நியாயம் சுரத்தின் குணத்தோடு பொருந்திய அளவான அனலேயன்றிப் பித்தத்திற் குள்ள விழைவல்ல. சுரகோபத்தில் தராநாடி அழன்று வேகமான நடைகொள்ளுகிற நியாயமுடையது.

அந்தச்சுரம் விஷமாக்கினியினால் உண்டானதே அல்லாமல் உத்தமாக்கினியின் காரணமானதல்ல. இந்தக் காரணங்களினால், ஓதை சுரத்திலுள்ள நல்ல குணமான வேகங்களை மாற்றி நாடியை யும் விஷமகுணமடையச் செய்து திருத்துகிறது. அப்பொழுது நாடி வேகவான் நாடிக்குச் சமானமாய் நடக்கிறது.

சுரரோகத்திலே நாடி குடிலப்பட்டுக் கெதியாய் நடத்தல், ஸதிரி சம்பவமான விகார குணமுண்டாயிருக்கும் பொழுது, மைதுனாந்த அல்கலில் வாதநாடி, ப்லவகை நடைக்குச் சமானமாக நடக்கிறது. காலையில் விளக்கின் சுடரைப்போற்றளம்பி நடக்கிறது.

சுரதருணத்தில் காமமுற்றவருக்குச் சுரம் கோபங்கொண்டு உக்கிரமானால், தலைமகனுக்கு நாடி வக்கிரகதியாகவும், தலை மகளுக்கு நாடி நிலைதளம்பியும் நடக்குமென்று முன்னருங் கூறப்பட்டது. லீலை முடிந்தவருடைய கைநாடி, பிச்சநாடி என்னும் பிராணியின் நடைக்கு உவமையாக இரவுக்கு நடந்து, காலையில் தீபத்தின் சிகைக்கு ஒப்பான குறியுடையதாய் மந்தநடையாக நடக்கிறது.

வாதசுரநாடி

சகஜவாதச் சுரத்தில், நாடி சாந்தமானதாயும், சூக்ஷ்மமான தாயும், உறுதியானதாயும், ஆறுதலானதாயும் தோற்றி நடக்கிறது; மிருதுசூக்ஷ்மத்தில் உறுதியான மந்தநடை என்றும் சொல்லலாம்.

தீவிரவாதச்சுரத்தில், நாடி ஸ்பந்தன காரணமும், நடையும் தூலரூபமாகத் தோற்றிக் கடினமாயும், சீக்கிரமாயும் நடக்கிறது. சீதள ஸ்பர்ஸவாதச் சுரத்தில் வக்கிரகதியாகவும் சபல நடையாக வும் நடக்கிறது. குடிலகதியிற் சபலநடையென்றும் சொல்லலாம்.

பித்தசுர நாடி

பித்தச் சுரத்தில் நாடி; தீவிரமாயும், நிதானமானதாயும், தீர்க்காகாரமாயும், கெதியுடையதாயும் தோற்றி நடக்கிறது. அந்த நாடி தானே சீக்கிரவேகமாய் நடக்கும்பொழுது, இலக்கணப் பொருத்தமில்லாமல், முன் பின்னாகவும், பின் முன்னாகவும் மாறி விபரீதப்பட்டால், அந்தச்சுரம் விஷமித்து நாடி ஸ்பந்தன காரணமும் குரூரமாக அசைகிறது. ஸ்பந்தன காரணம் திடத்துவ மாக அசையும்பொழுது விஷமிக்கிற குணமுண்டாக மாட்டாது. நாடி தீர்க்க நடையில் தீவிரகெதியுடைதாயும், கபடமற்றதாயும் நடக்கிறதென்றும் சொல்லலாம்.

பித்தச்சுரமழிகிறகுணத்தில், நாடியோட்டத்தின் கெதி, இயக்கத்திற்குரிய துவாரத்தை யூடுருவி மாறிச் சுத்தமான நிதான விலக்ஷணத்தை எடுக்கிறது. நெடுநடை கடின நடைகளுக்கு முதன்மையான குணங்கள் விருத்தியாகிச் சீக்கிரமான நடை அங்குஷ்ட மூலத்திற்றுடித்து நடக்கிறது.

சிலேஷ்மசுர நாடி

கபதோஷத்தாற் பிறந்த சுரத்தில், நாடி ஒரு மெல்லிய இளைக்குச் சமானமாகத் தோற்றி மந்தமாகவும், சீதளமுடைய தாகவும் நடக்கிறது. மல அசீரணத்தில் அதிகமாய் வளாவி நடக்கிறதில்லை. சுரம் சொஸ்தமாகும் வரையும், இரத்தோட்டம் ஆரம்பத்திலும் இப்படியே நடைபெறுகிறது. சுரகோபம் மாறும்

பொழுது தந்து சமாகாரத்திற் சூக்ஷ்மகதியுடையதாய் நடக்கிறது. அந்த நடை கெதியற்ற வேகமாகவுறழ்ந்து சீதளகுணமான பலனை யுண்டாக்கி அழிக்கிறது. மல அசீரணத்தில் நாடி நடை அதிகமாய் வளாவிச் சர்ப்ப கதியைப் போனடந்தால் அது நல்ல குணமல்ல.

சிலேஷ்மம் அதிகரித்துண்டாகிற சுரத்தில் நாடி மந்தகதியிற் குளிருடையதாய் வழுக்கி, வழுக்கி உறுதியான நடையுடன் நடக்கிறதென்று கிரந்த கர்த்தா எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்.

தொந்தசுரங்கள் – வாதபித்தசுரநாடி

வாதபித்தசுரத்தில் நாடியின் நடை; சஞ்சலம், தரலம், தூலம், கடினம் என்று சொல்லப்பட்ட குணங்களை ரூபிக்கிறது. பதறிச் சூனியமான தூலநடையிற் கடினமாக நடக்கிறது.

சிலேஷ்ம வாதசுரநாடி

சிலேஷ்ம வாதச்சுரத்தில், இருதயத்தில் நிலையாத வெறுப்புடையதாய் மந்தநடையாக நடக்கிறதென்று சொல்லலாம்.

மந்தசிலேஷ்மாதி வாய்வுப் பொருமலுள்ள சுரங்களில், நாடி எப்பொழுதும் சூடுடையதாயும், நிதானமற்றதாயும் நடக்கிறது. ரூக்ஷ வாதத்தில் பிறக்கிற நாடிநடை, பித்தம் வெப்பித்த காரணமாய் இருக்கலாம்.

பித்தசிலேஷ்ம சுரநாடி

பித்தச் சுலேஷ்மச் சுரத்தில் நாடி சூக்ஷ்மரூபமாகவும், சீத குணமாகவும், உறுதியுடன் நடக்கிறது. (சூக்ஷ்மகதியிற் குளிரு டையதும் திடமாயும் நடக்கிறதென்றும் சொல்லலாம்)

வாதசிலேஷ்ம சுரநாடி

வாதக்கபச்சுர ரோகிக்கு, இரத்தாசயத்தில் அழற்சி உடைய தாய், அங்குஷ்ட மூலத்திற் சாந்தமான நடையுடையதாய் நாடி நடக்கிறது.

சுட்டிய வாதசிலேஷ்மச் சுரத்தில் நடைகுலைந்து, சிலேட்டு மத்தின் நடை குறைந்த மாத்திரையுடைதாகவும், வாதத்தின் நடை கூடின மாத்திரையுடைதாகவும் மாறிக் கபவாதமெனப் பெயர் பெற்றுப் பயனையளிக்கிற குணம் தீவிரதாபமுடையதாய் ஒன்றுடன் ஒன்றிணங்கி நடவாத எதிரிடையான கடினத் தன்மையாய் அங்குஷ்ட மூலத்தில் நிலைத்து நடக்கின்றன. அதில் வாயு அளவிறந்த கோபத்தைப் பிரதியுபகாரமாக அங்கீகரித்துக் கெட்ட குணமுடையதாய்ச் சஞ்சரிக்கிறதாக அறியப்படுகிறது. பித்தத்தின் நல்ல குணமான சஞ்சரிப்பு ஓய்ந்திருக்கிறது. இந்தக் காரணங்களி னால் நாடிநடை முற்றுமுழுதாய்க் குடிலப்பட்டு அதிக தூலகதி உடையதாய் நடக்கிறது.

பித்தச் சிலேஷ்மச்சுரத்தில், நாடி அற்ப சீதமுடையதாயும் தோற்றி, அங்குஷ்டமூலத்தில் வனைந்தும் வனையாமல் விடுகிறது மான பொருள்பட நடக்கிறது.

ருதிரகோபச் சுரநாடி

சுரத்தின் உனுக்கிரமமான வேகத்தினாலுண்டான வேதனை நிலைபெற்றிருந்தாலும், சந்தாப வெந்தழலிலிருந்து வருந்துதனி லைத்திருந்தாலும் அந்த மக்களுக்குரிய இரத்த பூரிதை மாசுற்று இரத்தத்தைக் கொண்டு செல்கிற நாடி மத்திமை விரலிற்றாங்கி நடக்கிறது.

ஸந்தாபிதமான உஷ்ணம் நிலைத்து வருந்துகிறவருக்கு நாடி மத்திமைவிரல், பிரவேச ஸ்தானத்தில் இனமாற்றாகிறது. “கோ” யத்தனமாகிற தடபலக்ஷணம் இந்திரிய உணர்ச்சி நரம்பில் அறியப்படுகிறது. அது, வாதாதிதோஷங்கள் மூன்றும் உதிரத்தை யுஷ்ணமுடையதாய்ப் புழுங்கச்செய்த குணமதிகரித்து, இந்திரிய உணர்ச்சி நரம்பில் அந்தத் தோஷமடைந்த இரத்தத்தின் பலனைப் பிரகாசிக்கச்செய்த காரணமாம்.

ஆகந்துக சுரபேதங்களின் நாடி நிதானம்

பூதஜ்வர நாடி

பூதச்சுரத்தில் நாடி ஒரு நீரோட்டத்தின் தன்மைபோற் சிதறி, எழுப்பத்திற்குத் தக்கபடி அது இரத்தாசயத்திற் பிரவேசிக்கிற இரத்தத்தின் சென்னியாகிய முதல் இரத்தத்தை சதுர்த்தாம் சங்களடக்கிக் கொள்ளுகிற நியாயத்தினால், இரத்தமோட வேண்டிய ஸ்பந்தன காரணமும், பூர்வவேக கெதியுடையதாகிற தாம்.

இரத்தோட்டத்தின் அபவாதத்தினால், "கோ" நிகழுகிற சம்வாரகிரியை ஓய்கிறது; பாசம் ஞானேந்திரியங்களை ஒரு ஆபரணம் வழைகிறதுபோல மறைக்கிறது. அப்பொழுது ஞானேந் திரியங்கள் உணர்ச்சியற்றிருக்கிறது. கோவின் விகசிதமென்னும் கிரியையின் பகுதி, ஞானேந்திரியங்களை நோக்க, ஞானேந்திரி யங்கள் பற்றியிருந்த சம்குசிதம் கோவுடன் தாயமாகி இருதய ஸ்தானத்தில் நடைபெறவேண்டிய விகசித சம்வாரம் கிரமமாய் நிகழப்பெறும். பூதச்சுரம் குணமாகிறபொழுது நாடியின் வேகமான குணம் முற்றுமுழுதாய் மாறி நிலைதளம்பி நடக்கும்.

ஆகந்துகம் என்பது இடையிற் சம்பவித்தது.

சந்ததாதி சுரபேதம்

சந்ததாதி சுரபேதங்களில், தோஷங்கள் கோளாறடைந்த நியாயம், குறிக்கப்படாத அர்த்தத்தைக் கொடுக்கிற பிரமாணம்; அந்தத் தானத்தில் குணங்களைச் செய்கிறது; அங்கே நடை கொள்ளுகிற இயக்கம் மிக ஆழமாயுடையது.

ஏகாகிகச்சுரம், துவியாகிகச்சுரம், திரியாகிகச்சுரம், சாதுர்த்திகசுரம், பஞ்சாகிகசுரம்

ஏகாகீகச்சுரத்தில் நாடி கபடமற்ற நடை; இலக்கணம் பொருத்த மில்லாத பிரமாணமான பயனையளிக்கிற ஸ்தானத்தில் வளருகிற நடையை மிக ஆராய்ந்தறிய வேண்டியது. அது கண மாத்திரைக் கொருமுறை விட்டுவிட்டெடுத்து மோகித்து விஷமச்சுரமாகிறது.

துவியாகிகம், திரியாகிகம், சாதுர்த்திகம் என்னும் பெயரை உடைய இந்தச் சுரங்களில் வாதமதிகரித்தல், நாடிசுழன்று வக்கிர கதியையடைகிறது. இவைகளிலும் சுட்டிய ஏகாகீகச் சுரத்திலும் குணத்தை மாற்றியெடுக்கிற நாடி பயிற்றி விடுகிற செயல் பாரிச பாகங்களிற் போய் நிமிஷத்திற்கொருமுறை வித்தியாசமான குணங்களை உண்டாக்கி விடுகிறது. சாதுர்த்திக விபரீதம் அல்லது பஞ்சாகீகசுரம் இதிலும் விஷமச்சுரத்திலும் உஷ்ணமதிகரித்தால் நாடி கெதியாய் நடக்கிறது. மேற்கூறிய சுரங்களிலுமப்படி.

கூறிய சுரங்களில் இரத்தோட்டம் நடைபெறுகிற மாத்திரையின் காரணமாக நாடி வண்டைப் போலெழுப்பியும், பன்றியின் நடை யைப்போல் தூக்கமாயும், மானின் நடையைப்போல் குதிப்புற்றும் நடக்கும்.

சுரரோகங்களில் உஷ்ணம் அதிகரித்துக் கோபங்கொள்ளும் பொழுது ஸ்திரிக்குத் தராநாடி அழன்ற வேகமுடைய கெதியாய் நடக்கிறது. அல்லது ஊர்த்துவ வேகமுடையதாய் நடக்கிற தென்றும் சொல்லலாம். அப்பொழுது துக்கம், கோபம், தீவிரமான வேதனை, காமஇச்சை, மனோசிந்தனை, அலுப்பு, ஆயாசம், தளர்ச்சி, ஆடல்பாடல் முதலிய விகாரச்சேட்டையான குணங்கள் கண்டால் நாடியிரத்தோட்டத்தின் சீர், க்ஷீணகதியாக ஊடுருவி அதிக மந்தகமனமான நடையுடையதாய் நடக்கிறது.

குறித்துக் கூறிய குணங்கள் கொடுக்குமவுஷத வகையினால் வசமாகிற தன்மையிலும், வேகரோகிக்கும் நாடி அந்தச் சுரத்தின் கோபமான குணம் மாறி ஓதி காரணமாக வேறு குணத்தை எடுக்கிறது. அப்பொழுது நாடி சாந்தமான குணமாய் நடக்கிறது. குரோதம், காமபாதம், பயம், சிந்தனை, விசனம், ஆயாசம், களை; ஆடல், பாடல், நகைப்பு முதலிய விகாரச் சேட்டையான குணங்கள் மாறும்பொழுதும் நாடியின் நடை தொய்ந்து உறழ்ந்து அங்குஷ்ட மூலத்தில் ஆறுதலான மந்தநடையாக நடக்கிறது.
(ஓதி என்பது இரத்தம் தங்குமிடங்களினின்று பலனைக் கொடுப்பது)

தாகபூருவம், சுரரகிதமனுஷர் நாடி நடையின் வேற்றுமை

தாபம் ஆரம்பமாகிறபொழுது நாடி; அதிகப் பிரயாசையினாற் களைத்துத் தொய்ந்தவன் நாடியைப்போலும், அச்ச முற்றவன் நாடியைப் போலும், சிலநேரம் பறையடியின் துடியைப் போலும், சிலநேரம் ஒரு கருமத்தைச் சிந்தித்து விட்டுவிட்டுத் தியானிப்பவன் நாடிநடையைப் போலும், வாசித்தலிற் புலனை விட்டுக் கலங்கினவன் நாடிநடையைப் போலும், சோககுணமுடையவன் நாடியைப்போலும் நடக்கிறது. சுரரகிதமாகிறவருக்கு இப்படி அனேக விதமாய்ப் பொருந்தி நடக்கிறது.

செகராசசேகரம்

.... பித்தநாடி யணினநடை கொள்ளுமாயின்; வேதனையான காச்சல் மீழுமோர் சாமம் என்ப.

நாடி சூத்திரம்

ஐயும் பித்து மடர்ந்துற நிற்கில்
மெய்யில் வியாதி மீழுகா வெட்டே, என்ப.

அசீரணரூப நிதானம்

அசீரணரோகங்களில் பொதுவாய் நாடி கடினத்தன்மையான நடையையுடையது போலவும், பூரணப்பட்டது போலவும், பூரணப் படாத தன்மை கிரக்தியில் மறைந்திருப்பது போலவும், சாந்தமாகிற சுத்தமான நடையையுடையது போலவும், கெதியுடையதுபோலவும், தீவிரகுணமுடையது போலவும், உத்தாபமுடையது போலவும் தோற்றி எழும்பி நடக்கிறது.

ஆமாசீரணம் பக்குவாசீரண ரோகங்களின் நாடி

ஏகநடையிரட்டித்துப் பேதமடைகிறதில்லை; நாடி கடினம், இரத்தம் செல்லுநெறியில் இரசம் கலந்து சடமினமாற்றாகிற தில்லை; இந்த ஸ்திதியிற் சிலேஷ்மநாடி தொந்தியாமற் பலமற்ற தாயும், களங்கமற்ற சீக்கிர வேகமுடையதாயும் நடக்கிறது.

அக்கினிமந்தம், அசீரணம், அலஸம், விஷுசிகாரோகம் என்பவைகளுக்கு சிலேஷ்மம் மிகுந்திருக்கும் பொழுது வமன அவுஷதமும், பித்தக்குணம் அதிகரித்திருக்கும் பொழுது மிருது விரேசன அவுஷதமும், வாததோஷம் அதிகரித்திருக்கும் பொழுது ஸ்வேதனச் சிகிச்சைகளையும் செய்து ரோகியைச் சுகப்படுத்த வேண்டியது. ஆனால் இந்தச் சிகிச்சைகள் ஒன்றுக்கொன்று எதிரிடையானவைகள். பத்தியா பத்திய விதியிற் கூறப்பட்டது.

அசீரணரோக விசேட அளவை

பக்குவாசீரணத்தில், நாடி பூரணப்படாத தன்மையாயும், அதிக ஆறுதலான நடையாயும் ஜடத்திற்றாங்கி கடக்கிறது. இரத்தம் பூரணநாடியிற் பிரசவித்து உஷ்ணத்தைக் கொடுக்கிறது. கருப்பவதிக்கு ஆமத்தோடொற்றுமையுடையது. கோதை அதமாதம குணங்களைத் தணித்துச் சாந்தமாகிறது. கருப்பஸ்திரிகளுக்கு அதிகரிக்கிற சோம்பலான குணமும் சாந்தியாகிறது.

ஸ்திரிகைநாடி இரத்த பூரணமான நாடியில் வெப்புடையதாய் அங்குஷ்ட மூலத்தை அடைகிறது. அது ஆமவாதகிநாடி நடைக்கு ஒப்பாக நடக்கிறது.

இலகு போசனத்தை எடுக்கிற, தீப்தாக்கினியுடைய பெண்ணுக்கு, நாடி வேகவதியின் கொள்கையைப்போலே நடக்கி றது மந்தாக்கினியுடையவருக்கும், தாதுப்பெலனற்றவருக்கும் நாடி மந்த நடையாகத் தோற்றுகிறது. அக்கினிபேதம் மந்தமாகத் தாது உட்கி நோய் கொண்டவருக்கு நாடி அன்னப்புள்ளின் பழுதடைந்த நடையைப்போற்றோற்றி நடக்கிறது.

அக்கினிபேதம் என்பது உதராக்கினியின் பேதங்கள்.

ஜடராக்கினியனைத்தும் மந்தாக்கினித் தன்மையாகிக் கோவை நெருங்கியிருந்தால் அவர் துர்ப்பலமான வாழ்வையுடையவராய்ப் பூமியிற் சீவிப்பவராம்.

சீதமும், இரத்தமும் விபரீதப்பட்டுண்டாகிற வருத்தம் பூரணம் அடையாத குணத்தில் நிகழுகிற நாடியின் நிதானம் அக்கிரபாகம்;

நாடியின் இலக்ஷணம் சர்ப்பகதி; அது போலவே உணவுப் பிரிய வீனம், உபவாசமிரண்டிலும் நாடி அக்கிரபாகமாகச் சர்ப்பத்தின் எழுச்சிக்கு ஆரம்பமான பூர்வச் செயலுக்குவமையாகப் பொருந்தி நடக்கிறது.

சீதமும், இரத்தமும் விபரீதப்படாமல் நடக்கிற வருத்தங்களில் நாடி அங்குஷ்டமூலத்திற் பேசாமலிருக்கிறபொழுது திரிதோஷங் களும் ஒன்றுடனொன்று சேர்ந்து தேகத்தை வித்தியாசப்படுத்திச் சதுர்த்தாம்சத்தைப் போஷிக்கின்றன. சர்ப்பத்தின் பூருவகதிக்கு மேற்பிரமாணமான படகதிக்கு உவமையாக நடக்கிறது. அந்தப் படகதியிலக்கணத்தை அக்கிரபாகம் அங்குஷ்டமூலத்திற்கீகிறது. இந்த விதமாகவே திருஷ்டான்னம் முதலிய தோஷமான போசனங் களை உண்டவருக்கும், உபவாசமாயிருப்பவருக்கும்; நாடியிலக்ஷ ணத்திற்கமைந்த சர்ப்பகதி அக்கிரபாகமாக மாறி அங்கிருந்து சமலக்ஷணமான பலனை அங்குஷ்ட மூலத்திற்கு அளிக்கிறது.

கிரகணிரோக நாடி

பாதத்தில் ஓதிம நடையைப்போலும், கையில் தவளையின் பாய்ச்சலைப் போலும் குதித்து நடக்கிறது. பாதத்திலும், பைரவி நாடி அன்னப்பறவையின் உத்தமமான நடைக்குப் போலியாயும், பாதநாடி தவளையின் பாய்ச்சலுக்கு உவமையாயும் தளம்பி நடக்கிறதாம். உதராக்கினி மந்தமாகிறபொழுதும், தொந்தக் கிரகணி அதிசாரமுண்டாகிற பொழுதும் நாடியுள்ளடங்கியிருத்தல்.

ஆந்திரத்தைப் பற்றிய மலக்கழிச்சலில், நாடி ஆறுதலாய் நடக்கிறதில்லை; துண்டிக்கிற தன்மைபோற் சாந்தமாகிறது. கிரகணி ரோகத்திற்றெளிவாய்ப் பேசுகிறது. மற்று மதிசார பேதங்களில் தொய்ந்த நடையாக நடக்கிறது. விளம்பிகா சீரணத்தில் நாடிநடை, ப்லவகதி சிலவேளை நபுஞ்சகருக்கு ஆமாதி சாரத்தில், நாடி தூலகதியாகத் தோற்றுகிறது.

நிர்க்கிரகிக்கப்பட்ட தொந்தக்கிரகணி ரோகங்களில் கோநிமேஷம் பயிற்றுகிற உபராந்தம், சாந்தகுணமான வேகமான நடையை அளிக்கிறது. அதிசாரரோகம் மாறினவருக்கு உபாரந்தம் பலவீனப்படுகிறது.

விஷூசிகா ரோகத்தை அறிதல்

மல, மூத்திரங்கள் தங்கிச் செல்லும் பாதையில் உண்டாகிற மலபந்த மாறுபாடுகளிலும், விஷூசிகாரோகமென்னும், தேவதைக் குறைபாட்டினால் நிகழுகின்ற நாடியின் நடை தவளையைப் போல் நடக்கிறது.

சூரியன் நாடியின் மேலான வேகம் போய் மலசலம் பிரிந்து செல்லுமருநெறியினின்று சுஷ்க குணத்தையுண்டாக்கிப் பந்திக்கச் செய்கிறது. கேவலகுணமாகின்றன. கோ, தகுதியற்ற இயக்கமுடையதாகிறது. விஷூசிகாரோகம் மாறும்பொழுதும் நாடி தவளையைப் போல் நடக்கிறது.

அதிசாரரோகங்களில், நாபிஸ்தானத்திற்குரிய அக்கினியின் பிரமாணம் குறைந்து நீசத்தன்மையடைந்து அர்த்த சந்திரனுக்குச் சமானமாய் வருகிறதாம். அதை உத்தம குணத்திற்குக் கொண்டு வர, பத்தியவிதியிற் கூறிய தீபன பதார்த்தங்களும், இலகு போசனமும் கொடுத்துத் திருத்த வேண்டியது.

விடுசிகைரோக விசிநடை தோற்றா

திடையிடையுளதென் றியம்புதுஞ்சுருதி என்பது நாடித்திரட்டு

ஆநாக மூத்திரக் கிரீச்சர ரோகநாடி

தங்கித் தங்கி அடிக்கடி இறங்கும் மூத்திர ரோகத்திலும், மூத்திரக்கிரிச்சரத்திலும், நாடி குரூரமான குறுநடை. அங்குட்ட மூலகாரணம் பாரி.

(பாரி என்பது - சிங்கேற்றுக்கும், மனைவிக்கும் பெயர்)

அரவுபோனாடிமூன்று மங்கது சுற்றிநின்றாற்

கருதியசலக்கழிச்ச லென்றுதான் கருதலாமே.

என்று தன்வந்தரீயம் கூறும்.

சூலரோக நாடி

சூலரோகங்களில், சிரையிலோடுகிற இரத்தம், பெரும்பான்மை அரிசியவிந்த கொதி சலத்திற்குச் சமமாகச் சூடுடையதாக ஓடுகிறது. ஆனபடியால் அந்த நாடியினிலக்ஷணம் வாதசூலையில்

மருத்துக் குதிப்புற்றுச் சோதனாங்குலிக்கு வக்கிரரூபமான இலக்ஷணத்தைக் காட்டி நடக்கிறது. அப்படியே அந்த நடை பித்த சூலையிலும் மாறாமல் அதிகதிகரிக்கிறது சாத்தியமல்லாத சூலையில் புஷ்டி ரூபமாக வளருகிறது.

அனிலச்சூலை குணம்மாறி வேறு குணத்தை உண்டாக்கிற நியாயத்தில் பிரதான வாயுவினாலதிகரித்த சூட்டின் காரணம் நாடியின் அதிஷ்டிப்பு மிகுந்த வளைவுடையதாய் அசையுந் தன்மையுடையதாகிறது. அனலச்சூலைகுணம்மாறி மறுகுணத்தை எடுக்கிற நியாயத்திலும், அந்த வாயுவினால் அதிகரித்த சூட்டின் காரணம். ஆமசூலம் குணம் மாறி வேறுகுணமுண்டாகிற நியாயத்தி லும் அந்த அதிஷ்டிப்புக்குரிய இயக்கம் வக்கிரவடிவமாக வளர்ந்து இணைந்து நடக்கிறது.
(அதிஷ்டிப்பு இரத்தோஷ்ட ஆரம்பத்திற்கு முதன்மையாகவுள்ளது)

பிரமேகரோக நாடி

பிரமேகரோகத்தில் நாடி கிரந்திவடிவமாகத் தோற்றுகிறது. வேறுவிதமான குற்றங்களில் கபம் சூடுள்ள தன்மையாக நடக்கிறது. அந்தரங்கமான ஆகாரம் சுகமடைந்த வருத்தத்தையும் மறுபடியுண்டாக்கிறது. ஆமவாதரோகநாடி, ருதுகால பேதங்களில், உஷ்ணமான குணமாய் நடக்கிறது.

விஷ்டம்பாகுன்ம ரோகம், சர்ப்பவிஷம், அர்த்திதவாதரோகம் இவைகளின் நாடி

விஷ்டம்பா குன்மரோகத்திலும், விஷமுடைய சர்ப்பதத்தாற் தீண்டப்பெற்ற காயங்களிலும் நடக்கிற செயல் வக்கிரரூபம் அதிக மான வாதப்பிடிப்புகளில் நாடி கீணோக்கிற நடையை உடையது. கண்டத்தின் மேற்பகுதியான ஊர்த்துவாங்கத்திலுள்ள பிரதானமான உறுப்புக்களில் யாதுமோன்றாயினும் பேதித்திருக்கிற குணத்தில் நாடி மேனோக்கி எழும்பி நடக்கிறது.

சர்ப்பாரிட்டத்திலும், கரவிடபக்ஷணத்திலும் உண்டாகிற நவீன மான குணங்களில், பிரத்தியக்ஷமாகிற "கோ"மறைத்திருக்கிறது. அந்தக் காலத்திற்குரிய நாடியைச் சரீரக் குறிப்பினால் அறிந்து

கொள்ள வேண்டியது. அறிவு முதலியவுணர்ச்சியில்லாத குணம் ஓதை காரணமாகவுண்டானது. இந்தப் பீடைகளிலுண்டாகிற நவீனமான குணம் என்னவோ, அது உண்டாகிற முக்கிய காரணத்தை வைத்தியர் ஆராய்ந்தறிந்து கொள்ளவேண்டியது.

விஷ்டம்ப குன்மரோகம் குணங்களைக் காட்டியடைவது போலவே விஷபக்ஷிணிகையிலும் பொருளுடையதாகிறது. விபரீத மாயுண்டாகிற குணங்களை ஓதி மூலமாக அறிந்துகொள்ள வேண்டியது. துர்ச்செயலான நாடியின் நடை வக்கிராகாரமான பயனையளிக்கிற காரணம், இனனபிதானநாடி ஈவுகொடாததன்மை. பீடையின் குணம் மாறி வேறு வேறு குணங்களையனுபவிக்கிற நியாயம் மேலுமதிகமான வாயுவின் பிரகோபத்தினால், கோறிமேட மும் ஓய்ந்திருக்கிறது. அல்லது கோறிமேடம் மூடமாயிருக்கிற தென்றும் சொல்லலாம். நாடியிலோடுகிற இரத்தம் தடித்து நாடியை வீங்கச்செய்து இருதயத்தைத் தாக்கிக் கீணோக்கிக் தாங்கிச் செல்கிறது. இந்த விதமாகச் சூரியனாடி பிரிந்து தேகத்திற்குச் சுக பூரணமான வாழ்வின் பலனைக் கொடாத பூருவரூபமான பீடையை உடைய அங்கபேதமான குணங்களில் நாடி பொதுவாய் ஊர்த்துவ கதியாய் நடக்கிறது.

குன்மரோக நாடியளவையின் விசேஷமான இலக்ஷணம்

நாடி; தனக்குரிய நடையினிலக்கணத்தைக் கையிலே தோற்று வித்துப் பலனையளிக்கிற ஸ்தானத்தில் அங்குலி ஸ்பரிசத்திற்கு அந்தநடை பதறி எதிரிமேற்செல்ல முயலும் ஒரு பாராவதத்தின் நடையைப்போல் நடக்கிறது.

பதறும் குணமான கம்பிதக் கிரியையை யூகிக்கிற "கோ" குன்மரோக நாடியில் வழுக்களைத் திருத்தி நடத்துகிறதாம்.

பகந்தரரோகத்தை அறிதல்

உறுப்பில் விரணரோகங்கள் கடுமைப்படுத்துகிறபொழுது பீடை யுற்ற பித்தமிடையிற்றோற்றி நடந்தது. பகந்தரரோகவினங்களைப் பற்றிய இயற்கையான நிலைமையில், நாடி விரணம் பிறக்கிறது. அதில் பீடிக்கப்பட்ட வாய்வு இடையில் சேர்ந்து உக்கிரமான குணத்தையுண்டாக்கி நரம்பின் கண் அக்கினிரூபமான குணத்தை அதிகரிக்கச் செய்கிறது.

விரணரோகிக்கு அபக்குவமான கெட்டகுணம் மாறிப் பக்குவமான குணத்தையெடுக்கிற பொழுது, நாடியின் நடை பித்த குணமான நாடியின் தன்மைபோலப் பலனையளிக்கிறது. பகந்தர ரோகத்தைப் போலவே நாடி விரணரோககுணம் மாறுகிறதும், அனுபவிக்கிறதும். இந்த நாடிகளுடைய நடை வாதநாடியின் தன்மையைப்போலொத்து அதிக உஷ்ணமான குணத்தை உண்டாக்கிறது.

சர்த்தி, ஸல்யவிரணம், அபிகாதம், பிரதரம் முதலியவைகளை அறியும் நாடி

வமனரோகம், ஸல்யவிரணம், கல்முள் கட்டைகளால் அறையுண்ட காயங்களிலும், ஸ்மரணை கெட்டிருக்கையில் விட்டனுபவிக்கிற ஏதுக்கள், மலசலந் தங்கிச் செல்லும் மார்க்கத்திற் போய் அடைத்து, பதைப்புறுவித்த குணத்தின் தன்மையிலும், நாடியின் நடை அரிஷ்டத்தினின்று தப்பிய தமனி; அது சிலேஷ்மம் மேற்கொள்ள முன், விண்நாகவேகமான கெதியையுடையதென்று சொல்லப்படுகிறது. ஸ்திரிகளுக்குண்டாகிற பிரதராதி, மாதாந்தரப் பூப்பையறிகிற கிரமத்தவறுகளிலும் நாடி இப்படி நடக்கிறது.

சுட்டிய ரோகிகளுக்குரிய நாடி சிலேஷ்மம் பிரத்தியக்ஷமான பொழுதும் தமனி நாடியில் க்ஷத்திரம் முதலிய அரிஷ்டம் தாக்கப் பெற்றாலும், அன்னம், ககீ என்பவனவாகிய இந்தப் பறவைகளின் நடைகளுக்குச் சமானமாக நடக்கிறது இந்த விதமாகவே ஸ்திரிகளுக்கு உண்டாகிற பிரதரம், அசிர்க்கரம் முதலிய ரோகங்களிலும் அறிய வேண்டியது.

நாடித்திரட்டிற் கூறிய துனி, பிரதிதுனி, அஷ்டீலம், பிரதி அஷ்டீலம் இவைகளின் நாடி

பணவம் போற்சிரை படபடத் தோடுங்
குணத்துனி பிரதியட் டீலப் பிணிகளே

களரவங் காற்றிற் களிப்பது போலொரு
சுழனடை பிரதி துனிதுனி யென்னே.

நாடி எண்குறி அளவை

நரம்பு மண்டலத்தோடு காரணமாக சக்தி ஸ்தானங்களில் நாடியி னிரத்தோட்டத்தை அறிகிறதற்கு உதவி காரணமாயிருக்கிற துடிப்பை எண்ணியறியும்வகை. அது கரத்தில் மணி பந்தத்திலும் பாதத்தில் குல்பஸ்தானத்திலும் சிறந்து விளங்கும்.

முப்பது வயசுள்ள ஒரு புருடனும், பதினெட்டு வயசுள்ள ஒரு புதல்வியும் கூடிப் பிறந்த பிள்ளைக்கு நாடியின் துடிப்பு 60 அவைகள் நெடிலக்ஷர ஒலியின் மாத்திரையளவினதாக அடித்துப் பெயருகிற இலக்ஷணத்தை அங்குஷ்ட மூலப்பார்வை பேசுகிறது.

முப்பது வயசின்மேல் நாற்பது வயது வரையுமுள்ள ஒரு ஆடவனுக்கும், பதினெட்டு வயதின்மேல் இருபத்துநான்கு வயது வரையுமுள்ள ஒரு அரிவைக்கும் பிறந்த பிள்ளைக்கு நாடியின் துடிப்பு 56 மாத்திரையடிக்கும்.

நாற்பது வயதின்மேல் நாற்பத்துநான்கு வயது வரையுமுள்ள ஒருவனும், இருபத்துநான்கு வயதின்மேல் முப்பது வயது வரையு முள்ள ஒருத்தியும் கூடிப் பிறந்த பிள்ளைக்கு நாடி ஸ்பந்தன மாத்திரை 50.

நாற்பத்தாறு வயது தொடங்கி ஐம்பத்தாறு வயது வரையு முள்ள ஒரு கணவனும், முப்பது வயது தொடங்கி முப்பத்தாறு வயது வரையுமுள்ள ஒரு காரிகையும் கலந்து பிறந்த பிள்ளைக்கு நாடி 40 மாத்திரை நடக்கும்.

ஐம்பத்து நான்கு வயதின்மேலுள்ள ஆணுக்கும், முப்பத்தாறு வயதுக்கு மேற்பட்ட பெண்ணுக்கும் ஜெனனமான குழந்தையின் நாடித்துடிப்பு 36 மாத்திரையில் நடக்கிறது.

நாடி ஸ்பந்தன குணகாரம் கௌமார பருவத்தில் 40 மாத்திரை தொடக்கம் 50 மாத்திரையீறாக நடக்கும்.

ஸ்பந்தனம் என்பது இரத்தோட்ட ஆரம்பத்திற்குரிய பெயர்ச்சி குணகாரம் - எண்ணியறிதல், கௌமாரணபருவம் -

1. ஜெனனந்துவங்கி ஐந்து வயது வரையும்.
2. இளம் பெண்ணுக்குரிய பதினாறு வயது வரையும் உள்ள காலம்.

யௌவன பருவத்தில் ஐம்பத்தாறு மாத்திரை முதல் அறுபது மாத்திரையீறாக நடக்கும். ஆனால் நோயுள்ள பிதா, மாதாவுக்கும் ஆயுஸின் கிரமமில்லாத பிதா, மாதாவுக்கும் பிறந்த பிள்ளைக்கு நாடி யௌவன பருவத்தில், முப்பத்தாறு மாத்திரை நடக்கும்.

முப்பது வயது தொடங்கி ஐம்பத்தைந்து வயது வரையும் நடக்கிற பருவத்தில், இருபத்தொன்பது மாத்திரை நிகழுகிறது; அல்லது அந்தர்ஸ்தானத்தில், இருபத்தெட்டு மாத்திரை நடக்கிறது. நாடி சர்ப்பகதிக்குவமையாக நடக்கிற உற்பத்தி ஸ்பந்தன சம்க்யை முப்பது மாத்திரையில் மாறிப் பெயருகிறது.

விருத்தாப்பிய வயசில் முப்பது மாத்திரைக்கும் முப்பத்தொரு மாத்திரைக்கு மிடையில் சுப அனுகூலமாக அடித்து மாறுகிறது. அதின் காரணம் ஸ்பந்தன சங்க்கையக்குரிய பிரமம் உத்தமான துவாரத்தோடு ஒற்றுமையாய் இருக்கிறது.

ப்ரௌடகாலத்தில், புணர்ந்து பிரியாத ஸ்திரி புருஷருக்கு நாடி ஸ்தானத்தில் மாறிச் சமகுணமாகிறது. அப்படிப் புணர்ச்சியை விரும்பிய ப்ரௌட ஸ்திரிக்கு நாடி சங்க்யை இருபத்தொன்பது மாத்திரையும், கேவலமான ப்ரௌடபுருடனுக்கு நாடி ஸ்பந்தன சங்க்யை முப்பத்தொரு மாத்திரையும் நடைபெறுகிறது. அறுபது வயதின் மேல் எண்பத்து நான்கு வயது வரையும் தாதுப்பெலன் குறையாமல் இருப்பவனுக்கும், பெண்களுக்கு மாதாந்தரப் பூப்பு நின்ற பின்பும் நாடி முப்பத்தொரு மாத்திரை நடக்கும்.

பராக்கில் இருவருக்கும் ஒரு விநாடிக்கு 112 மாத்திரை யடிக்கும். அவைகளில் இரண்டு மாத்திரை பகிர்கதமாகவும், 110 மாத்திரை அந்தர்கதமாகவும் நடக்கிறது.
பராக்கு என்பது ருதுவாகும் பருவத்திற்கு முன்புள்ளகாலம்.

கருப்பந்தரித்த பெண்களுக்கு, அக்கருப்பமுண்டாகிச் சிசு பூமியிற் பிறக்கும் வரையும் ஒவ்வொரு நாடியுமிரண்டு கணமாத்திரை வீதம் நடக்கிறது. அந்தச் சிறாா் சென்மித்த நாற்பது கிழமை வரையும் ஒவ்வொரு நாடியும் ஒவ்வொரு தினமுமொரு கணமாத்திரை வீதம் நடக்கும்.

மதாந்தரம்

கருப்பஸ்திரிக்கு எட்டா மாதம் தொடங்கிச் சிசுபிறக்கும் வரையும் நாடிஸ்பந்தனம் 140 தீர்க்க மாத்திரையில் நடக்குமென்று கூறுவர்.

பூரூண நாடித் துடிநூற்றறுபதே

என்று நாடித்திரட்டுக் கூறும்.

பிரசவ ஆரம்பத்தில் ஒவ்வொரு நாடியும் அறுபது மாத்திரை வீதம், மூன்று நாடிகளும் நூற்றொண்பது மாத்திரை நடக்கிறது. இதில் ஒவ்வொன்றிலும் பத்துப்பத்து மாத்திரையாக மூன்று நாடிகளிடமும் இருந்து தசவாயுவினொன்று கவா்ந்து சகஜ பெலனோடு உதரத்துளிருக்கும் சிசுவை வெளியே தள்ளுகின்றது. சில கா்ப்பிணிகளுக்குப் பிரசவ காலத்தில் சிசு வெளியே வராமல் இருப்பதின் நியாயம், பெலவீனமானவரிடமும் நோயாளிகளிடமும் அந்த வாய்வு தனக்குரிய மாத்திரையை நாடிகளிடமிருந்து அனுபவித்துக் கொள்ளாததினாலும், கருப்பாசயம் நோயுற்றிருக்கும் பொழுது கருப்பந்தரித்த காரணத்தினாலும், அகாலப் புணா்ச்சியை விரும்பி அனுபவித்துக் கொண்டவருக்குமாம்.

பிரசவத்தின் பின்பு நாடி எண்குறி

பிரசவ முடிவின் பின்சதச் சதுர்த்தச
மவைமுத னூற்றுமுப் பதுவரைப் பெண்குறி,

என்று நாடித்திரட்டுக் கூறும்.

ஒரு பிள்ளை பிறந்த ஒரு வருஷம் வரையிலும் நாடியின் துடிப்பு நூற்றுமுப்பது மாத்திரைவீதம் நடக்கும். இரண்டாவது வருஷம் வரையிலும் நாடி நூற்றுப்பத்து மாத்திரை வீதம் நடக்கும். மூன்றாவது வருஷம் வரையும், அந்த மகவுக்கு நாடி ஸ்பந்தன அசைவு நூறு மாத்திரை வீதம் அடிக்கிறது.

நாலு வயசு தொடங்கி ஏழு வயது வரையுமுள்ள ஒரு பிள்ளையின் நாடி பத்துப்பல மாத்திரை வீதம் நடக்கும்.

ஏழு வயது தொடக்கம் பதினைந்து வயது வரையும் நாடி பதினைந்துபல மாத்திரை வீதம் நடக்கும்.

பதினைந்து வயது முதல் முப்பது வயதீறாக நாடி முப்பதாறு பல மாத்திரை வீதம் நடக்கும்.

முப்பது வயதுமுதல் ஐம்பது வயதீறாகத் தோற்றும் நாடி ஸ்பந்தன ஸங்கியை எழுபத்தைந்து பல மாத்திரை வீதம் நடக்கிறது. இந்த எழுபத்தைந்து பல மாத்திரை வீதமென்று சொல்லப்பட்ட ஸிராகதிப் பிரமாணத்தில், நாற்பத்துநான்குபல மாத்திரை, நாடிகள் மூலமாக வெளியாகவும், முப்பத்தொரு பல மாத்திரை வாயுக்கள் மூலமாக மறைந்தும் நடக்கின்றன. ஸ்திரிசம்போகசமைய காலத்திலும், கோபமான காலங்களிலும் இந்த முப்பத்தொருபல மாத்திரையை, வாயுக்கள் வெளிக்காட்டி மறைக்கின்றன.

இருபத்துநான்கு வயது முதல் முப்பத்தாறு வயது வரைக்கும் நாடி ஸ்பந்தனஸம்க்யை எண்பது பல மாத்திரைவீதம் நடக்கிற தென்றும், அதின்பாகம் நாற்பது பலமாத்திரையை வாய்வுக்கள் கிரகித்துக் கொள்ளுகின்றனவென்றும், நாற்பது பல மாத்திரையை நாடிகள் வெளிக்காட்டி நடக்கிறனவென்றும் கூறுகிறது.

நாடிகளின் நடை வயதின் கிரமப்படி அந்தந்தப் பராயங்களுக் குப் பொருத்தமாயும், தேகபல பேதத்திற்குத்தக்க பொருத்தமாயும் நடந்து, பின்பு க்ஷீணகதியை அடைகிறது.

குளிர் காலங்களில் நாடிகள், தங்களுக்குரிய நடையிலிருந்து இரண்டரைப் பல மாத்திரை குறைய நடக்கின்றன. இப்படி அநேக விதமான வருத்தங்களில் நாடி கால வித்தியாசங்களுத் தகுந்தபடி நடக்கின்றது.

நாடி சங்க்யை வாய்ப்பாடு

10 மாத்திரை	1 பிராண மாத்திரை
6 பிராணமாத்திரை	1 பலமாத்திரை
60 பலமாத்திரை	1 தொண்டமாத்திரை

இருதயரோகம் உண்டாவதின் காரணம்

இருதயத்தின் முற்பக்கத்திற் சகிக்க முடியாத குத்து, வலிப்புண்டானால், அது இரத்தாசயத்தினுள்ள இரத்தோட்டத்தை வாய்வுக்கள் நெருங்கித் தடை பண்ணுகிறதினாலுண்டாகின்றது.

இருதயத்தின் பின்புறம் முதுகுப் பக்கத்தில் சூலை, இசிவு உண்டாகும்பொழுது, இரத்தோட்டம் அந்தப் புறத்தில் வியாபித் தால் வாயுவின் ஓட்டம் தடைப்பட்டு வருத்தத்தைக் கொடுக்கிறது.

மேலே பேசின வருத்தங்களில், இரத்தோட்ட யந்திரம் பிரதான மான பகுதி, ஸம்குசிதமான பலனையளித்தது. இரத்தோட்டத்தைக் குலதை காரணமாக விருதயமனுபவித்துக் கொள்ளும் பொழுது, வாயுவின் வேகம் பந்தித்து நாடி நடைக்கு மந்த பலனை அளிக்கிறது.

நாடியின் நடை அதிக சூக்ஷ்மகுணமாகத் தோற்றும்பொழுது மலபந்த முண்டாகின்றது. மலபந்த முண்டாயிருக்கும் பொழுது அசீரணச்சுரமுண்டாகின்றது. அந்த அசீரணச் சுரத்தில் அற்ப பிரமாணமான இரத்தம் நாடியிலோடுகிறது. அந்த நாடி துர்ப்பல கதியிற்றொய்ந்து நடக்கிறது.

பூரணமான இரத்தமோடுகிற நாடியின் நடை கரதலப் பரீக்ஷைக்கு அடித்துத் தனக்குரிய இலக்ஷணத்தைப் பேசுகிறது. அல்லாத நாடியின் செயல் இரத்தோட்ட வித்தியாசத்தினால் பேதப்படச் சரீரசுபாவகுணமும் வித்தியாசமடைகின்றது. அது போலவே நோய்கொண்ட தேகத்திலோடுகிற வசாவெருவையும்; ரோககுணங்கள் மாறி, மாறி யுண்டாக, நாடியின் நடையுட் வித்தியாசம் வித்தியாசமான இலக்ஷணமுடையதாய் நடக்கிறது. நிமேஷமென்னும் ஊக்கத்தினாற் கற்பிக்கப்பெற்ற உதிரம்,

திருப்தியடைந்த கையின் கண் எப்பொழுதும் நாடி இயக்கத்திற்கு முதற்காரணமான குறிப்பைத் தெரிவிக்கிறது. குறைந்த தானங்களை விட்டுப் பார்வையிடுகிற நடையின் வித்தியாசங்களை அங்குஷ்ட மூலத்திலறிய வேண்டியது. அந்த நாடிக்குரிய ஐவகை நடையின் அபிதானங்களையும் அவைகளமைந்து நடக்கும் இலக்ஷணங்களையும் இதனடியில் எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றன.

1. தேசபுஞ்சை; 2. சஞ்சலை; 3. க்ஷீணதை;
4. துர்ப்பலை; 5. தீரகாமினி என்ப.

அவற்றுள் தேசபுஞ்சை என்பது உக்கிரமான குணம், பிரகாசமான ரூபம், அக்கினித்தன்மை, அதிக வேகமானநடை, தைரியமான இராசிநடை, நிபிடமாத்திரை, இறுகியநடை.

2வது சஞ்சலை - லோலிதகுணம் அசைவுடையது, வாயு, மின்னலின் விம்பம்.

3வது க்ஷீணதை - நுண்மை, உசிதம், சுஷ்கம், பழுது, தளர்ச்சி, ருசிகரம்.

4வது துர்ப்பலை - தொய்ந்தது, நெருக்கமில்லாதது, நோய்த்தது, பலக்ஷயமானது.

5வது தீரகாமினி - உறுதியான நடை, சாந்தமான நடை, தூக்கமான நடை, தத்துவமான நடை, ஆழமான நடை, சுகநடை என்பன.

சஞ்சாலைகதி இயலும் தேசபுஞ்சைகதியியலும்

இரத்தக் கொதிப்பிலும், சுரத்திலும் கெதியாய் நடக்கிற நாடி சஞ்சலை நடையியலைத் தோற்றுவிக்கிறது. சுரந்தொடங்குகிற பொழுது, வாதம் தேசபுஞ்சாகதியைச் சிரையிற் பிறப்பிக்கிறது.

இரத்தத்தின் சுபாவ வர்ன்னம் மாறி உஷ்ணமான குணம் உண்டாகும் பொழுது, நாடி கெதியாய் நடக்கிறது. சுரத்திலே

அகங்களிப்புற்ற செயலில், சஞ்சலை நாடியின் நடைக்கு உவமை ஆகிறது. சுரப்பூருவகுணம் மாறி மறுகுணத்தை எடுக்கிற பொழுது வாத குணமான ரோகநடைகள் மாறி நடக்கிற நாடியைப் போலே தேசபுஞ்சை நடக்கிறது.

துர்ப்பல நாடி, க்ஷீண நாடி இவைகளின் நடை

சுரரோக குணங்களிலும், அதிசாரரோகத்திலும், நீர்ப்பாடு பெரும்பாட்டுக்குணங்களிலும் நாடி தொய்ந்த நடையை உடைய தாகிறது. அவஸ்தைப்பாடான பிராணன் உடம்பை விட்டழிகிற பொழுதும், நாடி துர்ப்பல நடையாயும், க்ஷீணநடையாயும் நடக்கிறது.

(அவஸ்தைகுண மொழுங்கில்லாம் நடக்கிற மரணத்தின்முன், நாடி பிரபலமுடையதாகவும், நிதானமில்லாத கெதியாகவும் நடந்து சீவனழியும் பொழுது ஒடுங்குகிறது)

அதிசாரரோகம் பெரும்பாடு இவைகளில் சுரக்குணமிருந்தால் துர்ப்பலநாடி விகாரப்பட்டு நடக்கிறது. அப்படி நடந்தாலும், நாடி துர்ப்பலகதியின் பலனையே அளிக்கிறது.

புராணரோகி நாடி

அனேகநாட் சென்றும் மாறாத நீடித்த ரோகிக்கு நடக்கிற நாடியின் நடை தீரகாமினி.

அந்த வருத்தங்களின் வேகமான குணம், "கோ" என்னும் பிரதானமான கருவியை மறைக்கிறது. இருதயஸ்தானத்தில் ஸ்தாபிக்கிற நாடி தன்னிஷ்டப் பிரகாரம் இயங்குகிற பலனைக் காட்டுகிறது.

சுகதேகர்க்குரிய நாடி நடை

சௌக்கியம், சுகானுபவமுடையராய்ப் பூமியிற் பிறந்து சீவிப்ப வருடைய ஆரோக்கியம் நிலைபெற்றிருக்கிற எந்தக் காலத்திலும், அவருக்கு நாடி அன்னப்பறவையின் நடைதேய்ந்து பந்திக்கிற தன்மை போலும், அல்லது யானையின் நடை ஓய்ந்து நிலைக்கிற தன்மை போலும் நடக்கிறது.

(அன்னப்புள்ளின் தூக்கமான நடையைப்போல் அல்லது யானையின் தூங்கலான நடையைப்போல் நடக்கிறதாம்)

இரத்தோட்ட ஆரம்பஸ்தானநிலை அமலத்தன்மையான லோலிதமும், மந்தத்துவ முற்றாயழிந்து போகாத அசைவும், நாடிக்குத் தீர்க்க நடையையும், சுபலக்ஷணத்தையும் உண்டாகிறது.

(இலேசாயசைய வேண்டிய தென்பதாம்)

“கோ” சுத்தமான பதவையிற் சஞ்சரித்துத் தானம் மாறி, நீதி யூகமான பிரமாணத்தையடைகிறதும், சந்தி நேத்திரஸ்தானங் களுக்குப் பரிசுத்தமான இனமாற்றத்தைச் சங்கற்ப்பிக்கிறதும், உத்தமமான லக்ஷணமென்று சொல்லப்படுகிறது. அதுவும் அமந்தத்துவம், சஞ்சலம் இவைகளினின்றும் ரஹிதமாகிச் சகல நாடிக்கும் உரிய குணங்களைச் சுபலக்ஷணமாகச் செய்கிறதாம்.

தோஷசமத்துவம் பரீக்ஷைக்கு இதயத் தொனியிலுமறியக் கூடியதாகிறது. அந்த இயல்பையுடைய நாடி கெதியாய் நடக்கிற நியாயத்தாலும் அல்லது வருத்தத்தின் குணங்கள் மேலும் மேலு மிருத்து வேதனையுண்டாக்கிற நியாயத்தாலுமிருக்கலாம். உற்பத்தி விகாரப்படாத தமனியின் தர்மப்பிரகாரமான நடை, பரீக்ஷித்து நியாயங் கண்டறிதற்கு மனோதண்டமான சுவாசத்தை விடுகிறது. அல்லது கர்ண்ணரந்திரங்களினாற் கேட்டறிதற்கு ஒலியை உண்டாக்கிறது.

வாய்வு கொடுக்கப்பெறுகிற துவாரம் ஒன்று, அது ரோகத்தின் குணங்களை மாறியெடுக்கிற நாடிக்குரிய தத்துவத்தை விசித்திர மாக வரைந்து காட்டுகிறது. அந்த நாடியின் நடை பின்னம். மற்றும் சமஸ்த ரோகங்களுக்குமுரிய குணங்களழிந்து தோற்றுகிறது. நாடிதர்சனம் அங்குஷ்ட மூலத்திலறிய வேண்டியது. ரோக இனங்களைப் பிரித்தறிந்து அதற்குப் பொருத்தமான அவுஷதங் களை விதிக்கிற வைத்தியர், தான் கொடுத்த மருந்தினால் உண்டாகின்ற விசேஷமான குணங்களின் முடிபை யுக்தித் துவார நேத்திரங்களிலும் அறிந்துகொள்ள வேண்டியது. அதின் பயன் யாதெனின்: அந்த ரோகம் சிதறிந் சில்லறையாகித் துண்டிக்கிற குணமாக அறியப்படுகிறது. அப்படித் துண்டித்த குணத்தை ரோகம், தனக்கொரு விதைமுதலாக அடைந்து வைத்திருந்து இருதயத்திற

காட்டுகிறது. அல்லது அந்தப் பின்னமான குணம் இலக்கணப் பொருத்தமில்லாத நவீன ரோக இனமாக மாறி வளர்ந்து மிகுந்த கோபத்தையுண்டாக்கின. தோஷ சம்பந்தமான குணங்களாக அளிக்கிறது. அந்த அன்னிய அலக்ஷண ரோக குணத்தைப் பிரதியுவமையாகக் கொண்ட அந்தத் தோஷம் எதிர்நோக்கித் தாக்குகிறது. குறைந்த நீசதானங்களிலும் சிறுப்பிரமாணங்களை விலக்கியறியப்படுகிறது. ரோகங்கள் சங்கீரணமாகியுண்டான வித்தியாசமான நாடி ஒரே விதமான நடையின் பயனைக் காட்டுகிறது.

ரோகிகளைப் பரீக்ஷை பண்ணிய மருத்துவன் நடக்க வேண்டிய முறைமை

வைத்தியன் ரோகிகளைப் பரிக்ஷைபண்ணியவுடன், சுத்தமான சலத்தில் ஸ்நானம் செய்ய வேண்டும். இல்லாவிட்டால் இரண்டு கைகளையுமாவது சலத்தினால் சுத்திசெய்யவேண்டியது. அதனால் ரோகிக்கு ரோகம் நாசத்தையடையவும், வைத்தியன் கங்காநதியில் ஸ்நானம் பண்ணின பலனையடையவும் பெறும்.

மேற்கோள் தேரையர் பாடல்

கன்மவுரு நோயதைமுக் கண்கொடறி வுற்றறிந்தார்
தன்மநீ ராடற் சதத்துடனெட் - டின்மையெனி
லங்கைபதந் தூய்மையின்றே லங்குலிபூ வற்றலின்றேற்
கங்கை பதம்புனிறு காண்.

அதுபோலவே ரோகிகளுக்கும் அநித்தியமான தோஷங்கள் கோளாறடையாமல் எப்பொழுதும் சுத்திகாரணத்திற்கு அமைந்திருந்தால் அந்த ரோகங்களைப் பரீக்ஷை பண்ணிச் சமநிலை கண்டறிகிற கைநாடியும் சுத்தமாய் நடக்கும்.

இரத்தத்தின் சுத்திமுகாந்திரம், பயிற்றப்பெறுகிற நாடியின் ஒன்றிப்பு, நபுஞ்சரோகிகளுக்கு எதிர்நோக்கித் தாக்குகிறது. இந்தக் கிரியையினாலே, விகசிதம் சம்வாரம் தாழ்மையடைகின்றன. அதனால் சுத்த நிமேடம் பேசுகிறது. காற்றிற் கறகறக்கிற மூங்கிற் குலத்திற்குப் போலியாக. இந்தக் காரணங்களினால் அந்த வருத்தக்காரரைப் பற்றுகிற பிரதி குணங்கள் நெடுநாட் சென்றும் மாறாமலிருப்பதின் நியாயம். இவர்களுக்குப் பிறக்கும் புத்திராதிகளுமிந்தக் குணமமைந்தவராய் இருப்பரென்பதாம்.

நாடி தர்ப்பணம்

(இரண்டாம் பாகம்)

4. யூநானி மதாந்தர நாடிப்பரீக்ஷை நிதானம்

சிவபெருமான்துதி

வெண்பா

நாடிகுலக் கம்பரியை கன்றுரைக்கத் திங்களராச்
சூடியரு ளீசன் பதந்துதியே - தேடரிய
யூனான்ம தானுசா ரத்தை யுறழ்ந்தெடுத்த
தேனார் வடமொழியிற் றேர்ந்து.

யூநானி மத வைத்தியக் கொள்கையின்படி, நாடிகள் நாபி ஸ்தானத்தில் உற்பத்தியாகிக் கஹஸ்தானங்களோடு காரண மாய்த் தேகத்தில் அந்தர்கதியாகவும், பகிர்கதியாகவும் வியாபித்து உறுப்புக்களைப் போஷிக்கின்றன. அவைகளின் பூர்வாந்தங்களுக் குரிய செயல் வன்மஸ்தானங்கள் காரணமாக நாபிஸ்தானம் தோற்றுவிக்கிறது. அவைகளின் உற்பத்தி சாஸ்திரங்களை அறிந்த வைத்தியருடைய அகங் களிப்புறச் சீவாந்தத்திலும், கை பார்ப்பிக்கப்பெறுபவருடைய குறிப்பிடங்களில், ஒரு இரத்தினப் பரீக்ஷைக்கு ஒப்பாக அந்த நாடி தோற்றுகிறதும், அறிகிறதும், மறுபடி உற்பத்தியாகிறதுமாகிய இயல், இசை, நடை இலக்கணங் களை ஒரு வரிவடிவின் றன்றைபோலவே வெளிக்காட்டியும், மறைத்தும் பிரகாசிக்கச் செய்கின்றது.

ரூஹம் இரண்டு: அவை; அயவானி, நபஸானி என்பன. அயவானி இருதயத்தையும், நபஸானி மஸ்தகஸ்தையும் உயர்ந்த வருணமாக உபகரிக்கின்றன. ஆனால் தாங்கள் அனுபவிக்கிற தில்லை. அந்தச் சுகானுபவமான குணங்களை அனுபவிக்கிறது; இருதயம். அதுபோலவே இருதயஸ்தானத்தில் ஸ்தாபித்திருக்கிற நாடிகளின் நிலைமை, மனுஷருக்குத் தேக சவுக்கியமான குணங்களை உண்டாக்கி அப்பயனை அளிக்கிறது.

அங்குஷ்ட மூலத்திற் பரிவர்த்தனமாகிச் சிகைஷபண்ணுகிற நாடி, மானஸிகச்சிரைகள்; அவைகள் தேகத்தினுள்ளுறுப்பில் தாமரை மலரினுள்ளிருக்கும் பொகுட்டைச் சுற்றிருப்பதாகிய கேசரத்தின் வடிவம்போலே இருதய கமலத்திற் சேர்ந்திருக்கின்றன. இரத்தாசயத்திலிருந்து உதிரத்தை நாடி நரம்பு வழியாக அயலுறுப்புக்களுக்குக் கொண்டு செல்லும்படி கற்பிக்குந் தகைமையுடைய இருதயமானது விரியுந்தன்மையுங், குவியுந் தன்மையுமுடையது. இந்த இரண்டு தன்மையும் வாயுவின் முயற்சி யினாலென்றும் அல்லது நாடியருட்சி கொள்ளுகிற ஸ்பந்தன காரணத்தினாலென்றும் இருவகையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இந்த இரண்டு கிரியைகளின் ஒன்றேயல்லாமல் வேறு காரண மில்லை. சூரியன் உதயம் பண்ணும்பொழுது தோற்றுகின்ற கிரணத்தின் சாயலைப்பற்றிப் பங்கஜமெவ்வாறு விகசிதஞ் செய்கின்றதோ அதுபோலவே இரத்தமோடுகின்ற நிதானக்கிரியை யினாற் தேக ஆரோக்கியத்திற்குரிய அகமலர்ச்சியுண்டாக்கின்றது. அயவானிருஹம் என்பது முதிராத வாய்வு சுத்த பாவகனால் உயர்ந்த வருணமாகப் பெறுவது. அதை உவந்து கொள்ளுகிற மனம் அங்குஷ்ட மூலகாரணமாகத் தேவையான பாகங்களுக்கு விட்டுத் தேஜஸ் முதலிய பிரகாசமான வனப்பையமையச் செய்கின்றது. அந்தக் காந்தி தூரமான உறுப்புக்களையடையும் பொழுது இருத் பதுமம் சம்குசிதமாகிற செயலையளிக்கிறது. இனன் பிரிந்து கொடாத காரண சம்பந்தமான மனுடருடைய தேகத்திற்குரிய சம்பூர்ண ஊக்கங்கெட்டுப் போகிறதுமல்லாமல் உஷ்ண சம்பவமான ரோகமும் நிலைபெறுகின்றது. இந்தக் காலங் களில் அவருக்குரிய சுயஅறிவும் ஸ்வஸ்தமாகாமற் தடை செய்கிற பலனை அளிக்கிறது. தேக உற்சாகத்திற்குரிய ப்ரதீதமான குணங்களைப் பயந்து காயத்தை நடைபெறச் செய்கிற நாடிகள் பத்து.

விளித்தவின் பொருட்டு விகசிதமும், பிளிற்றலின் பொருட்டுச் சம்வாரமும் இரத்தாசயத்தில் கிரமமாய் நடைபெறவேண்டியன. உத்தமகுணமுடைய லம்பாவாம், சோடாவம் என்னும் இந்த இரண்டு நாடிகளின் நுகரும் பண்பின் தொழிலின் சேர்பு கம்பீராதி பேதங்களைக் கொடுக்கின்றன. அப்பொழுது இரத்தாசயம் மாறு பாடான செயல்களை நிக்கிரகிக்கிறதற்கு யூகிக்கிற கோவுடன்

அனுகூலமாகிற ஏதுவுடையதாகிறது. இந் அனுகூலமான பயன் அடையாத தேகிக்கு நடக்கிற உவமையில்லாத நாதம், அதிக நியூனகுணமுடையது. இரத்தோட்டத்தின் ஆரம்பமும் கோஜாதை காரணமாக உற்பத்தியாகிறது.

நியூனகுணமான லக்ஷணம் மூன்று

1. சமதையிற்றிரிபு அல்லது அதர்மகுணம்
2. சுத்தலக்ஷணத்திரிபு அல்லது கஷ்ககுணம்
3. பிரத்யேகபேதம் அல்லது பிரித்தும் பொருள் கொடாத இலக்ஷணம்.

உத்தமமான குணம் மூன்று

1. சமானதை - ஏகரூபமாக ஒலித்து அந்த அக்ஷரத்தின் இலக்ஷணத்தைப் பிழையில்லாமற் பேசி அதற்கு இனமான எழுத்திற்கு மாற்றிவிடுதல்.
2. சாதகுணம் - சுத்தலக்ஷணமான தொனி
3. பிரத்யேககுணம் - அக்ஷரங்களை ஒன்றின்பின் ஒன்றாய் விளங்க உருவகப்படுத்தி விவரணமாய்ப் பேசுமிலக்ஷணத்தையுடையது. வைகறை நண்பகல் எற்பாடு ஆகிய நேரங்களுக்கு முறைப்படி நடக்கிற நாடியிலக்ஷணம்.

நாடிகளின் நவகதிகளாவன

1. தீர்க்ககதி (என்பது) நெடுநடை
2. ஹ்ரஸ்வகதி
3. சமானகதி - சமகதி நிதானமான நடை
4. தூலகதி (என்பது) பாரமான நடை, பருத்தநடை, மந்தநடை
5. கிருசகதி - கிரிசகதி (என்பது) மெலிந்த நடை, லகுநடை, ரத்தஞ்சுண்டியநடை,
6. சமான விஸ்திருதம் - சமநடையிற் பரந்தகதி, சமகதியில் நெடுநடை, சமநடையில் விருத்தியடைந்த நடை
7. பஹிர்கதி - அதிக உன்னதமான நடை, விளங்கக் கூடிய உயர்ந்த இலக்ஷணத்தையளிக்கிறது.

8. அந்தர்கதி- தோற்றாதநடை, அதிக நீசமான பலனையளிக்கிறது
9. உச்சநீசத்வ சமானம் - உயர்ந்த நடை, நீசத்துவமாகிச் சமநடையாக நடத்தல்

லம்பநாடி இனமாற்றாகிறது ரோக சம்பந்தமான உஷ்ணம் அதிகரிக்கிற குணத்தின் காரணம். அந்த மனோகதமான நடை; மனதுக்கு வேதனையைக் கொடுக்கிறது; கோவின் ப்ரதீதமான குணங்களுக்குரிய தாளாண்மையொழுங்கீனமாக இயலுகிறது.

நியூனலம்பநாடி இனமாற்றாகிறது. உஷ்ணமழிகிறதற்குக் காரணம். சுத்த நிமேடம் மாசடைந்த தன்மை ரோகிகளுக்குரிய ப்ரதீதயத்தனமும் நியூனகுணமடைகிற நியாயம்.

சமநடையையுடைய லம்பநாடி அயகிருதியிலக்ஷணம் உடைய தாய் நடத்தல் உண்டாகியிருந்த உஷ்ணகுணம் சரியாய் விடப்பட்ட காரணம். அதிக விஸ்திருதநடை இனமாற்றாகிறது நெகிழ்ந்து செல்லுந்தன்மையான குணத்தை உண்டாக்கி அளிக்கிறது. தன்னுடைய ஸ்தானத்தினின்று யதார்த்தமான அனுமானங்களைக் கற்பிக்கிற ஏதுக்களிலிருந்து நிலைபிறழ்ந்து நடையை அதிகரிக் கச் செய்கிற அந்த நாடியின் எதிர்முகமானது வாரத்தில் சௌடி பயனளிக்கிற காரணம் சங்கலிதமாய் அதிகரிக்கிறது.

மச்சாதாதுவைப் பற்றியுண்டாகும் சிலரோகங்களின் காரணம்

இரத்தாசயத்திலிருந்து சிரசுக்கு செல்லும் நரம்புகளில் "லம்பநாடி" மிக முக்கியமானது. அது அந்த இடத்தில் பூரண சக்தி யுடனிருந்து ஒரு நிருபனைக்போலரசு புரிவதுமன்றி மனுஷருடைய இராசகருவிகளிலொன்றாகிய உச்சி உள் மூளைக்குச் சுத்த உதிரத்தைக் கொண்டு சென்று அங்கே பிரகாசிக்கச் செய்கின்றது. சுத்த இரத்தமோடுவதாகிய குழல்களுள் சிரேஷ்டமான இந்தச் சிரைக்குப் பெலவீனமுண்டாகும் பொழுது சிரரோகமுண்டாகின்றது. உஷ்ணஞ் சம்பவித்தால் அறிவின் பேதமான சித்தப் பிரமையும், குளிரடைந்தால் மூகைக் குணமான மூடத்தன்மையும் உண்டாகும் என்பதாம்.

மேலே கூறிய ரோகங்களைப் பரீக்ஷை பண்ணும் முறை

வைத்தியன்; அந்த ரோகியின் கையைப்பற்றி, தன்னுடைய தற்சனி, மத்திமை, அனாமிகை, கனிட்டை என்று சொல்லப்படா நின்ற நான்கு விரல்களாலும் தொட்டு, நாடியின் நடையைப் பார்த்து அறிந்துகொள்ள வேண்டியது. அப்படிப் பார்க்கும் பொழுது, லம்பன நாடியின் நடை சோதனாவிகற்ப விதிக்கமைக்கப்பெற்ற கனிட்டை விரலின் அந்தம் மையத்தில் தோற்றி நடக்குமிலக்ஷணம், ஒருயச மானைச் சுமந்து செல்லும் இவுளி, தான் நடக்கும்பொழுது பயந்த அதைப்பைப்போலே நடக்கிறதாம்.

அந்த நாடியின் காரணமாகத் துண்டிக்கிற அந்தர்கதியும் ஒரு முதன்மையான பயனைக் கொடுக்கிற செயலைப்போல் அயகிருதி என்னும் நடையை உவமையாகப் பொருந்துகிற ஏதுவுடையதாகி றது. கழுத்தின் மேற்பாகம் குணங்களை அனுபவிக்க மஸ்தகம் பிங்கலசாதியான சிகையைப் சமீபமாகச் சேர்த்து மனசில் நிகழ வேண்டிய சீக்கிர யுக்தியை விரைவாய் எழுப்புகிறதற்குத் தூண்டி விடுகிறது. சூரியன் நாடிபொருத்தமான அங்குஷ்டமூலத்தின்குணம், மேலான அதிகாரத்தையுடையதாய்ச் சாரீர ஊக்கத்திற்குரிய ஏதுக்களை உண்டாக்கிக் குணங்களைக் கொடுக்கிறது.

இதுவரையும் கூறிய நாடிகளுக்குச் சுய ஆதாரமாயிருக்கிற தமனி முக்கியமானதானபடியால், மனுடருடைய மணிபந்தத்தி னடக்கிற நடையைப் பரீக்ஷை செய்கிற வைத்தியர்; தாம் ஜெயம டைந்த முதலாம் இரண்டாமங்குலிகளில் மயங்கி அந்த நடைக்கு உடைந்து போகிறது போற்றோற்றியழிகிறது.

நீசதானத்தைவிட்டு இருதயத்திற்கு வேதனையைக் கொடுத்து நடந்த லம்பநாடியின் சேர்க்கை இனமாற்றாகிறது சேகி. அதற்கு தமனிநாடி முக்கிய காரணமாயிருக்கிறது. நடை உடன்பாடான விவாதம் அதைப் பரீக்ஷைபண்ணியறியப்படும் கையில் ஏற்பாடு பண்ணிக்கொள்ளுகிற நான்காவது விரலில் தோற்றி நடக்கிறது. வேறு நூல்கள் அந்தநாடி தன்னடையைப் பிரதிரூபமாக வரைந்து காட்டுகிற காரணம் பரீக்ஷைபண்ணப் பெறுகிற கையிலல்ல. அது மூன்றாம், நாலாம் விரலில் இனமாற்றாகிறதென்று கூறுகின்றது.

யூனானி வைத்தியசாரம், தோஷசம்பந்தமாகச் சிக்ஷைபண்ணுகிற நடை கோபங்கொண்டு, அங்குஷ்ட மூலத்தில் பரீக்ஷைக்கு நான்காவது விரலிற் பேசுகிறதென்று கூறுகிறது.

கிஜாலிகதி

நாடியின் நடை மான் நடை போன்ற விசித்திரமான உற்பத்தி நிர்மிதமான பலன்களைக் கொடுக்கிறது. அந்த நடையிரட்டித்துக் குதிப்புற்று நடத்தல் கிஜாலி கதிக்கு உவமையாக நடக்கிறது. அப்படி நடந்த நடை பித்தத்தின் கோபமான விகாரமான குணங்களை உண்டாக்கிறது. கையிலேயறியப்பட்டது.

மோஜிகதி

அப்பியாசதானத்தில் நாடியின் நடை கரையிற் புரளும் சமுத்திர அலையைப்போல் முன்வாங்கிப் பின்வாங்கி நடத்தல் அபாயமான மோஜிகதியென்று சொல்லலாம். (மோஜி - தோணி) அது: தேகநிலை, ருதுகாலபேதநிலை, இவைகளுக்குத் தக்கபடி சிரேஷ்டமான குணமுடைய நாடியை மடக்குகிறதற்கு வாயு விஷம குணத்தை அதிகரிக்கச் செய்து அந்த நடையைப் பிறப்பித்துக் கைக்கும் மற்றும் உறுப்பின் விகுதிகளுக்கும் ஏவிவிடுகிறது.

அந்த மோஜிகதி சிலவேளை குக்கியிலிருந்து வாதியை உண்டாக்கிற கிருமியினங்களின் செய்கையால் உண்டான குணத்திலும் நடக்கும். அப்படியிருந்தால் சிலேஷ்மத்தினுடைய நடை மறுபடியுஞ் சேர்ந்து அதிக்கிரமித்து ஆமத்தோடொற்றுமை உடையதாய்க் குரூரமான குணத்தைக் காட்டி நடக்கும். (ஆமாசயத்தில் நிலைத்திருக்கும் பொழுது கபி, வாதநாடியிற் சேர்ந்து குரூரமாய் நடக்கிறதாம். கபி - சிலேஷ்மம்)

கிருமிரோகத்தின் செயற்கையான குணம் ஊர்த்துவ ஸ்தானத்தை எதிர்த்தேறும் பொழுது அதிக உபத்திரவத்தை உண்டாக்கல்; தொந்தரவு செய்கிற கிருமி, அப்படியே உள்ளு றுப்பில் இடைவிடாமல் உலாவும் பொழுது, நாடியும் ஆறுதலில்லாமல் நடக்கிறது. அந்த நாடியின் நடை அங்குஷ்ட மூலத்தினின்று விளக்கி அருத்தாபத்தமான செயலைச் சிக்ஷைபண்ணுகிற

பொழுதும், ஆமத்தின் தொனி பிரத்தியக்ஷமான ஓசையைக் கொடுக்கிற பொழுதும், நாடி கிருமிரோக பர்யாய காரணமென்றறிய வேண்டியது.

உமலிகதி

நாடியின் நடை உமலம் பிபீலிகை, மோரம் என்பனவாகிய இந்தப் பிராணிகளின் நடைக்கு உவமையாகச் சங்கிலிதமாகி இரட்டித்துச் சக்தியோடு நடந்த நாடி மரணத்தைக் குறிக்கிறது.

உமலிநடை உவமானத்தில் பிபீலிகை உவமேயமும், பிபீலிகை நடை உவமானத்தில், மோரகதி உவமேயமுமாகக் கலந்து சங்கலிதமாகிற ஆதிஉவமம் உவமேயத்தில் மோரகதி எழுவாயர்த்தம் உடையதாகத் தோற்றிப் பயனை அளிக்கிற காரணமாக நடை, சுக்கிலதாது சம்பந்தமான இரசசக்தி உடைய நாடியின் நடையை அங்குஷ்டமூலத்திற் தெரிவிக்கிற உமலி உவமானகதி நடக்கிறது. கூறியநாடி; முடிவுக்குரிய இலக்ஷணம் உடையதாகுந் தன்மை, மோரகதியிற் பிபீலிகை நடை; பிரமாணத் திற்கு மிஞ்சிய வாத சிலேஷ்மங்களின் வலிமையைக் கொண்டு நடத்தல் அதைச் சகித்து நடக்கிற பிராணியை மண்ணிற் புதைக்கி றதற்கு ஏமதண்டனை கோவையடைந்தது.

மின்ஸாரிகதி

வாள், கத்தி முதலிய கூரிய ஆயுதங்களால் அறுபட்ட காயங்களில் நாடி மின்ஸாரி கதிக்குவமையாக நடக்கிறது. அந்தக் காயத்திற் கன்றற்பட்ட தலையிரத்தம் சிதறியோடுகிற கெதிக்குத் தக்கபடி, நாடியின் நடை சுமார் பதினெட்டுக் கணமாத்திரை நடக்கிறதாய் இருக்கலாம். அந்தக்ஷத்திர அரிட்டத்தினின்றுந் தப்பிக்கொண்ட தமனிநாடி இருதயஸ்தானத்தில் அந்தர்கதியாய் நடந்தது. நீர்ப்பிடிப்பான வீக்கம் திரட்சி விரணங்களுக்குச் செய்கிற அவதானமற்ற அபக்குவச் சிகிச்சைகளிலும், நாடி இந்தவிதமாக நடக்கிறது. (மின்ஸாரி என்பதைக் கொக்குப் பறவை என்றுஞ் சொல்வார்கள்.)

மனுடருடைய தேகத்தில், விரணம், காயம் முதலிய வருத்தங்களுண்டாகும் பொழுதும், உண்டாயிருக்கும் பொழுதும் மனந் திகிலடையக்கூடிய காருகமேதுஞ் சம்பவித்தால், அப்பொழுது அந்த இரத்தோட்டத்தின் வேகத்திற்கு மின்ஸார கெதியை உவமையாகக் கூறுகின்றது. அப்படித் திகிலடைந் தோடுகிற புண்ணீர் சிதறி முன்நெற்றியை விருத்தியாக்கின்றன. இரத்தாசயத்திற்கு ஆறுதலைக் கொடுத்த அந்த விரணமுண்டான உறுப்பிற்கு விரோதமாக; உபரம் உதிரத்தை இயக்கிவிடுகிற குணம். இந்த மாறுபாடான செய்கை, நாடியின் உத்தமமான திர்யக்கமனத்தை அல்லது அதோகமனத்தை அல்லது ஊர்த்துவ கமனத்தைச் சிக்ஷைபண்ணுகிற கரநாடித்துவாரம் வன்மஸ்தானங் களுக்கும் விடுகிறது. அங்குஷ்டமூலத்தில் நடக்கிற நாடி தேயுவின் தத்துவமான சபரை.

ஜந்பலபாரநியாயம்

கருப்பத்திலிருக்கிற சூனு பூரணவளர்ச்சி உடையதாய்ப் பிரசவம் இன்றைக்கோ, நாளைக்கோ என இருக்கும் தருணம்; நாடி பகைவனிலிருந்து மீண்டு வெற்றியடைந்த ஒரு சிகரியானது தன் வாலை எவ்விதமாக அனுகூலப்படுத்துகிறதோ அது போல நடக்கிறதாம். பித்தமும், சிலேஷ்மமும் அதிக்கிரமித்துக் கோபங் கொண்ட நடையில், தமனியும் தன்னுடைய நடையை உபலக்ஷண மாகத் தெரிவித்த காரணம் அங்குஷ்டமூலத்தில் ஆரம்பமாகிற நடை இரையைக் காத்திருக்கும் ஒரு பூனையின் யத்தனமான குறிப்பு; நாடி ஓட்டம் பூனையின் வாயிலகப்பட்ட ஒரு எலியானது தன் வாலைக் குழைத்துத் துடிப்பதுபோல் ஆடுகிறதாம்.

மூஷிகபுச்சம்போற் குழைகிற இலக்ஷணம் போய்க் கோவைப் போஷிக்கிறது. ஏகஓரம் கனிகிற மோடியான குணமும், தூஸரிதாப மியலுகிற கிரமமான செயலும் ப்ரதீத நிலைமையை உடைய கோவை யிரக்கமுறச் செய்கின்றன. பித்த சிலேஷ்மங்கள் கோபங் கொண்டு குணம் மாறி எடுக்கும்பொழுது இந்தக் குணங்களை உண்டாக்கியளிக்கிறது. பின் கோஷ்டகநாடி சக்கரத்தினாலும் கூறப்படும்.

ஜுலபிகரத லக்ஷணம்

கௌரிநாடியில் க்ஷத்திரம் பட்ட குணத்தில் நடக்கிற சூக்ஷ்ம கதியும், தீரகதியுந் தொய்ந்து நடக்கிறது. அதினுடைய இலக்ஷண மாகிய இரண்டு கூற்றையும், விரலிற் காட்டி நடக்கிறமிருத்துக்குரிய தாது வேறோரினமாக மாற்றிக் கையிலே காண்பிக்க அப்பொழுது தொடர்வது பித்த கபம். இரண்டும் உஷ்ணித்தெழும்பி நடக்கிறது.

(ஜுலபிகரதம் என்பது ஒரு சாதியை இன்னோரினமாக மாற்றுகிற செயல்) பார்கோஷ்டக நாடிசக்கரம்.

மேற்கூறிய நாடியில், க்ஷத்திரம் பட்ட குணத்தில் வடிவத்திற் சிறுத்து தடுக்க இயலாத ஸ்திரமான நடையாய் நடக்கிறது. அதை மர்மஸ்தானங்களுக்கு முதற்காரணமாக மாலினி தாங்கிச் செல்கிறது. இரத்தம் மாலினிநாடி மார்க்கமாக முதல் மர்மஸ் தானங்களைச் சேருகிறது. அப்பொழுது கோநிமேடம் பலம்குன்றி அந்த நாடி போஷணை செய்கிற உறுப்புகளுக்கு மந்தவிதமான பலனை அளிக்கிறது. நடை மத்திமைவிரலில் இரு கூறாகப் பிரிந்து இனமாற்றாகிற வடிவம் ஒரு தராசின் இரண்டு தட்டிலும் வைக்கப் பட்ட சமநிறையைப் போற்றனி விரலின் இரு புடையகளிலுந் தோற்றும்.

வக்கிரகதி

புத்திமந்தம், மெய்மறதி, தடுமாற்றம், குணபேதம் ஆகிய இந்தக் குணங்களில் தோற்றுகின்ற தாதோட்டத்தின் நடை இருதயத்திற்போய் உறுதியாய் நின்று மற்றுமிந்திரியங்களையுஞ் சேருகிறது. அந்த நடைகளுக்கொப்பான இலக்ஷணம் வக்கிரா காரமான ரூக்ஷகுணம், மலபந்தமான வித்தியாசங்களும், அந்த மலசலங்கள் தங்கிப் பிரிந்து செல்லும் தானத்திற் பழக்க வழக்க மான செய்கை சந்தேகமான எண்ணத்திலும் நாடி குடில நடையில் ரூக்ஷகுணமாக நடக்கிறது.

வக்கிரரூபமாகச் சிக்ஷபண்ணுகிற நடையையுடைய நாடியின் முன்னிலையில்றோற்றுகிற தாது ரூக்ஷ குணமுடையதாய்த்,

தோஷ சம்பந்தமில்லாத கோவை வளைந்து நெருக்குகிறது. மனோரதமாகப் பயிற்றுகிற மூளையின் கருவிகளையும், மணிரந்திரங்களையுந் தன்வயமாக்குகிறது. மலபந்தப் பழக்க வழக்கத்தை உண்டாக்கிச் சுகத்தைக் கொடுக்கிற பொழுது அந்த வாதிக்கு நடக்கிறது வாதநாடி.

ஆகம்பிதம் சிக்ஷைபண்ணுகிற பாரஸி, இருதயஸ்தானத்தில் இனமாற்றாகிறது; அங்குஷ்டமூல காரணமாக வன்மஸ்தானங் களிலும் இனமாற்றாகிறது. அந்த நாடி நஞ்சூட்டிய சல்லியம்பட்ட காயங்களிலுண்டான நச்சுநீரையோ, அல்லது தோஷங்களின் விஷமகுணத்தாலுண்டான கெட்ட இரத்தத்தையோ தான் போயடைகிற உறுப்புகளிற் சேர விடுகிறது. அந்த அசுத்த இரத்தி னாலுண்டான கெட்ட குணம் சமானவாயு வேகமான நாடி. அது கோவின் பரிசுத்தமான கிரிகையால் தூய்மையாக்கப்பெற்று, தேகத்தின் மேற்பகுதியாகிய பாலத்திலுறுப்புக்கு யூகத்தைக் கொடுத்து இயங்கச்செய்கிற நாடிக்கு அங்குஷ்ட மூலத்தின் காரணமாகச் சிறந்த இயல்பை உண்டாக்கிறது. அப்பொழுது சபரைநாடியும், ஸௌதைநாடியும் இணங்கி நடந்தால் உண்டாகி இருந்த வருத்தத்தின் கடுமை தணிகிறது.

பரிபூர்ணநாடி கற்பிக்கிற பாரஸி அங்குஷ்டமூலத்திற்றுண்டித்து நடக்கிறது இரத்தம் விருத்தியாகிறது. கோவையடைகிறது அங்குஷ்டமூலத்திற் துண்டித்து நடக்கிற நடை "கோ" சங்கற்பித்து விட்ட பின்னநடையேயாம். அந்த நடையைப்பெற்ற நாடி; தமோ குணமான பலனையுண்டாக்கி, இரகசிய உறுப்புக்களுக்கு விட்டுச் சந்ததி விருத்திக்குரிய இன்பப்பற்றை நினைப்பூட்டுகிறது. அந்த வேட்கை முடியும் வரையும், அங்குஷ்டமூலத்தில் நடைகொள்ளு கிறது; சிலேஷ்ம குணநாடி.

ஸாஹக்புலம்தம்

சுக்கிலநீரைச் சுரக்கப்பண்ணும் சக்தியுடையதும், ஆண் குறிக்கு அருட்சியைக் கொடுத்தும்; விசைத்து நடக்கிற நாடி கூர்ம வடிவமான நாடிச்சக்கரத்திலுதித்த நாடிகளிலேதோ ஒன்று. அதை பித்தத்தின் நல்ல குணமான கோபம் தூண்டிவிட எழும்பி நடக்கி றது. தமனியோடு மருவிக் கையிலே பரீக்ஷைபண்ணப்படுகிறது.

அதற்குத் துணைக் காரணமாயிருக்கிற பித்தத்தின் முதன்மை யான கோபம் எதிர்த்து நடைபெறுகிற செயலையுண்டாக்கிறது. கூர்மவடிவமான தரபத்திலுதித்த உபரகம் சிகைஷபண்ணுகிற செயல் சமுசார விருத்தியின் செயலைப்பற்றி; நிமேஷம் சிகைஷ பண்ணுகிற நாடியின் செயல் ஜெனனவைத்தியத்தைப்பற்றி; இந்தக் குணங்களையமைத்து அங்குஷ்ட மூலத்தில் வெளிப்படுத்துகிற நாடி “ஸாஹுக்புலம்தம்” என்னும் பெயரையுடையது.

(அந்தநாடி) சமஸ்தானத்திற் பரீகைஷபண்ணி அறிகிற நான்காவது விரலிற் பேசுகிற தமனியோடு மருவித் தனக்குரிய இலகூஷணத்தைக் காட்டுகிறதாய் இருந்தாலும் இயல்பு, இசை, நுணுக்கம், உற்பத்தி காரணங்களையும் கணமாத்திரையிலக் கணங்களையும் கூறிய விதிப்படி அப்பியாசஞ்செய்கிற “தவீல” நாடி. அது கருப்பையிலுற்பத்தி காரணமான குணங்களுக்குரிய உண்மைபடிந்த நாடி.

அந்த நாடியின் நடை தோற்றிப் பரிசமாகிற அங்குலியில், லம்ப நாடியின் காரணமாக அகூஷரரூப லகூஷணங்களையும் பேசுகிறது.

மரணக்குறி

பரிமானம் நியூனரூபமாகிற நாடியின் நடை கூடத்தாலறைவது போலறைதல், நிலையற்றுச் சுழன்று கீணோக்கிக் கம்பீரமான நடையாய் நடக்குதல், ஒரு இரதத்தின் சக்கரம்போற் சுழலல்; மரணம் எதிர்பார்த்திருக்கிற குறிப்பை விளக்கினது.

ஜெயமடையாத நாடி பிரதிரூபமான பிரமாணத்தையெடுக்கிறது. அந்தப் பரிமாணம் நாளத்தின் மூலமாகக் கோவை நியூனமாக்கி இதள்களை ஒன்றி மலரச்செய்தால், கோ பிரசவிப்பிக்கிற ஹரஸ்வநடை அங்குஷ்ட மூலத்தில் கீணோக்கி நடக்கிறது. அந்த நடையையுடைய நாடி பயிற்றுகிற அமீகநடையும், லம்பநாடி சிகைஷ பண்ணுகிற தூலாகாரமும் அங்குஷ்ட மூலத்தில் நடக்கிறது (அமீகநடை - பகிர்கதி)

நாடி நடையும், தோஷங்களுக்குரிய இடப்பெயர்ச்சி, காலப் பெயர்ச்சி இவைகளில் மாறி எடுக்கிற குணாரிட்டத்திற்குத் தக்கபடி ஜீவர்களுக்குச் சிருட்டிக்கப்பட்ட விதியும் பலவிதமான ஹீன குணத்தையடைகிறது. கண்டநாளம் கஸ்ரநடையினால் வேயப் பெறுகிறது. அகங்களி கூர்ந்தகற்றாததன்மை தாரதம்மியமான பலனையளிக்கிறது. தண்டனைக்கு வசப்படாத தோஷம் கண்டத்திற் களகளவென்னுஞ் சத்தத்தை உண்டாக்கியது.
(கஸ்ரம் - கபம்)

தோஷங்கள் சங்கீரணமாகிற குணங்களுக்கு ஏற்றபடி நாடியின் அனுகூலமான மறுமொழியை அறிதற்கு அந்த நாடி தானே கற்பிக்கிற பலாபலமான அறிவிலுமில்லை; அதற்கு அனுபவமே வேண்டியது. சுழுமுனாநாடி சம்பந்தமாகச் சிக்ஷைபண்ணுகிற கண்டநாளம் ஹரஸ்வநடை. அது கடியப்பெறாத கபத்தினால் வனையப்பெறுகிறது.

கடிதல் - குற்றந்தீர்த்தல்

சுசஸ்திரிக்குத் தோஷகுணமில்லாத! தராஜம் இச்சையை உண்டாக்கி அல்குற்சந்தி மார்க்கமாக முன்றிலின்கண் பலனைக் கொடுக்கிறது.

!தராஜம் - கருப்பாசயநாடியிற் பிறந்த (கிளைநரம்பு)

நோயற்ற கருப்பாசயநிலைமை கொக்கின் உறக்கத்திற்கு உவமையாகக் கூறப்படுகிறது; !! உரிமை பற்றிச் சீவன் நிலைத்தற் குரிய பெருமை பாராட்டப்படத்தக்கது.

!! உரிமை - கணவன்.

இனி இங்கே, கோஷ்டகநாடி, இம்பிஸாதம், இங்கிபாஜம் முதலாய அகநடை, புறநடை வித்தியாசங்களையும், நாடி கதாங்க இலக்கணங்களையும், முதனூலிற் கூறியபடி சக்கர முறைமையாக அவைகளை எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றன.

கோஷ்டகநாடி

யூநானி மதானுசார நாடிகோஷ்டகம்

கிஜாலி

மிருகஹாவகம்

1. பித்தநாடி பெண்மானின் நடைக்கு உவமையாக நடந்தால் பித்த விருத்தியான ரோகமுண்டாகும். மான் நடைபோன்ற விசித்திர மான நடையைத் துண்டித்து நடக்கிற நாடியின் குணம் இருதயத்தை அடைந்தால் அங்கே நடைபெறுகிற கிரமமான செயல்களை ஒழுங்கீனமாகச் செய்கிறது. அனுக்கத்தை உண்டாக் கியது. இருதயஸ்தானத்தில் நடைபெறவேண்டிய ஒழுங்குகள் நடைபெறுகிறது. நாடியின் பூர்வாந்தங்கள் கற்பிக்கிற கிஜாலிகதி அங்குஷ்ட மூலத்திலும் அதைச் சார்பான வன்மஸ்தானங்களிலும் நடக்கிறது.

மோஜி

தரங்கம்

2. அந்த நாடியின் நடை சிரேஷ்மஸ்தானத்தில் அறியப்பட்டால் கையிலே ஒரு தோணியினாட்டத்தைப்போற்றாக்கி நடக்கிறது. பயங்கர குணமான செயலின் காரணம். நாடியின் பூர்வாந்தங்கள் கற்பிக்கிற நடை மோஜிகதி; அங்குஷ்ட மூலத்திலும் மற்றும் மர்மஸ்தானங்களிலும் நடக்கிறது. அப்பொழுது ஆமாசயத்திற் குரிய சக்கரம் சிகைக்ஷபண்ணுகிற குறிப்பும் அச்சமான குணத்தை, அல்லது தேகிக்குப் பலவீனமுண்டாகிற குணத்தை.

தூதி

கிருமி

3. அந்த நாடி கீடத்தைப்போல் மந்தம் மந்தமாக நடந்தால் கபத்தைச் சகித்துச் செல்கிறது. ஆமதோஷம் சிகைக்ஷபண்ணுகிற செயலின் காரணங்களை விளக்குகிறது. இப்படி நடக்கிற நாடியின் நடை கற்பிக்கிற நடை தூதிகதி அங்குஷ்ட மூலத்தில் அறியப் படுகிறது.

மின்ஸாரி

ஆரா

4. அந்தநடை மயங்கித் தேய்கிறதாக; முன் நெற்றியை ஒரு சூசி முகவியலின் செயல்போலே தோற்றி அடைகிறதற்குக் காரணம் அந்த உபகரணங்களுக்கு உற்பத்தியான சக்கரத்தின் மத்தியில் ஸ்தாபிக்கப் பெற்றிருக்கிற நாடி (சுழுமுனை) இயக்கின அசைவு. இந்த விதமாகவே விரகதாபமுள்ள தராவிலுஞ் சேர அது கனிகிறது, பொசிகிறது. அந்தநாடி பரிசிக்கிற கையிலே சாந்தமும், குழப்பமுமான நடையைக் காட்டுகிறது. அது சகித்துச் செல்கிற மனவேகமான பசிய வாய்வும், அக்கினியின் அம்சமான அச்சக் குறிப்பும் ஒரு சித்திரமான துவராத்தையுண்டாக்கத் தமரிடுகிற செயலின் குறிப்பின் காரணத்தைத் தெரிவித்தன. இந்த நடை கற்பிக்கிற இலக்ஷணம் மின்ஸாரிகதி. அங்குஷ்ட மூலத்திலும் அதற்குரிய மர்மஸ்தானங்களிலும் குணப்படுகிறது.

ஜன பலபார

மூம்ஸேகி, பூம்சம்

5. அந்த நாடி ஸ்தன உறுப்பில் அல்லது சூசுகத்திலறியப் பட்டால் அப்பொழுது அந்த நடை ஒரு உயிரை வதைக்கிறதற்குப் பூனை எதிர்த்துப் போகிற எழுப்பத்தின் செயலைப்போல் நடக்கிறது. நாடியின் பூர்வ அந்தங்கள் கற்பிக்கிற நடை (ஜனபலபாரகதி) மக்களடைகிற அதிஷ்டத்திற்கு அந்த நடை வேதனையைக் கொடுத்துச் சமகுணமாகிற நடை. அங்குஷ்ட மூலத்தோடு மர்மஸ்தானங்களிலுமேதுவுடையது. அப்பொழுது கபபித்தம் கோபங்கொள்ளுகிற செயலின் குணத்தைக் காட்டி நடக்கிறது.

அந்த நாடியின் மனோவேகமான வாயுவின் நடை (மின்ஸாரிகதி) பராக்கில் மக்களுக்குச் சூசுக உறுப்பிலறியப் பட்டால் அதில் ஒரு பாகம். மேஷ்ட்ரத் துவராங்களையும், இருதயத்தையும் சீராக்கிறதற்குத் தாக்கி நடக்கிற செயல். நாடியின் பூர்வ அந்தம் கற்பிக்கிற நடை (ஜனபுல்பாரகதி) புலன்களுக்கு அற்ப வேதனையைக் காட்டிச் சமகுணமாகிற நடை. அங்குஷ்ட மூலத்திலும் மர்மஸ்தானங்களிலும் அறியப்படுகிறது. அப்பொழுது சிலேஷ்ம பித்தங்கள் கோபமான குணத்தைக் காட்டிப் பலனையளிக்கின்றன.

நும்லி

மோர சைம்டி

6. அந்த நாடியின் நடை சைம்டி நடைக்கும், மோரகதிக்கும் சமான குணமாக இணைந்து நடந்தால் அந்த நடை ஒன்றுக் கொன்றெதிர் தாக்கி நடக்கிற செய்கை அப்பொழுது நாடியின் பூர்வாந்தம் சிகைக்ஷபண்ணுகிற நடை நும்லிகதி அங்குஷ்ட மூலத்திலும் மற்றும் மர்மஸ்தானங்களிலும் காரணமுடையது. ரோகிக்கும் பிராணன் விடுகிற நாடி தோற்றிச் சீக்கிரமிருந்து காரணமான செய்கையையுண்டாக்கியது. (சைம்டி நாரெறும்பு, நும்லி - சகோதரப்பட்சி என்றும் மர அட்டையென்றும் சொல்வார் கள். ரோகி - கர்ப்பிணியைக் குறித்தது)

மதலி

ஸலாரி

7. வாயுவின் வேக குணமான அந்த நாடியின் நடை; ஒட்டகத்தின் நடைக்குச் சமானமாகப் பிரிந்து தோற்றாத குணம், மலாத முகைக்குச் சமமாயிருக்கிற பகோரங்களை இன மாற்றாக்கிற குணம். அப்பொழுது அந்த மங்கல குணமான செயல்; மனசைக் கனிவிக்கிறதற்கும் பீஜங்களை இன மாற்றாக்கிறதற்கும் நடக்கி றது. கோபபிற்றுகிற மோடியான குணம் இருபாற் பகுதிக்குமுடைய இரஜஸ் என்னுந் தாதை விழைவிக்கிற செயலை. நிமேஷம் பயிற்றுகிற நடை மதலிகதி; மனசைக் கனிவிக்கிற குணம். அந்த நடை அங்குஷ்ட மூலத்தோடு ஜீவாதாரமான மர்மாஸ்தானங் களிலும், நாடியின் நடை ஒரு சூசிமுகச் செயலின் குணத்தை எப்பொழுது தெரிவிக்கிறதோ அப்பொழுது பலவீனமுண்டாகிறது.

மதரகி

ஹதோடா

8. அந்த நாடி ஹதோட குணத்திற்குச் சமானமான நடையை வாரம் வாரம் சாந்தமும், சாந்தத்திற் குலைந்த நடை உடையதாகவும் மாறி மாறி இணங்கிப் பதினாறாம் சீவநாடியைப் பயிற்றினால் நாடியின் பூர்வாந்தங்களுக்குரிய நிதானக்கிரியை இயக்குகிற நடை 1 மதரகீகதி அது மனதுக்குச் சுகத்தைக்

கொடுக்கிறது. அங்குஷ்ட மூலத்திலும் மற்றும் ஜீவாதாரமான மா்மஸ்தானங்களிலும் மேதுவுடையது. அப்பொழுது அந்த நடை அதிகமான உஷ்ண காரணங்களைத் தெரிவித்தால் மேற்கூறிய சூசிமுகத் தமரகச் செயலுக்கு ஒப்பான காரணக் குறியென்று அறியப்படுகிறது. ருதுவாகும் பருவத்தையுடையவளுக்கு யோனி முகமலா்ச்சிக்கு யத்தனமாகிற காரண குறிப்பு. 1(மதரகி-மனதுக்குச் சுகத்தைக்கொடுக்கிற, குதிரை என்றும் சொல்வார்கள்.)

ஹோகாக்கிராந்த சமானம்

9. அந்த நாடி நடையின் செயல் உபய டகரங்களிலும் உருத்து மறைகிறது. நாடியின் பூர்வாந்தங்களின் நிதானம் கற்பிக்கிற இலக்ஷணம் ஜுலபிகரதநடை. அது அங்குஷ்ட மூலத்திலும் மற்ற மா்மஸ்தானங்களிலும் குணமாகிறது. அந்த நடை திலாசயத்திற் குரிய இரஜஸை இருதயத்திற்குப் புலப்படாமல் அகற்றுகிற குறிப்புடைய செயலின் காரணங்களை எப்ப தெரிவித்ததோ அப்பொழுது இருதயஸ்தானத்தில் நின்று பலனை உண்டாக்கி அளிக்கிற முதற்பொருள் சஞ்சலம், கிலேசம், விசனம், துயரம், நோவு முதலிய சுபாசுப குணங்களிற் சிலவற்றையடைதற்குரிய தருணம். இந்த நடை மா்மஸ்தானங்களில் நின்று இரத்தமோடுகிற சந்தி நேந்திரங்களைத் தடைப்பண்ணினால் சிரசைப் பேதப்படுத்து கிற ஏதுக்களை உண்டாக்கிறது. சிலசமயம் மிருத்துக்கும் காரணம் (ஜுலபிகரதை - அழுகண்ணித் தேவாங்கென்றும் சொல்வார்கள்) இது கௌரிநாடி அக்கிரபாக அந்தங்களைச் சமலக்ஷணமாக்குந் தன்மை கூறுகிறது.

லைஹ்த

விஷமடம்கோர தேநா

10. அந்தப் பாசம் அமையப்பெற்ற பகத்துள் சிறுமையொருமைப் பாடுடையதாயிருந்த 1 தேகம் புலர்ச்சியுடையதாகிறதற்குக் கோரம் தெறிப்புற்று நாள்வீதஞ் சீரழிந்து தாழ்ந்த இனமாய்ப் போகிறது. தேகநாடி உசிதமான குணங்களைப் பொருந்தி உயர்ந்த வருண மாகிறது. கண்டிறக்கப்பட்ட ஏடக்காயின் தன்மைக்கொப்பான அல்குலுள் அற்ப ஐக்கியமாய்ச் சகித்திருந்த தேகம் சந்ததி உற்பத்திக்கு முதற்காரணமான இச்சானுகூலமான செயல்களை

இதம் பண்ணுகிறது; ஜீவனையிரட்சிக்கிறது; ஜனனேந்திரியங்களை வளர்க்கிறது; சுவாசாசயத்திற்கு மற்பவுரிமையுடையது; அதிகமான சுவாசத்தைச் சகித்து நடந்தால் பலவீனமுடையதாகிறது; ஓதியில் இனமாற்றாகிறது.

1தேகநாடி - கௌரிநாடி, லவஸ்த - பசுவின் வால்மயிர் போன்ற வடிவுடைய நாடி ஆதாரமாயிருக்கிற லவஸ்தம் என்பதை முயல் என்றும் சொல்வர்.

நரம்பின் மார்க்கமாக உதிரமோடுகிற பிரத்தியேக லக்ஷணம் மனுடருக்குண்டாகிற பிரகிருதி பேதங்களின் குணத்தைத் தெரிவிக்கிறது. தேசகால பேதங்களினாலும், ரோக சம்பந்தமான குணங்களினாலும் மனுடருக்குண்டாகிற சமகுணம் வித்தியாசப் படுகிறது. சுகதேகிகளுக்கு நடக்கிற நாடி அனேக காலங்களுக்கு நிலைத்து நல்ல பலனைக் கொடுக்கிறது.

யூநானி வைத்தியக் கொள்கையின்படி நாடிகள் இயல்பாய் நடக்கிற ஏகருபமான கதி, துவஜருபமாகக் கையில் எறியப்படுகிற ஏதுக்களில்லை. அந்தக் காரணங்களை அங்குஷ்டமூலம் பேசுகிறது.

(ஏகநடை இரட்டை நடையாகத் தோற்றுவது தோஷங்கள் கோளாறடைந்த தன்மை)

இம்பிஸாதம் (பஹிர்கதி), இந்திபாஜம் (அந்தர்கதி)

முதலாவது சுத்தமான மங்கல நடையைக் கற்பிக்கிற அங்குஷ்ட மூலகாரணத்தை அருட்டி விடுகிறது. "அபின்ன நடை" அந்த நடையையுடைய நாடிக்கு முதற் காரணமாயிருக்கிற கோஜம் குவிந்து மலர்க்கிறதற்கும், மலர்ந்து குவிகிறதற்கும் துணைக் காரணமாயிருக்கிற கெட்டுயிர்ப்பின் காரணத்தைக் சாக்கிரதையாய் முயலுகிறது. பரீக்ஷித்தறிகிற கையில் சோதனாங்குலிகளுக்குப் பிரத்தியேக லக்ஷணமான நடை சமவாதத்தில் இணக்கமுடைய தாக நடக்கிறது.

இரண்டாவது துண்டிக்கிற அமங்கலமான நடையைக் கற்பித்து அங்குஷ்டமூலத்திற் தெரிவிக்கிறது. "பின்ன நடை" சுத்தமங்கல நடையில் நடக்கிற நாடியின் நடையைக் குலைக்கிறதற்குப் பரிச அங்குலிகளில் மாறி மாறிப் பிரதி இலக்ஷணத்தைக் காட்டுகிற செயல் வோலிதக் குறிப்பையுடைய தரபத்திலுதித்த உபரகங் களில் ஒன்று அந்தச் செய்கைக்குக் காரணமாக இணங்கிப் பிரவேசிக்கிறது.

சுட்டிப் பேசிய நாடி ஞானஅறிவு; உபரக முற்பத்தியாகிப் பிரகாசிக்கிற தாபத்தில்; அறியப்படுவதில்லை. இந்தக் கொள்கை தோஷங்களுழன்று திரிகிற வித்தியாசமான குணங்கள் இருதய ஸ்தானத்திலினமாற்றாகிறது. அதை அங்குஷ்ட மூலகாரணம் உறுப்புகளுக்கிசைந்த விகிதப்படி விட்டனுபவிக்கிறது.

ஸௌதை, சபரை, வல்கம் என்பவை முறையே வாதநாடி, பித்தநாடி, சிலேஷ்மநாடி என்றும் கூரம் என்பது ருதிரநாடி யென்றும் பரியாய நாமங்களையுடையன. அவற்றுள் கூரும் தோஷ விகார மில்லாத தமனி நாடியோடு தொகுத்துக் கூறப்பட்டது.

தோஷங்கள் இனமாற்றாகிறது நுணுக்கமுண்டாகிறதற்குக் கடிகிற செய்கை. அந்தச் செயலில்லாத அங்குஷ்ட மூலகாரண மடக்கி வித்தியாசமான இலக்ஷணங்களைக் காட்டி நடக்கிற அறிவு சில பேசப்படுகின்றன. ஸௌதை, சபரை, வல்கம் இவை மூன்றும் மூன்று தோஷங்கள்; கூநம் உதிரமோடுகிற நாடியின் கிளையைச் சேர்ந்தது. வேறு சில சாஸ்திரங்கள் நோய்கொண்ட தேகத்திற் சிக்ஷை பண்ணுகிற நிமேடம் நீச குணமடைந்த நியாயத்தினால் தோஷங்கள் மாத்திரை நிதானமில்லாமல் நடக்கிறதென்றும், சரீரத்தின் சுபாவ குணம் மாறி வித்தியாசமான குணத்தையடைகிற தருணத்திலென்றும், கடவுளாற் சிருட்டிக்கப்பட்ட தேகபேத நிலைமைக்குத் தக்கபடியென்றும் கூறுகின்றன.

நாடிகளின் தத்துவம்

சௌதை பிருதுவி தத்துவமுடையது;
வாததோஷம் இனமாற்றாகிறது
சபரை,தேயு தத்துவமுடையது பித்ததோஷம் இனமாற்றாகிறது
வல்கம், அப்பு தத்துவமுடையது கபதோஷம் இனமாற்றாகிறது
கூநம், வாயு தத்துவமுடையது. உதிரம் இனமாற்றாகிறது.

பிரத்தியேககுணமான தோஷம் விகாரப்பட்ட இரண்டிரண்டாய்த் தொந்திக்கிற தன்மை

தோஷங்கள் சேர்ந்து நடக்கிற நியாயங்களில், பிருதுவி தத்துவமுடைய சௌதை, ரூக்ஷ குணமும் சீதள குணமும் பொருந்தி இயல்பான நிலையில் நடக்கிறது. தேயு தத்துவமுடைய சபரை, பித்தாக்கினியின் சொரூபமானது; அது ரூக்ஷ குணமும், உஷ்ண குணமுமுடையதாய் நடக்கிறது. அப்பு தத்துவமுடைய வல்கம், சலரூபமானது; அது ஸ்நிக்த குணமும் சீதள குணமுடையதாய் நடக்கிறது. வாயு தத்துவமுடைய கூநம் சமானமான ஸ்நிக்த குணமும் உஷ்ண குணமுடையதாய் வனப்புக்குரிய தேஸூ காரணமாய் நடக்கிறது.

இந்த நாடிகளுள் வல்கம் தொந்தநடையில் ஸினிக்த குணமும் சீதள சுபாவமுடையதாயணிவிரலிற் சூழ்ச்சியுற்று நடக்கிறது. மனுஷருக்கு நித்தியமும் ஒழுங்காய் நடைபெறுகிற இந்தக் குணங்களில் செயற்கை குணமான தோஷம் இடையிற் சம்பவிக்கும் பொழுது ருதிரநாடி முதன்மையான அதிகாரம் உடையதாகிறது.

இம்பிஸாத பேதம்

தவீலம் (தீர்க்காகாரம்)

தவீலம் – தீர்க்கநடை

எந்த நாடியுந் தன்னடையிலிருந்து ஒரு மாத்திரைக்கு மேலதிகமாய் நடந்தால் அதற்குத் தீர்க்க நடையென்று பெயர். அந்த நடையில் உஷ்ணமழாவி நடந்தால் அதற்கு வாலிகதி என்று பெயர்.

கஸீரம் – ஹ்ரஸ்வநடை

நான்காவது விரலில் மாத்திரை குறைந்து நடக்கும்பொழுது வாதபித்த நாடிகள் தங்களுக்குரிய இயல்பான நடையிற் குறைந்தும் கபநாடி தனக்குரிய நடையில் தீர்க்கமாயும் நடந்தால் அதற்கு ஹ்ரஸ்வ நடையென்று பெயர்

சமானநடை

எந்த நாடியும் தமனியின் நடைக்குக் குறையாமல் நடக்க வேணும். பித்தநாடியின் நடை லேசாகக் குறைந்திருந்தால் ருதிர நாடி அந்தக் குறைந்த நடையை உஷ்ணகாலத்தில் தன்னடை யுடன் சேர்ந்து நடக்கிறது.

அரீஜம் (ஸ்தூலாகாரம்)

ஸ்தூலம்

வாதநாடி தனக்குரிய இயல்பான நடையிற் கூடியும் சிலேஷ்ம நாடியும், தமனியும் தங்களுக்குரிய நடையில் ஒன்று அல்லது இரண்டு மாத்திரைகள் குறைய நடந்தால் அதற்கு தூல நடை யென்று பெயர்.

கிருசம்

கபநாடி விளக்கினொளிபோற் பிரகாசமாயும், வாதமும், பித்தமும் கோபங்கொண்டு நடந்தாலும் அல்லது மந்தமாய் ரூக்ஷ குணமாய் நடந்தாலும் அந்த நடைக்கு கிருச நடையென்று பெயர்.

சமம்

எந்த நாடியும் ஒன்றுடனொன்று கோபங் கொள்ளாமலும் தன்னிலை தவறி நடவாமலுமிருந்தால் அதற்குச் சமநடையென்று பெயர்.

உமகம் (பஹிர்கதியாகாரம்)

பஹிர்கதி

ஒவ்வொரு நாடியும் முழுப் பலத்துடன் துரிதமாகவும் ஒன்றுடன் ஒன்று சேராமலும் பிரகாசமாயும் நடந்தால் அதற்கு பஹிர்கதி என்று பெயர்.

அந்தர்கதி

ஒவ்வொரு நாடியும் ஒன்றுடனொன்று வெம்பிப்பெலன் குறைந்தும்; தைரியமாய் நடக்க இயலாமற் கஷ்டத்தையடைய அப்பொழுது கபநாடி முழுப்பெலத்துடன் நடந்தால் அதற்கு அந்தர்கதியென்று பெயர்.

சமானகதி

ஒவ்வொரு நாடியும் தன்னடையிலிருந்து அற்பம் கூடியும், குறைந்தும் ஒன்றுடனொன்று தொந்தப்படாமல் இணங்கி நடந்தாலும், அற்ப உஷ்ணமாய் நடந்தாலும் அதற்கு சமநடை என்று பெயர்.

அன்ய சக்கரம்

முதலாவது நாடியின் பலாபலம்

அங்குஷ்டமூலநடை – இருதயவியக்கம், ஸீக்கிரசாரி – ஸபலம்

வாயுவின் வேகமான நாடியின் நடை சேர்க்கையிற் பகைத்து இணங்கி நடக்கிற குணம் மாமிசதாதின் குணத்தை மாற்றிச் சீக்கிர மான நடையுடையதாய் அசைந்து மறைகிறது. சுரரோகத்தைத் தெரியப்படுத்துகிறது, தெரியாமலொழிக்கிறது. ஸம்வாரத்திற்குரிய இதழ் மூடகுணத்தையனுசரிக்கும் பொழுது இருதயத்தில் பிரபல மான குணமறியப்படுகிறது.

மந்தஸாரி – துர்ப்பலம்

சாந்தமாயும், கெதியாயும் பகைத்து நடந்த நாடி கையிலே இணங்கி நடக்கிற செயலைக் காட்டினாலும், நிமேடக் கிரிகை சீக்கிரமான முயற்சியுடையதானால், அப்பொழுது இருதயம் துர்ப் பலமான அறிவைப் பெறுகிறது; அங்குஷ்டமூலம் மந்தமான நடையை நடக்கிறது.

அங்குஷ்டமூசமதை – இருதயமோததிலம (சுகபலம்)

அந்த நாடியின் செயல் இருதயத்தைப் பற்றிய உணர்ச்சி பலவிதமான தீவிர வேதனையில்லாமல் இணங்கியிருந்தாலும், தீரகதி முற்றுமுழுதாய்ப் பிரமாணத்தை மிஞ்சி நடக்கிற இலக்ஷணத்தை எடாமல் அதில் அற்ப பகுதி உடன்பாட்டிலக் கணத்தைப் பொருந்தியிருந்தாலும் அந்தச் சிறிய பாகம் பிரத்தியக்ஷமாக்கின குணம் சமபலன்.

இரண்டாவது நாடியின் நடையின் காரணம்

தூக்கமோ அல்லது கெதியோ

சமதை – ஸரி (ஊறுகிற)

அந்த நாடியின் நடை கையிலே தாக்கிக் கெதியாய் நடக்கிற செயல் தேகத்தில் உஷ்ணமதிகரித்து விசேஷமான குணங்களை வெளிகாட்டுகிறது.

மந்தஸாரி – வதி (சாஸ்த்திர முறைப்படி லோலிதமாகிற)

கையிற்றாக்கி நடக்கிற செயல் அடக்கப்படாத சாந்த குணமுடையதானாலும், அந்தத் தேகத்தின் குணம் மாறி சரருது காலத்தில் அதிக பகிரங்கமான குணங்களை உண்டாக்கிற நியாயத்தை எடுக்கிறது.

அங்குஷ்டமூல ஸீக்கசாரி – இருதய சுகநடை

அந்தநாடி துரிதகதிக்கும், மந்தகதிக்கும் பொதுத்தன்மையாக அசைகிற குணம், பின்பற்றின கையிற் பேசுகிறது. அந்தச் சரருது காலத்தில் மேற்கொண்ட உஷ்ணம் சமகுணமான வினையில் நடையை வெளிப்படுத்தினதாக.

மூன்றாவது ஆகிருதி (ரூபம்)

நரம – மிருது

இயற்கையாய்ப் பிறந்த சூடு அந்த நாடியின் நுண்ணிய துவாரத்தில் வித்தியாசமான குணங்களையுண்டாக்கிறது. நிமேடம் பயிற்றுகிற குறுநடை அங்குஷ்ட மூலத்தில் ஸ்நிக்தகுணமாக நடக்கிறது. அது மற்றும் மர்மஸ்தானங்களிலும் காரணமாகிறது.

இது பராஸிகதி அங்குஷ்ட மூலத்தில் துண்டிக்கிற காரணம். நாடி இந்திரகோபமென்னும் பூச்சியைப்போலும், மானின் முலை மடியைப் போலும், மந்தாரைப் புஷ்பத்தைப்போலும் தோற்றுவது, மிருது, நரமசொரூபம்.

சகத்கம் – கடினம்

அந்த நாடியின் நுண்ணிய துவாரங்களில் உஷ்ணஞ் சம்பவியாதிருந்தால் அது ஞானேந்திரியங்களை அடைகிறது. நிமேடம் புரிகிற பாரஸிகதியினிலக்ஷணம் வேற்றுமைப்பட்டு அங்குஷ்ட மூலத்திற் பின்ன நடையாக நடக்கிறது. நாடி, சந்தனக் கட்டை, எலும்பு, பரல் இவைகளைப்போல் தோற்றுவது கடின சொரூபம்.

சுகானுபவம சமம் – சமம் சுகானுபவம

நடையைச் சிந்திவிட உரிய குணத்தை மாற்றி மத்திம குணமான செயலையெடுப்பது அங்குஷ்ட மூலத்திற் பயன்படுவது அரிது; அது கர்க்கசமானது: அதிக கடூரமானதுமல்ல, அந்த நடை அதிகமாய் வளைந்தது அதனால் ஞானேந்திரியங்கள் சுகத்தை அனுபவிக்கின்றன. நாடி பஞ்சுபோல் மெதுமையாயும், தாமரைப் புஷ்பம் போல் மிருதுவாயும், பட்டு நூலைப்போல தூய்மையாயும் தோற்றுவது சமசொரூபம்.

நான்காவது - பிரமாணம்

அங்குஷ்ட மூலம், சந்திகள் நடை – இருதய இயக்கம்
அளவின்கூறு பிரிந்துசெல்கிற – இரத்தம் பூரணமான

அந்த நாடி மூடமாயும், சீக்கிரமாயும் அசைகிறபொழுது, அதிற் சகித்து நடக்கிற இரத்தம் சந்திகளில் தங்கிப் போஷிக்கிறது. ஞானேந்திரியங்கள் திருப்தியடைகிறது. ஒருபோது ஜீவநாடி பூரணமான அறிவை வளர்க்கிறதாயுமிருக்கலாம்.

அங்குஷ்ட மூலம், திரவமாக்கிற – ஸ்வல்ப உதிரம்

சந்திகள், மயக்கமற்ற – ஸ்வல்ப உதிரம்

அந்த நாடியிலோடுகிற உதிரம் துளிதுளியாயூறுகிற செயல், தோற்றுகிற காரணம் மந்தமான குணத்தைப் பெற்று உயர்ந்த வலிமையுடைய மனசைக் கனிவிக்கிறதற்கும், நிமேடம் மறைத் திருக்கிற உதிரத்தையும், பொருத்துக்களில் நிலைத்திருக்கிற உதிரத்தையும் இனமாற்றாக்கி விடுகிறதற்கும்.

சுகநடை – சமம்

இரத்தம் அருகி அருகித் துவாரத்தில் அசும்பி நடக்கிற காரணம் நாடி இணைகிறதற்குமல்ல, போஷிக்கிற நியாயத்திற்காக வுமல்ல, சமபிரமாணமாக மர்மஸ்தானம் அங்கீகரிக்கிற காரணம். நரம்பின் பொருத்திடங்களிற்றங்கிய அற்ப பிரமாணமான இரத்தத் தின் குணம் மாறிப் போகிறதற்குத் தகுந்த பலனை உண்டாக்கி விடுகிறது.

ஐந்தாவது ஸ்பர்ஸம்

அங்குஷ்ட மூலநடை – இருதய வியக்கம்

கரம – உஷ்ண

நாடி நடை தெறித்து நடக்கிற சமயம் அந்த நாடியின் ஸ்பர்சம் உஷ்ணமுடையதாயிருந்தால், ப்ரதீதமான குணங்களையுடையதோ அந்த இரத்தத்தை உஷ்ணகாலத்தில் வித்தியாசப்படுத்திச் சுரத்தை உண்டாக்கிறது. அப்பொழுது நடக்கிறது சூடதிகரிக்கிற குணநாடியின் அறிவு.

ஸரதம் – வீதம்

நெகிழ்ந்து செல்லுதல் – குளிர்

தாதோட்டம் தன்னடையைச் சிந்துகிற தருணம் நாடி ஸ்பர்சம் சீதள குணமாகமாறி நடந்தால், ப்ரதீதமான குணங்களையுடைய கோ மேற்கூறிய சூடான இரத்தத்தை வேறுகுணமாக்கி அல்லது சீதகுணமாகத் தானே மாற்றி, மனசுக்குரிய தீவிர வேதனையான நாடியறிவைச் சர ருதுகாலத்தில் தெரியப்படுத்துகிறது.

அங்குஷ்ட மூலநடை – இருதயவியக்கம், சுகபலம் – சம

நடை சிதறி நடக்கிறபொழுது அந்த நாடி மாற்றி எடுக்கிற சீதோஷ்ண குணங்கள் சமலக்ஷண முடையவைகளாயிருந்தால், ப்ரதீதமான குணங்கள் செறிந்த கோவின் நிமேடம் கற்பிக்கிற சமநடை அங்குஷ்டமூலத்தில் நடக்கிறது.

ஆறாவது சாத்தியாசாத்தியம்

அங்குஷ்ட சூடுடைய – இருதய இரத்ததோட்ட ஆரம்பம் கெதி

அந்த நாடியின் சென்னி ஆடுகிற இரத்தாதார உறுப்பில் யாதேனுந் துவராம்கண்டு அல்லது அக்கவாடம்விரிந்து அற்பமா யொன்றுகிற தேகத்தின் குணம் முப்பத்தைந்து நாட்கள் சுகமுடையது. ஞானேந்திரியங்களின் உணர்ச்சிக்குத் தடைபற்றி இருக்கிற தோஷம் முறைபிறழச் சாத்தியகுணமாகிறது. இதற்கு அக்ஷரரூபகம், நாடி ஒரு ரேகாமாத்திரையில் "கம்" என்று, அல்லது "டம" என்று ஒலித்தல்.

அங்குஷ்ட மூலநடை – இருதய வியக்கம்
காதம் பழுதடைகிறது – விபரீதமான

அற்பமாயொன்றி விரிகிற கவாடம் அசைவற்றிருந்தாலும், அல்லது இயல்பிலேயுள்ள துவாரங்களில் மாறி நடைபெற்றாலும், நாற்பாதம நாளில் தாதுக்கள் கிரமந்தப்பி நடக்கிற பயனுடைய தாகின்றன. ஞானேந்திரியங்களைத் தடைசெய்கிற பாசத்தின் செயல்மூடி அசாத்திய குணமாகிறது. இதற்கு அக்ஷரரூபம் ஒரு விநாடியில் "ட்ட" என்று முப்பத்தைந்து முறை பேசினாலும் "ட" என்பது நான்கக்ஷரத்தில் வடமொழி வைத்தியநூலிற் கூறிய விதிப்படி எந்த எழுத்துடனாவது ஒலித்தாலும் அசாத்தியம்.

அங்குஷ்ட மூலநடை – இருதய வியக்கம்,
துண்டியாமல் நடக்கிறது – சமகுணம்

ஒழுங்கீனமாகிற அந்தத்தாது அனேக நாட்களுக்கு நிலைத்து நடவாமல் அற்ப தினங்களுக்குமாத்திரம் கிரமந்தப்பி நடக்கிற குணத்தைக்காட்டி நடந்தால், நாடியின் நடையையறிதற்கு முதற் காரணமாயுள்ள இரத்தோட்ட ஆரம்பம் கெதியாய் அசைகிறது.

இரத்தாதாரமென்னும் இயந்திரத்தில் இடையிற் சம்பவித்த மாறுகண் திருந்தி ஒற்றுமையுடைதாகிறது. நிமேடம் யாப்பிமான அறிவைக் கற்பிக்கிறது.

ஏழாவது - ஸ்திதி

அங்குஷ்ட துமீதமான – இருதய பிரமாணத்தைக் கடந்த

பரிசிக்கிற கையிலே வாயு வேகமான அந்தநாடி கிரமாக்கிரம சங்கலிதமாகச் சிக்ஷைபண்ணுகிற நிலைமை கெதியாய் நீசகுண மாகி, இரத்தசுத்தியறையின் தற்காப்பாயுள்ள இதனை ஒழுங்கீன மாகச் செய்கிறது. அப்பொழுது ஞானேந்திரியம் பலவீனமாகிறது.

அங்குஷ்ட மூலநடை – இருதய வியக்கம்

தத்துவமான – தைரியமான

சம்குசிதமாகிற மாத்திரையைச் சரியான ஸ்திதியில் புரிகிற தற்கு, இருதயகமலம் விரிந்து கொடுக்கும்பொழுது, கிரமாக்கிரம மான சங்கலித நடையை உண்டாக்கின அந்த நாடி; வழுக்கினால் அல்லது அற்ப தூரம் நடந்து நின்றுவிட்டால், நிமேஷம் கற்பிக்கிற தைரியமான நடை அங்குஷ்டமூலத்திலும் நடக்கிறது.

துண்டிக்கிற இருதயத்திற்குக் களிப்பைக் கொடுக்கிற – சமகுணமான

அந்த நாடியின் சமநிலை கர்ன்னபரம்பரையாய் இயற்றி வந்த பயிற்சியையும் விளக்குகிறது. கையிலேயிணங்கி வெறுத்த சங்கலிதமான நடை ஸ்திரி புருஷ சங்கம ஐக்கியத்தைப் பிரதி பலனாகவும் அடைகிறது. நிமேஷம் பயிலுகிற சமஸ்திதி பாலியர் அறிவையடைந்திருக்கிறது.

ப்ரஸ்தார சக்கரம்

அக்ஷரவடிவமானது இது முதநூலில்

நாகர எழுத்தில் விதித்திருக்கிறது.

நாடிகள் பிரமாணத்தைக் கடந்து நடக்கிற நடை சில குணங்க ளில் உருபழிந்து சக்கரத்தில் அவலக்ஷணமுண்டாக அதிலமையப் பெற்றுள்ள அக்ஷரம் வித்தியாசமான இலக்ஷணங்களைக் காண்பிக் கிற பயனைக் கொடுக்கிறது.

அந்த நாடிகள் துவிகுணமாக நடக்கும்பொழுது இரண்டெழுத்தின் வடிவமாகவும், திரிகுணமாக நடக்கும்பொழுது மூன்றெழுத்தின் வடிவமாகவும், ரஞ்சனகதி இலக்கணங்களை அமைத்துக் காட்டுகின்றன. துவிகுணத்தில்: தீர்க்க, ஹ்ரஸ்வ, சமநடைகளை அக்ஷரமுறைப்படி தெளிவாயடித்துப் பேசும். திரிகுணத்தில்: விஸ்திருத, ஹ்ரஸ்வ, அந்தர்கத, பஹிர்கத, தூலாகார, கிருச சமநடைகளை அக்ஷர முறைப்படி அடித்து ஒலித்து நடக்கும்பொழுது அந்த இலக்ஷணம் தெளிவாகத் தோற்றுவது அருமை. அப்பொழுது அது துர்ப்பலமானதாயிருக்கின்றது. ஒலி வண்டினிசையைப் போலும், முகிலினிரைச்சலைப் போலும் எழுத்தில்லா ஒலிபோலுமுணரப்படும். ஆனால் சில ரோகங்களில், திரிகுணத்திலும் இரண்டெழுத்துக்களில் ஸ்பர்ச கதியியலைப் பொருந்தி நடந்தால் அந்த நாடியின் ரஞ்சனத்தொனி தெளிவாய் அறியலாம்.

புரஸ்தார சக்கரவிரிவுரை

இதில் நாகர அக்ஷரங்கள் இருக்கவேண்டிய இடங்களுக்கு. தமிழ் எழுத்திற் சிலவற்றையும், வடமொழி தென்மொழி இரண்டிற்கும் பொதுவாயுள்ள சில எழுத்துக்களையும், குறிப்பாகக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது; சமஸ்கிருதத்தில் (அம்) என்று உச்சரிப்பதாகிய எழுத்து இல்லாதபடியால் அந்த இடங்களைவிட்டு ( ) இந்த அடையாளமிடப்பட்டிருக்கிறது.

முதலாவது – துவிகுணம்

துவிகுணத்தில். வாதநாடி நாகர எழுத்தில் மூன்றாம் "த" என்னும் அக்ஷரவடிவமாக அடித்து, முப்பத்திரண்டாம் "ஸ" என்னும் அக்ஷர வடிவமாக ஒலிக்கும்பொழுது தீர்க்கநடை பரிச இலக்ஷணம் "த", கதியிலக்ஷணம் "ஸ". 1

குணத்தில், பித்தநாடி சுட்டிய மூன்றாம் "த" என்னும் அக்ஷர வடிவமாக அடித்து, முதலாம் "க" என்னும் அக்ஷர வடிவமாக ஒலிக்கும் பொழுது தீர்க்கநடை. பரிசஇலக்ஷணம் "த", கதியிலக்ஷணம் "க". 2

சுட்டிப் பேசிய குணத்தில் சிலேக்ஷ்ம நாடி சுட்டிய "த" வடிவமாக அடித்து, நாகர எழுத்தில் "ய" என்னுமக்ஷர வடிவமாக ஒலிக்கும் பொழுது தீர்க்கநடை. பரிச இலக்ஷணம் "த", கதியிலக்ஷணம் "ய". 3

ஸௌதை, நாகர எழுத்திற்கு "ஹ" என்னும் அக்ஷர வடிவமாக அடித்து, முப்பத்திரண்டாம் "ஸ" என்னுமக்ஷர வடிவமாகப் பேசும் பொழுது ஹ்ரஸ்வ நடை. பரிசகதியிலக்ஷணங்கள் முறைப்படியே இந்த எழுத்துக்கள். 4

பித்தநாடி, ஹ என்னும் அக்ஷரவடிவமாக அடித்து, முதலாம் "க" என்னும் அக்ஷர வடிவமாகத் தணந்து நடக்கும் பொழுது ஹ்ரஸ்வ நடை. பரிசம் ஹ, கதியிலக்ஷணம் "க". 5

வல்கம், ஹ என்பதைப் போலடித்து, "ய" என்பதைப் போல் ஒலிக்கும் பொழுது ஹ்ரஸ்வநடை. பரிசஇலக்ஷணம் ஹ, கதியிலக்ஷணம். "ய". 6

வாதநாடி, யகரம்போலடித்து, ஸ என்பதைப் போலொலிக்கும் பொழுது சமநடை பரிசம் ய, கதி ஸ. 7

சபரை, யகராகாரமாகத் தடித்து, முதலாம் ககராகாரமாகத் தணந்து நடக்கும் பொழுது சமநடை. பரிசம் ய, கதி க. 8
(தடித்தல் - பிரகாசித்தல்)

வல்கம், யகரவடிவமாக அடித்து, யகர வடிவமாக ஒலித்து நடக்கும் பொழுது சமநடை. பரிசகதியிலக்ஷணங்கள் ய. 9

ஸௌதை, முதற்குறித்துப்பேசிய எழுத்து, த என்பதைப் போலடித்து, வகரத்தைப் போலொலிக்கும் பொழுது தீர்க்ககதி. பரிசம் த, நடையிலக்ஷ்ணம் வ. 10

சபரை, “த” என்பதைப் போலடித்து, (வடமொழி அக்ஷரம்) ( ) என்பதைப் போலொலித்து நடக்கும் பொழுது தீர்க்கநடை பரிசம் த, கதி ( )11.

வல்கம், “த” என்பதைப்போலும், “ய” என்பதைப்போலும் தடித்து, தணந்து நடக்கும் பொழுது தீர்க்ககதி. “த” கரம் பரிசஇலக்ஷணம், யகரம் கதியிலக்ஷணம். 12.

ஸௌதை, ஹ என்பதைப்போலடித்து, வ என்பதைப் போலொலிக்கும் பொழுது, ஹ்ரஸ்வநடை. ஹ பரிச இலக்ஷணம் ஹ, கதியிலக்ஷணம் 13.

சபரை, ஹ என்பதைப்போலடித்து (கிரந்தக்ஷரம்) ( ) என்பதைப் போலொலிக்கும் பொழுது ஹ்ரஸ்வநடை. பரிச இலக்ஷணம் ஹ, கதியிலக்ஷணம். ( ) 14.

வல்கம், ஹ என்பதைப் போலடித்து, ய என்பதைப் போலொலிக்கும் பொழுது ஹ்ரஸ்வநடை. பரிசம் ஹ, கதி ய. 15.

வாதநாடி, பரிசக் குறிப்பில் ய கர வடிவத்தையும் நடைக்குறிப்பில் கரவடிவத்தையும் காட்டி, இந்த எழுத்துக்களில் முறைப்படி அடித்தொழிக்கும் பொழுது அந்த நடை சமநடை.16.

பித்தநாடி, பரிசக் குறிப்பில் ய என்பதைப்போலும், நடைக் குறிப்பில் (சமஸ்கிருத எழுத்து) ( ) என்பதைப் போலும் முறையே அடித்து ஒலிக்கும் பொழுது சமநடை. 17.

கபநாடி, பரிசக்குறிப்பினியல்புக்கும், நடையினியல்பிலும், ய என்பதைப் போற்றோற்றி நடக்கும் பொழுது சமநடை. 18.

ஸௌதை, பரிசக் குறிப்பில் ஸ என்பதைப் போலும், நடையின் குறிப்பில் வ என்பதைப்போலும் முறையே அடித்தொலிக்கும் பொழுது தீர்க்கநடை. 19.

சபரை, பரிசக் குறிப்பில் ஸ என்பதைப்போலும், நடையின் குறிப்பில் நாகர எழுத்திற்கு ( ) என்பதைப்போலும் அடித்தொலிக்கும் பொழுது தீர்க்கநடை. 20

வல்கம், பரிசக் குறிப்பில் ஸ என்பதைப்போலும், நடையின் குறிப்பில் ய என்பதைப்போலும் முறையே அடித்து ஒலிக்கும் போது தீர்க்கநடை. 21

ஸௌதை, பரிசக் குறிப்பில், க என்பதைப்போலும், நடையின் குறிப்பில் வ என்பதைப் போலும் முறையே அடித்தொலிக்கும் போது ஹ்ரஸ்வநடை. 22

சபரை, பரிசக் குறிப்பில், க என்பதைப்போலும், நடையின் குறிப்பில் ( ) என்பதைப் போலும் அடித்து ஒலிக்கும் பொழுது ஹ்ரஸ்வநடை. 23

வல்கம், பரிசக் குறிப்பில் க என்பதைப் போலும், நடையின் குறிப்பில் ய என்பதைப் போலும் அடித்தொலிக்கும் பொழுது ஹ்ரஸ்வ நடை. 24

ஸௌதை நாடியின் ஸ்பர்சம் ய என்னும் அக்ஷர வடிவமாகவும் நடை வ என்னும் அக்ஷராகாரமாகவும் முறைப்படி எழுத்துகளில் குலக்கமான குணத்தைக் காட்டும் பொழுது சமநடை. 25

சபரையின், ஸ்பர்ஸம் ய போலும், நடை, குறிக்கப்படாத எழுத்து ( ) ஒலித்துக் காட்டும் போது சமநடை. 26

வல்க நாடியின், ஸ்பர்சமும், நடையும் ய என்னும் அக்ஷரவடிவமாக. குலக்கமான குணத்தையும் காட்டினால் அந்த நடையைச் சமநடையென்று சொல்லப்படும். 27

திரிகுணம்

திரிகுணத்திலும், துவி குணத்திற்குக் கூறிய முறைப்படி பொது எழுத்துக்களையும், சிறப்பெழுத்துக்களையும் குறிப்பாகக் காட்டப் படும்.

வாதநாடி நாகர எழுத்தில், மூன்றாம் "த" என்னும் அக்ஷர வடிவமாகத் தோற்றி, முப்பத்திரண்டாம் "ஸ" என்னும் அக்ஷர வடிவமாக ஒலித்து; "வ" என்னும் அக்ஷர வடிவமாக ஸ்திதியை எடுக்கிறது. இதில்: பரிச இலக்ஷணம் தகரம் சமநடை: கதியிலக்ஷணம் ஸகாரம் தூலநடை: ஸ்திதியலக்ஷணம் வகரம் பகிர்கதநடை. 1

பித்தநாடி தன் நடையை த என்னும் அக்ஷரவடிவமாகப் பிறப்பித்து, ஸ என்னும் அக்ஷர வடிவமாக ஒலித்து, ( ) என்னும் அக்ஷர வடிவமாக மறைக்கிறது. பரிச இலக்ஷணம் தகாரத்திற் சமநடை; கதியிலக்ஷணம் ஸகாரத்தில் தூலநடை; ஸ்திதியி லக்ஷணம் ( ) என்பதில் அந்தர்கத நடை. 2

கபநாடி தன்னடையை, த என்னும் அக்ஷர வடிவமாகப் பிறப்பித்து, ஸ என்னும் அக்ஷர வடிவமாக ஒலித்து, ய என்னும் அக்ஷர வடிவமாக ஸ்திதியை எடுக்கிறது. பரிச இலக்ஷணம் தகாரத்தில் சமநடை: கதியிலக்ஷணம் ஸகாரத்தில் தூலநடை; ஸ்திதியிலக்ஷணம் யகாரத்தில் விஸ்திருத நடை. 3

ஸௌதை, த என்பதைப்போற்றோற்றி, க என்பதைப் போல் ஒலித்து, வ என்பதைப்போல் நிலைமையை எடுக்கிறது. பரிச இலக்ஷணம் தகாரத்தில் சமநடை; கதியிலக்ஷணம் ககாரத்திற் கிருசநடை; ஸ்திதியிலக்ஷணம் வகாரத்தில் பகிர்கதநடை. 4

சபரை,த, க, () என்னும் அக்ஷரங்கள் வடிவம்போல் முறைப்படி பிறப்பித்து ஒலித்து மறைகிறது. பரிசலக்ஷணம் தகாரத்தில் சமநடை; கதி - ககாரத்தில் கிருசநடை; ஸ்திதி ( ) என்பதில் அந்தர்கத நடை. 5

வல்கம், த,க,ய என்னும் அக்ஷரங்கள் வடிவம்போல் முறைப்படி பிறப்பித்து ஒலித்து ஸ்திதியை எடுக்கிறது. பரிசம் தகாரத்தில் சமகுணம்; கதிககாரத்திற் கிருசகுணம்; ஸ்திதியகாரத்தில் விஸ்திருத நடை. 6

ஸெளதை,த,ய,வ என்பவைகளைப்போல் கூறிய முறைப்படி பிறப்பித்து ஒலித்து நிலைமையை எடுக்கிறது. பரிசம் - தகாரத்தில் சமநடை; கதி - யகாரத்தில் விஸ்திருத நடை; ஸ்திதிவகாரத்தில் அபின்ன நடை. 7

சபரை, த, ய, ( ) என்பவைகளைப்போல் கூறிய முறைப்படி பிறப்பித்து ஒலித்து ஸ்திதியை எடுக்கிறது. பரிசம் - தகாரத்தில் சமநடை; கதி - யகாரத்தில் விஸ்திருத நடை, ஸ்திதி ( ) என்பதில் பின்னநடை. 8

வல்கம், த, ய, ய, என்பவைகளைப் போல் கூறிய முறைப்படி பிறப்பித்து ஒலித்து ஸ்திதியை எடுக்கிறது. பரிச - தகாரத்திற் சமநடை; கதி - யகாரத்தில் விஸ்திருத நடை; ஸ்திதியகரத்தில் விஸ்திருத நடை. 9

ஸெளதை, ஹ என்னும் அக்ஷர வடிவமாகத் தோற்றி, ஸ என்னும் அக்ஷர வடிவமாக ஒலித்து, வ என்னும் அக்ஷர வடிவமாக ஸ்திதியை எடுக்கிறது. பரிச - ஹ என்பதில் ஹ்ரஸ்வநடை, கதி - ஸகாரத்தில் தூலநடை; ஸ்திதி - வகரத்தில் பகிர்கதநடை. 10

சபரை, ஹ என்னும் அக்ஷர வடிவமாகத் தோற்றி, ஸ என்னும் அக்ஷர வடிவமாக ஒலித்து, ( ) என்னும் அக்ஷர வடிவமாக ஸ்திதியை எடுக்கிறது. பரிச - ஹ என்பதில் ஹ்வரஸ்வநடை; கதி - ஸ என்பதில் தூலநடை; ஸ்திதி ( ) என்பதில் அந்தர்கதநடை.11

வல்கம், ஹ என்னும் அக்ஷர வடிவமாகத் தோற்றி, ஸ என்னும் அக்ஷர வடிவமாக ஒலித்து, ( ) என்னும் அக்ஷர, வடிவமாக ஸ்திதியை எடுக்கிறது. பரிச - ஹ என்பதில் ஹ்ரஸ்வநடை, கதி - ஸ என்பதில் தூலநடை, ஸ்திதி( ) என்பதில் அந்தர்கத நடை. 12

ஸௌதை, ஹ என்னும் அக்ஷராகாரம் போல் தோற்றி, க என்பதைப் போலொலித்து, வ என்பதைப்போல் ஸ்திதியை எடுக்கிறது. பரிச - ஹ என்பதில் ஹ்ரஸ்வநடை, கதி - க என்பதில் கிருசநடை, ஸ்திதி - வ என்பதில் பகிர்கதநடை. 13

சபரை, ஹ என்னும் அக்ஷராகாரம் போற்றடித்து, க என்னும் அக்ஷராகாரம் போற்றணந்து ( ) என்னும் அக்ஷராகாரம் போல் ஸ்திதியை எடுக்கிறது. பரிச - ஹ என்பதில் ஹ்ரஸ்வ நடை, கதி க என்பதில் கிருசநடை, ஸ்திதி ( ) என்பதில் அந்தர்கத நடை.14

வல்கம், ஹ என்னும் அக்ஷராகாரம் போற்றடித்து, க என்னும் அக்ஷராகாரம் போற்றணந்து, ய என்பதைப்போல் ஸ்திதியை எடுக்கிறது. பரிச இலக்ஷணம் ஹ என்பதில் ஹ்ரஸ்வநடை, கதியிலக்ஷணம் க என்பதிற் கிருசந்நடை, ஸ்திதியிலக்ஷணம் ய என்பதில் அந்தர்கத நடை. 15

ஸௌதை, ஹ என்னும் அக்ஷராகாரம் போற்றடித்து, ய என்பதைப் போலுணர்ந்து, வ என்பதைப்போல் ஸ்திதியை எடுக்கிறது. பரிச - ஹ என்பதில் ஹ்ரவஸ்வநடை, கதி - ய என்பதில் விஸ்திருதநடை, ஸ்திதி - வகாரத்தில் அந்தர்கதநடை.16

சபரை, ஹ என்னும் அக்ஷர வடிவமாகத் தடித்து, ய என்பதைப் போலுணர்ந்து, ( ) என்பதைப்போல் ஸ்திதியை எடுக்கிறது. பரிச - ஹ என்பதில் ஹ்ரஸ்வநடை, கதி - ய என்பதில், விஸ்திருத நடை, ஸ்திதி - ( ) என்பதில் அந்தர்கத நடை. 17

வல்கம், ஹ என்னும் அக்ஷர வடிவமாகத் தடித்து, ய என்பதைப் போலுணர்ந்து ஸ்திதியை எடுக்கிறது. பரிச - ஹ என்பதில் ஹ்ரஸ்வநடை கதி - ய என்பதில் விஸ்திருதநடை, ஸ்திதி - ய கரத்தில் விஸ்திருதநடை. 18

ஸௌதை தன்னடையை, யகார வடிமாகத் பிறப்பித்து ஸகார வடிவமாக ஒலித்து, வகாரவடிவமாக நிலை கொள்ளுகிறது. பரிச யகாரத்தில் விஸ்திருத நடை, கதி - ஸாகரத்தில் தூலகாரமான நடை, ஸ்திதி - வகாரத்தில் பகிர்க தாகாரமான நடை. 19

சபரை, ய, ஸ (   ) என்பவைகளைப் போல அக்ஷரம் வைத்த ஒழுங்கின்படி அடித்து ஒலித்து நடக்கும்பொழுது; பரிசலக்ஷணம் யகாரத்தில் விஸ்திருதநடை, கதியிலக்ஷணம் ஸகாரத்தில் தூலகாரமான நடை, ஸ்திதியிலக்ஷணம் (   ) என்பதில் பகிர்கத நடை. 20

வல்கம். ய, ஸ, ய என்பவைகளைப் போல் ஒழுங்கின்படி அடித்து ஒலித்து நடக்கும் பொழுது; பரிச - யகரத்தில் விஸ்திருத நடை, கதி - ஸகாரத்தில் தூலகாரநடை, ஸ்திதி - யகாரத்தில் விஸ்திருதநடை. 21

வாதநாடி, ய, க, வ என்பவைகளைப் போல் ஒழுங்கின்படி அடித்து ஒலித்து நடக்கும் பொழுது; பரிச - யகாரத்தில் விஸ்திருதநடை, கதி - ககாரத்தில் கிருசநடை, ஸ்திதி வகாரத்தில் பகிர்தநடை. 22

பித்தநாடி, ய, க, (   ) என்பவைகளைப்போல் அடித்து ஒலித்து நடக்கும் பொழுது; பரிச - யகாரத்தில் விஸ்திருதநடை, கதி - ககாரத்தில் கிருசநடை, ஸ்திதி (   ) என்பதில் பகிர்கதநடை. 23

கபநாடி. ய,க,வ என்பவைகளைப்போல் ஒழுங்கின்படி அடித்து ஒலித்து நடக்கும்பொழுது; பரிச -யகாரத்தில் விஸ்திருதநடை, கதி - யகாரத்தில் கிருசநடை, ஸ்திதி - வகாரத்தில் பகிர்கதநடை. 24

ஸௌதை, ய,ய,வ என்பவைகளைப்போல் முறையே தடித்து, தணந்து நடக்கும் பொழுது, பரிச - யகாரத்தில் வஸ்திருதநடை, கதி - யகாரத்தில் விஸ்திருதநடை, ஸ்திதி - வகாரத்தில் பகிர்கதநடை. 25

சபரை, ய, ய (   ) என்பவைகளைப்போல் முறையே, தடித்து, தணந்து அசையும்பொழுது; பரிசகதியிலக்ஷணங்கள் யகாரங்களில் விஸ்திருதநடை, ஸ்திதி (   ) என்பதில் அந்தர்கதி 26

வல்கம், ய, ய, ய என்பவைகளைப்போல் முறையே, தடித்து, தணந்து நடக்கும்பொழுது, மூன்று குணங்களையுந் தனித்தனி ஒவ்வொரு எழுத்திலும் விஸ்திருதாகாரமான நடையின் பயனை அளிக்கிறது. 27

இனன்ஸ்தானநாடி பிரிந்து பிரகாசியாத பின்னமான தொந்த தேகத்தை உடையவருக்கு, ப்ரஸ்தார சக்கரத்தில் விதிக்கப்பட்ட சில அக்ஷ ரங்களும் வித்தியாசப்படுகிறதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறு நிருமித்த அதமதேகிகளுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கிற போலி எழுத்துக்களை இதனடியில் எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது. 28

தீர்க்கநடையில்	த,	ஸே என்றும்
ஹ்ரஸ்வநடையில்	ஹ,	ஸே என்றும்
சமநடையில்	ய,	ஸே என்றும்
தூலநடையில்	ஸ,	ஸே என்றும்
கிருசநடையில்	க,	ஸே என்றும்
பகிர்கதநடையில்	வ,	ஸே என்றும்
அந்தர்கதநடையில்	( ),	ஸே என்றும்

அறியப்படுகிறது. 29

அவர்களுக்கு இந்த எழுத்துக்களுக்கு உவமையான ஒலியின் வடிவு, போலிநாதம் போலவும், அல்லது மிஸிரத்தொனிபோலவும், அல்லது அம்ஸத்தொனிபோற் குறைந்த மாத்திரையை உடையது போலவும், அல்லது நாதமில்லாத குணம்போலவும், கேள்விக்குப் பலவிதமாய் உணரவேண்டியிருக்கிறது. இந்த அறிவை அக்ஷர வடிவமான சக்கரத்திலுதித்த, லேகநாடியனுபவிக்கிறது.30

5. உபஸ்தானகாரண நாடி

மனுடருக்கு வேண்டிய உடஸ்தான கருமம் ஏகமுற்றாகிற சமயம், ஆசனம் நெருங்குகிற காரணம் அந்த நாடியடைகிற பிரதி குணமான வேகம்; அப்பொழுது நாடியின் நடை, ஒரு மந்தி பயிலுகிற நாட்டியத்தைப்போல், சயனத்தில் ஆடியும், ஆடாமலும் நடக்கிறது. சாயுங்காலத்தில் கேவலகுணமான தருணம். காலையில் உவமையிலுள்ள உருபக நடையாக நடக்கிறது. நித்திரை செய்யும் பொழுது நிகழுகிற அதருழப்பின் காரிய சித்தியைப் பற்றிய வெளிக்குறிப்பை அறிந்து கொள்ளுகிற நாடி கருப்பாசயத்திலும் நடக்கிறது.

(நெளிந்து நடக்கிற நாளம் நெருங்கப் பெறுகிறது என்பதும் ஒரு பொருள் கொள்ளும். உழப்பு - முயற்சி)

இக்காரணத்தில் இருதயஸ்தானத்தினின்று உறுப்புக்களுக் கிசையக் கூறுசெய்கிற கோ நிமேஷத்திற்குரிய அபேக்ஷை பைட நிமேட இனமாக மாறுகிறது. அந்தப் பைடநிமேடத்திற்குரிய அபேக்ஷை கௌரிநாடி நிமேஷ இனமாக மாறுகிறது. நாடியின் நடை, இரவில் மந்தியின் நடைக்கும், பின்னேரம் கேவலமான சேர்க்கை நடைக்கும், விடியற்காலம் சர்ப்பத்தின் எழுச்சியான நடைக்கும், உவமையாக கூறப்படுகிறது.

உணவின் குணநாடி

உண்ணும் உணவு, ஸ்தானத்தில் தங்கிப் பிரிந்து செல்லும் போது, நாடி வேககுணமான சமகுணத்தைப் பொருந்திப் பல விதமான தன்மையாய் நடக்கிறது. அகிபேனம், சுரை முதலாய லகரிவஸ்துக்களும், உஷ்ணத்திரவியங்களும், விஷம் கலந்த போசனங்களும், மனுஷருக்குப் பசியையும், சுகானுபவமான இச்சை முதலியவைகளையும், யுத்தியின் வளர்ச்சிக்கு விரோத மான கெட்ட குணங்களையும், அடிக்கொருவிதமாய் உண்டாக்கிப் புப்புசத்திற்கு அவசரமான ஊக்கத்தைக் கொடுக்கின்றன. நாடி நடக்கிற வேகம் ஹ்ரசத்யலம் என்று சொல்லப்படும்.

சுட்டிய அபினும், மத்யாதிகரமவஸ்துக்களும் மனதுக்குரிய இயல்பான குணத்தைமாற்றி நவீன குணமான அறிவை உண்டாக்கி அழிக்கிறது. கரமென்னு மிடுமருந்தை உட்கொண்ட செயலுமப்படி. இவைகளில் நாடி படசாதிகாரணமான அறிவைப் பிரதிபலரூபமாக அளிக்கிறது. அதிகமான சீதளத்திரவியத்தை உண்டவருக்கு, நாடியினிடை வெளிப்பார்வை நியூண குணமுடைய, கோஜாதை காரணமாகத் தோற்றுகிறது. அப்போது நளினியின் சமூதாயமான கிரியை அரை அம்சமியங்குகிறது. மனதுக்கொத்த பிரகாரம் உண்ணும் உணவின் குணம் நல்ல குணமாகிற பொழுது நாடியின் வேகமான மந்தநடையும் கோஜாதை பொருட்டடைகிறது. அப்பொழுது அங்குஷ்ட மூலத்தில், நாடி நீதமான நடையைப் புரக்கிறது.

வைத்தியன் கை பார்க்கும் பொழுது முதல் அவசியமறிய வேண்டிய காரணங்கள் நான்கு. அவைகள் முதலாவது தேகம் எந்தத் தோஷத்தின் நிலைமையைப் பெற்றிருக்கின்றதென்பது. இரண்டாவது உத்தமதேகமோ அல்லது அதமதேகியோ என்பது. மூன்றாவது உரோகநாடியோ அல்லது அரோகநாடியோ என்பது. நான்காவது தேகாதார யந்திரம் பிரதிசுயானுகூலமான பலனை உண்டாக்கி அளிக்கிறதோ அல்லது ஆண், பெண் என்னும் இரு பகுதிக்கும் ஒரே தன்மையான பலனை உண்டாக்கி அளிக்கிறதோ. அல்லது வித்தியாசமான பலனை உண்டாக்கி அளிக்கிறதோ என்பது.

சுகதேகர் பார்வை நாடியின் தன்மை சுகதேகருக்கு, நாடியின் சந்தித்துவாரங்கள் வேககுணமான வாய்வு சஞ்சரிக்கின்ற இடைவெளி, அதில் ஆராய்ந்தறிகிற பிரமாணங்கள் சோதனாங்குலி நேத்திரக்குறிப்புக்கு உரியவைகள். இரத்தம் பொசிவில்லாமல் ஊடுருவி நடக்கிற செயலை, வைத்தியர் சுகதேகருக்குப் பரீட்சணிய நாடியில் அனுபவித்தறிய வேண்டியது. அவர் தாமறிந்த அனுபவமான பரீக்ஷையில் உயர்ந்த இலக்ஷணமுடைய பிரமாண மாக நடந்தால் அவன் ரோகமுடையவனல்ல. உயர்ந்த இலக்ஷண மான நடை தோற்றித் திரையிட்டதுபோல் மறைந்தாலும் அல்லது ஆவரணம் வளைந்ததுபோல் சூழப்பெற்றாலும் அதைத் திரி தோஷங்களின் உக்கிர கோபமான நாடியறிவோடு பொருந்தப்

புணர்த்தி ஆராய்ந்தறிய வேண்டியது. நடை தோற்றி மறைந்த இடத்தில் நாடியின் யதார்த்தமான அறிவுமுற்றுமில்லையென்று சொல்வதும் சரியல்ல. உக்கிர கோபமான திரிதோஷங்களின் செய்கையால் இடைவெளியிற் பொசிகிற குணம், அந்தநடை கையிலுமுயர்ந்த வருணமாகிறதில்லை.

பிரசவ வேதனை

ரோகிகளுக்குக் கஹதலங்களில் நிலையற்ற குணங்களைச் சகித்து நடக்கிற நாடி கருப்பஸ்திரிகளினாசயத்தைச் சேமஞ் செய்கிற காரணம். அதில் வாத பித்த சிலேஷ்மங்கள் சரியான முறைப்படி நடக்கின்றன. தேரம் விட்டு விட்டு மூடுகிற குணம் நாடி நடையைச் சுற்றித் திரும்பச் செய்கிற தன்மையை உண்டாக்கிறது. அந்த நடை பிரித்தறிய இயலாதது. அந்த நேரத்தில் பிரசவ வேதனைக்குரிய அவஸ்தைகுணம் மாறி எடுக்கிறதும், ஸோககுண நாடி இவைகளினின் இலக்ஷணங்களைப் பொருந்த தருணப் பிரசவத்தில், நாடி தேகத்திற் சுற்றோட்டத்தை எடுக்கிறதில்லை. தருணப் பிரசவமாதுக்கு அந்த நேரத்தில் அந்தகர்கத நாடித்துவார மூலமாகவும் நாடி ஓட்டத்தை நிச்சயித்துக் கொள்வதரிது (விசாரம்-நிதானமான பரீக்ஷை, சந்தேகம்)

அங்குஷ்ட தேகி இலக்ஷணம்

ரோகிகளுக்கு நடக்கிற அங்குஷ்ட மூலநாடி விடாலகரமான செயலையும், லிடாகரமான குணத்தையும் காட்டி ஆறுதலில்லாத நடையையுடையதாய் நடந்தால் அது துண்டிக்கிற குணமான நடை. அங்குஷ்ட தேகிகளுக்குத் தீவிர வேகமான வாய்வு அனேக அனுகரணச் சார்புள்ள ஓதையினமாக மாறி எடுக்கிறது. அவர் களின் சடம் மற்றைய தாதில்லாத குணம், வித்தியாசப்பட்டு அகந்தை காரணமான குணங்குறிகளை அமைந்திருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஆன்மலாபத்திற்குரிய பேரின்ப அறிவு புறப்பக்கமாய் உடையதென்றும், அப்படியே நாடியின் பூர்வாந்தங்களும் பிரதியனு கூலமில்லாத இயல்பை அடைந்திருக்கின்றன என்றும் பிணி, துன்பங்களின் வினாவுத்தரங்களை அனுபவித்தறிகிற நாடி தேகத் திற் பொருத்தமாயில்லையென்றும், கூறப்பட்டிருக்கின்றது. உத்தம மான தேகருக்கு உறுப்பின் போஷணையை விரைவாய் நடத்துகிற

நரம்பின் அந்தங்களில் பிரிந்திருக்கிற தேள்வாற்கவர் போன்ற நுண்ணிய புச்சங்கள், இவர்களுக்கு நாடிச்சக்கர மத்தியில் சேர்ந்திருக்கின்றன என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மற்றைய விதம் சிலேஷ்மத்தின் மிகுந்த அனுகரணச் சார்புள்ள ஒலியின் தேகமல்ல, என்பது ஐபுறவான நடை. அதாவது: மற்றைய அன்னிய ஸ்தானங்களில் அறியப்படுகிற தேகிக்கு, மஸ்தக ஸம்பந்தி ரோக குணங்களைப் பரீக்ஷை பண்ணியறிகிற நாடி பிரகாசிக்கிறது. நோயிருக்கிற அந்த நேரத்தில் கடிவயின் நடைகொண்டு விகாரப் படுத்தி மேலும் அனுகரணச் சார்பான அனுகூலமற்ற ஒலியை உண்டாக்கிறது, அந்த நடை உயர்ந்த பிரமாணமான பின்ன மாகாமற் பந்திக்கிற தன்மையுடையது. அல்லது ஒன்று இரு கூறாய்ப் பிரிந்திராத பாதநாடி வில்லங்கப்பட்டு அல்லது இடைஞ்சற் பட்டு நடக்கிறது. அது புயத்தின் மேற்பகுதி (ப்ரகண்டம்) என்னும் ஸ்தானத்தில் அறியப்படுகிறது. சிலேஷ்மத்தின் இயல்பான குணமுடைய பைரவி நாடியின் கண்கள் சிருட்டிப்பிலேயிறுகிக் குறைந்த மாற்றை எடுத்திருக்கிறது. சாரீர குணங்களைத் தெரிவிக்கிற நாடி போத்திரி ஆரத்திபி அலம் என்னும் பெயரை உடையது. இது மனக்கோட்டத்திற்குரிய அவலத்தொனியை அடைந்து நடக்கிறது.

பரீக்ஷையின் உத்தமதானங்களை நீக்கி அதமதானங்களை நிச்சயிக்கிற முறை

ரோகிகளுக்குப் பாதத்தி லறியப்படுகிற நாடியின் நடை பிரிந்து தோற்றாத குணம் இருதயத்தில் நடக்க வேண்டிய சுழற்சியை அங்கம் (படி - Body) அடைந்திருக்கிற காரணம். இருதயத்தில் நடைபெறுகிற லோலிதத்திற்கு விரோதகுணமான செயல்களை வாய்வு இயற்றி விடுகிற காரணம் இந்தச் சுழற்சியை உண்டாக்கியது. தேகத்தில் வாத சிலேஷ்மங்கள் கயல்மீனின் செய்கைக்கொப்பான பிரதி செயலையுடையதாக அறியப்படுகிறது. (வாதசிலேஷ்மங்கள் பிறண்டு நடக்கிறதாம்) அங்கங்களில் இருந்து உண்டாகி நடக்கிற குணங்களை ஏகஓரகிநாடி வழியாகவும் தூஸரி நாடி வழியாகவும் அறிய வேண்டியது. கூறிய சுழற்சியானது கருப்போற்பத்தி காலத்தில் பிரகிருதி பேதங்களின் காரணமோ அல்லவோ என்பதைத் தேகநாடியில் அறியவேண்டியது. அதனை

அறிந்தபின் வலது பாதத்திற் பார்த்தறியவேண்டிய நாடியை இட பாதத்திலும், இடது பாதத்திற் பார்த்தறிய வேண்டிய நாடியை வலது பாதத்திலும் பார்த்தறிய வேண்டியது. இது நபுஞ்சகருக்குக் கூறிய விதி.

உத்தமதேகிக்கும் வாதத்தின் கோளாற்றினால் இடையிட்டு உண்டான சுழற்சி இரட்டித்து மறுபடி உண்டாகிறது. எப்பவோ அப்போது அவர்களுக்கும் நியமனமாக விதிக்கப்பட்ட தர்சனக் குறிப்புக்குரிய உத்தம பாகத்தில் நாடியின் நடை தோற்றாமல் மறைந்திருந்தால் இடது பாதத்திற் பார்க்க வேண்டிய நாடியை வலது பாதத்திலும், வலது பாதத்திற் பார்க்க வேண்டிய நாடியை இடது பாதத்திலும் மாறிப் பரீக்ஷைபண்ணி அறிய வேண்டியது.

சந்தானப்புணர்ச்சி, சிசுநிலைமைகளைத் தெரிவிக்கும் நாடிகள்

ஸ்திரிகளுக்கு அறியப்படுகிற வலது பாதநாடி அபேக்ஷையான குணங்களையும், இடதுபாதநாடி விதிப்பிரகாரமாக நடக்கிற குணங் களையும் தெரிவிக்கிறது. இது பெண்களுக்கு உத்தமமான பலன் களை யுண்டாக்கிக் கொடுக்கிற நடை. இடதுபக்கத்திற் சம்பந்தப் பட்டிருக்கிற இடதுபாதநாடி தன்யாசயஉறுப்புகளுக்குச் சிறந்த குணங்களை யுண்டாக்கிக் கொடுக்கிறது.

ஒரு சுகபலமுடைய புருடனுக்கு அறியப்படுகிற நாடியின் நடை அதிகப்பற்றாய்த் தரபோககி தேகத்தில் அறியப்படுகிற நாடி, அந்த நாடியின் உயர்ந்த பிரமாணத்திற்குரிய தியானம், வார்ச்சை என்னும் ஓர் நீர்வாழ் மிருகத்திற்கொப்பான செயலைப் பிரதியாக அடைந்து இனமாற்றாகிறது. கன்னம், நெற்றி இவைகளை நல்ல குணமாக அனுசரிக்கிறது. (இருதயத்திற்குரிய ஸ்தானத்தில் வருணமாகும்போது வார்ச்சையென்னும் பிராணியின் செயலுக் கொப்பாகவும், கன்னம், நெற்றி இவைகளை அனுசரிக்கும் போது குதிரையின் செயலுக்கொப்பாகவும் பிரதி குணங்களை அடைகிற தாம்.) இந்த நடைகள் வாயுவின் காரணமான வேறு குணங்களை அடைகிறது எப்பவோ அப்போது கை பார்ப்பிக்கிற மனுஷ்யருக்கு நடக்கிற குணம் பயனற்ற தாழ்ந்த இலக்ஷணமுடையதாகிறது.

இருதயவியக்கம் நியூனகுணமான கோஜாதை காரணமாகத் துண்டிக்கிற அசைவை எடுக்கிற செயலுடையதாக அறியப் படுகிறது. இந்தக் காரணங்களினால் நாடி நடைக்குரிய ஆரம்பமான முடிபு தன்வயமாய் அசைகிறதில்லை. ஓதை காரணமாக அசை கிறதுமல்ல. அது கஹஸ்தானங்களுடன் சேர்ந்த காரணமாக அறியப்படுகிறது.

பாலர் பிரயோக நாடி

நிமேடம் ஞானேந்திரிய நரம்பு மார்க்கமாக உத்தம குணமான பலாபலன்களை சிக்ஷபண்ணுகிற பிரகாரம், நாடியிரத்தோட்ட ஆரம்பம் சைதன்யதாரைகளுக்கு ஆறுதலாயும், கெதியாயும் நடக்கிற பலன்களை உண்டாக்கிறது. இந்திரியவுணர்ச்சி நரம்பு கற்பிக்கிற தன்யாசயம்: அதிலமையப்பெற்ற டிலியின் கோட்பு கிரமமாய் நடைபெறவேண்டியது. பதினாறாம் சீவநாடியின் கிளை சிசுபோஷணநரம்பு. அது தன்யத்தைச் சுரந்து உகுக்குங் குணமுடையது. அந்தக் கருமம் நடக்கும்போது பிரதீதமான குணங்களை உடைய கோ தோற்றி மறைகிறது, அல்லது அந்தக் கோ தனக்குரிய நல்ல குணங்களில் யாதுமொன்றை இருதய கோசத்தைச் சூழவிடுகிறது. அந்த சீவநாடியின் மங்கல சக்தி உடைய துவாரம் விளக்குகிறது. கறங்குமாதாவின் துப்புரவால் பழக்கி வைத்திருக்கிற பிளிற்றலென்று. இதமற்ற தன்யாசயம் ஒழுங்காய் விடுகிற இன்னொரு காரணமறிய வேண்டியது: அது யாதெனின் இங்கே கூறியிருக்கிற சுழற்சி உதிரத்திற்குப் பிரதி குணமாக அடையும்போது கோ இயற்றுகிற பரிசவறிவு மனோ சக்திக்குக் கேவலமான குணமுடையதாயிருந்தாலும் அக்கினியின் சொலிப்பினால் சிந்தப்பெறுகிறதாக அறியப்படுகிறது. நாடியின் தடப இலக்ஷணம் அந்தரங்கமான உறுப்பில் பிரதீதமான குணத்தை உண்டாக்கியளிக்கிறது.

பாலருந்தும் பருவத்தையுடைய சிறுவருக்குச் சேர்மானமாகிற குணங்களையறிய வேண்டில் கர நேத்திரக் குறிப்பும் மலசலத்தின் துவாரமும், அரற்றல், புலப்பம், பிரலாபம் ஆகிய செயல்களைப் பணிக்கிறது. சிகைச் சிரை அனேக விதமான பிரதி குணங்களைக் கலக்கிறது. உடம்பில் நாடி கடினமான ஏதுக்களையுடையதாகிறது.

இவைகள் சஞ்சரித்தற்கிணக்கமான அவயத்தினிருந்து பிறந்த உசித பிரமாணமான நல்ல குணம் நெற்றியைப் போஷிக்கிறது. அங்கே பரிசுத்தமான குணமாகி நேத்திரம், கட்புருவச்சந்தி முதலிய உறுப்புகளைப் போஷிக்கிறது. அதிக லோபகுணமான தேகத்தில் உயர்ந்த மாத்திரையையுடைய குணம் பிரிந்து மறைந்து அல்லது தொந்தித்த குணமாகிக் கன்னம், நெற்றி இவை களிற் சூழலுகிற செயலையுடைதாகிறது. இருதயத்தில் நடைபெற வேண்டிய சமநிதானமான பரீக்ஷை கடினம், பந்திக்கிற தன்மை இவைகள் இயற்கையின் காரமுமல்லச் செயற்கையின் காரணமு மல்ல. அம் மனையின் இரக்ஷணையினால் அமைந்துள்ளன. நாடியின் திருஷ்டாந்த உறுதிப்பாட்டுக்காக ஊணருந்தித் தேகம் வளர்ச்சியையெடுக்கும் போது கோ சூழ்ச்சியுறுகிறது. சுற்றோட்டம் ஆரம்பமாகிறது.

சூரியன் நாடியின் குணம் தக்க பருவமாகிற காலத்தில் வாயுவின் உணர்ச்சி மனதிலே அவசிய தியானமான உணர்ச்சியை அனுபவிக்கச் செய்கிறது. சுற்றோட்டம் தரிக்கிறது. நாடியின் இயன்றவன்மை கிரமமில்லாமற் பந்திக்கிறது. இரசத்தைத் தாங்கிச் செல்கிற பசுமையான நரம்பு நாபியின் பிதுக்கமான மொத்தை முற்றாய் அழியாமலிருக்கும் வரையும் கோவை வளைந்து கொள்ளுகிறது. அதிக நாட்சென்றுஞ் சுகமாகிற இருதய ரோகங் களிலும், நிலையற்ற குணங்களையுடைய பிணி துன்பங்களிலும் நாடி தேகத்தில் சுற்றோட்டத்தைப் பெற்றிருக்கிறது. ரோகம் அந்தரிக்கிறது அல்லது அந்த ரோகத்தின் குணங்கள் சிதறித் தனிமை தனிமையாகிறது. சமநிதானமான இலக்ஷணப் புகழ்ச்சி பெண்களின் தற்காப்பான உள்ளறையில் தோற்றி மறைகிறது.

அற்ப ஆயுளுடைய சிசுவுக்கும், இருத்ரோகம் அசாத்தியமான குணமுடையவருக்கும் நாடி தேகத்தில் சுழற்சியையடைகிறது. அந்த ரோகம் வித்தியாசம் வித்தியாசமான கெட்ட குணங்களை உண்டாக்கி, நாடி நிலையுறுதிப்படுகிற சம நிதானமான ஸ்தானத்தையும், வித்தியாசமான இயல்புடையதாகச் செய்து சமசய குணமாக்கிறது.

சுக ஆகுலர் நாடி

வாதம், பித்தம், சிலேஷ்மம் என்பனவாகிய மூன்று தோஷங் களும் கோளாறடையும் போது சுகவீனமும், அவைகள் சமநிலை யில் நடக்கும்போது சுகமும் மாறிமாறி நடக்கின்றன. இந்த இரண்டு நிலைமைகளும் ஏக காலத்தில் ஒரே தருணத்தில் மாறி மாறி நடைபெறுகிற நாடியின் இக்ஷணத்தைச் சொல்வாம்:

பதினாறு வயது முதல் எழுபது வயதீறாக வாலிபமாயிருக்கிற ஒரு புருடனுக்கு மதிக்கப்பட்ட ஒரு யுவதி தனக்குரிய சீவிய காலமாகிய இப் பருவத்தினிடைக் கூற்றில் தன்யைடைந்திருக்கிற அவாவற்ற பண்பு, செயல், ஆர்வம், வெகுளி, சீர் சிதம்பு முதலிய பாலபலன்களை அம்ஸ பாகமாகக் கூறு செய்து பரிமாறு செய்கிற வினையில் நடக்கிற நாடியிலக்ஷணத்தை இந்தச் சுகா குலநாடி விவரிக்கின்றது. அந்த நாடி அடிக்கடி சுகதேகருக்கு அற்ப சுகவீனமான குணத்தைக் காட்டிச் சுகத்தைக் கொடுக்கிற ரோகாரோக்கிய குணங்களை வெளிப்படுத்துகிறது. அது ஸாத ப்ரபந்தமான செயல்களைத் தாங்கி நடக்கிறது. இந்த இருவகைச் செயலின்றால், சிசு போஷண நரம்பின் துவாரம் விகிதப்படி ஊடுருவி நடக்கிறது. குசம் ஓதி பொருட்டிரக்கமான குணத்தையுண்டாக்கிக் கொடுக்கிறது. இதில் முக்கியமாய் அறிந்துகொள்ள வேண்டிய இன்னொரு காரணம் கூறப்படுகிறது. அதாவது:- இயற்கையான சிருட்டிப்புக்கு மாறுபாடான உறுப்பமைந்த மாதுக்கும், இயற்கை யான குணத்துக்கு வேறுபட்ட குணமானதமான தீவிர வேதனையை உடைய வருத்தங்களிலும் நாடி இயலுந்தன்மை சேருந் தன்மை யான கொள்கை கோஜாதை காரணமாக இனமாற்றாகிறது. இன்ப சுகமான பலன்களை ஆக்கியருளுகிற ஜீவதஜ்ஞை மேஷ்ர ஸ்தானங்களுக்கும், தன்யாசயத்திற்கும் தொடர்பான கிளைகளை விட்டுப் பிரகாசிக்கிறது. அது புருஷ ஸ்திரிகளின் சேர்க்கையான காரண காரியங்களைத் தெரிவிக்கிறது. அதுபோலே பாலருக்கு அறிந்து கொள்ளுகிற நாடியின் பெயர் சோடம். இது தன்யா சயத்தில் குணங்களைப் பயின்று புரக்கிற சோடி. சோடம் அங்குஷ்ட மூலத்தில் சீக்கிர சாரமுடையதாயிருக்கிறது. கரவட மான மாதாவின் சிசுவைப் போஷணை செய்கிற நாடியின் இரக்கமான குணம் நாடி கடூரமாகவும், சீக்கிரமாகவும் நடக்கிறது.

கருப்போற்பத்தியிலுண்டாகிற பிரகிருதியின் ஈன குணத்தினால் நாடி கடூரமாகவும், கெதியாகவும் நடக்கிறது. கோமள குணமான சுபாவ ஸ்திதியில் இரத்தம் ஊடுருவிச் செல்லும் போது நாடி பெண்களுக்குச் சாந்தமான குணத்தில் உறுதியாய் நடக்கிறது. விருத்தியான அவஸ்தை குணங்களில் நாடி கடூரமாய் நடக்கிறது; கிழப்பெண்ணுக்கும் அப்படியே நடக்கிறது.

நாடியிரத்தோட்ட ஆரம்பத்தின் வித்தியாசங்களைப் பரீக்ஷித்து நிதானங்கண்டறிதற்கு லோலிதத்திற்குரிய பிரதி செயல்களை உரிமை பற்றியிராத நாடியும், அவஸ்தையிற் சேரத்தக்க காரணங் களைப் பேசுகிற நாடியும் அந்த வித்தியாசங்களைத் தெரிவிக்க மாட்டாது. தெய்வீகமான இருதயத்தின் உத்தமமான சம்குசிதம் துண்டிக்கிற குணம். சினையடியாகப் பிறந்த சதுர்த்தாம்ஸங்களில் ஒன்று சமகுணமான பலனையுண்டாக்கி அளிக்கிறது. இந்தச் செயல் நடக்கிற காலம்வரையும் அந்தப் பெண்ணுக்கு மேலதிக மான வேறுவித நடத்தை குணங்களுண்டாகிறதில்லை. இன்னும், அபஸ்மாரரோகம் முதலாய சித்த விகாரமான குணங்களிலும், மூர்ச்சாரோகம் முதலாய இனங்களிலும் நாடியின் ஏககதி நியூன குணமான கோஜாதை காரணமாக இரண்டாய்ப் பிரிகிறது.

சிறுவருக்குப் பரீக்ஷைபண்ணுகிற சோடநாடி இயக்குந் தன்மைக்குரிய சுழற்சி; ரோகங்கடுமையாகி வளருகிற குணங் களில்; அது அம்மனையினுள் துண்டித்துத் தனிமையாகிறது. இப்படி நடக்கிற நாடி, எழுப்பத்திற்குரிய சேர்க்கையைக் குறைந்த வர்ணமாகச் செய்கிறது. வளர்ச்சிக்குரிய பருவங்கள் மாறி எடுக்கும் பொழுது; பெருவிரலடியிற் பார்வையில்; குசம், உத்தமான தகைமையை எடுக்கிறதற்கு 1 தூலாகாரமான நடையைக் காண்பிக்கிறது. (தூலம் - வளர்ச்சி)

ஒரு சுகபுருஷனுக்கு ஒரு மினிட்டில் அடித்துப் பெயருகிற எண் குறியளவையிலும் பார்க்க ஒரு சுகஸ்திரிக்கு 10 மாத்திரை அல்லது பத்து முறை துடிக்கும் துடிப்புக்கூட நடக்கிறது.

நாடி நடையின் பிரதிஸ்பந்தனம் தர்ச்சனிவிரலிற் தோற்றுவது, இடைவிடாத முயற்சியுடையவருக்கும், கர்மரோகத்தை அனுபவிப் பவருக்கும், மனதிலே நிகழும் எண்ணத்தைக் குறிப்பினாற் தெரிவிப்பவருக்கும், சுரமுடையவருக்கும், அதிக பெலவீனமுடைய வருக்கும், இரத்தஞ் சுரக்குமாறு தேகத்தில் நெரிக்கிற பொழுதும், சோபை முதலிய அதைப்பு வகைகளிலும் என்று அறிக.

ரோகத்தின் கடுமையான குணங்கள் மாறி மாறி எடுக்கும் பொழுது நாடி நடைக்குரிய சேர்க்கையும் வேறு வேறு லக்ஷண முடைய குணங்களையெடுத்து நடக்கிறது.

சுரம், பிரதரம், விரேசனம் முதலியவைகளில் நாடி கெதியாய் அசையுந் தன்மையைப் பெறுகிறது. அதற்குரிய கெட்டகுணம், ஊக்கமற்ற தன்மை, கடினத்தன்மை கோஜாதை மூலமாக அறிய வேண்டியது.

சுர அவஸ்தை ஒரு காரணமுமில்லாமற் சடுதியாய் மாறினால், அல்லது அதுபோலவே குணத்தை மாற்றி எடுத்தால், உடனே நாடி மந்த கதியாய் நடக்கிறதற்கு துரிதகுணமான செயலைப் பரிச அங்குலியிற் காட்டுகிறது. அப்பொழுது இரத்தோட்ட ஆரம்பத்தின் சீர்ஸாதகுணமான தன்மை. சுரம்விட்டு நல்ல சுகமென்று காணப்படு வருக்கு நாடித்துடிப்பு ஒரு மினிட்டில் ஒரு தண்டமாத்திரை நடக்க வேண்டியது. அன்னிய சுகவீனமான குணங்களதிகப்பட்டால், அவைகள் கோவைச் சூழ்ந்து கொள்ளுகிறது. அதை மஸ்தகநாடி குணப்படுத்துகிறது. இந்தக் குணம் சுகத்திற்கு வராமல் விக்கின முடையதாக வந்தால் பக்ஷகாதரோகத்திற்கு ஏதுவான செயல் களை உண்டாக்கிறது. மிருத்துப்பிரதி பலமுடையதாயடைகிறது. அப்பொழுது பயங்கரமான குணம நீங்கியும் நீங்காமலுமிருக்கும்.

நாடியின் நடையை இலக்கக் குறியிற் பரீக்ஷித்தறியும், பொழுது ஏகநாடி இனமாற்றாகிறது சக்கரத்தினந்தத்தில், அது தனக்குரிய சுயகுணத்தை விட்டுக் கொடுக்கிறதில்லை. இருதயம் கற்பிக்கிற நல்ல குணம் அங்குஷ்ட மூலத்திலும் மற்றும் மர்மஸ்தானங்களிலும் நடக்கிறது.

ஆரோக்கிய அவஸ்தையையுடையவளுக்கு தருணத்தில் நடக்கும் நாடி நடையின் தன்மை கூறப்படுகிறது

ஒருவன் சந்தான நெறியைப் பற்றிச் சிந்தித்தாற்றுகிற நியாயம், பரீக்ஷித்துச் சுகமனுபவிக்கிற நாடி ஜெனனத்தின் காரியசித்திக் குரியது. அது இரண்டாய்ப் பிரிகிற பிரகாரம் பகத்திலறியப் படுகிறது.

சீக்கிரசாரி

சித்த விகாரமே முதற்காரணமாகப் பருவம் பருவம்பட்ட னுபவிக்கிற கருப்பாசயம் இச்சானுகூலமான கலவியின் நாடியின் நடை வேகமான சேர்க்கையுடையதாய் வளர்ந்து பிரிகிறது. அந்த நாடி கருப்பாசயத்தில் பால் வேற்றுமையுருவைச் சீர்படுத்துங் குண முடையதாய்ப் புனர் சம்பவமான இலக்ஷணத்தை எடுத்து நடக்கிறது.

மந்தகாமினி

இன்பத்தை நுகர்ந்தனுபவிப்பவளுக்குச் சித்தம் கேவல குணமான தருணமாயிருந்தால் நாடியிரத்தோட்ட ஆரம்பத்திற்குரிய சேர்க்கை நியூனகுணமாகி இயற்கைக்கு மாறான மந்தநடை கொள்ளுகிறது.

தூஸரி மந்தசாரமான நடையைப் பொருந்தி நடக்கிற ஸ்திதியைச் சீக்கிர கதியுடையதாக மாற்றினால், அந்த நடையின் விபரீதமான உற்பாதம் ஸ்திரிக்கு வாதகுன்மரோக வகுப்புக்குரிய குணத்தை உண்டாக்கிறது.

கிரமநாடி

நெடுங்காலம் காமத்தை அடக்கியிருந்தவருக்குத் தருணத்தில் நாடியிரத்தோட்ட ஆரம்பத்தின் சேர்க்கை அதிகரிக்கிறதுமில்லை. அளவிற் குறைகிறதுமில்லை. அந்த நாடி வேகமான சேர்க்கை உடையதாய் அங்குஷ்டமூலத்திலும் மற்றும் மர்மஸ்தானங்களிலும் கிரமமாய் நடக்கிறது. உயர்ந்த ஸ்தானத்திற் சிகைக்ஷ பண்ணுகிற நடையினால் குசம் தாழ்மையான குணத்தையடைகிறது.

ஒழுங்கற்ற நாடி நடை

காலம் காலம் காமத்தை விட்டனுபவிப்பவருக்கு நாடியின் சேர்க்கை, அல்லது இரத்தோட்ட ஆரம்பத் துடிப்பின் எண்ணல் அதிகரிக்கிறது. அவருக்கு நாடி கழுதையாட்டம் போலும், அங்குஷ்டமூலம் அதற்குச் சார்பான வன்மஸ்தானங்களிலும் ஒழுங்கீனமாய் நடக்கிறது. ஆரம்பம் சிகைக்ஷ பண்ணுகிற சங்கேதம் கலப்பு வெண்கலப் பாத்திரத்தில் இருந்துண்டாகிற ஓசைக்குச் சமானமாக ஒழுங்கீனமாய் நடைபெறுகிற நியாயத்தால், அந்தத் தடபத்தையடைய இருக்கிற குசம் அதிக தாழ்மையடைந்து பிரதீதமான நல்ல குணங்களைக் கெடவிடுகிறது.

(சங்கேதம் - குறிப்பு)

ஸாந்தரி

அகமகிழ்ச்சியை அனுபவித்தவருக்கு, அங்குலிப் பரிசக் குறிப்பில் நாடி மெலிந்து ஒரு மெல்லிய இளைக்குச் சமானமாகத் தோற்றி இடையிடை ஆறி ஆறி நடத்தல், அந்த உதிரம் ஆமாசயத்திற் றூஷிக்கப்பெற்று இருதயஸ்தானத்தில் வியாதியை உண்டாக்கின காரணம்.

பரிபூர்ண நடையின் நாடி

இரத்தம் தோஷமடைந்து பூரித்து நல்ல பெறுபேற்றையடைந்த நாடியில் பிரதிகுணமாகச் சேர்ந்து வாதிப்படுத்தினால் அந்த நாடி உற்பத்தியாகும் பொழுது அதில் ஊறுகிற இரத்தம் தடிப்புற்று நிறைந்த பாரமுடையதாய்க் காணப்படுவதுமல்லாமல், அதற்குரிய தடபலக்ஷணமும் கலப்பு வெண்கலப் பாத்திரத்திலிருந்துண்டாகும் நாதத்தைப்போல் நிறைந்த ஒலியுடையதாக அறியப்படுகிறது.

ரிக்தநாடி

சிலவேளை இருதய கமலத்தில் முயற்சியாய் நடந்த உத்வாச காரணத்தினால் அந்த இரத்தத்தின் நிறை குறைந்த தன்மை யாகிறது. அந்த அற்ப அளவினதாதிய உதிரத்தைத் தாங்கி இருக்கிற இருதயம் நீக்கப்பட்ட வெறுமையான நாடியைச் சூக்ஷ்மத் தன்மையாக்கிச் சமகுணம் பொருந்தி நடக்கச் செய்கிறது.

நிக்தநாடி

இரத்தாசயத்தில் உதிரம் அளவின் பிரமாணத்தில் குறைந்து அற்ப அளவின் பிரமாணமாக இருந்தால் நீக்கப்பட்ட நாடி சூக்ஷ்மகதியில் சமநடை உடையதாய் நடக்கிறதாம்.

சூக்ஷ்மநாடி

அவ்வாறு இரத்தாதாரத்தில் இரத்தங் குறைந்த நியாயத்தி னால் அந்த நாடியனுபவிக்கிற நல்ல குணம் கெட்டு க்ஷீண குணமான இலக்ஷணத்தைக் காட்டுதல் அதினுடைய கிளை நரம்பு கொழுப்புள்ள ஒரு வகையான பதார்த்தத்தைக் கிரகித்து அந்த மார்க்கத்திற்குரிய வாசலில் போஷிக்கிற தன்மையினால் அப்பொழுது நெருக்கமுடையதாகிறது. இரத்தம் அந்தச் சிறிய, பெரிய மடைகளிற்றங்கிப் பிரதீதமான குணத்தைக் கெடவிட்டு 'க்ஷீணகுணத்தைப் பெற்று நடக்கிறது.

கடின நடைநாடி

நாடியின் நடை விரலிற்றங்கி நிற்கும் பொழுது, அந்த நாடி பந்திக்கப்படுகிறது. வக்கிர வடிவமாகிறதில்லை. அங்குஷ்ட மூலத்தில் வாதசிலேஷ்மங்கள் ரூக்ஷகுணமாகத் தோற்றித் தாமதமான நடையுடன் நடக்கிறது.

மிருதுநாடி

பரிசாங்குலியில் நடை தரிக்கும்போது, அந்த நாடி பந்திக்கப் பட்டு வக்கிர வடிவுடையதாய் நடந்தால், சீதகுணமான நாடியின் அறிவு தோற்றிச் சப்ததோஷங்கள் குணப்படுத்தின நாடி மெலிந்து நடக்கிறது.

அந்த நாடியின் நடை விரலுக்கு விவாத சம்பந்தமுடையதாய் அறியப்படுகிற குணம், சுரத்தின் அழற்சி துவாரத்திற் பிரவேசிக் கிறது. அதைப் போஷித்த துவாரம் அந்த அனலை நிமேஷக் கிரிகைக்கு விட்டுக் கொடுக்கிறது. நிமேஷம் கற்பிக்கிற மிருதுநாடி சுஷ்கித்து மர்மஸ்தானங்களில் நடக்கிறது.

சீக்கிர காமினி

நாடித்துடிப்பு அதிக கெதியுடையதாக எண்ணி அலகிடுகிற அறிவு மரணத்திற்கு நியமிக்கப்பட்டது. அந்த நடை நல்ல குணங்

களை வளர்த்துப் பிரிந்து நடக்கிற செயலைக் காட்டுகிறதற்காக வல்ல. அதிக கிருச்சர குணமான தோஷங்கள் மூன்றும், அல்லது நோயினால் அடிபடப்பட்ட தோஷங்கள் மூன்றும் சேர்த்து துரிதமாக நடக்கிற நாடி சடுதியாய்க் குணங்களை மாற்றியது.

அந்த நாடி குணம் மாறி எடுக்கும்போது உண்டாகிற பிரத்தியேக குணமான தடபம் கெதியாயடித்துச் சுழலுகிற நியாயம் (முறைமையாய் நடக்கிற) நாடி பிரத்தோட்ட ஆரம்பத்தின் சேர்க்கைக்காகவுமல்ல, நடை தகுதியாகிறதற்காகவுமல்ல, அவைகள் அப்படித்தானிருந்தாலும் ஏக வாரத்தில் மறைகிற செய்கை. இரத்த முற்பத்திஸ்தானத்தில் பயிற்றுகிற துரிதகுணம் பொருந்திய நாடி அங்குஷ்டமூலத்திற் கெதியாய் நடக்கிறது.

தீரகாமினி

அந்த நாடியில் இரத்தம் பூரணப்பட்டு நிறைந்ததாயும், நடை மந்த கதியுடையதாயும், தாங்கி நடக்கிற இலக்ஷணம், இரத்தம் கோபங்கொண்ட குணம்போலறியப்பட்டது. நாடி பயிற்றுகிற துவாரத்தில் ஊடுருவி நடக்கிற செயல். அங்குஷ்ட மூலத்தில் ஆறுதலான நடையைத் தெரிவிக்கிறது.

சாவதானதை

இருதயத்தில் அறியப்படுகிற நடையின் குணம் பந்திக்கிற சுபாவம்; பிரகிருதி. அப்போது அதைப் பிரிவேசித்த நாடியின் ஜெயம் வருங்கால அதிஷ்டத்திற்குரிய மரபைக் கூறுசெய்கிறது. ஏகநாடி கிரமமான நடையுடையதாய் நடக்கிறது. அந்த நாடியில் ஓடுகிற உதிரமும் கிரமமான செயலுடையதாய் நற்குணம் பொருந்திப் பஞ்சேந்திரியங்களை ஊடுருவி அவைகளை நல்ல இனமாகச் செய்கிறது. அந்தக் கிரமமான நடை மர்மஸ்தானங் களைத் திருத்துகிறது. இந்த முதலைப் பெருக்குகிற துவாரம் அனுபவித்து அந்நடையைச் சாவதானதைக்கு விட்டுக் கொடுக்கி றது. அதைப் போஷித்து இரக்ஷிக்கிற சாவதானதையின் சிறந்த ஊக்கத்தினால் பூரண கருப்பமாகச் சூசகநாடி ருசுவாக்கிக் காண்பிக்கிறது. இந்தக்கொள்கை சிலேஷ்மதாதிலின மாற்றாகிறது இல்லை.

அசாவதானதை

அந்த நாடியிலோடின சிறந்த குணமான இரத்தம் விபரீத மடைந்த நியாயம் சரி ஒழுங்கீனமான பயனுடையதாகிறது. இந்த இதமற்ற தப்பிதமான குணத்தை அடைந்து ஒரு முதலாகப் பெருக்குகிற துவாரம் அந்த விபரீதமான நடையை சாவதான தைக்கு வழங்க, அது சாக்கிரதையற்ற, முயற்சியுடையதாய் பிரதீதமான நல்ல குணங்களை உண்டாக்கி அளிக்கவல்லாத அசாவதானதை. இந்த அசாவதானதையின் கொள்கை சிலேஷ்ம தாதிற்றோற்றி நடந்து இனமாற்றாகிறது. இவைகளுக்குரிய நியாயம் யாதெனின், கிரமநாடிநடை கொள்ளுகிற சமூகத்தில் ரோகத்தின் கடுமையான குணங்கள் இனத்தை மாற்றி எடுக்கிறது. அதனால் அந்தக் குணங்கள் கிரமநாடியிற் பிரவேசிக்க அது பிணிப்புற்றது.

ஹாந்தரி

அந்த நாடியின் தடபலக்ஷணத்தைக் கோநிமேஷமடையப் பண்ணிவிடும் காலம், பிறவிக்கேதுவாகும்வேளை, அப்படி வசமாக் காமல் விட்ட கால மிரத்தோட்டத்தி னாரம்பமும் நிலைமையுமதிக ஞாயக்கருத்துடைய பலனையளிக்கிறது. கருப்பவதிக்குத் தூஸரின் நடை வேட்கை விழைந்திருந்த காலங்கள் கழிந்தபின், "கோ" தோற்றுகிறதும், மறைகிறதுமான செயல், அப்போது நிமேடங் கற்பிக்கிறநடை அங்குஷ்டமூலத்தில் விட்டு விட்டடிக் கிறது. இன்னும் இதில் சில காரணங் கூறப்படுகிறது, அதாவது இந்த நடைகள் பேதப்படப் பால் வேற்றுமையுருவைக் கூறுசெய்கிற ஏகநாடி இடையிடை விட்டு விட்டுக் கிரமமாய் நடக்கும்.

பரிபூர்ணநாடி

சிரஸ்தாபரோகங்களில் அன்யகாரண சம்பந்தமாய் நடக்கிற நாடி மாற்றிக் குணத்தைக் கொடுக்கிறது. அதில் அளவின் மேலதிகரிக்கிற இரத்தம் அதிக தோஷத்தையடைகிறது. அல்லது அது சுலவிக் குறிப்புற்றுத் தாக்கி நடக்கிற குணம் நாடியைத் தாழ்ந்த வருணமாகச் செய்து அதிற்புகும் உதிரத்தை ஒரு தர்ப்பைப்புல்லி அந்தத்திலிருந்து அக்கினியில் விழுவதாகிய நெய்த்துளியின் தன்மைக்கொப்பாக விசைத்தெழும்புகிற செயலதிக பிரதீதமான காரணம், அப்பொழுது உதிர முற்பவித்துப்

போஷணை செய்யும் நாடி கற்பிக்கிற குணம், அங்குஷ்ட மூலத்தி லும், வன்மஸ்தானங்களிலுந் தூலவிலக்ஷணமாக நடக்கிறது. இந்த இரத்தவிருத்தி நாடியில் அதிகமான இரத்தங்கூடி இனமாற்றாகிறது. அது தோஷங்கள் கோளாறடைந்து பேதப்பட்டதினால், அல்லது கடுமையான உரோககுணங்கள் வித்தியாசப்படுத்தின தன்மை யினால் இந்தப் பிரதீதமான செயலுண்டானது.

ரிக்த நாடி

அந்த நாடியின் தூலலக்ஷணம் விபரீதப்பட்டுச் சூக்ஷ்மகுணம் அடைந்தால், அது தான் விட்டுப்பெறுகிற நுண்ணிய விரத்தம் மேலும் மேலும் தோஷமடைகிறதினால், அல்லது பிரதிகுணமாக அடைகிற உஷ்ணமான உதிரங் குதிப்புற்றுச் சாந்தமுந் துரிதமு மாகத் தாக்கி நடக்கிற நடையினால் பிரதீத காரணத்தை அவமதிப்புடன் நடைபெறச்செய்கிறது. இதில் நிமேஷம் சிக்ஷை பண்ணுகிற நடை சூக்ஷ்மகுணம், அங்குஷ்டமூலத்தில் தோற்றுவது தூலநாடி.

சூக்ஷ்மதர நாடி

அளவற்ற சூக்ஷ்மரூபத்தைப் பிறப்பித்த நாடியின் சமகுணம் தோற்றாமல் மறைந்து நடக்கிறது. அப்போது நிமேஷம் பயிற்றுகிற சூக்ஷ்மதரம் அங்குஷ்டமூலத்திலும் அதற்குச் சார்பான வன்ம ஸ்தானங்களிலும் நடக்கிறது. இரத்தம் நியூனகுணமாகி வருந்திய குணத்தினாற்றேகி பலவீனப்படச் சாதி வேற்றுமையடைகிறது.

கடின நாடி

நாடி பகலிலே கோபங்கொள்ளுகிற குணமுடையதாக அறியப் பட்டால், அந்தக் குணத்தை உவமையாகப் பொருந்திய நாடியின் நடையிரண்டாய்ப் பிரிகிறதற்கு ஏகநாடி உண்டாக்கி அளிக்கிற பலன் கடுமையான நடையின் பயனைக் கொடுக்கிறது. அந்தக் கர்க்கசமான நடை சிறிய பிரமாணமுடையதாகி வழமையாய்ப் பிரவேசியாத நரம்பின் துவாரத்திற் பிரவேசித்து மிருது கடினமான நடையைப் புரிந்து, நடைபெறுகிற பிரதீதகுணத்தையும், கடினத் தன்மை உடையதாகச் செய்கிறது. அப்பொழுது நாடி மேலுமதிக கோபங்கொள்ளுகிற குறியைக் காட்டுகிறது.

(கர்க்கசம் - கடினம்)

மிருதுநாடி

இரண்டாம் பகலில் மிருதுவான நடையினிலக்ஷணத்தை எடுத்து மங்கி மங்கி நடக்கிற அந்தநாடி (சிலேஷ்மம்) குறுத்து இல்லாமற் போகிறதாகக் கைக்குறிக்கறிப்பட்டாலந்த நடை இருதயத்தைக் கடுமைப்படுத்த அங்கே ஸ்தாபித்திருக்கிற நாடியின் குணமும் விபரீதமான பலனை உண்டாக்கியளிக்கிறது. அப்பொழுது உதிரத்தைக் கொண்டு சென்று போஷிக்கிற நாடியின் துவாரம் வரண்டு தேககுணமும் பலவீனப்பட்டுத் தேகவர்ணமும் வித்தியாசம் அடைகிறது.

சீக்கிரகாமினி – நாடி

நாடியின் நடை மாறித் தீவிர வேகமான வாயுவின் குணத்தைப் பெறுகிற சமயமறியப்படும் பொழுது, கோநிமேஷத்தின் செயலந்த நாடியிலிருந்து நீக்கின சேடமான செந்நீரைத் தான் அனுபவித்து மறுபடி இயக்கி விடுகிறது. அது தத்துவ நாடிக்கு இரு வகையான இலக்ஷணங்களையுண்டாக்கி விடுகிறது. அவைகளில் ஒன்று சீக்கிரகதி (அது துரிதமான அசைவுடன் தோற்றிப் பிரத்தியேக குணமாக நடப்பது) மற்றது சீக்கிர கதியில் இடைஞ்சற்படுத்தி நடப்பது, (அது ஒரு நடையை ஒரு நடை செயங்கொண்டு நடப்பது) அல்லது இருதய சம்பந்தமான ரோகத்தின் குணங்கள் வித்தியாசப்பட்டுச் சில்லறையான இனமினமாகமாறி இயற்கை சம்பந்தமாயுள்ள குணத்தையுங் கெட்ட தன்மையாக்கி உத்தம தானங்களையும் வித்தியாசப்படுத்தி ஜாதி பேதத்தையும் வேற்றுமைப்படுத்துகிறது. (ஜாதி என்பது - ஆண், பெண், அலி என முப்பாற்கும் பொது. 2. தேகவர்னம்)

தீரகாமினி – நாடி

தீவிர வேகமான வாயுவின் குணத்தைப் பொருந்திச் சீக்கிரமான அசைவைக் கொண்டு நடந்த நாடியின் குணம் விபரீதமான பொருளுடையதானால், தேகம் சுகமடைகிறதற்கு கோநிமேஷம் கற்பிக்கிற தீரகாமினிநடை அங்குஷ்ட மூலத்தில் ஆறுதலான நடை கொள்ளுகிறது. (விபரீதம் - வேறுபாடு.)

மதனகாமரசாயனம்

மதன காமியப்பூ, கராம்பு, கசகசா, சீடைப் பருப்பு, கல்மதம், ஓமம், ஏலம், இலவங்கம், வெள்ளூரம், குங்குமப்பூ இவைகள் வகை விரகனெடை, 1. சாதிக்காய் விராகன் 10.கஞ்சாவிரை, முருங்கை வித்து, மொச்சைக்கொட்டை, குரங்கவரைக்கொட்டை, கோழியவ ரைக்கொட்டை, பழுத்தமாதுளம்பழத்தின் கொட்டை, இலுப்பைப்பூ, அரசங்கொட்டை, அத்திக்கொட்டை, கருப்வேப்பங்கொட்டை, ஆதொண்டைவித்து, தும்பைவித்து, சருக்கரைப்பூசனி வித்து, வெள்ளரிக்கொட்டை, நீற்றுப்பூசணி வித்து, கரிப்பயிற்றங் கொட்டை, பாசிப்பருப்பு, பூனைக்காலிவிரை, கடலைப்பருப்பு, நற்சீரகம், காட்டுக்கொள்ளின் பருப்பு, தண்ணீர்மீட்டான் விரை, பாகற்களிக்கொட்டை, தேமாம் பருப்பு, மூங்கிலரிசி, ஆவரைவித்து, ஆவரைப்பிஞ்சு, ஆலின்பழவித்து, ஆலின்பிஞ்சு, அத்திப்பிஞ்சு, அல்லிக்காய், அரசம் பிஞ்சு இவைகள் ஒவ்வொன்றும் தனித்தனி சமநிறையாக எடுத்துப் புனிதப்படுத்தி மாவாக்கின தூள் 40 விராகனிடை. எள்ளுப்பருப்பு மா 80 விராகனிடை, வெந்தயமாவும், கோதுமை மாவும் தனித்தனி 80 விராகனிடை, உழுந்துமா 320 விராகனிடை, முதற்சொன்ன மதனகாமியப்பூ ஆதி சாதிக்காயீறா யுள்ள சரக்குகளையும் புனிதப்படுத்தி மாவாக்கி எல்லாவற்றையும் ஒன்றுச் சேர்த்துச் சூரணித்து வைத்துக்கொண்டு, இந்தத் தூள் வகை எல்லாவற்றிற்கும் சரிபங்கான சர்க்கரையும் நெறுத்தெடு த்து, சர்க்கரையைப் போதிய தேங்காய்ப் பாலிற் கரைத்துக் கொதிக்க வைத்து மேற்படி மாக்களைப் போட்டு மிஸ்தித்துப் பாகுபதத்திற் கிண்டி எடுத்து ஒருநாளைக்கு உலரவைத்து, மறு நாள் எடுத்து போதிய பசுப்பால், போதிய பசு நெய் சேர்த்துக் காய்ச்சும் பொழுது, பசும்பாலில் ஊறவிட்டுலர்த்தி மாவாக்கின தூதுவளம் பூப்பலம் 5, அவ்விதமாய் ஊற விட்டுலர்த்தி மாவாக் கின முருங்கைப்பூ, கவலைக்கொடியின் பூ, வில்வம் பூ, கற்றாளம் பூ வகைக்குப்பலம் 10 இவைகளையும் மாவாக்கி மருந்திற் சேர்த் துக் காய்ச்சி லேகிய பதமாக இறக்கி பவுத்திரமாய் வைத்திருந்து, நாள்வீதம் சாப்பிடு மருந்தை, வெங்காயம், உள்ளி, பெருங்காயம், வெந்தயம், கடுகு, சீரகம் இவைகளை நெய்யிற்றாளிதம் பண்ணி மருந்தையும் மிஸ்ரமித்து நேரம் புன்னைக்காயளவு ஒரு மண்டலம் சாப்பிட்டுவரத் தாது விருத்தியுண்டாம், கருப்பந்தரிக்கும் விலாவலி, கால்கைத்தளர்ச்சி, வெட்டை, மாதாந்த ருதுவினாலுண்டாகும் குற்றம் முதலிய பலவியாதிகள் நீங்கிப் புத்திரப்பேற்றையடைந்து சுகமுடையவராய் வாழ்வார்கள். இம் மருந்திற்குப் பத்தியம், புளி நீக்கிப் பசுப்பால், பசுநெய், இழந்தயிர், இஞ்சி, முருங்கைப் பிஞ்சு, துவரம் பருப்பு, வெல்லம், கதலிப்பிஞ்சு சேர்த்துக் கொள்ளவும்.

அரும்பதவுரை

அ

அகடு - வயிறு
அகவல் - எழுத்தில்லாவொலி
அசாவதானதை - ஒழுங்கற்றது, சாக்கிரதையில்லாதது.
அஸாவதானதை - பார், அசாவதானதை
அசும்புதல் - ஊறுதல்
அஞர் - துன்பம், பயப்பாடு
அண்ணம் - மேல்வாய், உண்ணாக்கு,
அதோ - கீழ்
அத்தி - எழும்பு
அத்தம் - முடிவு, கடைசி, நுனி
அந்தர் - உள், மறைவான
அந்தரம் - கொள்கை, பிரதிவாதம், தர்க்சம், தீது, முட்டுப்பாடு
அந்வயம்- முறைதப்பி நடக்கிற இலக்ஷணங்களை முறைமையாக தலைமைக்குக் கொண்டு வருதல்
அபத்தம் - தவறு, பொருத்தமின்மை
அபிஷங்கம் - சாபம், அனுசரித்தல், கோபம், பைசாசம், துஷ்ட கிரகங்களால் பீடிக்கப்பட்டது. நோய் கொண்டிருத்தல்
அமலம் - சுத்தமானது
அமீகம் - அபின்னமானது
அமுக்கம் - நெருடுவது
அமுக்குதல் - சொண்டை நெருடுதல்
அமைச்சன் - பித்தநாடி, மரண சமீப காலத்தில் பித்தஸ்தானத்தை எடுக்கும் போது கபநாடி
அம்சம் - அன்னப்பறவை
அம்லம் - புளிப்பு
அயம் - குதிரை
அருத்தம் - பாதி, பொருள்
அருகுதல் - குறைதல்
அர்த்தம் - பயன், பிரயோசனம்
அல்சல் - நாள், கருங்கல்,
அவஸ்தை - வருத்தம், தசாஅவஸ்தை
அழித்தல் - இல்லாமற் செய்தல்
அளவை - அனுமானம், அறிதல், பிரத்தியக்ஷம், (எண்ணி) அளவிடல், பிரமாணம், தன்மை

அனலம் - பித்தம்
அனிலம் - வாதம்
அன்வயம் - பார், அந்வயம்
அன்னியம் - வித்தியாசமானது, வேறு

ஆ

ஆசகி - ஸம்ப்ராப்தி என்னும் நிதானப்பரீக்ஷைக்குரிய ஓர் பரியாயநாமம்
ஆடி - சரவி என்னும் ஓர் பறவை
ஆமம் - ஆமாசயம், சிலேஷ்மம்
ஆரம் - சக்கரம், முத்து
ஆரா - ஆத்ராநாடி, (மூலநாடி)
ஆர் - மத்தியநாடி

இ

இமம் - குளிர்
இருத் - மார்பு
இலகு - இலேசனாது
இவுளி - குதிரை
இறை - வாதம்
இனன் - சூரியன்
இன்பம் - சுகம், சந்தோஷம்
இன்னல் - வருத்தம்

ஈ

ஈ - சகொண்ட
ஈவு - இடைவெளி
ஈறு - கடைசி

உ

உகுத்தல் - சிந்துதல்; சொரிதல்
உப - தொகை, வீதி, ஊக்கம், இரண்டு, உவமை, அலங்காரம்
உபகரணம் - கருவி, சாஸ்திரத்தினுட்குறிப்பு, உண்டாக்கல், உயிருக்காதாரமாயுள்ள விஷயம், சேர்க்கை, உதவிசெய்தல்

உபரக்தம் - தோஷமடைந்த இரத்தம்

உபஹரணம் - ஒரு குரு ஒரு சீஷனுக்குத் தீக்ஷை வைக்கும் பொழுது அவனேற்கும் பிரசாதம்

உயிர்ப்பு - வாதம்

ஊ

ஊதை - வாதம்,

ஊழ் - குணம், பூர்வகன்மம்.

எ

எகினம் - அன்னப்பறவை

எருவை - இரத்தம்

எழில் - அழகு

ஏ

ஏகம் - ஒன்று, தனிமை, வித்தியாசமானது, மேலானது,

ஏடகம் - தேங்காய்

ஏதம் - துன்பம்

ஏந்தல் - வாதநாடி

ஐ

ஐ - சிலேஷ்மம்

ஐயம் - சிலேஷ்மம், சந்தேகம்

ஒ

ஒகரம் - மயில்

ஒக்கலை - மருங்கின் பக்கம்

ஒட்டுரோகம் - தொற்றுநோய்

ஒலி- வாதம், சத்தம்

ஓ

ஓதி - இரத்தந்தரிக்கு மிடங்களினின்று பலனையுண்டாக்கி விடுவது

ஔ

ஔஉற்பிதம் - நிலத்திலிருந்தெடுக்கப்படுவது (பஞ்சலவணத்தினொன்று)

க

ககம்புள் - நாரைப்பக்ஷியிலொரு சாதி
(அதை ஆள்காட்டிக்குருவி என்றும் சொல்வது)
கசம் - சாதகப்புள்
கங்கு - பருந்து
கங்குல் - இரவு
கடினம் - கடுமையானது, வன்மை
கடி - சுன்னாம்பு, கெடிகாரம்
கணம் - தொகை, ஒருநொடிப்பொழுது, மினிட்டு.
க்ஷணம் - ஒருநொடிப்பொழுது, காலநுட்பம் நான்கு கொண்டது, 30 டிக்கிறிக்குச் சரியான ஒரு நேரத்தின் கணக்கு, 4 விநாடி, 4 விகலை, 4 கலை ஒரு சடுதியான நேரம்.
கநம் - கெடிகாரக்கொட்டல், அடிப்பு
கபம் - சிலேஷ்மம்
கபி - சிலேஷ்மம்
கபோதம் - புறாப்பறவை
கமனம் - ஓட்டம், நடை, சுற்றோட்ட, கரணப்புறா, ஒருவகையான சூழற்சியுடன் போகும் ஓரினமான புறாப்பறவை,
கரம் - சூடானது, விஷத்தன்மையானது, மழமழப்பற்றது
கா்ணம் - காது
கா்ணிகை - இடை (விரல்)
கா்ன்னம் - செவி
கஸ்ரம் - சிலேஷ்மம்

கா

காடி - கஞ்சி, கழுநீர்,
காதனம் - அடித்தல், ஆயுதங்களாற் காயமுண்டாக்கல்
காருகம் - கையாற் செய்யப்பட்டது

கி

கிருதி - பவனியான நடை, ஒரு போர் வீரனின் பயிற்சியான நடை.

கீ

கீசகம் - மலைமூங்கில்
கீதம் - பரம்

கு

குக்கி - வயிறு
குக்குடம் - கோழி
குடபீனிஸ் - இனிப்புச்சுவையான அவரை
குட்டன் - ஆட்டின் குட்டி
குருதி - இரத்தம்
குரூ - கடினத்தன்மை, கனப்பானது
குர்ப்பரம் - முழங்கால்
குலச்சம் - (நாடி) மாத்திரைக் கடித்து ஒலிப்பது, நாடியின் ஸ்பந்தனம்
குலிங்கம் - ஊர்க்குருவி
குறும்புழ் - காடை

கூ

கூதனம், கூதநம - மறைத்து மொழியுஞ்சொல்
கூர்ப்பரம் - முழங்கை

கெ

கெங்கை - கங்காநதி, சாரம்

கே

கேவலம் - தனிமை, குறிப்பாய், அற்பம், ஒழுங்கு, ஒருமிக்கக்கூடி, இலட்சனப் பொருத்தமில்லாமல் நிற்றல்.

கை

கைரிகம் - இதில் இரண்டு விதம் ஒன்று பாஷாண கைரிகம் ஒன்று சுவர்ண கைகரிகம்.

கொ

கொங்கு - கோளக பாஷாணம்

கோ

கோஷ்டகம்- இரத்தம், முதலியவை தங்கியிருப்பதற்கு ஆதாரமாய் உள்ள உறுப்புக்கள் அவை- இருதயம், குலோடம், புப்புசம், யகிருதம், பிலீசம், குடல், வருக்கங்கள், நாபி, கருப்பாசயம், வஸ்தி
கோட்பு - சுழற்சி, துழாவல்
கோமளம் - மிருதுவானது, காந்தமானது, குறுகியது
கோரம் - முகிள், மலராத முகை

கௌ

கௌரி - கௌரிநாடி, மஞ்சள், வெள்ளறுகு

ச

சகதி, சஹுதி - பழுதடைந்த
சகை - (நரம்பின்) கிளை
சங்கீரகணம் - கலப்பு, சேர்க்கை
சங்க்யை - எண்ணிக் கண்ட தொகை
ஜடம் - தேகம், அங்குட்ட தேகிக்கிரத்தம் சுத்தமாகுமிடம்
சந்தாபிதம் - விரகதாபத்தால் வருந்துதல், நோயினாற் சினங் கொண்டது.
சந்துவாங்கி - முதுகைத்தன்பாரிசத்திற்றரித்து நடப்பவர்.
சந்திப்பு - பொருந்துமிடம்
சபலம் - அசையுந் தன்மையுடையது, கெதியுடையது, ரீதியிற் செயமுடையது.
சபேதம் - வெண்மையில் மங்கலானது.
சப்தம் - எழு பேசப்பட்டது.
சமுதாயம் - சேர்க்கை, கூட்டம், சேர்ந்திருக்குமிடம்
சயதி - வெற்றியடைதல், மேற்கொள்ளல்.
சலுகை - அட்டை
சவ்யபாகம் - வலப்பக்கம், இடப்பக்கம், பிறபக்கம்

சா

சாதம் - பார், ஸாசம்
ஜாதி - ஸம்ப்ராப்தி என்னும் நிதானப்பரீக்ஷைக்குரிய ஒரு பரியாய நாமம், வருணம், தேகத்தின் வர்ணம், பிறவி, சமன் படுத்துங் குணம், நோய் தொடருங்காரணம்.
சாந்தரி - இடைவிட்ட, ஆறி ஆறி அடிக்கிற
சாரம் - அசைவு, உட்பொருள்,
சாவதானதை - கிரமமானது, சாக்கிரதையுள்ளது, இரட்சிப்புக்குரியது.

சி

சிதம்பு - குணமின்மை
சிராபூரணம் - சிரையென்னும் இரத்தக்குழாயில் இரத்தம் அதிகம் நிரம்பியிருப்பது.
ஸிரிகண்டம் - கரும்புகட்டி, கல்காரம்
சிலதி - பணிவிடைக்குரியது, அடிமை

சீ

சீக்கிரகாமினி - தீவிரமான நடையுடையது
சீக்கிரசாரி - படபடத்து நடையுடையது
சீதம் - ஆமம், குளிர்
சீதளம் - குளிர், விறைப்பு

சு

சுரை - கள்ளு
சுலவுதல் - சுற்றுதல்
சுவேதம் - வெண்மையானது
சுஷ்கம் - வரண்டது

சூ

சூஷ்மம், சூக்குமம் - சிறுத்தது, நுண்மையானது
சூஷ்மதரம் - மெல்லிய இளைக்குச் சமானமானது, நுண்ணிய தன்மை உடையது
சூசகம் - ஊசி, ருசுவாக்கிக் காண்பித்தல், மூலைக்கண்
சூசி - ஊசி

செ

செந்நீர் - இரத்தம்
செயல் - (இடையிற் சேர்ந்த) குணம், செய்கை.
செவ்வேள் - சுப்பிரமணியக் கடவுள்

சே

சேகு - வயிரம், தழும்பு
சேடம் - மிஞ்சியிருந்தது
சேர்பு - இடம்

சை

சைந்தவம் - சைந்தவ இலவனம்
(கல்லுப்பு - இந்துப்பு என்றும் கூறுகிறார்கள்.)

சொ

சொறியன் - துத்த பாஷாணம்.

சோ

சோணிதம் - இரத்தம்
சோரி - இரத்தம்

சௌ

சௌசம் - சத்தம
சௌண்டி - திப்பலி

ச்

ச்லக்ஷ்ணம் - மழமழப்பானது
ஜவரம் - சுரம்

ஞ்

ஞ்யவஞ்சகம் - நன்னாம்பின் வீறு

ட்

டகரம் - மாறுகண், ஓரக்கண், டகரவடிவமான குழி
டங்கம் - சீர்குலைந்தழிகிறது.

த

தடபம் - அடிப்பு, தட்டுதல்
தடபதி - உன்னதமாயடித்து அனுகூலமாகிறதற்கு
தடித்தல் - மின்னுதல், பிரகாசித்தல்
தணம் - ஒலிப்பு
தண்டம் - தெண்டு, ஒருநாளில் 1/60 பங்கு,
இருபத்துநான்கு நிமிஷம், இருபத்துநான்கு மினிற்
தபனன் - சூரியன், வெப்பம்
தமர் - துவாரம்
தரங்கம் - கடற்றிரை
தரலம் - முத்து, பரல்
தரா - கருப்பை
தரிசனம் - பார்வை
தன்யம், தன்னியம் - முலைப்பால் தன்னியாசத்திற்குரியது

தா

தாபனம் - சூடேற்றல்
தாரதம்மியம் - உவமையில்லாதது, பிரமாணம் வித்தியாசமானது
தாரா - ஓரினமான சோழி
தாரை - பார்வை, சண்
தாளாண்மை - ஊக்கம், முயற்சி
தானம் - இடம், கொடை

தி

திக்தம் - கைப்பு
திந்தம் - கைப்பு
தித்திரி - சகுந்தப் பறவை
திரவம் - நீர்த்தன்மையானது, பொசியும் தன்மையுடையது
திரவபதார்த்தம் - பனை, தெங்கு, ஈஞ்சு முதலியற்றின் மடல் விருத்தங்களிலிருந்து தூறுவதாகிய இரசம், வடித்த திராவுகம், திராவுகம் வடித்தற்குரிய திரவியம்
திரியக் - குறுக்கு
தில - எள்ளிலை போன்ற திலாசயத்திற்குரிய
திலம் - எள்

தீ

தீக்ஷணம் - கூர்மையானது, காரமானது, அக்கினித் தன்மை உடையது, செமிக்கப்பண்ணும் குணமானது
தீரகாமினி - ஆறுதலான நடையையுடைய
தீரம் - அடக்கப்படாதது, உறுதியானது, மந்தமானது.
தீர்க்க - நீண்ட, நெடில்
தீவிரம் - கொடுமை

து

துக்தம் - பால், வெண்டுத்தம்
துக்தபீனிஸ் - பாற்போஞ்சியவரை
துண்டித்தல் -- பிரிந்து காட்டுதல்
துப்புரவு - அனுபவம், பழக்கம்
துர்ப்பலம் - பலவீனம், தொய்ந்தது
துர்லபம் - சித்தியில் மறைவானது
துவம் - இரண்டு

தூ

தூதம் - போஞ்சியவரையில் ஓரினம்
தூதி - தூதுவழுதுணம்
தூலம் - பருத்தது

தெ

தெய்வபிஷக் - தேவமருத்துவன்

தே

தேகம் - கௌரிநாடி
தேனம் - வறுமை, தரித்திரம்

தை

தைலபர்ணி - துரூடரம்

தொ

தொந்தம்- இரண்டு சேர்ந்தது, இரண்டிரண்டாய்த் தொந்திப்பதற்கும் தொந்தம் என்று பெயர்
தொம்தொம் - இரண்டிரண்டு
தொனி - சத்தம்

தோ

தோஷம் - வாதம், பித்தம், சிலேஷ்மம் என்பவைக்குத் தனித்தனிவுரிய பெயர், சுரதோஷம்

ந

நம்ரம் - வளைந்தது
நலிகம் - இருதயத்தின் பக்கத்திலுள்ள மாமிசகண்டம்
நவீரம் - சிரசு
நளினம் - தாமரை
நளினி - தாமரை இதழுக்குள்ளிருக்கும் தாதுக்கொப்பானது, (நரம்பின்) கூந்தல், (நரம்பின்) தாது

நா

நாகசேகரம் - இதில் இரண்டினம்; ஒன்று மலராத முகை, ஒன்று மலர்ந்த கூந்தல் வடிவமானது.

நாடி - நரம்பு
நாட்டம் - பார்வை, கண்
நாம - இயலுந்தன்மை
நாமம் - பெயர்
நாம் - அச்சம்
நாளம் - நரம்பு

நி

நிகளம் - தோள்மேல், புயம்
நிமேஷம் - இரத்தாசயத்திற்சினையடியாகப் பிறந்த அம்சங்கள் வழியாக உதிரம் அளவின்படி உட்புகவும், அளவின்படி உறுப்புகளுக்குப் பிரயோகிக்கவும் நடைபெறுகிற நிதானமான மாத்திரை, அப்படியே இரத்தம் சுத்தியடைகிற இடம் எங்கும்.
நிமேடம் - நிமேஷம்
நிறை - சமன்

நீ

நீதம் - பொது, சமானம்
நீதி - பொது, சமானம், தருமம்

நு

நுகர்தல் - பசித்தல், அனுபவித்தல்
நுதல் - நெற்றி

நூ

நூழில் - கொடிக்கொத்தான்
நூன்மை - சாத்திரக்கருத்து

நெ

நெறிக்கல் - தக்கான்கல்

நே

நேத்திரம் - கண்
நேயம் - நெய், தயிலம், மனம், அன்பு

நை

நைவு - வருத்தம்

நோ

நோலை - எட்கசி
நோற்றுண்ணல் - பட்டினி விட்டுண்ணல்

ப

பங்கி - கஞ்சா, தலைமயிர்
படகதி - சர்ப்பத்தின் நடைக்கு உவமையானது, வளருந்தன்மை உடையது, உத்தமமாகிற நடை.
பசவை - வழி
பயத்தல் - உண்டாக்கல், கொடுத்தல், பிறப்பித்தல்
பயன் - பிரயோசனம், பலன், கருத்து
பராக்கு - ரோகம், இலக்ஷணமடைய முன்பு, பூப்பின் முன்பு, (உள்ள காலம்)
பரி - போஷிப்பு
பரிசாரகன் - வருத்தக்காரரைப் பார்பவன் வைத்தியருடைய ஆஞைக்குளமைந்து வேண்டிய கருமங்களை முடித்துக் கொடுப்பவன்.

பரிபூர்ண - பூரித்துப் பருத்த, இரத்தம் நிரம்பிய

பா

பாசகம் - அன்பு, பாசகமென்னும் பித்தம்
பாசம் - ஊசிமுக வடிவமான தமர்
பாடதம் - துண்டித்த உறுப்பைப் பொருத்துவது
பாணி - கை, சலம்.
பாண்டுரம் - மஞ்சள் (நிறமும்), வெண் (நிறமும்) கலந்தது, வெமுவெமுப்பானது.
பாரம் - உணவென்ன மலசலங்களென்ன ஸ்தானத்தில் தங்கிப் பிரிந்து செல்லும் சமமான நிலைமை இரண்டாயிரம் பலம் என்னும் ஓர் நிறை, சுமை, கனம்.
பாராவதம் - புறாப்பறவை

பி

பிச்சிலம் - பிசுபிசுப்பானது
பிரகண்டம் - தோள்மேல், (அது முழங்கையிலிருந்து தோள் மூடுவரையும்)
பிரதி - பதில், எதிர், விகாதம்
பிரகீதம் - பார், ப்ரதீதம்
பிரபஞ்சன - துண்டிக்கிற, பின்னமாகிற
பிரமம் - முதல்
பிரமரம் - வண்டு
பிரஷ்டம் - மேற்படுதல்
பிலவம் - குரங்கு
பிலீகம் - மண்ணீரல்
பிளிற்றல் - உமிழ்தல், (பாய்ச்சும் பொருட்டுவிடுதல்)

பீ

பீசம் - தாது, விரை
பீடனம் - முப்பத்திரண்டு வதைச் சிகிச்சையில் ஒன்று, நசுக்குதல்
பீடை - துன்பம்
பீத - சிவப்பான
பீதிஸ், பீனிஸ் - போஞ்சி அவரை

பு

புஜங்கம் - சர்ப்பம்
புண்ணிர் - இரத்தம்
புப்புசம் - நுரையீரல்
புரலைணம் - தாதோட்டம், நாடிநடை
புலரி - வைகறை, விடியற்காலம்
புழுங்கல் - கோபக்குறிப்பு

பூ

பூ - கதிர், பூநீற்றுக்கு முன்பு தோன்றுங் கதிர், புஷ்பம்
பூசம் - பூளை
பூம்சம் - பூளை
பூருவம் - பார், அடுத்தசொல்,
பூர்வம் - ஆதி, முதல், தொடக்கம், ஆரம்பம்
பூலதா - மயில்
பூலதை - நிலப்புழு, மயில், பூனாகம்

பெ

பெருவியாதி - ஏகசர்ம குஷ்டம்

பே

பேகம் - தவளை
பேடு - (அலிச்சாதியில்) பெண்
பேதம் - வித்தியாசம்

பை

பையுள் - துன்பம்

பொ

பொன்வல்லி - பொற்சீந்தில்

போ

போதம் - அறிவு
போதகி - சீரகம், புதினாக்கீரை
போத்திரி- நரைத்த நிறம், பன்றி
போழ்து - காலம், பொழுது

ப்

ப்ரகண்டம் - பார், பிரகண்டம்
ப்ரதீத - வழமைபோற் பழகிக்கொண்ட, சரியாய் நிர்ணயித்த, காரிய சித்திக்குரிய, விதிவிகிதமான, நோயில்லாத, பாராட்டப்படத்தக்க, முன்நடந்த ஒழுங்கின்படி சேர்த்துவிட்ட, அகந்தையுள்ள, திடமாய்ச் சங்கற்பித்த அறிவுடைய
ப்ரபந்தம் - ஆறுதலில்லாத செயல், விக்கினமில்லாதது, பந்திப்பு,
ப்லவும் - பார், பிலவம்

ம

மணிபந்தம் - அங்குஷ்டமூலம்
மதுரம் - இனிப்புச் சுவையுடையது
மத்திமம் - நடு, இடை, பொது
மத்ய - நடுவான, சமமான
மத்யாதி - அறிவுக்கு மயக்கத்தையுண்டு பண்ணும் குடிவகை
மந்தம் - பலபந்தத்தினால் உண்டாகும் குணம், சோம்புத்தன்மை, கெதியல்லாதது, செமியாக்குணம்
மந்தகாமினி - மந்தமானநடையையுடைய
மந்தி - குரங்கு
மயூரம் - மயில்
மருந்து - வாதம்
மர்த்தனம் - உரைஞ்சித் தேய்த்தல்
மனோகதம - குதிரையின் போக்குக்குவமை

மா

மாத்திரை - நிதானம், ஒருவிகலை, ஒருக்ஷணப்பொழுது, ஒரு அவுஷதத்தின் பெயர்
மானம் - நிறை, பிரமாணம், அளவு

மி

மிஸ்ரம் - கலந்த, சேர்க்கை, கலவை
மிருது - மென்மையானது, நொய்யது
மிருதம் - உண்மையாயறிந்த; மறந்து போனதை அவதானித்த
மிருத்து - மரணம்
மிலனம் - ஒன்றுறக் கலத்தல்
மிலானம் - அழுக்குடையது, தளர்ச்சியானது, நிறம்மங்கியது, தேய்கிற குணமுடையது, வாட்டமானது, தியக்கமானது
மின்ஸாரிகதி -

மீ

மீனி - க்ஷயரோகம்

மு

முகநாடி - வாதநாடி
முஞ்சதி - சஷாயங்கள் திராவகங்கள் உண்டாக்கும்பொழுது பிறக்கின்ற இரைச்சல்

மூ

மூகை - ஊமைக்குணம்
மூவரி - வாதம், பித்தம், சிலேஷ்மம்

மெ

மெய் - உடம்பு, குப்பைமேனி

மே

மேடகா - ஆட்டின் குட்டி, தவளை, பாகனுக்கடங்காத மதங்கொண்ட யானை,

மை

மைசாக்ஷி - குக்கில்

மோ

மோரம் - மயில்
மோனை - முதல்

ய

யகிருதம் - கல்லீரல்
யதி - சேருதல் நரம்புகளந்திக்குமிடம்
யகிப்பிரதிஷ்டம் - ஓசை முடியுமிடத்திலுள்ள பிறழ்ச்சி

யா

யாமம் - ஒருநாளில் எட்டிலொரு பங்காகிய நேரம்

யு

யுதி - இணைப்பு, பொருத்து

யூ

யூக்மை - மந்தாரை

யோ

யோசம் - சேர்க்கை, மருந்து

ர

ரகிதம் - ரோகம் மாறியிருப்பது
ரசம் - சாரம், பாதரசம், விந்து
ரசஸ் - சப்ததாதுக்களினொன்று
ரந்திரம் - மணிரந்திரம், நரம்பின் கோளங்களிலுள்ள துவராம்

ரி

ரிக்த - அற்பமான, வெறுமையான, நீக்கப்பட்ட

ரு

ருசு - அத்தாட்சி, திருத்தம்
ருண்டம் - தலையில்லாத உடல்
ருத் - வருத்தம், அழுகை
ருத்தம் - தடுக்கப்பட்டது

ரூ

ரூக்ஷம் - கடினமானது, மனதுக்கிணகாதது, சுவையிற் கரடுமுரடானது

ரூசைஷ - இதமில்லாத சுவை, வெப்பித்தது, வரண்டது

ரூபம் - கண்ணினாற் பார்த்தறிவது, உருவம், இலக்ஷணம் அமைந்திருப்பது

ரே

ரேகை - வரி, எழுத்து, ஆயுளின் அளைவதைத் தீர்மானித்தது

ரேசநீயம் - விரேசன அவுஷதம்

ரேணு - மணல்

ரோ

ரோகம் - வருத்தம்

ரோககாதகன் - பிராணரக்ஷக வைத்தியன்

ரோகசங்காரகன் - பிராண ரக்ஷகவைத்தியன்

ரோகாரி - பரிகாரி

ல

லபம் - இனமாற்று

லவா - பார் லாவம்

லா

லாலம் - விளர்த்தது, வெழுப்பானது

லாவம் - காடைப்பறவை

லோ

லோகெம் - இரத்தாசயத்தில் இரத்தம் பிரவேசித்துப் பிறக்கும் பொழுது நடைபெறும் கிரமங்களினொன்று, நடுக்கம், அதிர்ச்சி, கிடுகிடுப்பு

வ

வக்கிரம் - முகம், வளைந்த வடிவானது

வசர - வசாச்சலம், சப்த தாதுக்களினொன்று, மச்சா தாது விலிருந்து பேதப்பட்டது

வத்திரம் - முகம்

வஸ்தி - மூத்திரப்பை

வா

வாதி - நியாயதுரந்தரன், வேதனை மலசலவாதை
வாம - இடது, குறுகின, வளைவான
வாரம் - ஒரு தினம்

வி

விகிதம் - விகிதப்படி விதிக்கப்பட்டது
விகுதி - ஈறு, கடைசி
வித்துத்து - மின்னல்
விபரீதம் - கஷ்டம், உற்பத்தி, மாறுபாடு, பிழையானது, இதமில்லாதது, குறுக்கானது.
விம்பாகம் - இணங்காமலிருக்கிற பகுதி, நெருக்கத்திலிருந்து இஷ்டமாகிக் கொள்ளுகிற பகுதி, எதிரிடையான பாகம்
விளம்பனம் - தாமதம், தடை, இடைஞ்சற்பண்ணல், தங்கியிருத்தல்
விளித்தல் - அழைத்தல்
விஸம - விபரீதமான

வீ

வீசம் - தாது, வித்து
வீரியம் - பெலனுள்ளது, புருஷேந்திரியம்
வீரியலிரகித - இந்திரியமில்லாத

வெ

வெம்பல் - கோபங்கொள்ளல்
வெள்ளிலோத்திரம் - லோத்திர விருட்சத்திலிருந்தெடுக்கப்படுவது, அது இலவங்கப்பட்டை போன்றது.

வே

வேகம் - இயல்பிலே உண்டான வாதையை அடக்காமல் விடுவது, யாதுமுரோகங்களில் அடங்கியடங்கித் தீவிரமாயெழும்புங் குணம்
வேநிரோதம் - மலமூத்திராதி வேகவங்கனை இயற்கைக்கு விரோதமாய் அடக்கிக் கொண்டிருத்தல்
வேதனம் - வேதனைப்படுதல், பிரசவ வேதனை

வை

வைகறை - விடியற்காலம்
வைப்பு - இடம்

வோ

வோதி - புளிநரலை
வோரம் - துவரை
வருக்கம் - மூத்திரக் குண்டிக்காய்

ஸ

ஸங்கல அவுஷதம் - கலந்தமருந்து
ஸத்வம் - நல்ல குணமானது
ஸந்தாபிதம் - பார், சந்தாபிதம்
ஸபேதம் - வெண்மையான (நிறத்திற்கு)
ஸம்ஸயம் - சந்தேகமானது
ஸம்பவம் - காரணம், உற்பத்தி, அசைக்க வலிமையுள்ளது
ஸம்பூதம் - பிறந்தது, உடன் பிறந்தது
ஸர - சரருது (காலம்)
ஸரம் - விரைந்து செல்லுந் தன்மையுடையது, நெகிழ்ந்து விழுகிறது, அசையுந் தன்மையுடையது, அம்பு, உப்புத்தன்மை
ஸரதம் - நெகிழ்ந்து செல்கிறது
ஸரலம் - சுத்தமானது, கபடமில்லாதது ஒருபபறவையின் பெயர்
ஸரி - பொசிதல்
ஸா - ஸாதம், சுத்தம், ஆயாசம், செலவு, உலர்வு, அடைப்பு, ஓய்வு, மிருது, சந்தோஷம்
ஸாந்திரம் - திரண்டது, கட்டித்தன்மையானது
ஸாம்தரி - பார், சாந்தரி
ஸாவதானதை பார் - சாவதானதை

ஸி

ஸிநிக்தம் - அழுத்தமானது, தைலப்பசுமையுடையது, பட்சமானது, தடிப்பானது. குளிரானது, வைரமானது
ஸிரிகண்டம் - கருப்புக்கட்டி

ஸீ

ஸீக்ரசாமினி - பார், சீக்கிரகாமினி
ஸீக்ரசாரி �்ரீ பார், சீக்கிரசாரி

ஸு

ஸுக்ஷ்மதர - பர், குக்ஷ்மதர
ஸுசக - ருசுவாக்கிக் காண்பிக்கிற

ஸோ

ஸோஷம் - சுவாசத்திற்குரிமையானது, சுயரோகம், வரட்சி, சூட்டினால் விரியுந் தன்மையுடையது.

ஸ்

ஸ்திரம் - உறுதியானது, நிலைக்குந்தன்மையுடையது
ஸ்தூலம் - பருத்தது
ஸ்பந்தனம் - நாடி எழுப்பத்திற்குரிய இயக்கம், (அது இரத்தோட்ட ஆரம்பத்திற்குரிய "கே" என்னும் முதல் இரத்தம் ஆசயத்தில் இருந்து உற்பத்தியாகும் பொழுது சேரக்கருது முறுப்பில் இச்சை கூர்ந்துன்னும் அது சந்தானம்) அசைதல், தளம்புதல், இருதயத் துடிப்பு, நாடித்துடிப்பு, கரும்பண்ணுதல், கருப்பத்திலுள்ள ஒரு சிசுவின் விரைவான அருட்சி.
ஸ்யாமம் - கருமை
ஸ்வேதம் - பார், சுவேதம்

ஹ

ஹம்ஸம் - அன்னம், வாத்து
ஹரித - மஞ்சள் நிறமான
ஹோதி - பார், ஓதி
ஹரஸ்வ - குட்டையான, குறுகிய

"Opportunities to Become a Partner for Healthcare"

இராமதேவர்
அழகர்மலை

சட்டைநாதர்
திருவரங்கம்

இடைக்காடர்
திருவண்ணாமலை

Sri Nandeeswarar

வான்மீகர்
எட்டிக்குடி

அகஸ்தியர்
அனந்தசயனம்

Department of Indigenous Medicine,
Northen Provincial Council.
2011

Printed by : Sivaranjanam Offset Printers, Palaly Road, Kondavil, T.P : 077 3068982